Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/48/EF

af 14. juni 2006

om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Kommissionens direktiv 2007/18/EF af 27. marts 2007	L 87	9	28.3.2007
►M2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007	L 247	1	21.9.2007
►M3	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007	L 319	1	5.12.2007
►M4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/24/EF af 11. marts 2008	L 81	38	20.3.2008
►M5	Kommissionens direktiv 2009/83/EF af 27. juli 2009	L 196	14	28.7.2009
►M6	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009	L 267	7	10.10.2009
►M7	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009	L 302	97	17.11.2009
►M8	Kommissionens direktiv 2010/16/EU af 9. marts 2010	L 60	15	10.3.2010

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/48/EF

af 14. juni 2006

om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ([2])

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ([4]) er flere gange blevet væsentligt ændret. Da der nu skal foretages yderligere ændringer af direktivet, bør det af hensyn til klarheden omarbejdes.

(2) For at lette adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut er det nødvendigt at fjerne de mest forstyrrende forskelle i medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår de ordninger, som disse institutter er underlagt.

(3) Dette direktiv udgør hovedhjørnestenen i gennemførelsen af det indre marked, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser i banksektoren.

(4) I Kommissionens meddelelse af 11. maj 1999 med titlen »Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan« ([5]) nævnes der en række mål, der skal nås for at fuldføre gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser. På Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 blev det bestemt, at handlingsplanen skulle være gennemført senest i 2005. Et væsentligt element i handlingsplanen er omarbejdningen af bestemmelserne vedrørende egenkapital.

(5) Samordningen med hensyn til kreditinstitutter bør både for at beskytte sparerne og for at skabe ensartede konkurrencevilkår for kreditinstitutterne gælde for disse som helhed. Der bør dog tages hensyn til de objektive forskelle i deres juridiske status og egentlige virksomhedsområde, som er fastsat i de nationale lovgivninger.

(6) Samordningen bør derfor være så bred som mulig og omfatte samtlige institutter, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage midler, der skal tilbagebetales, enten i form af indlån eller på anden måde, f.eks. kontinuerlig udstedelse af obligationer og andre lignende værdipapirer, samt i at yde lån for egen regning. Der bør imidlertid indføres undtagelser for visse kredit-

([1]) EUT C 234 af 22.9.2005, s. 8.
([2]) EUT C 52 af 2.3.2005, s. 37.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 28.9.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.6.2006.
([4]) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/29/EF (EUT L 70 af 9.3.2006, s. 50).
([5]) EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.

▼B

institutter, som dette direktiv ikke kan omfatte. Dette direktiv bør ikke berøre anvendelse af national lovgivning, når denne indeholder bestemmelser om særlige, supplerende tilladelser, der gør det muligt for kreditinstitutterne at udøve særlige former for virksomhed eller foretage særlige former for forretninger.

(7) Det er hensigtsmæssigt kun at sikre et mindstemål af harmonisering, som er nødvendig og tilstrækkelig for at sikre en gensidig anerkendelse af tilladelser og ordninger med forsigtighedstilsyn, der åbner mulighed for meddelelse af en enkelt tilladelse gældende i hele Fællesskabet og for anvendelse af princippet om hjemlandstilsyn. Kravet om en driftsplan kan således i denne sammenhæng kun betragtes som en faktor, der giver de kompetente myndigheder anledning til at træffe afgørelse på grundlag af mere præcise oplysninger inden for rammerne af objektive kriterier. En vis smidighed bør imidlertid være mulig med hensyn til krav til kreditinstitutternes retlige status og beskyttelse af benævnelser.

(8) Målene for dette direktiv, nemlig fastsættelse af bestemmelser om adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og tilsynet hermed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne hver for sig og kan derfor, på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang og virkninger, bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(9) Det er nødvendigt at stille ensartede finansielle krav til kreditinstitutterne for at sikre ensartet beskyttelse af sparerne og rimelige konkurrencevilkår for beslægtede kategorier af kreditinstitutter. Indtil en yderligere samordning kan finde sted, bør der fastlægges passende forholdstal, som gør det muligt som led i samarbejdet mellem nationale myndigheder efter ensartede metoder at følge udviklingen i forholdene for beslægtede kategorier af kreditinstitutter. Denne fremgangsmåde skulle lette en gradvis tilnærmelse mellem de ordninger med nøgletal, som medlemsstaterne har fastlagt og anvender; der må imidlertid skelnes mellem nøgletal, der skal sikre en betryggende drift af kreditinstitutterne, og nøgletal, der har relation til den økonomiske politik og pengepolitikken.

(10) Principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i hver medlemsstat bør undlade at meddele tilladelse eller inddrage denne i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske fordeling af transaktioner eller de faktiske transaktioner klart fremgår, at det pågældende kreditinstitut har valgt denne medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed. Hvis der ikke er noget, der klart peger i den retning, og hvor størstedelen af de samlede aktiver tilhørende enheder i en bankkoncern findes i en anden medlemsstat, hvis kompetente myndigheder har ansvaret for at udøve konsolideret tilsyn, jf. artikel 125 og 126, bør ansvaret for at udøve dette tilsyn kun ændres med disse kompetente myndigheders godkendelse. Et kreditinstitut, som er en juridisk person, bør meddeles tilladelse i den medlemsstat, hvor dets vedtægtsmæssige hjemsted ligger. Et kreditinstitut som ikke er en juridisk person, bør have hovedkontor i den medlemsstat, hvor det er meddelt tilladelse. Medlemsstaterne bør i øvrigt kræve, at et kreditinstituts hovedkontor altid skal ligge i den medlemsstat, som er kreditinstituttets hjemland, og hvor kreditinstituttet faktisk udøver virksomhed.

▼B

(11) Myndighederne bør ikke meddele et kreditinstitut tilladelse eller opretholde denne tilladelse, hvis de snævre forbindelser, virksomheden har til andre fysiske eller juridiske personer, kan hæmme myndighedernes mulighed for at varetage deres tilsynsopgaver. Allerede godkendte kreditinstitutter bør ligeledes opfylde myndighedernes krav.

(12) Henvisningen til tilsynsmyndighedernes varetagelse af deres tilsynsopgaver omfatter det tilsyn på et konsolideret grundlag, som bør føres med et kreditinstitut, når et sådant kræves i henhold til fællesskabsretten. I så tilfælde bør de myndigheder, der anmodes om tilladelse, kunne identificere de myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn på et konsolideret grundlag med dette kreditinstitut.

(13) Dette direktiv gør det muligt for medlemsstaterne og/eller kompetente myndigheder at lade kapitalkravene finde anvendelse på et individuelt og konsolideret grundlag og at undlade at lade dem finde anvendelse, når dette er hensigtsmæssigt. Individuel, konsolideret og grænseoverskridende konsolideret kontrol er nyttige værktøjer til at føre tilsyn med kreditinstitutterne. Dette direktiv gør det muligt for de kompetente myndigheder at støtte grænseoverskridende institutter ved at lette samarbejde mellem disse. Navnlig bør de fortsat lade artikel 42, 131 og 141 finde anvendelse med henblik på at samordne deres aktiviteter og anmodninger om informationer.

(14) Kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i deres hjemland, bør kunne udøve de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, helt eller delvis i hele Fællesskabet, enten ved at etablere en filial eller ved at præstere tjenesteydelser.

(15) Medlemsstaterne kan i øvrigt indføre strengere krav end de i artikel 9, stk. 1, første afsnit, og stk. 2, samt artikel 12, 19-21, 44-52, 75 og 120-122 fastsatte for kreditinstitutter, som er meddelt tilladelse af deres egne kompetente myndigheder. Medlemsstaterne kan også kræve, at kravene i artikel 123 opfyldes på individuelt eller andet grundlag, og at delkonsolidering jf. artikel 73, stk. 2, finder anvendelse på andre niveauer inden for en koncern.

(16) Princippet om gensidig anerkendelse bør udvides til også at gælde for de aktiviteter, der er opført i bilag I, når de udøves af finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af kreditinstitutter, på betingelse af at sådanne datterselskaber indgår i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet og opfylder visse strenge betingelser.

(17) Værtslandet bør for institutter, der ikke er meddelt tilladelser som kreditinstitutter i deres hjemland, eller for aktiviteter, der ikke er opført på nævnte liste, kunne gøre udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser betinget af, at de særlige regler i dets lovgivning er overholdt, for så vidt disse bestemmelser på den ene side er forenelige med fællesskabsretten og er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser, og såfremt disse institutter eller deres aktiviteter på den anden side ikke er undergivet tilsvarende lovgivning eller bestemmelser i hjemlandet.

(18) Medlemsstaterne bør påse, at der ikke stilles hindringer i vejen for, at de aktiviteter, der er omfattet af den gensidige anerkendelse, kan udøves på samme måde, som de udøves i hjemlandet, så længe disse ikke er i strid med værtslandets retsforskrifter til beskyttelse af samfundsmæssige interesser.

(19) Den ordning, der gælder for filialer af kreditinstitutter, som har hjemsted uden for Fællesskabet, bør være ens for alle medlemsstaterne. Det er vigtigt at fastsætte, at reglerne for disse filialer ikke må være gunstigere end for filialer af institutter med hjem-

▼B

sted i medlemsstaterne. Fællesskabet bør kunne indgå aftaler med tredjelande om gennemførelse af bestemmelser, ifølge hvilke der gælder samme betingelser for de nævnte filialer inden for hele dets område. Filialer af kreditinstitutter, som har hjemsted uden for Fællesskabet, bør ikke være omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser efter traktatens artikel 49, stk. 2, og heller ikke af den frie etableringsret i andre medlemsstater end den, hvori de er etablerede.

(20) Der bør på grundlag af princippet om gensidighed indgås aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande for herved at åbne mulighed for en konkret udøvelse af det konsoliderede tilsyn på det størst mulige geografiske grundlag.

(21) Ansvaret for tilsyn med et kreditinstituts finansielle sundhed og især dets solvens bør påhvile instituttets hjemland. Værtslandets myndigheder bør have ansvar for tilsynet med filialernes likviditet og den pengepolitiske styring. Tilsyn med markedsrisikoen bør føres i nært samarbejde mellem hjem- og værtslandets kompetente myndigheder.

(22) For at det indre marked på bankområdet kan fungere harmonisk, kræves der ud over retsnormer et nært og regelmæssigt samarbejde og væsentlig større konvergens i regulerings- og tilsynspraksis mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Med henblik herpå bør overvejelser vedrørende individuelle problemer i forbindelse med kreditinstitutter og gensidig udveksling af oplysninger finde sted i Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/5/EF ([1]). Denne informationsudveksling bør under ingen omstændigheder erstatte det bilaterale samarbejde. De kompetente myndigheder i værtslandet bør, uden at dette indskrænker deres egne tilsynsbeføjelser, i hastende tilfælde på eget initiativ eller på initiativ af den kompetente myndighed i hjemlandet kunne føre tilsyn med, at et institut udøver sin virksomhed på dets område i overensstemmelse med gældende love og med principperne om administrativ og regnskabsmæssig praksis og om tilstrækkelig intern kontrol.

(23) Der bør tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der i kraft af deres funktion bidrager til at styrke det finansielle systems stabilitet. For at bevare oplysningernes fortrolige karakter bør antallet af modtagere være meget begrænset.

(24) Visse handlinger, såsom svig og insiderhandel, vil, selv når de vedrører andre virksomheder end kreditinstitutter, kunne indvirke på det finansielle systems stabilitet og integritet. Det er nødvendigt at fastsætte, på hvilke betingelser udvekslingen af oplysninger kan tillades i sådanne tilfælde.

(25) Når det er fastsat, at oplysninger kun kan offentliggøres med myndighedernes udtrykkelige tilladelse, bør disse i givet fald kunne betinge deres samtykke af, at visse strenge krav overholdes.

(26) Der bør endvidere tillades udveksling af oplysninger mellem myndighederne og centralbankerne og andre organer med lignende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, samt i givet fald andre offentlige myndigheder, som fører tilsyn med betalingssystemer.

(27) Med henblik på at styrke tilsynet med kreditinstitutter og at beskytte disse institutters kunder, bør revisorer have pligt til hurtigt at underrette myndighederne, hvis de under udførelsen af deres hverv får kendskab til forhold vedrørende kreditinstituttet, som alvorligt ville kunne skade den finansielle situation

([1]) EUT L 3 af 7.1.2004, s. 28.

▼B

eller dens administrative og regnskabsmæssige organisation. Af samme årsag bør medlemsstaterne fastsætte, at denne pligt gælder i alle tilfælde, hvor en revisor under udførelsen af sit hverv i en virksomhed, som har snævre forbindelser med et kreditinstitut, konstaterer sådanne forhold. Revisorernes pligt til under visse omstændigheder at meddele myndighederne oplysninger om et kreditinstitut, som de har fået kendskab til under udførelsen af deres hverv i en ikke-finansiel virksomhed, bør i sig selv hverken ændre arten af deres hverv i den pågældende virksomhed eller den måde, som de bør udøve deres hverv på i virksomheden.

(28) I dette direktiv præciseres det, at for visse egenkapitalkomponenter bør der fastsættes særlige kriterier, idet medlemsstaterne fortsat frit kan anvende strengere bestemmelser.

(29) I dette direktiv skelnes der på grundlag af soliditeten af de komponenter, der udgør egenkapitalen, mellem de komponenter, der udgør kerneegenkapitalen, og dem, der udgør den supplerende egenkapital.

(30) For at tage hensyn til det forhold, at de komponenter, der udgør den supplerende egenkapital, ikke er så solide som dem, som udgør kerneegenkapitalen, bør de ikke medregnes i egenkapitalen med et beløb, der overstiger 100 % af kerneegenkapitalen. Endvidere må visse komponenter i den supplerende egenkapital kun medregnes med op til 50 % af kerneegenkapitalen.

(31) For at undgå konkurrencefordrejning bør offentlige kreditinstitutter ved beregningen af egenkapitalen ikke medregne garantier, som medlemsstaterne eller lokale myndigheder har stillet.

(32) Når det i tilsynsøjemed er nødvendigt at fastslå størrelsen af en kreditinstitutkoncerns konsoliderede egenkapital, bør den beregnes i overensstemmelse med dette direktiv.

(33) De regnskabsmetoder, der skal anvendes ved beregning af egenkapitalen og egenkapitalgrundlaget i forhold til den risiko, kreditinstituttet løber, samt ved evaluering af engagementer, bør tage hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ([1]), der indeholder visse tilpasninger af bestemmelserne i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber ([2]) eller i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ([3]) afhængig af, hvilken af de to retsakter der gælder for kreditinstitutter efter national ret.

(34) Minimumskapitalkravene spiller en central rolle i forbindelse med tilsynet med kreditinstitutter og gensidig anerkendelse af tilsynsmetoder. I den forbindelse bør bestemmelserne om minimumskapitalkrav ses sammen med andre særlige instrumenter, der også harmoniserer de grundlæggende metoder for tilsyn med kreditinstitutter.

(35) For at forhindre konkurrencefordrejning og styrke banksystemet i det indre marked er det hensigtsmæssigt at fastsætte fælles minimumskapitalkrav.

(36) For at sikre tilstrækkelig solvens er det vigtigt at fastsætte minimumskapitalkrav, hvor aktiver og ikke-balanceførte poster vægtes efter risikograden.

([1]) EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16).
([2]) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2003/51/EF.
([3]) EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

▼B

(37) I den forbindelse har Basel-udvalget om banktilsyn den 26. juni 2004 vedtaget en rammeaftale om den internationale konvergens af kapitalberegning og kapitalkrav. Bestemmelserne i dette direktiv om minimumskapitalkrav til kreditinstitutter samt minimumkravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ([1]) svarer til Baselrammeaftalen.

(38) Det er vigtigt at tage hensyn til de mange forskellige typer kreditinstitutter i Fællesskabet ved at give dem mulighed for at vælge mellem alternative metoder til beregning af minimumskapitalkravene i forbindelse med kreditrisikoen, hvor der medtages forskellige niveauer af risikofølsomhed og detaljeringsgrad. Brug af eksterne ratings og kreditinstitutternes egne estimater af individuelle kreditrisikoparametre indebærer en væsentlig forbedring af kreditrisikoreglernes risikofølsomhed og et bedre tilsyn. Kreditinstitutterne bør have passende incitament til at gå over til mere risikofølsomme metoder. Der er behov for, at kreditinstitutterne, når de foretager de estimater, der er nødvendige for at anvende fremgangsmåden i dette direktiv på kreditrisiko, tilpasser deres databehandlingsbehov til deres kunders legitime interesse i beskyttelse af oplysninger i henhold til gældende EF-lovgivning om databeskyttelse, samtidig med at de forbedrer kreditinstitutters måling og forvaltning af kreditrisiko for at sikre, at der findes metoder til at fastsætte kreditinstitutternes behov for lovbestemt egenkapital, der afspejler den nærmere udformning af de enkelte kreditinstitutters processer. Databehandlingen skal være i overensstemmelse med reglerne for overførsel af personoplysninger i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([2]). I denne henseende bør databehandling i forbindelse med indgåelse eller forvaltning af engagementer med kunder anses for at omfatte udvikling og validering af kreditrisikoforvaltnings- og -målingssystemer. Dette ligger både inden for kreditinstitutters legitime interesse og direktivets målsætning om at anvende forbedrede metoder til risikomåling og -forvaltning og også anvende disse i forbindelse med bestemmelser om egenkapital.

(39) Ved anvendelsen af både eksterne ratings og kreditinstitutternes egne estimater eller interne ratings bør der tages hensyn til, at det for tiden kun er sidstnævnte, der udarbejdes af en enhed — kreditinstituttet selv — der er underlagt en EF-godkendelsesprocedure. I tilfælde af eksterne ratings anvendes produkter fra såkaldte ratingagenturer, som for tiden ikke er underlagt en godkendelsesprocedure i Fællesskabet. På grund af de eksterne ratings vigtige rolle for beregningen af minimumskapitalkravene efter dette direktiv er der behov for løbende at vurdere relevante fremtidige godkendelses- og tilsynsprocedurer.

(40) Minimumskapitalkravene bør være proportionale med risiciene. Kravene bør navnlig afspejle, at det er muligt at mindske risikoniveauet gennem et stort antal relativt små engagementer.

(41) Bestemmelserne i dette direktiv overholder proportionalitetsprincippet, idet der navnlig tages hensyn til kreditinstitutternes forskelligartethed, når det gælder transaktionernes størrelse og omfang samt kreditinstitutternes forskellige aktiviteter. Overholdelsen af proportionalitetsprincippet betyder også, at så enkle ratingprocedurer som muligt, også ved brug af metoden med interne ratings (»IRB-metoden«), kan anvendes for detailengagementer.

([1]) Se side 201 i denne EUT.
([2]) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

▼B

(42) Dette direktivs »evolutionære karakter« gør det muligt for kreditinstitutter at vælge mellem tre metoder af forskellig beskaffenhed. For navnlig at give mindre kreditinstitutter mulighed for at vælge den mere risikofølsomme IRB-metode bør de kompetente myndigheder gennemføre bestemmelserne i artikel 89, stk. 1, litra a) og b), når dette er relevant. Disse bestemmelser bør forstås således, at de i artikel 86, stk. 1, litra a) og b) anførte risikoklasser omfatter alle risici, som — direkte eller indirekte — sidestilles med dem i dette direktiv. Som hovedregel bør de kompetente myndigheder ikke diskriminere mellem de tre metoder, når det gælder tilsynsprocessen, det vil sige, at institutter, som opererer efter bestemmelserne i standardmetoden, ikke alene af den grund bør være underlagt strengere bestemmelser.

(43) Metoder til reduktion af kreditrisikoen bør i stigende grad anerkendes inden for rammerne af bestemmelser, der skal sikre, at solvensen ikke undermineres som følge af en tilfældig anerkendelse. Så vidt muligt bør sædvanlig sikkerhed i de enkelte medlemsstater til reduktion af kreditrisikoen anerkendes i standardmetoden, men også i andre metoder.

(44) For at sikre, at risiciene og risikoreduktionen som følge af kreditinstitutternes securitisationsaktiviteter og investeringer på passende vis afspejles i minimumskapitalkravene til kreditinstitutter, er det nødvendigt at medtage bestemmelser, der sikrer en risikofølsom og tilsynsmæssigt sund behandling af sådanne aktiviteter og investeringer.

(45) Den operationelle risiko udgør en væsentlig risiko for kreditinstitutter, som skal dækkes via egenkapitalen. Det er vigtigt at tage hensyn til de mange forskellige typer kreditinstitutter i Fællesskabet ved at give dem mulighed for at vælge mellem alternative metoder til beregning af kravene i forbindelse med den operationelle risiko, hvor der medtages forskellige niveauer af risikofølsomhed og detaljeringsgrad. Kreditinstitutterne bør have passende incitament til at gå over til mere risikofølsomme metoder. Da teknikkerne til måling og forvaltning af den operationelle risiko ikke er fuldt udviklet, bør reglerne regelmæssigt kontrolleres og ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, herunder i forbindelse med omkostningerne på forskellige forretningsområder og anerkendelse af teknikker til risikoreduktion. Der bør i denne forbindelse specielt tages hensyn til inddragelse af forsikringer i de enkle metoder til beregning af kapitalkravene i forbindelse med den operationelle risiko.

(46) For at sikre, at kreditinstitutterne i en koncern er tilstrækkelig solvente, er det vigtigt, at minimumskapitalkravene anvendes på grundlag af koncernens konsoliderede finansielle situation. For at sikre, at egenkapitalen er fordelt hensigtsmæssigt inden for koncernen og efter behov står til rådighed til beskyttelse af opsparinger, bør minimumskapitalkravene gælde for det individuelle kreditinstitut i en koncern, medmindre dette mål kan nås effektivt på en anden måde.

(47) De væsentligste regler om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer bør harmoniseres. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte strengere bestemmelser end dem, der foreskrives i dette direktiv.

(48) Overvågning af og kontrol med kreditinstitutters engagementer bør indgå som et integreret led i tilsynet med disse institutter. Hvis et kreditinstituts engagementer derfor i alt for høj grad koncentreres på en enkelt kunde eller en enkelt gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uacceptabel risiko for tab. En sådan situation kan anses at være til skade for et kreditinstituts solvens.

▼B

(49) Da der mellem kreditinstitutterne på det indre marked hersker direkte konkurrence, bør tilsynskravene være lige byrdefulde i hele Fællesskabet.

(50) Selv om det er hensigtsmæssigt for at sætte loft over store engagementer at basere definitionen af engagementer på definitionen af kreditrisiko med henblik på minimumsegenkapitalkravene, er det principielt ikke hensigtsmæssigt at anvende risikovægtningerne og risikograderne. Formålet med disse vægtninger og disse risikograder er at opstille et generelt solvenskrav for kreditinstitutters kreditrisici. For at begrænse et kreditinstituts maksimale risiko for tab på en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder er det hensigtsmæssigt at vedtage regler for medregning af store engagementer, hvor der tages hensyn til deres pålydende værdi, uden nogen risikovægtning eller klassificering efter risikograd.

(51) Selv om det, indtil der sker en yderligere gennemgang af bestemmelserne vedrørende store engagementer, er ønskeligt, at det bliver muligt at anerkende virkningerne af kreditrisikoreduktion på samme måde, som det er tilfældet i forbindelse med minimumskapitalkravene for derved at begrænse beregningskravene, blev reglerne vedrørende kreditrisikoreduktion udformet på baggrund af den generelle forskelligartede kreditrisiko som følge af engagementer over for et stort antal modparter. Der bør derfor gælde en række forsigtighedshensyn for anerkendelse af virkningerne af sådanne teknikker for at begrænse store engagementer og derved det maksimumstab, kreditinstituttet kan lide som følge af en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder.

(52) Når et kreditinstitut indgår engagementer med sit moderselskab eller med andre datterselskaber af dette moderselskab, bør forsigtigheden skærpes. Alle kreditinstitutters engagementer bør forvaltes autonomt i overensstemmelse med god bankpraksis og helt uafhængigt af ethvert andet hensyn. Dersom personer, der direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel af et kreditinstituts kapital, gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en sund og forsigtig ledelse af instituttet, skal de kompetente myndigheder træffe de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Der bør desuden opstilles særlige regler, herunder strengere restriktioner for et kreditinstituts store engagementer med andre virksomheder inden for samme koncern. Disse regler bør dog ikke gælde, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller et kreditinstitut, og når de andre datterselskaber er kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk virksomhed, når de alle indgår i et konsolideret tilsyn med kreditinstituttet.

(53) Kreditinstitutterne bør sikre, at de har en intern kapital, som i lyset af de risici, de er eller kan blive udsat for, er af en passende størrelse og kvalitet og er hensigtsmæssigt fordelt. Kreditinstitutter bør derfor etablere strategier og processer for evaluering og opretholdelse af en passende intern kapital.

(54) De kompetente myndigheder har ansvaret for at forvisse sig om, at kreditinstitutter har en god organisation og en passende egenkapital i lyset af de risici, de er eller kan blive udsat for.

(55) For at sikre, at det indre marked på bankområdet fungerer effektivt, bør Det Europæiske Banktilsynsudvalg bidrage til at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv og konvergens i tilsynspraksis i hele Fællesskabet, og det bør hvert år aflægge rapport til Fællesskabets institutioner om de fremskridt, der er sket.

(56) Af samme årsager og for at sikre, at kreditinstitutter i Fællesskabet, der er aktive i flere medlemsstater, ikke pålægges uforholdsmæssigt store byrder som følge af det ansvar, der fortsat påhviler den enkelte medlemsstats myndigheder med kompetence

▼B

for tilladelser og tilsyn, er det vigtigt i væsentlig grad at øge samarbejdet mellem de kompetente myndigheder. I den forbindelse bør den konsoliderede tilsynsmyndigheds rolle styrkes. Det Europæiske Banktilsynsudvalg bør støtte og udvide et sådant samarbejde.

(57) Tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag tager især sigte på at beskytte kreditinstitutternes indskydere og sikre stabiliteten af det finansielle system.

(58) Med henblik på at sikre effektiviteten af tilsynet på et konsolideret grundlag bør det derfor kunne anvendes over for samtlige bankkoncerner, herunder sådanne, hvor moderselskabet ikke er et kreditinstitut. De kompetente myndigheder bør have adgang til de retsmidler, der er nødvendige for at gennemføre et sådant tilsyn.

(59) Hvad angår koncerner, der driver virksomhed af forskelligartet karakter, og hvis moderselskaber kontrollerer mindst ét datterselskab, der er et kreditinstitut, bør de kompetente myndigheder sikres mulighed for at vurdere kreditinstituttets finansielle situation inden for rammerne af disse koncerner. De kompetente myndigheder bør mindst have mulighed for at indhente de oplysninger fra samtlige virksomheder i koncernen, der er nødvendige for udøvelsen af deres hverv. Der bør etableres et samarbejde mellem de ansvarlige tilsynsmyndigheder inden for de forskellige finansielle sektorer, når tilsynet vedrører koncerner af virksomheder, der udøver forskellige typer finansiel virksomhed. Mens medlemsstaterne afventer en senere samordning, kan de foreskrive passende konsolideringsmetoder med henblik på at nå det med dette direktiv tilstræbte mål.

(60) Medlemsstaterne bør kunne tilbagekalde eller undlade at meddele tilladelse til udøvelse af bankvirksomhed, hvis der er tale om koncernstrukturer, som de anser for uegnede til bankvirksomhed, bl.a. fordi der ikke vil kunne føres et tilfredsstillende tilsyn med denne virksomhed. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder have de nødvendige beføjelser til at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstitutter.

(61) For at øge effektiviteten af det indre marked på bankområdet og sikre borgerne i Fællesskabet en passende grad af gennemsigtighed er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder på en måde, der gør det muligt at foretage en meningsfuld sammenligning, offentliggør oplysninger om, hvordan dette direktiv gennemføres.

(62) For at øge markedsdisciplinen og få kreditinstitutterne til at forbedre deres markedsstrategi, risikokontrol og organisation af den interne forvaltning bør kreditinstitutterne sikre en passende offentliggørelse af oplysninger.

(63) Undersøgelsen af problemerne inden for de områder, som omfattes af dette direktiv, såvel som af andre direktiver vedrørende kreditinstitutters virksomhed, særligt med henblik på en mere indgående samordning, kræver et samarbejde mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen.

(64) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(65) I sin beslutning af 5. februar 2002 om gennemførelse af lovgivningen i forbindelse med finansielle tjenester ([2]) anmodede Europa-Parlamentet, at Parlamentet og Rådet på lige fod bør kunne overvåge Kommissionens måde at udøve sine gennemfø-

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
([2]) EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 115.

▼B

relsesbeføjelser på for at afspejle Parlamentets lovgivningsbeføjelser i henhold til EF-traktatens artikel 251. I den højtidelige erklæring til Parlamentet, som Kommissionens formand afgav samme dag, støttede Kommissionen denne anmodning. Den 11. december 2002 foreslog Kommissionen ændringer til afgørelse 1999/468/EF og forelagde et ændret forslag den 22. april 2004. Europa-Parlamentet er ikke af den opfattelse, at forslaget sikrer dets lovgivningsbeføjelser. Efter Europa-Parlamentets opfattelse bør Europa-Parlamentet og Rådet have mulighed for at evaluere overdragelsen af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen inden for en bestemt frist. Det er derfor rimeligt at begrænse den periode, hvor Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger.

(66) Fra den første fremsendelse af udkast til ændringsforslag og gennemførelsesforanstaltninger bør Europa-Parlamentet have en frist på tre måneder til at behandle dem og afgive udtalelse. I hastende og behørigt begrundede tilfælde bør det være muligt at afkorte denne frist. Såfremt Europa-Parlamentet vedtager en beslutning inden for denne frist, bør Kommissionen på ny behandle de foreslåede ændringer eller foranstaltninger.

(67) For at undgå forstyrrelser på markederne og sikre kontinuitet i egenkapitalens generelle størrelse bør der træffes særlige overgangsforanstaltninger.

(68) I lyset af minimumskapitalkravsreglernes risikofølsomhed er det ønskeligt regelmæssigt at kontrollere, om de har væsentlig indflydelse på den økonomiske konjunktur. Kommissionen bør under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank rapportere om disse aspekter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(69) Der bør desuden gennemføres en harmonisering af de regler, der er nødvendige for tilsyn med likviditetsrisici.

(70) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt, i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som de generelle principper i fællesskabsretten.

(71) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget væsentlige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre bestemmelser, der er uændrede, er fastsat i de tidligere direktiver.

(72) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse af direktiverne i national ret, der er fastsat i bilag XIII, del B -

▼B

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

INDHOLDSFORTEGNELSE

AFSNIT I	GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER
AFSNIT II	BETINGELSER FOR ADGANG TIL AT OPTAGE OG UDØVE VIRKSOMHED SOM KREDITINSTITUT
AFSNIT III	BESTEMMELSER VEDRØRENDE DEN FRIE ETABLERINGSRET OG DEN FRIE UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER
Afdeling 1	Kreditinstitutter
Afdeling 2	Finansieringsinstitutter
Afdeling 3	Udøvelse af den frie etableringsret
Afdeling 4	Udøvelse af den frie udveksling af tjenesteydelser
Afdeling 5	Værtslandets kompetente myndigheders beføjelser
AFSNIT IV	FORBINDELSER MED TREDJELANDE
Afdeling 1	Anmeldelse i forbindelse med tredjelandes selskaber og betingelserne for adgang til markedet i disse lande
Afdeling 2	Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder om det konsoliderede tilsyn
AFSNIT V	PRINCIPPER OG TEKNISKE INSTRUMENTER TIL UDFØRELSE AF FORSIGTIGHEDSTILSYN OG OFFENTLIGGØRELSE AF OPLYSNINGER
KAPITEL 1	PRINCIPPER FOR FORSIGTIGHEDSTILSYN
Afdeling 1	Hjem- og værtslandets kompetence
Afdeling 2	Udveksling af oplysninger og tjenstlig tavshedspligt
Afdeling 3	Krav til de personer, som udfører den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber
Afdeling 4	Sanktionsmuligheder og indbringelse for domstolene
KAPITEL 2	TEKNISKE INSTRUMENTER TIL UDFØRELSE AF FORSIGTIGHEDSTILSYN
Afdeling 1	Egenkapital
Afdeling 2	Dækning af risiko
Underafdeling 1	Anvendelsesomfang
Underafdeling 2	Beregning og indberetning af krav
Underafdeling 3	Minimumskrav til egenkapitalens størrelse
Afdeling 3	Minimumsegenkapitalkrav for kreditrisici
Underafdeling 1	Standardmetoden
Underafdeling 2	Metoden med interne ratings
Underafdeling 3	Kreditrisikoreduktion
Underafdeling 4	Securitisation
Afdeling 4	Minimumsegenkapitalkrav for operationelle risici
Afdeling 5	Store engagementer

▼B

Afdeling 6	Kvalificeret deltagelse uden for den finansielle sektor
Afdeling 7	Engagementer i overført kreditrisiko
KAPITEL 3	KREDITINSTITUTTERS VURDERINGSPROCES
KAPITEL 4	DE KOMPETENTE MYNDIGHEDERS TILSYN OG OPLYSNINGSPLIGT
Afdeling 1	Tilsyn
Afdeling 2	De kompetente myndigheders oplysningspligt
KAPITEL 5	KREDITINSTITUTTERNES OPLYSNINGSPLIGT
AFSNIT VI	UDØVENDE BEFØJELSER
AFSNIT VII	OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER
KAPITEL 1	OVERGANGSBESTEMMELSER
KAPITEL 2	AFSLUTTENDE BESTEMMELSER
BILAG I	LISTE OVER DE AKTIVITETER, DER ER UNDERLAGT GENSIDIG ANERKENDELSE
BILAG II	KLASSIFICERING AF IKKE-BALANCEFØRTE POSTER
BILAG III	BEHANDLING AF MODPARTSRISIKO VED DERIVATER, GENKØBSTRANSAKTIONER, TRANSAKTIONER VEDRØRENDE UD- ELLER INDLÅN I VÆRDIPAPIRER ELLER RÅVARER, TRANSAKTIONER MED LANG AFVIKLINGSTID OG »MARGIN LENDING« - TRANSAKTIONER
Del 1	Definitioner
Del 2	Valg af metode
Del 3	Markedsværdimetoden (»Mark to market«)
Del 4	Den oprindelige risikos metode
Del 5	Standardmetoden
Del 6	Metoden med interne modeller
Del 7	Aftaler om netting
BILAG IV	EKSEMPLER PÅ DERIVATER
BILAG V	TEKNISKE KRITERIER FOR TILRETTELÆGGELSE OG BEHANDLING AF RISICI
BILAG VI	STANDARDMETODEN
Del 1	Risikovægte
Del 2	Anerkendelse af eksterne kreditvurderingsinstitutter og konvertering af deres kreditvurderinger
Del 3	Anvendelse af kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsinstitutter til fastlæggelse af risikovægte
BILAG VII	METODEN MED INTERNE RATINGS
Del 1	Størrelsen af risikovægtede engagementer og forventede tab
Del 2	Sandsynlighed for misligholdelse (PD), tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og løbetid
Del 3	Værdien af engagementer

▼B

Del 4	Minimumskrav i forbindelse med metoden med interne ratings
BILAG VIII	KREDITRISIKOREDUKTION
Del 1	Anerkendte former for kreditrisikoreduktion
Del 2	Minimumskrav
Del 3	Beregning af virkningerne af kreditrisikoreduktion
Del 4	Manglende løbetidsmatch
Del 5	Kombineret kreditrisikoreduktion i forbindelse med standardmetoden
Del 6	CRM-teknikker for grupper
BILAG IX	SECURITISATION
Del1	Definitioner med henblik på bilag IX
Del 2	Minimumskrav for anerkendelse af overførsel af væsentlige kreditrisici og beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer og forventede tab i forbindelse med securitiserede engagementer
Del 3	Eksterne kreditvurderinger
Del 4	Beregning
BILAG X	OPERATIONELLE RISICI
Del 1	Basisindikatormetoden
Del 2	Standardmetoden
Del 3	Metoderne med avanceret måling
Del 4	Kombineret anvendelse af forskellige metoder
Del 5	Klassifikation af typer af tabsgivende begivenheder
BILAG XI	DE KOMPETENTE MYNDIGHEDERS TEKNISKE KRITERIER FOR GENNEMGANG OG EVALUERING
BILAG XII	TEKNISKE KRITERIER FOR OFFENTLIGGØRELSE AF OPLYSNINGER
Del 1	Generelle kriterier
Del 2	Generelle krav
Del 3	Kvalificerende krav for anvendelse af særlige instrumenter eller metoder
BILAG XIII Del A	OPHÆVEDE DIREKTIVER MED DERES SUCCESSIVE ÆNDRINGER (JF. ARTIKEL 158)
BILAG XIII Del B	GENNEMFØRELSESFRISTER (JF. ARTIKEL 158)
BILAG XIV	SAMMENLIGNINGSTABEL

▼B

AFSNIT I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

1. I dette direktiv fastsættes bestemmelser om adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og tilsynet hermed.

2. Artikel 39 og afsnit V, kapitel 4, afdeling 1, finder anvendelse på finansielle holdingselskaber og på blandede selskaber, der har deres hjemsted inden for Fællesskabet.

3. Med undtagelse af medlemsstaternes centralbanker ligestilles de foretagender, der er nævnt i artikel 2, med finansieringsinstitutter med henblik på anvendelse af artikel 39 og afsnit V, kapitel 4, afdeling 1.

Artikel 2

Dette direktiv vedrører ikke virksomhed udøvet af:

— medlemsstaternes centralbanker

— postgirokontorer

— i Belgien: »Institut de réescompte et de garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut«

▼M1

— i Danmark: »Dansk Eksportfinansieringsfond«, »Danmarks Skibskredit A/S« og »KommuneKredit«.

▼B

— i Tyskland: »Kreditanstalt für Wiederaufbau«, foretagender, der i medfør af »Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz« er anerkendt som organer inden for den nationale boligpolitik, og hvis hovedvirksomhed ikke er bankvirksomhed, samt foretagender, der i medfør af nævnte lov er anerkendt som almennyttige boligselskaber

— i Grækenland: »Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων« (Tamio Parakatathikon kai Danion)

— i Spanien: »Instituto de Crédito Oficial«

— i Frankrig: »Caisse des dépôts et consignations«

— i Irland: »credit unions« og »friendly societies«

— i Italien: »Cassa Depositi e Prestiti«

— i Letland: »krājaizdevu sabiedrības«, foretagender, der i medfør af »krājaizdevu sabiedrību likums« er anerkendt som andelsforetagender, der udelukkende yder finansielle tjenesteydelser til deres medlemmer

— i Litauen: »kredito unijos« bortset fra »Centrinė kredito unija«

— i Ungarn: »Magyar Fejlesztési Bank Rt.« og »Magyar Export-Import Bank Rt.«

— i Nederlandene: »Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV«, »NV Nordelijke Ontwikkelingsmaatschappij«, »NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering« og »Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV«

— i Østrig: foretagender, der er anerkendt som almennyttige boligselskaber og »Österreichische Kontrollbank AG«

— i Polen: »Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo — Kreditowe« og »Bank Gospodarstwa Krajowego«.

— i Portugal: »Caixas Económicas«, der har eksisteret siden den 1. januar 1986, med undtagelse af dem som er oprettet i aktieselskabsform, og af »Caixa Económica Montepío Geral«

▼M8

— i Slovenien: »SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana«

▼B

— i Finland: »Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete Ab«, og »Finnvera Oyj/Finnvera Abp«

— i Sverige: »Svenska Skeppshypotekskassan«

— i Det Forenede Kongerige: »National Savings Bank«, »Commonwealth Development Finance Company Ltd«, »Agricultral Mortgage Corporation Ltd«, »Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd«, »Crown Agents for overseas governments and administrations«, »credit unions« og »municipal banks«.

Artikel 3

▼M7

1. Et eller flere kreditinstitutter, der er beliggende i samme medlemsstat, og som er varigt tilsluttet et centralorgan, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, kan undtages fra kravene i artikel 7 og artikel 11, stk. 1, forudsat at den nationale lovgivning indeholder følgende bestemmelser:

▼B

a) centralorganet og de tilsluttede institutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de tilsluttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af centralorganet

b) centralorganets og samtlige tilsluttede institutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af koncernregnskaber, og

c) centralorganets ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilsluttede institutters ledelse.

▼M7

_____

▼B

2. De kreditinstitutter, der henvises til i stk. 1, første afsnit, kan også være undtaget fra anvendelse af artikel 9 og 10 samt afsnit V, kapitel 2, afdeling 2, 3, 4, 5 og 6, og kapitel 3 for så vidt, jf. dog anvendelsen af samme bestemmelser på centralorganet, helheden — bestående af centralorganet og dets tilsluttede institutter — er genstand for tilsyn på et konsolideret grundlag med hensyn til disse bestemmelser.

I undtagelsestilfælde anvendes artikel 16, 23, 24 og 25, artikel 26, stk. 1-3 og artikel 28-37 på helheden, som udgøres af centralorganet og dets tilsluttede institutter.

Artikel 4

I dette direktiv forstås ved

▼M6

1) »kreditinstitut«: et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning

▼B

2) »tilladelse«: en fra myndighederne hidrørende akt, uanset formen, som medfører ret til at udøve virksomhed som kreditinstitut

3) »filial«: en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et kreditinstitut, og som helt eller delvis foretager forretninger, der er forbundet med virksomhed som kreditinstitut

4) »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at udøve tilsyn med kreditinstitutter

▼M6

5) »finansieringsinstitut«: et foretagende, der ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalinteresser eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 15 på listen i bilag I

▼M7

6) »institut«: med henblik på afsnit V, kapitel 2, afdeling 2, 3 og 5: institutter som defineret i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/49/EF

▼B

7) »hjemland«: den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut er meddelt tilladelse ifølge artikel 6-9 og artikel 11-14

8) »værtsland«: den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut har en filial eller præsterer tjenesteydelser

9) »kontrol«: den forbindelse, der findes mellem et moderselskab og et datterselskab, som fastsat i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og et foretagende

10) »kapitalinteresser« med henblik på artikel 57, litra o) og p), artikel 71-73 og afsnit V, kapitel 4: kapitalinteresser som omhandlet i artikel 17, første punktum, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978, om årsregnskaberne for visse selskabsformer ([1]) eller det forhold, at der direkte eller indirekte besiddes 20 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed

11) »kvalificeret deltagelse«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af et foretagende

12) »moderselskab«:

a) en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, eller

b) i medfør af afsnit V, kapitel 2, afdeling 5, artikel 71-73 og kapitel 4, en modervirksomhed som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed, der efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed

13) »datterselskab«:

a) en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, eller

b) i medfør af afsnit V, kapitel 2, afdeling 5, artikel 71-73 og kapitel 4, en dattervirksomhed som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed, over hvilket et moderselskab efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse.

Ethvert datterselskab af et datterselskab anses også for at være et datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender

14) »moderkreditinstitut i en medlemsstat«: et kreditinstitut, der som datterselskab har et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i sådanne institutter, og som ikke selv er datterselskab af et andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller et finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

15) »finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et kreditinstitut,

([1]) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11. Senest ændret ved direktiv 2003/51/EF.

▼B

der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

16) »moderkreditinstitut i EU«: et moderkreditinstitut i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller et finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat

17) »finansielt moderholdingselskab i EU«: et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat

18) »offentlige enheder«: ikke-kommercielle administrative organer, der er ansvarlige over for centralregeringen, regionale regeringer eller lokale myndigheder, eller myndigheder, som ud fra de relevante myndigheders syn udøver samme ansvar som regionale og lokale myndigheder, eller ikke-kommercielle foretagender, der ejes af centralregeringer, med særlige garantiordninger, og kan omfatte lovhjemlede selvstyrende enheder under offentligt tilsyn

19) »finansielt holdingselskab«: et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller fortrinsvis er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter (hvoraf mindst ét er et kreditinstitut), og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2002/87/EF ([1]), artikel 2, nr. 15

20) »blandet holdingselskab«: et moderselskab, der ikke er et finansielt holdingselskab eller et kreditinstitut eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2002/87/EF, artikel 2, nr. 15, og hvis datterselskaber omfatter mindst ét kreditinstitut

21) »accessorisk servicevirksomhed«: en virksomhed, hvis hovedaktivitet består i besiddelse og forvaltning af fast ejendom, forvaltning af edb-serviceydelser eller enhver anden lignende aktivitet, der har accessorisk karakter i forhold til et eller flere kreditinstitutters ordinære virksomhed

22) »operationel risiko«: risiko for tab som følge af uhensigtsmæssige eller mangelfulde interne procedurer, menneskelige fejl og systemmæssige fejl eller som følge af eksterne begivenheder, inklusive juridiske risici

23) »centralbanker«: omfatter Den Europæiske Centralbank, medmindre andet er anført

24) »udvandingsrisiko«: risikoen for, at en fordring mindskes gennem kontantlån eller andre typer lån til låntager

25) »sandsynlighed for misligholdelse«: sandsynligheden for, at en modpart over et tidsrum på et år misligholder sine forpligtelser

26) »tab« med henblik på afsnit V, kapitel 2, afdeling 3: økonomisk tab, herunder virkningerne af væsentlige diskonteringer og væsentlige direkte og indirekte omkostninger i tilknytning til inddrivelser i forbindelse med instrumentet

27) »tab i tilfælde af misligholdelse« (loss given default (LGD)): tabet ved et engagement som følge af modpartens misligholdelse i forhold til det udestående tilgodehavende ved misligholdelse

28) »omregningsfaktor«: forholdet mellem det på nuværende tidspunkt ikke-udnyttede engagement, som der vil blive trukket på, og som vil blive et udestående tilgodehavende i tilfælde af misligholdelse, og det ikke-udnyttede engagement generelt; størrelsen af engage-

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1). Ændret ved direktiv 2005/1/EF.

▼B

mentet bestemmes i kraft af den meddelte grænse, medmindre den ikke-meddelte grænse er højere

29) »forventet tab« (EL) med henblik på afsnit V, kapitel 2, afdeling 3: det beløb, der forventes tabt i forbindelse med et engagement som følge af modpartens potentielle misligholdelse eller risikoen for udvanding over en etårig periode i forhold til det misligholdte tilgodehavende

30) »kreditrisikoreduktion«: en teknik, et kreditinstitut anvender for at mindske kreditrisikoen ved et eller flere af sine engagementer

31) »finansieret kreditrisikoafdækning«: en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et kreditinstituts engagement skyldes kreditinstituttets ret til — i tilfælde af modpartens misligholdelse eller hvis en af de øvrige specificerede begivenheder, der vedrører modparten, indtræffer — at realisere eller opnå overførsel eller erhvervelse af eller at tilbageholde visse aktiver eller beløb eller at mindske engagementets størrelse til eller erstatte dette beløb med forskellen mellem engagementets størrelse og størrelsen af fordringen på kreditinstituttet

32) »ufinansieret kreditrisikoafdækning«: en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et kreditinstituts engagement skyldes tredjemands forpligtelse til at betale et beløb i tilfælde af låntagers misligholdelse eller andre specificerede kreditbegivenheder

33) »genkøbstransaktion«: enhver transaktion, der er omfattet af en aftale, der falder ind under definitionen af »genkøbsaftale« eller »omvendt genkøbsaftale« som defineret i artikel 3, stk. 1, litra m), i direktiv 2006/49/EF

34) »transaktion vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer«: alle transaktioner, der falder inden for definitionen af »udlån af værdipapirer eller råvarer« eller »indlån af værdipapirer eller råvarer« som defineret i artikel 3, stk. 1, litra n), i direktiv 2006/49/EF

35) »kontantlignende instrument«: et indlånsbevis eller lignende instrument, der udstedes af det långivende kreditinstitut

36) »securitisation«: en transaktion eller ordning, hvorved risikoen ved et engagement eller en pulje af engagementer opdeles i trancher og er karakteriseret ved følgende:

   a) betalingerne i forbindelse med en transaktion eller ordning afhænger af indfrielsen af et engagement eller en pulje af engagementer, og

   b) underordningen af trancher afgør fordelingen af tabene i transaktionens eller ordningens levetid

37) »traditionel securitisation«: en securitisation, der omfatter økonomisk overførsel af engagementer, der securitiseres, til en securitisationsenhed med et særligt formål, der udsteder værdipapirer; dette sker ved overførsel af ejerskabet af securitiserede engagementer fra det engagementsleverende kreditinstitut eller gennem indirekte deltagelse; de udstedte værdipapirer repræsenterer ikke det engagementsleverende kreditinstituts betalingsforpligtelser

38) »syntetisk securitisation«: en securitisation, hvor opdelingen i trancher sker ved brug af kreditderivater eller garantier, og puljen af engagementer ikke fjernes fra det engagementsleverende kreditinstituts balance

39) »tranche«: et ved aftale fastlagt segment af kreditrisikoen ved et engagement eller en række engagementer, hvor en position i segmentet medfører risiko for et større eller mindre kredittab end samme beløbs position i hvert af de andre sådanne segmenter, idet der ikke tages hensyn til den direkte kreditrisikoafdækning, tredje-

▼B

mand giver indehavere af positioner i segmentet eller i andre segmenter

40) »securitisationsposition«: engagement over for en securitisation

41) »engagementsleverende kreditinstitut«: et af følgende:

a) en enhed, der enten selv eller via tilknyttede enheder direkte eller indirekte var involveret i den oprindelige aftale, der skabte låntagers eller en potentiel låntagers forpligtelser eller potentielle forpligtelser, der medførte en securitisation af risikoen, eller

b) en enhed, der overtager tredjemands engagementer og derefter securitiserer dem

42) »organiserende kreditinstitut«: et andet kreditinstitut end det engagementsleverende, der etablerer og forvalter et program for virksomhedscertifikater med sikkerhed i specificerede aktiver eller en anden securitisationsordning, hvor der opkøbes engagementer fra tredjemand

43) »kreditforbedring«: et ved aftale indgået arrangement, hvorved en positions kreditkvalitet i forbindelse med en securitisation forbedres i forhold til, hvad den ville have været, hvis der ikke var sket en kreditforbedring, herunder forbedringer via flere lavere rangerende trancher i forbindelse med securitisation eller andre typer kreditrisikoafdækning

44) »securitisationsenhed med særligt formål« (securitisation special purpose entity (SSPE)): et forvaltningsinstitut eller et andet selskab end et kreditinstitut, som er etableret med henblik på at foretage en eller flere securitisationer, hvis aktiviteter er begrænset til dette formål, hvis struktur har til formål at adskille securitisationsenhedens forpligtelser fra det engagementsleverende kreditinstituts, og hvor de juridiske personer, der ejer securitisationsenheden, i ubegrænset omfang kan pantsætte eller sælge de hermed forbundne rettigheder

45) »gruppe af indbyrdes forbundne kunder«:

a) enten to eller flere fysiske eller juridiske personer, der — indtil det modsatte er godtgjort — for så vidt angår engagementet udgør en helhed, fordi en af dem udøver direkte eller indirekte kontrol med den anden eller de andre, eller

▼M7

b) to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre som nævnt i litra a), men som må anses for at udgøre en enkelt risiko, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, navnlig finansierings- eller tilbagebetalingsvanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med finansieringen eller tilbagebetalingen

▼B

46) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden på en af følgende måder:

a) kapitalinteresser i form af besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol

b) kontrol, eller

c) det forhold, at begge eller alle er varigt knyttet til den samme tredjemand gennem kontrol

▼B

47) »anerkendte børser«: børser, der er anerkendt som sådan af de kompetente myndigheder, og som opfylder følgende krav:

a) de fungerer regelmæssigt

b) de er underlagt regler, udstedt eller godkendt af de relevante myndigheder i børsens hjemland, som fastlægger vilkårene for børsens funktion, vilkårene for adgangen til denne samt de vilkår, som en kontrakt skal opfylde, for at den reelt kan omsættes på børsen, og

c) de har en clearingordning, hvorved der til de i bilag IV nævnte kontrakter stilles daglige margenkrav, som efter de kompetente myndigheders opfattelse yder en tilstrækkelig beskyttelse

▼M7

48) »konsoliderende tilsynsmyndighed«: den kompetente myndighed med ansvar for gennemførelse af tilsyn på et konsolideret grundlag af moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i EU.

▼B

Artikel 5

Medlemsstaterne forbyder personer eller foretagender, som ikke er kreditinstitutter, erhvervsmæssigt at tage imod indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden.

Stk. 1 gælder ikke, når en medlemsstat eller en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat eller offentlige internationale organisationer, som én eller flere medlemsstater er medlem af, modtager indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler; det gælder heller ikke i tilfælde, der udtrykkelig er omfattet af national lovgivning eller fællesskabslovgivning, forudsat at disse aktiviteter er undergivet regler og tilsyn med henblik på beskyttelse af indlånere eller investorer og finder anvendelse på disse tilfælde.

AFSNIT II

BETINGELSER FOR ADGANG TIL AT OPTAGE OG UDØVE VIRKSOMHED SOM KREDITINSTITUT

Artikel 6

Medlemsstaterne drager omsorg for, at kreditinstitutterne er meddelt tilladelse, før de påbegynder deres virksomhed. Med forbehold af artikel 7-12 fastsætter de betingelserne herfor og meddeler dem til Kommissionen.

Artikel 7

Medlemsstaterne træffer bestemmelse om, at der til en ansøgning om tilladelse skal knyttes en driftsplan med særlig angivelse af arten af de påtænkte forretninger og af kreditinstituttets organisation.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan ikke fastsætte, at anmodningen om tilladelse skal behandles ud fra markedets økonomiske behov.

Artikel 9

1. Med forbehold af andre generelle betingelser, der måtte være fastsat i de nationale bestemmelser, meddeler de kompetente myndigheder ikke tilladelse, når der i kreditinstituttet ikke forefindes en særskilt egenkapital, eller når startkapitalen er mindre end 5 mio. EUR.

▼B

»Startkapitel« omfatter kapital og reserver som omhandlet i artikel 57, litra a) og b).

Medlemsstaterne kan lade de virksomheder, der ikke opfylder betingelsen om særskilt egenkapital, og som bestod den 15. december 1979, fortsætte deres virksomhed. De kan fritage disse virksomheder for at opfylde betingelsen i artikel 11, stk. 1

2. Medlemsstaterne kan dog på grundlag af følgende krav meddele tilladelse til særlige kategorier af kreditinstitutter, hvis startkapital er mindre end den i stk. 1 fastsatte:

a) startkapitalen må ikke være mindre end 1 mio. EUR

b) de interesserede medlemsstater skal give Kommissionen en begrundelse for, hvorfor de udnytter denne mulighed, og

c) navnet på hver af de kreditinstitutter, der ikke har den i stk. 1 omhandlede minimumskapitel, efterfølges af en bemærkning herom i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 14.

Artikel 10

1. Et kreditinstituts egenkapital må ikke falde til et mindre beløb end den startkapital, der krævedes ifølge artikel 9.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at kreditinstitutter, som eksisterede den 1. januar 1993, og hvis egenkapital var mindre end de niveauer, som er fastsat for startkapitalen i artikel 9, fortsat kan drive virksomhed. I så fald må egenkapitalen ikke falde til under det maksimumsbeløb, den havde nået efter den 22. december 1989.

3. Hvis kontrollen med et kreditinstitut, som falder ind under kategorien i stk. 2, overtages af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal kreditinstituttets egenkapital være på mindst det niveau, som er fastsat for startkapitalen i artikel 9.

4. Under visse særlige omstændigheder og med de kompetente myndigheders billigelse må den samlede egenkapital i det institut, der opstår i forbindelse med en sammenslutning af to eller flere kreditinstitutter, som falder ind under kategorien i stk. 2, ikke være mindre end de sammensluttede kreditinstitutters samlede egenkapital på tidspunktet for sammenslutningen, så længe de relevante niveauer, som er omhandlet i artikel 9, ikke er nået.

5. Hvis egenkapitalen i de i stk. 1, 2 og 4 nævnte tilfælde falder, kan de kompetente myndigheder, når omstændighederne berettiger dertil, give kreditinstituttet en begrænset frist til at bringe sin egenkapital op på det krævede minimum eller ophøre med at drive virksomhed.

Artikel 11

1. De kompetente myndigheder meddeler kun tilladelse til de pågældende kreditinstitutter, når der er mindst to personer, som faktisk bestemmer hovedlinjerne for kreditinstituttets virksomhed.

De meddeler ikke tilladelse, såfremt disse personer ikke er i besiddelse af den nødvendige hæderlighed eller en fyldestgørende erfaring til at udøve disse funktioner.

2. Medlemsstaterne kræver:

a) at kreditinstitutter, der er juridiske personer, og som i henhold til deres nationale lovgivning har et vedtægtsmæssigt hjemsted, har hovedkontor og hjemsted i samme medlemsstat, og

b) at andre kreditinstitutter har hovedkontor i den medlemsstat, der har meddelt tilladelsen, samt at de rent faktisk driver forretning der.

▼B

Artikel 12

1. De kompetente myndigheder meddeler ikke et kreditinstitut tilladelse til at optage virksomhed som kreditinstitut, medmindre de har fået meddelelse om alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere, og om størrelsen af deres kapitalandel.

▼M2

Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret deltagelse som led i nærværende artikel er opfyldt, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF ([1]), samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Medlemsstaterne tager ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF ([2]), forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

▼B

2. Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstituttet ikke er overbevist om de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres hæderlighed og egnethed, afslår myndighederne at meddele tilladelse.

3. Såfremt der er tale om snævre forbindelser mellem et kreditinstitut og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler de kompetente myndigheder kun deres tilladelse, hvis deres tilsynsopgaver ikke hæmmes af disse forbindelser.

De kompetente myndigheder afslår ligeledes at meddele tilladelsen, hvis de love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som kreditinstituttet har snævre forbindelser med, eller de problemer, som er forbundet med anvendelse af disse love eller administrative bestemmelser, hæmmer deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutterne meddeler dem de oplysninger, de har behov for, for at de i dette stykke omhandlede betingelser til stadighed er opfyldt.

Artikel 13

Når der træffes beslutning om ikke at meddele tilladelse, skal dette begrundes og ansøgeren underrettes herom senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis denne er ufuldstændig, senest seks måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse. Der træffes under alle omstændigheder afgørelse senest tolv måneder efter ansøgningens modtagelse.

Artikel 14

Enhver tilladelse meddeles Kommissionen.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).

▼B

Navnet på alle kreditinstitutter, der meddeles tilladelse, optages på en fortegnelse. Kommissionen ajourfører og offentliggør denne fortegnelse i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 15

1. De kompetente myndigheder skal, inden de meddeler tilladelse til et kreditinstitut, konsultere de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat i følgende tilfælde

a) det pågældende kreditinstitut er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat

b) det pågældende kreditinstitut er datterselskab af et moderselskab for et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat, eller

c) det pågældende kreditinstitut kontrolleres af samme juridiske eller fysiske personer, som kontrollerer et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat.

2. Den kompetente myndighed hører forud for meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvaret for tilsyn med forsikringsselskaber eller investeringsselskaber når:

a) det pågældende kreditinstitut er datterselskab af et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet

b) det pågældende kreditinstitut er datterselskab af moderselskabet for et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

c) det pågældende kreditinstitut er kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos de personer, som deltager i ledelsen i en anden enhed i samme gruppe. De udveksler alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og ledelsens omdømme og erfaring, som har relevans for så vel meddelelse af tilladelse som den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelse af virksomhed.

Artikel 16

Værtslandet kan ikke kræve tilladelse eller indskudskapital for filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i andre medlemsstater. Etablering af og tilsyn med sådanne filialer sker i henhold til bestemmelserne i artikel 22 og 25, artikel 26, stk. 1-3, artikel 29-37 og artikel 40.

Artikel 17

1. De kompetente myndigheder kan kun inddrage den meddelte tilladelse til et kreditinstitut, såfremt instituttet:

a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist af tolv måneder, giver udtrykkeligt afkald herpå eller ikke har udøvet sin virksomhed i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse i sådanne tilfælde bortfalder

b) har opnået tilladelsen ved hjælp af urigtige erklæringer eller ved hjælp af ethvert andet middel i strid med gældende bestemmelser

c) ikke længere opfylder de betingelser, der stilles for at opnå tilladelse

d) ikke længere har tilstrækkelig egenkapital eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine

▼B

kreditorer, og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som er blevet det betroet, eller

e) befinder sig i enhver anden situation, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

2. Inddragelse af en tilladelse begrundes altid og meddeles de pågældende. Inddragelsen meddeles Kommissionen.

Artikel 18

Kreditinstitutter kan for udøvelsen af deres virksomhed på Fællesskabets område benytte samme benævnelse, som de bruger i den medlemsstat, hvor de har hjemsted, uanset om der i værtsmedlemsstaten findes bestemmelser om brugen af ordene »bank«, »sparekasse« eller andre lignende benævnelser. Såfremt der er risiko for forveksling, kan værtsmedlemsstaten med henblik på tydeliggørelse kræve, at der til benævnelsen føjes en forklarende bemærkning.

▼M2

Artikel 19

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhverver«), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut eller direkte eller indirekte yderligere at forøge sådan en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut med det resultat, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet derved bliver vedkommendes datterselskab, (i det følgende benævnt »den påtænkte erhvervelse«), forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder for det kreditinstitut, hvori de enten søger at erhverve eller forøge en kvalificeret deltagelse, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 19a, stk. 4. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

2. De kompetente myndigheder anerkender straks og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelse af de i stk. 3 omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver.

De kompetente myndigheder har en frist på højst tres arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikel 19a, stk. 4, (i det følgende benævnt »vurderingsperioden«), til at foretage den i artikel 19a, stk. 1, omhandlede vurdering (i det følgende benævnt »vurderingen«).

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

3. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

I perioden mellem de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheders side om at supplere eller præcisere oplysningerne

▼M2

afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

4. De kompetente myndigheder kan forlænge afbrydelsen som nævnt i stk. 3, andet afsnit, i indtil tredive arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver er:

a) placeret eller er omfattet af lovgivning uden for Fællesskabet, eller

b) en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv eller direktiv 85/611/EØF ([1]), 92/49/EØF ([2]), 2002/83/EF ([3]), 2004/39/EF samt 2005/68/EF ([4]).

5. Beslutter de kompetente myndigheder efter afslutningen af deres vurdering at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden underrette den påtænkte erhverver skriftligt herom og angive begrundelsen for denne beslutning. Med forbehold af den nationale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade den kompetente myndighed offentliggøre en sådan begrundelse, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

6. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

7. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

8. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders godkendelse vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.

Artikel 19a

1. Ved vurderingen af den i artikel 19, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 19, stk. 3, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det kreditinstitut, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på kreditinstituttet den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

a) den påtænkte erhververs omdømme

b) omdømmet og erfaringen hos den person, som kommer til at lede kreditinstituttet som følge af den påtænkte erhvervelse

c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, især i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det kreditinstitut, hvori erhvervelsen påtænkes

([1]) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3). Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

([2]) Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2007/44/EF.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1). Ændret ved direktiv 2007/44/EF.

▼M2

d) om kreditinstituttet kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 2000/46/EF, 2002/87/EF og 2006/49/EF, navnlig om den koncern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder

e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv 2005/60/EF ([1]), forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelser af kvalificerede deltagelser i det samme kreditinstitut, skal den uanset artikel 19, stk. 2, 3 og 4, behandle alle de påtænkte erhververe uden forskelsbehandling.

Artikel 19b

1. De relevante kompetente myndigheder arbejder i tæt samråd med hinanden om vurderingen, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

a) et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. artikel 1a, nr. 2), i direktiv 85/611/EØF, (i det følgende benævnt »administrationsselskab for et investeringsinstitut«), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes

b) moderselskabet for et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes, eller

c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

▼M2

2. De kompetente myndigheder udveksler uden unødig forsinkelse alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det kreditinstitut, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.

Artikel 20

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den kapitalandel, der derefter besiddes. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis den pågældende har til hensigt at formindske sin kvalificerede deltagelse så meget, at hans andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet ophører med at være vedkommendes datterselskab. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

▼B

Artikel 21

1. Kreditinstitutterne meddeler, så snart de har fået kendskab hertil, de kompetente myndigheder de erhvervelser eller afhændelser af kapitalandele, som bevirker, at deltagelsen overskrider eller falder under en af de tærskler, som er omhandlet i artikel 19, stk. 1, og artikel 20.

Endvidere meddeler de mindst en gang om året de kompetente myndigheder navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret deltagelse, samt størrelsen af denne, således som de bl.a. fremgår af de registrerede data på den årlige generalforsamling af aktionærer og selskabsdeltagere eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de kompetente myndigheder i tilfælde af, at de i artikel 19, stk. 1, omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsigtig og sund ledelse af instituttet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bestå i påbud, sanktioner over for ledelsen eller ophævelse af den stemmeret, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger anvendes over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelserne til forudgående underretning som fastsat i artikel 19, stk. 1.

Hvis en kapitalandel erhverves mod de kompetente myndigheders vilje, skal medlemsstaterne, uafhængigt af andre sanktioner, suspendere de tilsvarende stemmerettigheder, erklære de afgivne stemmer ugyldige eller annullere dem.

▼M2

3. Ved bestemmelse af, om kriterierne for en kvalificeret deltagelse som led i artikel 19 og 20 og nærværende artikel er opfyldt, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF, samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret deltagelse som omhandlet i denne artikel er opfyldt, tager medlemsstaterne ikke hensyn

▼M2

til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse i bilag I, afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF, forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

▼B

Artikel 22

1. Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at der i alle kreditinstitutter findes effektive former for virksomhedsstyring, hvilket indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling og effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, kreditinstitutterne er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige interne kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer.

2. De i stk. 1 omhandlede former, procedurer og mekanismer skal omfatte hele virksomheden og være proportionale med arten, omfanget og kompleksitetsgraden af kreditinstituttets aktiviteter. Der tages hensyn til de tekniske kriterier, der er fastsat i bilag V.

AFSNIT III

BESTEMMELSER VEDRØRENDE DEN FRIE ETABLERINGSRET OG DEN FRIE UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

Afdeling 1

Kreditinstitutter

Artikel 23

Medlemsstaterne skal sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel 25, artikel 26, stk. 1-3, artikel 28, stk. 1-2 og artikel 29-37, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert kreditinstitut, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af en anden medlemsstats kompetente myndigheder, under forudsætning af at disse aktiviteter er omfattet af tilladelsen.

Afdeling 2

Finansieringsinstitutter

Artikel 24

1. Medlemsstaterne skal sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel 25, artikel 26, stk. 1-3, artikel 28, stk. 1 og 2, og artikel 29-37, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert finansieringsinstitut i en anden medlemsstat, der er datterselskab af et kreditinstitut eller fællesejet datterselskab af flere kreditinstitutter, hvis vedtægter giver mulighed for udøvelse af sådanne aktiviteter, og som opfylder samtlige nedenstående betingelser:

a) moderselskabet eller moderselskaberne er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i den medlemsstat, hvis lovgivning finansieringsinstituttet er underlagt

b) de pågældende aktiviteter udøves reelt i samme medlemsstat

▼B

c) moderselskabet eller moderselskaberne besidder mindst 90 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af aktier eller kapitalandele i finansieringsinstituttet

d) moderselskabet eller moderselskaberne godtgør over for de kompetente myndigheder, at finansieringsinstituttet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at de med samtykke fra hjemlandets kompetente myndigheder har stillet selvskyldnergaranti for de engagementer, som finansieringsinstituttet indgår, og

e) finansieringsinstituttet indgår, navnlig for de pågældende aktiviteter, i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet eller hvert af dets moderselskaber i overensstemmelse med afsnit V, kapitel 4, afdeling 1, navnlig hvad angår minimumsegenkapitalkravet efter artikel 75, tilsynet med store engagementer og begrænsningerne for kapitalinteresser i artikel 120-122.

Hjemlandets kompetente myndigheder kontrollerer, at disse betingelser er opfyldt, og udsteder til finansieringsinstituttet en bekræftende erklæring herom, der vedlægges den i artikel 25 og 28, omhandlede meddelelse.

Hjemlandets kompetente myndigheder skal sikre, at der føres tilsyn med finansieringsinstituttet efter dette direktivs artikel 10, stk. 1, artikel 19-22, artikel 40, artikel 42-52 og artikel 54.

2. Hvis et finansieringsinstitut, som er omfattet af bestemmelserne i stk. 1, første afsnit, ikke længere opfylder en af betingelserne, underretter hjemlandet værtslandets kompetente myndighed herom, og de aktiviteter, som finansieringsinstituttet udøver i værtslandet, underlægges derefter den lovgivning, der gælder i værtslandet.

3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på et finansieringsinstituts datterselskaber som omhandlet i stk. 1, første afsnit.

Afdeling 3

Udøvelse af den frie etableringsret

Artikel 25

1. Et kreditinstitut, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, meddeler dette til den kompetente myndighed i hjemlandet.

2. Medlemsstaterne kræver, at det kreditinstitut, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

a) i hvilken medlemsstat instituttet har til hensigt at etablere en filial

b) et program for filialens virksomhed, hvori bl.a. angives, hvilken art aktiviteter der påtænkes, og hvorledes filialen skal organiseres

c) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan fås, og

d) navnene på de personer, der skal være ansvarlige for filialens ledelse.

3. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende kreditinstituts administrative strukturer og finansielle situationer er sunde under hensyn til den påtænkte etablering, videresender den de i stk. 2 nævnte oplysninger senest tre måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet og underretter det berørte kreditinstitut herom.

Hjemlandets kompetente myndighed sender ligeledes oplysning om størrelsen af kreditinstituttets egenkapital og summen af kapitalkrav i henhold til artikel 75.

Uanset andet afsnit sender hjemlandets kompetente myndigheder i det i artikel 24 omhandlede tilfælde oplysning om størrelsen af egenkapitalen

▼B

for finansieringsinstituttet og summen af den konsoliderede egenkapital og de konsoliderede kapitalkrav i henhold til artikel 75 for det kreditinstitut, som er dets moderselskab.

4. Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for det berørte kreditinstitut inden tre måneder efter modtagelsen af samtlige omhandlede oplysninger.

Et sådant afslag eller manglende svar skal være underlagt domstolsprøvelse i hjemlandet.

Artikel 26

1. Før en filial af et kreditinstitut påbegynder sin virksomhed, har de kompetente myndigheder i værtslandet en frist på to måneder fra modtagelsen af de i artikel 25 omhandlede oplysninger til at forberede det i afdeling 5 foreskrevne tilsyn med instituttet og til i givet fald at meddele de vilkår, som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet.

2. Så snart meddelelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet foreligger, eller så snart den i stk. 1 nævnte frist udløber, hvis der ikke modtages nogen udtalelse herfra, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed.

3. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter artikel 25, stk. 2, litra b), c) eller d), skal kreditinstituttet skriftlig meddele den pågældende ændring til de kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet mindst en måned, før den foretages, således at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan nå at udtale sig om denne ændring i henhold til artikel 25, og de kompetente myndigheder i værtslandet i henhold til stk. 1 i nærværende artikel.

4. Filialer, der inden den 1. januar 1993 har påbegyndt deres virksomhed efter de i værtslandet gældende bestemmelser, betragtes som filialer, der har været underlagt proceduren i artikel 25, og stk. 1 og 2, i nærværende artikel. Fra den 1. januar 1993 vil de være underlagt bestemmelserne i stk. 3 i nærværende artikel samt artikel 23 og artikel 43 samt afdeling 2 og 5.

Artikel 27

Flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et kreditinstitut med hjemsted i en anden medlemsstat, anses som én filial.

Afdeling 4

Udøvelse af den frie udveksling af tjenesteydelser

Artikel 28

1. Et kreditinstitut, der for første gang ønsker at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder, hvilke af aktiviteterne på listen i bilag I det har til hensigt at udøve.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder fremsender senest en måned efter modtagelsen den i stk. 1 fastsatte meddelelse til de kompetente myndigheder i værtslandet.

3. Nærværende artikel berører ikke de rettigheder, som et kreditinstitut inden den 1. januar 1993 har erhvervet i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser

▼B

Afdeling 5

Værtslandets kompetente myndigheders beføjelser

Artikel 29

Værtslandet kan — til statistisk brug — kræve, at alle kreditinstitutter, der har en filial på dets område, regelmæssigt indsender en rapport til denne stats kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver på dets område.

Til varetagelse af de opgaver, der påhviler værtslandet efter artikel 41, kan det kræve de samme oplysninger af filialer af kreditinstitutter, der har hjemsted i andre medlemsstater, som det kræver af indenlandske kreditinstitutter.

Artikel 30

1. Når de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at et kreditinstitut, der har en filial eller præsterer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder de lovbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af dette direktivs bestemmelser, og som giver værtslandets myndigheder kompetence, skal de anmode det pågældende kreditinstitut om at bringe det ulovlige forhold til ophør.

2. Tager det pågældende kreditinstitut ikke de nødvendige skridt, skal værtslandets kompetente myndigheder underrette hjemlandets kompetente myndigheder herom.

Disse skal da så hurtigt som muligt træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at kreditinstituttet bringer det ulovlige forhold til ophør. Karakteren af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

3. Hvis det pågældende kreditinstitut til trods for de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet — eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhensigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger — fortsat overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i stk. 1, kan værtslandet efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forbyde, at kreditinstituttet indleder yderligere aktiviteter på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de for disse foranstaltninger nødvendige dokumenter kan forkyndes for kreditinstitutterne på deres område.

Artikel 31

Artikel 29-30 berører ikke værtslandets ret til at træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder på sit område, som strider imod de lovbestemmelser, de har vedtaget af hensyn til samfundsmæssige interesser. Dette indebærer, at kreditinstituttet, som overtræder sådanne lovbestemmelser, kan forhindres i at indlede yderligere aktiviteter på dets område.

Artikel 32

Enhver foranstaltning, der træffes efter artikel 30, stk. 2 og 3, eller artikel 31, og hvorved der pålægges sanktioner og begrænsninger i udførelsen af tjenesteydelser, skal være behørigt begrundet og meddeles det pågældende kreditinstitut. Enhver sådan foranstaltning skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvor den blev truffet.

▼B

Artikel 33

Inden den i artikel 30 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt hastende tilfælde iværksætte nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte indlåneres, investorers og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger.

Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Artikel 34

Værtslandet kan træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder på sit område under udøvelse af de beføjelser, der er tillagt det i henhold til dette direktiv. Dette indebærer, at det pågældende kreditinstitut kan forhindres i at indlede nye aktiviteter på dets område.

Artikel 35

Såfremt tilladelsen tilbagekaldes, meddeles dette værtslandets myndigheder, der da tager passende skridt til at hindre, at det pågældende kreditinstitut indleder yderligere aktiviteter på værtslandets område, og til at beskytte indlånernes interesser.

Artikel 36

Medlemsstaten meddeler Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 25 og artikel 26, stk. 1-3, er blevet givet afslag, eller hvor der er truffet foranstaltninger i henhold til artikel 30, stk. 3.

Artikel 37

Denne afdeling er ikke til hinder for, at kreditinstitutter med hjemsted i en anden medlemsstat kan reklamere for deres ydelser ved anvendelse af ethvert kommunikationsmedium i værtslandet, når de ikke tilsidesætter eventuelle regler om sådanne reklamers form og indhold, der er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser.

AFSNIT IV

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Afdeling 1

Anmeldelse i forbindelse med tredjelandes selskaber og betingelserne for adgang til markedet i disse lande

Artikel 38

1. Over for filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet anvender medlemsstaterne, i forbindelse med disses adgang til at optage virksomhed og til at udøve denne, ikke bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som filialer af kreditinstitutter med hjemsted i Fællesskabet er undergivet.

2. De kompetente myndigheder giver Kommissionen og Det Europæiske Bankudvalg meddelelse om de tilladelser til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet.

▼B

3. Med forbehold af stk. 1 kan Fællesskabet ved aftaler med et eller flere tredjelande indgå overenskomst om anvendelse af bestemmelser, som giver filialer af et kreditinstitut med hjemsted uden for Fællesskabet samme behandling på hele Fællesskabets område.

Afdeling 2

Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder om det konsoliderede tilsyn

Artikel 39

1. Kommissionen kan enten på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende de nærmere vilkår for, hvordan det konsoliderede tilsyn skal anvendes på følgende:

a) kreditinstitutter, hvis moderselskab har sit hjemsted i et tredjeland, eller

b) kreditinstitutter, der er beliggende i tredjelande, og hvis moderkreditinstitut eller finansielle moderholdingselskab har sit hjemsted inden for Fællesskabet.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler har navnlig til formål at sikre:

a) dels at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for så vidt angår et i Fællesskabet beliggende kreditinstitut eller finansielt holdingselskab, der har et datterselskab, som er et uden for Fællesskabet beliggende kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut, og

b) dels at de kompetente myndigheder i tredjelande kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med moderselskaber, der har deres hjemsted inden for de pågældende landes område, og som har et datterselskab, der er et i en eller flere medlemsstater beliggende kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut.

3. Uden at dette berører artikel 300, stk. 1 og 2, i traktaten, undersøger Kommissionen bistået af Det Europæiske Bankudvalg resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og den deraf opståede situation.

AFSNIT V

PRINCIPPER OG TEKNISKE INSTRUMENTER TIL UDFØRELSE AF FORSIGTIGHEDSTILSYN OG OFFENTLIGGØRELSE AF OPLYSNINGER

KAPITEL 1

Principper for forsigtighedstilsyn

Afdeling 1

Hjem- og værtslandets kompetence

Artikel 40

1. Ansvaret for forsigtighedstilsyn med et kreditinstitut, herunder tilsyn med de i henhold til artikel 23 og 24 udøvede aktiviteter, påhviler hjemlandets kompetente myndigheder; dette berører ikke de bestem-

▼B

melser i nærværende direktiv, der giver værtslandets kompetente myndigheder en beføjelse.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der føres tilsyn på et konsolideret grundlag ifølge nærværende direktiv.

▼M7

3. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager ved udførelsen af deres generelle opgaver behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater, og navnlig i nødsituationer, på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed på det relevante tidspunkt.

▼B

Artikel 41

Værtslandet har i samarbejde med hjemlandets kompetente myndigheder ansvaret for tilsyn med likviditeten i kreditinstitutters filialer, indtil yderligere koordinering har fundet sted.

Med forbehold af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System, bevarer værtslandet det fulde ansvar for de foranstaltninger, der iværksættes som led i dets pengepolitik.

Sådanne foranstaltninger må ikke føre til forskelsbehandling eller mere restriktiv behandling af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

Artikel 42

Med henblik på at føre tilsyn med virksomheden i kreditinstitutter, som udøver virksomhed i en eller flere andre medlemsstater end den, hvor de har hjemsted, navnlig gennem en filial, arbejder de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater snævert sammen. De meddeler hinanden alle sådanne oplysninger om ledelsen og ejerforholdet i disse kreditinstitutter, som vil kunne lette tilsynet med disse og undersøgelsen af betingelserne for meddelelse af tilladelse, samt alle oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med disse institutter, i særdeleshed med hensyn til likviditet, solvens, sikkerhed for indlån, større engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis og intern kontrol.

▼M7

Artikel 42a

1. De kompetente myndigheder i et værtsland kan fremsætte en anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed, i de tilfælde, hvor artikel 129, stk. 1, finder anvendelse, eller til de kompetente myndigheder i hjemlandet om, at en filial af et kreditinstitut anses for at være væsentlig.

Anmodningen skal indeholde begrundelserne for, at filialen skal anses for at være væsentlig, navnlig med hensyn til følgende:

a) et kreditinstituts filial har en markedsandel i form af indskud på over 2 % i værtslandet

b) den betydning, som kreditinstituttets suspension eller lukning af dets virksomhed sandsynligvis vil få på markedslikviditeten og betalings-, clearings- og afviklingssystemerne i værtslandet og

c) filialens størrelse og betydning med hensyn til antal kunder inden for værtslandets banksystem eller finansielle system.

De kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet og den konsoliderende myndighed, hvor artikel 129, stk. 1, finder anvendelse, skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om udpegningen af en filial som værende væsentlig.

▼M7

Er man ikke nået frem til en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede anmodning, træffer de kompetente myndigheder i værtslandet deres egen beslutning om, hvorvidt filialen er væsentlig, inden for en periode på yderligere to måneder. I forbindelse med beslutningstagningen tager de kompetente myndigheder i værtslandet hensyn til eventuelle synspunkter og forbehold fremsat af de konsoliderende tilsynsmyndigheder eller de kompetente myndigheder i hjemlandet.

De i tredje og fjerde afsnit omhandlede beslutninger skal anføres i et dokument, der indeholder den fulde begrundelse og skal sendes til de berørte kompetente myndigheder, og skal anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

Udpegningen af en filial som værende væsentlig berører ikke de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

2. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor en væsentlig filial er etableret, de i artikel 132, stk. 1, litra c) og d), omhandlede oplysninger og udfører de i artikel 129, stk. 1, litra c), omhandlede opgaver i samarbejde med de kompetente myndigheder i værtslandet.

Bliver en kompetent myndighed i et hjemland bekendt med en nødsituation i et kreditinstitut, jf. artikel 130, stk. 1, advarer den, så snart det er praktisk muligt, de i artikel 49, stk. 4, og artikel 50 omhandlede myndigheder.

3. Når artikel 131a ikke finder anvendelse, opretter og leder de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med et kreditinstitut med væsentlige filialer i andre medlemsstater, et kollegium af tilsynsførende, som skal lette samarbejdet i henhold til denne artikels stk. 2 og artikel 42. Oprettelsen af et kollegium og dets drift baseres på skriftlige bestemmelser, der efter høring af de berørte kompetente myndigheder fastlægges af den kompetente myndighed i hjemlandet. Den kompetente myndighed i hjemlandet afgør, hvilke kompetente myndigheder der deltager i et møde eller en aktivitet i kollegiet.

Den beslutning, som hjemlandets kompetente myndighed træffer, skal tage hensyn til relevansen af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, for disse myndigheder, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 40, stk. 3, og de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel.

Hjemlandets kompetente myndighed skal på forhånd holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Hjemlandets kompetente myndighed skal også rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de aktioner, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

Artikel 42b

1. De kompetente myndigheder tager under udøvelsen af deres opgaver hensyn til konvergensen i forbindelse med tilsynsredskaber og tilsynspraksis i anvendelsen af love og administrative bestemmelser vedtaget i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne, at:

a) de kompetente myndigheder deltager i arbejdet i Det Europæiske Banktilsynsudvalg

b) de kompetente myndigheder følger de retningslinjer, anbefalinger, standarder og andre foranstaltninger, som Det Europæiske Banktilsynsudvalg har fastsat, og giver en begrundelse, hvis de ikke gør det

▼M7

c) de nationale mandater, der er tildelt de kompetente myndigheder, ikke forhindrer dem i at udføre deres opgaver som medlemmer af Det Europæiske Banktilsynsudvalg eller i medfør af dette direktiv.

2. Det Europæiske Banktilsynsudvalg aflægger hvert år med start den 1. januar 2011 beretning til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de fremskridt, der gøres i retning af konvergens i tilsynet.

▼B

Artikel 43

1. Når et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, udøver virksomhed gennem en filial etableret i en anden medlemsstat, skal de kompetente myndigheder i værtslandet sikre, at hjemlandets kompetente myndigheder efter forudgående meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv eller gennem personer, som de bemyndiger hertil, på stedet kan kontrollere de oplysninger, der er nævnt i artikel 42.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder skal ligeledes have adgang til at føre tilsyn med filialer efter en af de andre procedurer, der er nævnt i artikel 141.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at værtslandets kompetente myndigheder på stedet kontrollerer filialer etableret på deres område med henblik på varetagelsen af de opgaver, som påhviler dem i henhold til dette direktiv.

Afdeling 2

Udveksling af oplysninger og tjenstlig tavshedspligt

Artikel 44

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle, der arbejder for eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tjenstlig tavshedspligt.

De fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller samlet form, således at de enkelte kreditinstitutter ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

Såfremt der er tale om et kreditinstitut, der er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde kreditinstituttet, dog videregives under en civil retssag, herunder handelssager.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger i henhold til nærværende direktiv samt til de øvrige direktiver, der gælder for kreditinstitutter. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Artikel 45

De kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 44 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv og kun til følgende formål:

a) til undersøgelse af, om betingelserne for, at kreditinstitutterne kan optage virksomhed som sådanne, er opfyldt, og til at lette det individuelle og det konsoliderede tilsyn med institutternes virksomhed,

▼B

særlig med hensyn til likviditet, solvens, store engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt intern kontrol

b) til pålæggelse af sanktioner

c) hvis den kompetente myndigheds afgørelser påklages til højere administrativ myndighed, eller

d) i forbindelse med indbringelse for domstolene efter artikel 55 eller særbestemmelser i nærværende direktiv samt øvrige direktiver, der er vedtaget vedrørende kreditinstitutter.

Artikel 46

Medlemsstaterne kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i artikel 47 og artikel 48, stk. 1, omhandlede myndigheder eller organer fra tredjelande, forudsat at de således meddelte oplysninger er sikret ved tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, der er foreskrevet i artikel 44, stk. 1. Denne udveksling af oplysninger bruges ved udførelsen af de pågældende myndigheders eller organers tilsynsopgaver.

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

Artikel 47

Artikel 44, stk. 1, og artikel 45 er ikke til hinder for, at der, hvis der findes flere kompetente myndigheder i samme medlemsstat, udveksles oplysninger mellem sådanne myndigheder inden for denne medlemsstat, eller at der udveksles oplysninger medlemsstaterne imellem mellem de kompetente myndigheder og følgende:

a) de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med andre finansieringsinstitutter og med forsikringsselskaber, samt de myndigheder, der fører tilsyn med kapitalmarkederne

b) de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af kreditinstitutter og lignende procedurer, og

c) personer, der er ansvarlige for den lovpligtede revision af kreditinstituttets og andre finansieringsinstitutters regnskaber

der har behov herfor til varetagelse af deres tilsynsopgaver.

Artikel 44, stk. 1, og artikel 45 er ikke til hinder for, at der til de organer, der forvalter indlånsgarantiordningerne, gives oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

I begge tilfælde er de oplysninger, som de pågældende myndigheder, organer og personer modtager, underlagt den i artikel 44, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Artikel 48

1. Uanset bestemmelserne i artikel 44-46 kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og følgende:

a) de myndigheder, der fører tilsyn med de organer, der er ansvarlige for likvidation og konkursbehandling af kreditinstitutter og lignende procedurer, og

b) de myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber.

▼B

I så tilfælde kræver medlemsstaterne mindst følgende betingelser opfyldt:

a) oplysningerne skal bruges til udførelse af tilsynsopgaver som beskrevet i første afsnit

b) de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt tavshedspligt i henhold til artikel 44, stk. 1, og

c) stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

2. Uanset artikel 44-46 kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de organer, der ifølge loven er ansvarlige for at efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I så tilfælde kræver medlemsstaterne mindst følgende betingelser opfyldt:

a) oplysningerne skal bruges til udførelse af de opgaver, som er beskrevet i første afsnit

b) de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt tavshedspligt i henhold til artikel 44, stk. 1, og

c) stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Hvis de i første afsnit omhandlede organer i en medlemsstat udfører deres efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte, personer, fordi disse er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i første afsnit nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælde sådanne personer på de i andet afsnit fastsatte særlige betingelser.

Ved anvendelsen af tredje afsnit meddeler de i første afsnit omhandlede organer de kompetente myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke personer oplysningerne vil blive videresendt til, med nøjagtig angivelse af disse personers beføjelse.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke organer der kan modtage oplysninger i henhold til denne artikel.

Kommissionen aflægger beretning om anvendelsen af denne artikel.

Artikel 49

Denne afdeling er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed sender oplysninger til følgende med henblik på udførelsen af deres opgaver:

▼M7

a) centralbanker i Det Europæiske System af Centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres respektive lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system

▼B

b) i givet fald andre offentlige myndigheder, der overvåger betalingssystemerne.

▼B

Denne afdeling er ikke til hinder for, at de pågældende myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til artikel 45.

De oplysninger, som modtages i denne forbindelse, er underlagt den i artikel 44, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

▼M7

I en nødsituation som omhandlet i artikel 130, stk. 1, tillader medlemsstaterne de kompetente myndigheder at meddele centralbankerne i Det Europæiske System af Centralbanker oplysninger, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system.

▼B

Artikel 50

Uanset artikel 44, stk. 1, og artikel 45 kan medlemsstaterne ved lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i deres centraladministration, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringstjenesteydelser og forsikringsselskaber samt personer, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

Oplysningerne må imidlertid kun gives, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsigtighedstilsynet.

▼M7

I en nødsituation som omhandlet i artikel 130, stk. 1, tillader medlemsstaterne de kompetente myndigheder at videregive relevante oplysninger til de i denne artikels stk. 1 nævnte afdelinger i alle berørte medlemsstater.

▼B

Artikel 51

Medlemsstaterne fastsætter, at oplysninger, der modtages efter artikel 44, stk. 2, og artikel 47, samt oplysninger tilvejebragt ved kontrol på stedet, jf. artikel 43, stk. 1 og 2, aldrig må videregives som nævnt i artikel 50, medmindre den kompetente myndighed, der giver oplysningerne, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen på stedet er foretaget, har givet sit udtrykkelige samtykke.

Artikel 52

Denne afdelings bestemmelser er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder sender de i artikel 44-46 nævnte oplysninger til en clearinginstitution eller lignende organ, der i den nationale lovgivning er anerkendt til clearing eller afvikling på et af de nationale markeder, hvis de mener, at dette er nødvendigt for at sikre, at disse organer fungerer korrekt i forbindelse med misligholdelse eller potentiel misligholdelse på dette marked. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i artikel 44, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Medlemsstaterne sikrer dog, at oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 44, stk. 2, ikke videregives i det tilfælde, der er omhandlet i denne artikel, uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først afgav oplysningerne.

▼B

Afdeling 3

Krav til de personer, som udfører den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber

Artikel 53

1. Medlemsstaterne fastsætter som minimum, at enhver person, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF ([1]), og som i et kreditinstitut udfører det hverv, der er beskrevet i artikel 51 i direktiv 78/660/EØF, artikel 37 i direktiv 83/349/EØF eller artikel 31 i direktiv 85/611/EØF ([2]) eller ethvert andet lovpligtigt hverv, har pligt til hurtigt at foretage indberetning til de kompetente myndigheder om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende dette kreditinstitut, som vedkommende har fået kendskab til som led i udførelsen af sit hverv, og som kan:

a) udgøre en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specielt gælder for udøvelsen af kreditinstitutters aktivitet

b) skade kreditinstitutternes fortsatte drift, eller

c) medføre nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold heri.

Medlemsstaterne sikrer som minimum, at samme pligt gælder for denne person, for så vidt angår forhold eller beslutninger, som vedkommende måtte få kendskab til som led i et hverv som beskrevet i første afsnit, der udføres i en virksomhed, som har snævre forbindelser i kraft af kontrol med det kreditinstitut, i hvilket vedkommende udfører dette hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF, i god tro videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder om forhold eller beslutninger som omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar.

Afdeling 4

Sanktionsmuligheder og indbringelse for domstolene

Artikel 54

Med forbehold af reglerne for tilbagekaldelse af tilladelser og tilfælde omfattet af straffelovgivningen skal medlemsstaterne sørge for, at deres respektive kompetente myndigheder i tilfælde af, at et kreditinstitut eller dets ansvarlige ledelse har overtrådt love eller administrative bestemmelser om tilsyn med kreditinstitutter eller om disses virksomhed, kan pålægge disse sanktioner eller påbyde foranstaltninger med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør.

([1]) Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber (EFT L 126 af 12.5.1984, s. 20).

([2]) Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3). Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

▼B

Artikel 55

Medlemsstaterne drager omsorg for, at afgørelser vedrørende et kreditinstitut, som er truffet i medfør af love og administrative bestemmelser, vedtaget i overensstemmelse med nærværende direktiv, kan indbringes for domstolene; dette gælder også, hvis der ikke senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger, er truffet nogen afgørelse.

KAPITEL 2

Tekniske instrumenter til udførelse af forsigtighedstilsyn

Afdeling 1

Egenkapital

Artikel 56

Når en medlemsstat med henblik på gennemførelsen af fællesskabsforskrifterne vedrørende forsigtighedstilsyn med et allerede eksisterende kreditinstitut i sine love og administrative bestemmelser indfører en bestemmelse, hvori begrebet egenkapital anvendes, eller der henvises hertil, drager den omsorg for, at dette begreb eller dette udtryk stemmer overens med den definition, der er anført i artikel 57-61 og artikel 63-66.

Artikel 57

Med forbehold af de begrænsninger, der er fastsat i artikel 66, skal et kreditinstituts ikke-konsoliderede egenkapital omfatte følgende komponenter:

▼M7

a) kapital i betydningen i artikel 22 i direktiv 86/635/EØF, for så vidt den er indbetalt plus den tilknyttede del af overkursen ved emission, den dækker tab i going concern-situationer fuldstændigt, og den rangerer efter alle andre krav ved konkurs og likvidation

▼B

b) reserver i henhold til artikel 23 i direktiv 86/635/EØF samt driftsresultat fra det foregående regnskabsår efter udlodning af det endelige udbytte

c) midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici i henhold til artikel 38 i direktiv 86/635/EØF

▼M7

ca) andre instrumenter end de i litra a) omhandlede, som opfylder kravene i artikel 63, stk. 2, litra a), c), d) og e), og i artikel 63a

▼B

d) opskrivningshenlæggelser i henhold til artikel 33 i direktiv 78/660/EØF

e) værdireguleringer i henhold til artikel 37, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF

f) andre komponenter i henhold til artikel 63

g) midler, for hvilke medlemmer af et andelskreditinstitut hæfter solidarisk, og de solidariske forpligtelser for låntagerne i visse institutter med fondsstatus, som nævnt i artikel 64, stk. 1, og

h) kumulative præferenceaktier med fast løbetid og ansvarlig indskudskapital som nævnt i artikel 64, stk. 3.

▼B

Følgende komponenter fratrækkes i overensstemmelse med artikel 66:

i) kreditinstituttets beholdning af egne aktier ansat til den bogførte værdi

j) immaterielle aktiver i henhold til artikel 4, »Aktiver«, nr. 9, i direktiv 86/635/EØF

k) materielt negativt udbytte i det løbende regnskabsår

l) kapitalinteresser i andre kredit- og finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10 % af disses kapital

m) efterstillede tilgodehavender og de i artikel 63 og artikel 64, stk. 3, omhandlede instrumenter, som et kreditinstitut besidder i andre kredit- og finansieringsinstitutter, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10 % af kapitalen i hvert enkelt tilfælde

n) kapitalinteresser i andre kredit- og finansieringsinstitutter på op til 10 % af disses kapital, efterstillede tilgodehavender og de i artikel 63 og artikel 64, stk. 3, omhandlede instrumenter, som et kreditinstitut besidder i andre kredit- og finansieringsinstitutter end de i litra l) og m) omhandlede for så vidt angår den del af disse samlede kapitalinteresser, efterstillede tilgodehavender og instrumenter, der overstiger 10 % af kreditinstituttets egenkapital beregnet før fradrag af komponenter i litra l)-p)

o) kapitalinteresser som omhandlet i artikel 4, stk. 10, som et kreditinstitut har i:

   i) forsikringsselskaber som omhandlet i artikel 6 i direktiv 73/239/EØF ([1]), artikel 4 i direktiv 2002/83/EF ([2]) eller artikel 1, litra b), i direktiv 98/78/EF ([3])

   ii) genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv 98/78/EF

   iii) forsikringsholdingselskaber som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF

p) hver af følgende komponenter, som kreditinstituttet besidder i de enheder som defineret i litra o), hvori det har en kapitalinteresse:

   i) instrumenter som nævnt i artikel 16, stk. 3, i direktiv 73/239/EØF, og

   ii) instrumenter som nævnt i artikel 27, stk. 3, i direktiv 2002/83/EF

q) for kreditinstitutter, der beregner den risikovægtede værdi af engagementerne i medfør af afdeling 3, underafdeling 2: negative beløb som følge af beregningen i punkt 36 i del 1 i bilag VII og værdien af forventede tab beregnet i overensstemmelse med punkt 32 og 33 i del 1 i bilag VII, og

r) værdien af engagementer vedrørende securitisationspositioner, der i medfør af del 4 i bilag IX får en risikovægtning på 1 250 % beregnet på den heri specificerede måde.

▼M7

Med henblik på litra b) tillader medlemsstaterne kun, at der tages hensyn til foreløbige overskud eller overskud ved årets udgang, inden der er truffet formel beslutning herom, hvis disse overskud er blevet

([1]) Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3). Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

▼M7

revideret af personer, der er beskæftiget med revision, og de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at beløbet er blevet vurderet i overensstemmelse med principperne i direktiv 86/635/EØF, og at det ikke omfatter forudselige udgifter og hensættelse til udbytte.

▼B

Når et kreditinstitut foretager en securitisation, medregnes nettofortjenesten som følge af kapitaliseringen af fremtidige indtægter fra securitiserede aktiver og som medfører en kreditforbedring i forhold til securitisationspositionerne, ikke i komponenten i litra b).

Artikel 58

Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut, finansieringsinstitut, forsikringsselskab, genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed fravige bestemmelserne om fradrag i artikel 57, litra l)-p).

Artikel 59

Som et alternativ til fradrag af komponenterne i artikel 57, litra o) og p), kan medlemsstaterne tillade deres kreditinstitutter mutatis mutandis at anvende metode 1, 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2002/87/EF. Metode 1 (»regnskabskonsolidering«) kan kun anvendes, hvis den kompetente myndighed er overbevist om niveauet for integreret ledelse og intern kontrol for så vidt angår de enheder, der vil være omfattet af konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Artikel 60

Medlemsstaterne kan fastsætte, at kreditinstitutter, der er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med kapitel 4, afdeling 1, eller supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF, ved beregning af egenkapitalen på et individuelt grundlag kan undlade at fradrage de komponenter i artikel 57, litra l)-p), som de besidder i andre kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er omfattet af det konsoliderede eller supplerende tilsyn.

Denne bestemmelse finder anvendelse på tilsynsbestemmelser, der er harmoniseret af fællesskabsretsakter.

Artikel 61

▼M7

Egenkapitalbegrebet som defineret i artikel 57, litra a)-h), omfatter et maksimalt antal komponenter og beløb. Medlemsstaterne træffer beslutning om anvendelsen af disse komponenter og om fradrag af andre komponenter end de i artikel 57, litra i)-r), omhandlede.

▼B

De i artikel 57, litra a)-e), nævnte komponenter skal af kreditinstituttet kunne anvendes straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab på det tidspunkt, hvor sådanne indtræder. Beløbet skal være fratrukket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset i det omfang, denne skat reducerer det beløb, hvormed disse komponenter kan anvendes til dækning af risici eller tab.

Artikel 62

Medlemsstaterne kan rapportere til Kommissionen om, hvor langt de er nået med at skabe konvergens med henblik på at fastlægge en fælles definition af egenkapital. På grundlag af disse rapporter forelægger

▼B

Kommissionen om nødvendigt senest den 1. januar 2009 et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af denne afdeling.

Artikel 63

1. Det i en medlemsstat anvendte egenkapitalbegreb kan omfatte andre komponenter, forudsat at det drejer sig om komponenter, der uanset disses juridiske eller regnskabsmæssige benævnelse har følgende karakteristika:

a) de kan frit benyttes af kreditinstituttet til dækning af normale bankrisici, når tab eller værdiforringelser endnu ikke er nærmere identificeret

b) deres tilstedeværelse skal fremgå af de interne regnskabsoplysninger, og

c) deres størrelse skal være fastsat af kreditinstituttets direktion, revideret af uafhængige revisorer, meddelt de kompetente myndigheder og undergivet disses tilsyn.

2. Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter kan ligeledes accepteres som andre komponenter, forudsat at de opfylder følgende betingelser:

a) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændehaverens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse

b) aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give kreditinstituttet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden

c) långiverens krav mod kreditinstituttet skal efterstilles al anden ikke-efterstillet gæld

d) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke-betalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, idet det tillades kreditinstituttet at fortsætte sine aktiviteter, og

e) kun faktisk indbetalte beløb tages i betragtning.

Til disse værdipapirer og andre instrumenter kan føjes andre kumulative præferenceaktier end de i artikel 57, litra h), nævnte.

▼M7

De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter skal opfylde de i litra a), c), d) og e), i denne artikel opstillede krav.

▼B

3. For kreditinstitutter, der beregner den risikovægtede værdi af engagementerne i medfør af afdeling 3, underafdeling 2, kan op til 0,6 % af det risikovægtede engagement ved positive beløb som følge af beregningen i bilag VII, del 1, punkt 36, accepteres som andre komponenter. For disse kreditinstitutter medtages værdireguleringer og hensættelser til imødegåelse af risici, der er medtaget i den beregning, der er omhandlet i bilag VII, del 1, punkt 36, og værdireguleringer og hensættelser til imødegåelse af risici i medfør af artikel 57, litra e), kun i egenkapitalen i overensstemmelse med denne bestemmelse. Med henblik herpå omfatter risikovægtede engagementer ikke beløb, der beregnes i forbindelse med securitisationspositioner med en risikovægtning på 1 250 %.

▼M7

Artikel 63a

1. De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter skal opfylde kravene i stk. 2-5 i denne artikel.

2. Instrumenterne skal være udaterede eller have en oprindelig løbetid på mindst 30 år. Instrumenterne kan omfatte en eller flere call options udelukkende efter udstederens valg, men de må ikke indløses før fem år efter udstedelsesdatoen. Indebærer bestemmelserne om udate-

▼M7

rede instrumenter et moderat incitament for kreditinstituttet til at foretage indløsning som bestemt af de kompetente myndigheder, bør et sådant incitament ikke optræde inden for ti år efter udstedelsesdatoen. Bestemmelserne vedrørende daterede instrumenter tillader ikke incitamenter til indløsning på en anden dato end forfaldsdatoen.

Daterede og udaterede instrumenter kan kun købes eller indløses med de kompetente myndigheders forudgående samtykke. De kompetente myndigheder kan give samtykke, hvis anmodningen fremsættes på initiativ af et kreditinstitut, og hverken kreditinstituttets finansielle vilkår eller dets solvens berøres i urimelig grad. De kompetente myndigheder kan kræve, at institutterne erstatter instrumentet med komponenter af samme eller bedre kvalitet, jf. artikel 57, litra a) eller ca).

De kompetente myndigheder kræver, at indløsningen af daterede instrumenter suspenderes, hvis kreditinstituttet ikke opfylder de i artikel 75 fastsatte kapitalkrav, og kan kræve en sådan suspension på andre tidspunkter på grundlag af kreditinstitutternes finansielle situation og solvenssituation.

De kompetente myndigheder kan på ethvert tidspunkt give tilladelse til tidlig indløsning af daterede eller udaterede instrumenter, såfremt der sker en ændring i skattebehandlingen eller den forskriftsmæssige klassificering af sådanne instrumenter, som ikke var forudset på tidspunktet for udstedelsen.

3. Bestemmelserne vedrørende instrumentet skal give kreditinstituttet mulighed for, når det er nødvendigt, at annullere udbetalingen af renter eller udbytte i en tidsubegrænset periode på et ikke-kumulativt grundlag.

Kreditinstituttet annullerer dog sådanne udbetalinger, hvis det ikke opfylder kapitalkravene i artikel 75.

De kompetente myndigheder kan kræve annullering af sådanne udbetalinger baseret på kreditinstituttets finansielle situation og solvens. En sådan annullering går ikke ud over kreditinstituttets ret til at erstatte udbetalingen af renter eller udbytte med betaling i form af et af de i artikel 57, litra a), omhandlede instrumenter, forudsat at enhver sådan mekanisme gør det muligt for kreditinstituttet at bevare sine finansielle ressourcer. En annullering kan være underlagt særlige vilkår fastsat af de kompetente myndigheder.

4. Det skal fremgå af bestemmelserne vedrørende instrumentet, at hovedstol, ubetalte renter eller udbytte skal være af en sådan karakter, at de dækker tab og ikke hindrer kreditinstituttets forhøjelse af aktiekapitalen ved overførsel fra reserver ved hjælp af passende mekanismer, som er udarbejdet af Det Europæiske Banktilsynsudvalg i henhold til stk. 6.

5. I tilfælde af kreditinstituttets konkurs eller likvidation skal instrumenterne rangere efter de i artikel 63, stk. 2, omhandlede komponenter.

6. Det Europæiske Banktilsynsudvalg udarbejder retningslinjer med henblik på at skabe større ensartethed i tilsynspraksis hvad angår de instrumenter, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, og i artikel 57, litra a), og overvåger anvendelsen af dem. Senest den 31. december 2011 tager Kommissionen anvendelsen af denne artikel op til fornyet overvejelse og aflægger rapport for Parlamentet og Rådet sammen med relevante forslag til sikring af egenkapitalens kvalitet.

▼B

Artikel 64

1. Medlemmer af et kreditinstitut, der er stiftet i form af et andelskreditinstitut, som omhandlet i artikel 57, litra g), hæfter for den kapital, der ikke er fuldt indbetalt, samt for de supplerende beløb, som medlemmerne af samme kreditinstitut i henhold til lovgivningen skal indbetale

▼B

uden sikkerhed, dersom dette kreditinstitut har lidt tab, i hvilke tilfælde disse beløb skal kunne kræves indbetalt uden forudgående varsel.

Med sådanne komponenter sidestilles de solidariske forpligtelser for låntagerne i kreditinstitutioner med fondsstatus.

Alle disse komponenter kan henregnes under egenkapitalen i det omfang, hvor de i henhold til national lovgivning medregnes i de pågældende institutters egenkapital.

2. En medlemsstat må ikke til offentlige kreditinstitutters egenkapital medregne de garantier, som staten eller de lokale, nationale myndigheder stiller for sådanne institutter.

3. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder må til egenkapitalen kun medregne kumulative præferenceaktier med fast løbetid, som omhandlet i artikel 57, litra h), samt ansvarlig indskudskapital som omhandlet i samme bestemmelse, hvis der er indgået en bindende aftale om, at den i tilfælde af et kreditinstituts konkurs eller likvidation efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

Denne ansvarlige indskudskapital skal opfylde følgende supplerende betingelser:

a) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning

b) midlerne skal have en oprindelig løbetid på mindst fem år; de skal derefter kunne kræves indfriet

c) den udstrækning, hvori de kan medregnes til egenkapitalen, indskrænkes gradvis i mindst de sidste fem år inden tilbagebetalingsdagen, og

d) låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra en likvidation af kreditinstituttet, skal tilbagebetales inden den aftalte forfaldsdato.

Er gældens løbetid ikke fastsat, skal der i henhold til andet afsnit, litra b), gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre midlerne ikke længere henregnes til egenkapitalen, eller medmindre myndighedernes forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives på emittentens initiativ, og kreditinstituttets solvens ikke derved forringes

4. Kreditinstitutterne medtager i egenkapitalen hverken fair value-hensættelser i forbindelse med fortjeneste eller tab på cash flow-hedges af finansielle instrumenter målt i forhold til de amortiserede omkostninger eller fortjeneste eller tab på deres passiver, der vurderes til fair value, som skyldes ændringer i kreditinstitutternes egen kreditsituation.

Artikel 65

1. Når egenkapitalen skal beregnes på konsolideret grundlag, indgår de i artikel 57 omhandlede komponenter med de i henhold til kapitel 4, afdeling 1, konsoliderede beløb. Ved beregningen af egenkapitalen er der desuden mulighed for at betragte følgende komponenter som sidestillet med konsoliderede reserver, hvis de er udtryk for et kreditorforhold (»negative«):

▼M7

a) minoritetsinteresser i henhold til artikel 21 i direktiv 83/349/EØF, hvis metoden med global integration anvendes. De i artikel 57, litra ca), omhandlede instrumenter, der måtte give anledning til minoritetsinteresser, skal opfylde kravene i artikel 63, stk. 2, litra a), c), d) og e), artikel 63a og artikel 66

▼B

b) forskelsbeløb ved første konsolidering i henhold til artikel 19, 30 og 31 i direktiv 83/349/EØF

c) kursdifferencer, som medregnes under de konsoliderede reserver i henhold til artikel 39, stk. 6, i direktiv 86/635/EØF, og

d) forskelsbeløb ved bogføring af visse kapitalinteresser i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i artikel 33 i direktiv 83/349/EØF.

2. Hvis de i stk. 1, litra a) — d), omhandlede komponenter er udtryk for et debitorforhold (»positive«), fratrækkes de ved beregningen af den konsoliderede egenkapital.

Artikel 66

▼M7

1. For de i artikel 57, litra d)-h), omhandlede komponenter gælder følgende begrænsninger:

a) summen af de i artikel 57, litra d)-h), anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 100 % af de i litra a)-ca) nævnte komponenter med fradrag af de i litra i), j) og k) nævnte komponenter, og

b) summen af de i artikel 57, litra g)-h), anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 % af de i litra a)-ca) med fradrag af de i litra i), j) og k) nævnte komponenter.

1a. Uanset denne artikels stk. 1 gælder følgende begrænsninger for samtlige komponenter i artikel 57, litra ca):

a) instrumenter, der i nødsituationer skal konverteres, og som på et hvilket som helst tidspunkt kan konverteres på initiativ af den kompetente myndighed på grundlag af emittentens finansielle forhold og solvenssituation til de i artikel 57, litra a), nævnte komponenter inden for en forud fastsat margen, må samlet set ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 % af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af komponenterne i litra i), j) og k) i artikel 57

b) inden for de i litra a) nævnte grænser må alle andre instrumenter ikke overstige et maksimumsbeløb på 35 % af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af komponenterne i artikel 57, litra i), j) og k)

c) inden for de i dette stykkes litra a) og b) nævnte grænser må daterede instrumenter og instrumenter med bestemmelser, der indebærer et incitament for kreditinstituttet til at foretage indløsning, ikke overstige et maksimumsbeløb på 15 % af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af de i artikel 57, litra i), j) og k), nævnte komponenter

d) beløbet for de komponenter, der overskrider de i litra a), b) og c) nævnte grænser, er omfattet af den i denne artikels stk. 1 fastsatte grænse.

2. Summen af komponenterne i artikel 57, litra l)-r), skal for halvdelens vedkommende fratrækkes summen af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca) med fradrag af komponenterne i litra i)-k), og for halvdelens vedkommende summen af komponenterne i artikel 57, litra d)-h), efter anvendelse af grænserne i stk. 1 i nærværende artikel. Såfremt halvdelen af summen af komponenterne i artikel 57, litra l)-r), overstiger summen af komponenterne i artikel 57, litra d)-h), fratrækkes det overskydende beløb i summen af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca), med fradrag af komponenterne i litra i)-k) i artikel 57. Komponenterne i artikel 57, litra r), fratrækkes ikke, hvis de er medtaget i beregningen af de risikovægtede engagementer med henblik på artikel 75, jf. bilag IX, del 4.

▼B

3. Med henblik på afdeling 5 og 6 læses bestemmelserne i denne afdeling uden at tage hensyn til komponenterne i artikel 57, litra q) og r), og artikel 63, stk. 3.

▼M7

4. De kompetente myndigheder kan give kreditinstitutterne tilladelse til midlertidigt i nødsituationer at overskride de i stk. 1 og 1a fastsatte grænser.

▼B

Artikel 67

Det skal godtgøres, at betingelserne i denne afdeling er opfyldt til de kompetente myndigheders tilfredshed.

Afdeling 2

Dækning af risiko

Underafdeling 1

Anvendelsesomfang

Artikel 68

1. Kreditinstitutter skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 22 og 75 og afdeling 5, på individuelt grundlag.

2. Et kreditinstitut, der hverken er et datterselskab i den medlemsstat, hvor det er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn, eller et moderselskab, og et kreditinstitut, der ikke er omfattet af konsolideringen i medfør af artikel 73, skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 120 og 123, på individuelt grundlag.

3. Et kreditinstitut, der hverken er et moderselskab eller et datterselskab, og et kreditinstitut, der ikke er omfattet af konsolideringen i medfør af artikel 73, skal opfylde de betingelser, der er fastsat i kapitel 5, på individuelt grundlag.

Artikel 69

1. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende artikel 68, stk. 1, på et kreditinstituts datterselskab, hvis både datterselskabet og kreditinstituttet er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn i den pågældende medlemsstat, og datterselskabet indgår i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet, som er et kreditinstitut, og alle af følgende betingelser er opfyldt for at sikre, at egenkapitalen er hensigtsmæssigt fordelt mellem moderselskabet og datterselskaberne:

a) der er på nuværende tidspunkt ingen, og der er ikke påtænkt nogen materielle, praktiske eller retlige hindringer for moderselskabets umiddelbare overførsel af egenkapital eller tilbagebetaling af datterselskabets forpligtelser

b) enten skal moderselskabet over for de kompetente myndigheder godtgøre, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og afgive erklæring om, at det med samtykke fra den kompetente myndighed har stillet garanti for de engagementer, som datterselskabet indgår, eller risikoen i datterselskabet er ubetydelig

c) moderselskabets risikoevaluerings-, målings- og kontrolprocedurer omfatter datterselskabet, og

d) moderselskabet besidder mindst 50 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af kapitalandele i datterselskabet, og/eller har ret til at udpege eller fjerne et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan, som beskrevet i artikel 11.

▼B

2. Medlemsstaterne kan udnytte den i stk. 1 omhandlede mulighed, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat som kreditinstituttet, forudsat at det er omfattet af samme tilsyn som det, der udøves over for kreditinstitutter og navnlig af de i artikel 71, stk. 1, fastsatte standarder.

3. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende artikel 68, stk. 1, på et kreditinstituts moderselskab, såfremt kreditinstituttet har fået meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn i den pågældende medlemsstat, og såfremt det er omfattet af det konsoliderede tilsyn, og såfremt følgende betingelser alle er opfyldt for at sikre, at egenkapitalen er hensigtsmæssigt fordelt mellem moderselskabet og datterselskaberne:

a) der hverken findes eller er påtænkt indført materielle, praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af egenkapital eller tilbagebetaling af forpligtelser til kreditinstituttets moderselskab i en medlemsstat, og

b) relevante risikoevaluerings-, målings- og kontrolprocedurer i det konsoliderede tilsyn omfatter kreditinstituttets moderselskab i en medlemsstat.

Den kompetente myndighed, der anvender dette stykke, underretter de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater.

4. Med forbehold af hovedreglen i artikel 144, offentliggør de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der gør brug af valgmuligheden i stk. 3, på den i artikel 144 anførte måde:

a) de kriterier, de anvender til at fastslå, at der hverken findes eller er påtænkt indført materielle, praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførelse af egenkapital eller tilbagebetaling af forpligtelser

b) antallet af moderkreditinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til stk. 3, og hvor mange af disse der har datterselskaber i et tredjeland, og

c) sammenfattet for den pågældende medlemsstat:

   i) for moderkreditinstituttet i en medlemsstat, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til stk. 3, den andel af den samlede egenkapital på konsolideret grundlag, som datterselskaber i et tredjeland besidder

   ii) for moderkreditinstitutter i en medlemsstat, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til stk. 3, den procentdel, som egenkapitalen i datterselskaber i et tredjeland udgør af den samlede egenkapital, og

   iii) for moderkreditinstitutter i en medlemsstat, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til stk. 3, den procentdel, som egenkapitalen i datterselskaber i et tredjeland udgør af minimumsegenkapitalen i henhold til artikel 75.

Artikel 70

1. De kompetente myndigheder kan på individuelt grundlag tillade moderkreditinstitutter ved beregningen af deres krav i medfør af artikel 68, stk. 1, at medregne datterselskaber, der opfylder betingelserne i artikel 69, stk. 1, litra c) og d), og hvis væsentlige engagementer eller forpligtelser er over for dette moderselskab, jf. dog stk. 2-4 i nærværende artikel.

2. Behandlingen i stk. 1 er kun tilladt, når moderkreditinstituttet over for de kompetente myndigheder fuldt ud dokumenterer eksistensen af forhold og ordninger, herunder retligt gyldige aftaler, i medfør af hvilke der hverken findes eller er påtænkt indført materielle, praktiske eller retlige hindringer for datterselskabets umiddelbare overførsel af egenkapital eller tilbagebetaling af udestående forpligtelser til moderselskabet på dettes anmodning.

▼B

3. Når en kompetent myndighed gør brug af valgmuligheden i stk. 1, underretter den regelmæssigt og mindst en gang om året de kompetente myndigheder i alle de øvrige medlemsstater om anvendelsen af stk. 1 og om de forhold og ordninger, der er omhandlet i stk. 2. Hvis datterselskabet er beliggende i et tredjeland, giver den kompetente myndighed de samme oplysninger til de kompetente myndigheder i dette tredjeland.

4. Med forbehold af hovedreglen i artikel 144, offentliggør en kompetent myndighed, der gør brug af valgmuligheden i stk. 1, på den i artikel 144 anførte måde:

a) de kriterier, de anvender til at fastslå, at der hverken findes eller er påtænkt indført materielle, praktiske eller retlige hindringer for middelbar overførelse af egenkapital eller tilbagebetaling af forpligtelser

b) hvor mange kreditinstitutters moderselskaber, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til stk. 1, og hvor mange af disse, der har datterselskaber i et tredjeland

c) sammenfattet for den pågældende medlemsstat:

   i) for moderkreditinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til stk. 1, den samlede egenkapital i datterselskaber i et tredjeland

   ii) for moderkreditinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til stk. 1, den procentdel, som egenkapitalen i datterselskaber i et tredjeland udgør af den samlede egenkapital

   iii) for moderkreditinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til stk. 1, den procentdel, som egenkapitalen i datterselskaber i et tredjeland udgør af minimumsegenkapitalen i henhold til artikel 75.

Artikel 71

1. Med forbehold af artikel 68-70 skal moderkreditinstitutter i en medlemsstat i det omfang og på den måde, der er fastsat i artikel 133, opfylde de i artikel 75, 120 og 123 samt afdeling 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af deres konsoliderede finansielle situation.

2. Med forbehold af artikel 68-70 skal kreditinstitutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, i det omfang og på den måde, der er fastsat i artikel 133, opfylde de i artikel 75, 120 og 123 samt afdeling 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af det pågældende finansielle holdingselskabs konsoliderede finansielle situation.

Når et finansielt moderholdingselskab kontrollerer mere end ét kreditinstitut i en medlemsstat, finder første afsnit kun anvendelse på det kreditinstitut, der i overensstemmelse med artikel 125 og 126 er omfattet af tilsyn på et konsolideret grundlag.

Artikel 72

1. Moderkreditinstitutter i EU skal overholde de i kapitel 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af deres konsoliderede finansielle situation.

Større datterselskaber af moderkreditinstitutter i EU skal imidlertid offentliggøre de oplysninger, der er anført i bilag XII, del 1, punkt 5, på individuelt eller delkonsolideret grundlag.

2. Kreditinstitutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i EU, skal overholde de i kapitel 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af det pågældende finansielle holdingselskabs konsoliderede finansielle situation.

▼B

Større datterselskaber af finansielle moderholdingselskaber i EU skal imidlertid offentliggøre de oplysninger, der er anført i bilag XII, del 1, punkt 5, på individuelt eller delkonsolideret grundlag.

3. De kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 125 og 126 er ansvarlige for tilsynet på konsolideret grundlag, kan beslutte helt eller delvis at undlade at anvende bestemmelserne i stk. 1 og 2 på kreditinstitutter, der er omfattet af sammenlignelige oplysninger, som et moderselskab etableret i et tredjeland har offentliggjort på et konsolideret grundlag.

Artikel 73

1. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 125 og 126 har til opgave at føre det konsoliderede tilsyn, kan i følgende tilfælde undlade at medtage et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, der er et datterselskab, eller i hvilket der besiddes kapitalinteresser, i konsolideringen:

a) når den pågældende virksomhed er beliggende i et tredjeland, hvor der foreligger retlige hindringer for overførsel af de nødvendige oplysninger

b) når den pågældende virksomhed efter de kompetente myndigheders opfattelse kun er af ringe betydning set ud fra formålene med kreditinstituttilsynet, og under alle omstændigheder når den pågældende virksomheds balancesum udgør mindre end:

   i) 10 mio. EUR, eller

   ii) 1 % af moderselskabets eller det kapitalinteressebesiddende selskabs balancesum

c) når de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, finder, at det under hensyn til formålene med kreditinstituttilsynet ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at foretage en konsolidering af den pågældende virksomheds finansielle situation.

Hvis flere virksomheder i de under første afsnit, litra b), nævnte tilfælde opfylder de heri fastsatte kriterier, skal de dog medtages i konsolideringen, dersom de som helhed er af ikke uvæsentlig betydning set ud fra ovennævnte formål.

2. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutter, der er datterselskaber, anvender de krav, der er fastsat i artikel 75, 120 og 123 og afdeling 5 på et delkonsolideret grundlag, hvis disse kreditinstitutter eller moderselskabet, når der er tale om et finansielt holdingselskab, har et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2002/87/EF som datterselskab i et tredjeland eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed.

3. De kompetente myndigheder kræver, at moderselskaber og datterselskaber, der er omfattet af nærværende direktiv, opfylder de i artikel 22 fastsatte forpligtelser på et konsolideret eller delkonsolideret grundlag for at sikre, at deres styringssystemer, procedurer og mekanismer er ensartede og velintegrerede, og at alle relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn kan fremlægges.

▼B

Underafdeling 2

▼M7

Beregning og indberetning af krav

▼B

Artikel 74

1. Medmindre andet er fastsat, skal værdiansættelsen af aktiver og ikke-balanceførte poster foretages i overensstemmelse med det regnskabssystem, som kreditinstituttet er omfattet af i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002 og direktiv 86/635/EØF.

2. Uanset kravene i artikel 68-72 skal der mindst hvert halve år foretages beregninger med henblik på at kontrollere, at kreditinstitutterne overholder forpligtelserne i artikel 75.

▼M7

For kreditinstitutternes meddelelse af disse beregninger skal de kompetente myndigheder fra den 31. december 2012 anvende ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning. For at lette dette udarbejder Det Europæiske Banktilsynsudvalg retningslinjer med henblik på indførelse i Fællesskabet af et ensartet indberetningsformat inden den 1. januar 2012. Indberetningsformaterne skal være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af kreditinstituttets aktiviteter.

▼B

Kreditinstitutterne skal meddele de kompetente myndigheder resultaterne af beregningen og oplyse om de nødvendige data for beregningen.

Underafdeling 3

Minimumskrav til egenkapitalens størrelse

Artikel 75

Med forbehold af artikel 136 kræver medlemsstaterne, at kreditinstitutterne skal have en egenkapital, der på alle tidspunkter er over eller svarer til summen af følgende kapitalkrav:

a) for kreditrisiko og kreditrisikoreduktion i forbindelse med deres samlede aktiviteter med undtagelse af handelsbeholdningsaktiviteter og illikvide aktiver, hvis de fratrækkes egenkapitalen i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, litra d), i direktiv 2006/49/EF 8 % af deres samlede risikovægtede engagementer beregnet i overensstemmelse med afdeling 3

b) for så vidt angår deres handelsbeholdningsaktiviteter, for positionsrisici, afviklingsrisici og modpartsrisici og, i det omfang det er tilladt at overskride de i artikel 111-117 omhandlede grænser, store engagementer, der overskrider disse grænser: de kapitalkrav, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 18 og kapitel V, afdeling 4 i direktiv 2006/49/EF

c) for så vidt angår deres samlede aktiviteter, for valutarisici og råvareprisrisici: de kapitalkrav, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv 2006/49/EF, og

d) for så vidt angår deres samlede aktiviteter, for operationelle risici: de kapitalkrav, der er fastsat i overensstemmelse med afdeling 4.

▼B

Afdeling 3

Minimumsegenkapitalkrav for kreditrisici

Artikel 76

Kreditinstitutter skal enten anvende standardmetoden (»Standardised Approach«), der er omhandlet i artikel 78-83 eller, hvis det tillades af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 84, metoden med interne ratings (»Internal Ratings Based Approach«), der er omhandlet i artikel 84-89, til beregning af den risikovægtede værdi af deres engagementer med henblik på artikel 75, litra a).

Artikel 77

Ved »engagement« forstås med henblik på denne afdeling en aktivpost eller en ikke-balanceført post.

Underafdeling 1

Standardmetoden

Artikel 78

1. Med forbehold af stk. 2 er værdien af et engagement i form af en aktivpost den balanceførte værdi, og værdien af et engagement i form af en ikke-balanceført post, jf. bilag II, er følgende procentdel af dens værdi: 100 %, hvis den tillægges fuld risiko, 50 %, hvis den tillægges mellemliggende risiko, 20 %, hvis den tillægges mellemliggende/lav risiko, og 0 %, hvis den tillægges lav risiko. De ikke-balanceførte poster, der er omhandlet i første punktum i dette stykke, henføres under risikokategorier som anført i bilag II. Er der tale om et kreditinstitut, der anvender den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse (»Financial Collateral Comprehensive Method«), der er omhandlet i bilag VIII, del 3, hvor et engagement har form af værdipapirer eller råvarer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med en genkøbstransaktion eller en transaktion vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer og »margin lending« -transaktioner, forhøjes værdien af engagementet med den volatilitetsjustering, der gælder for sådanne værdipapirer eller råvarer, jf. bilag VIII, del 3, punkt 34-59.

2. Værdien af et engagement i form af et derivatinstrument, jf. bilag IV, fastsættes i overensstemmelse med bilag III, idet der tages højde for virkningen af kontrakter om nyordning og andre aftaler om netting med henblik på anvendelsen af disse metoder i overensstemmelse med bilag III. Værdien af et engagement i form af genkøbstransaktioner, eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og »margin lending« -transaktioner kan fastsættes enten i overensstemmelse med bilag III eller bilag VIII.

3. Er et engagement underkastet finansieret kreditrisikoafdækning, kan værdien af engagementet for denne post ændres i overensstemmelse med underafdeling 3.

4. Uanset stk. 2 fastsættes engagementsværdien af kreditrisikoen ved udestående engagementer som fastsat af de kompetente myndigheder med en central modpart, i overensstemmelse med bilag III, del 2, punkt 6, på betingelse af, at der dagligt stilles fuld sikkerhed for den centrale modparts modpartsrisikoengagementer med alle deltagere i dens systemer.

▼B

Artikel 79

1. Hvert engagement henføres til en af følgende engagementsklasser:

a) fordringer eller eventualfordringer på centralregeringer eller centralbanker

b) fordringer eller eventualfordringer på regionale regeringer eller lokale myndigheder

c) fordringer eller eventualfordringer på administrative organer og ikke-profitsøgende foretagender

d) fordringer eller eventualfordringer på multilaterale udviklingsbanker

e) fordringer eller eventualfordringer på internationale organisationer

f) fordringer eller eventualfordringer på institutter

g) fordringer eller eventualfordringer på erhvervskunder

h) fordringer eller eventualfordringer på detailkunder

i) fordringer eller eventualfordringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom

j) poster i restance

k) poster henhørende under lovmæssigt fastsatte højrisikokategorier

l) fordringer i form af dækkede obligationer

m) securitisationspositioner

n) kortfristede fordringer på institutioner og virksomheder

o) fordringer i form af institutter for kollektiv investering i værdipapirer, eller

p) andre poster.

2. For at kunne falde ind under den detailengagementsklasse, der er omhandlet i stk. 1, litra h), skal et engagement opfylde følgende betingelser:

a) engagementet skal enten være med (en) fysisk(e) person(er) eller et mindre eller mellemstort foretagende

b) engagementet skal være ét ud af et stort antal engagementer med ensartede karakteristika, således at risiciene i tilknytning til sådanne udlån er væsentligt reducerede, og

c) det samlede beløb, der skyldes kreditinstituttet eller moderselskaber og dettes datterselskaber, herunder poster med restance, af låntageren eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, dog med undtagelse af fordringer eller eventualfordringer med sikkerhed i form af pant i beboelsesejendom, må ikke, så vidt det er kreditinstituttet bekendt, overstige 1 mio. EUR. Kreditinstituttet skal tage rimelige skridt til at erhverve denne viden.

Værdipapirer falder ikke ind under detailengagementsklassen.

3. Den aktuelle værdi af minimumsbetalinger på detailleasingmarkedet kan henføres til detailengagementsklassen.

Artikel 80

1. Ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer anvendes risikovægte på alle engagementer, medmindre de fratrækkes egenkapitalen, i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VI, del 1. Anvendelsen af risikovægte baseres på den engagementsklasse, som engagementet henføres under, og på engagementets kreditkvalitet i det omfang, der er anført i bilag VI, del 1. Kreditkvaliteten kan bestemmes ved henvisning til kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsinsti-

▼B

tutter (»ECAI«) i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 81-83 eller kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer, jf. bilag VI, del 1.

2. Med henblik på anvendelsen af en risikovægt, jf. stk. 1, multipliceres værdien af engagementet med den risikovægt, der er angivet eller bestemt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne underafdeling.

3. Med henblik på beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer med institutter afgør medlemsstaterne om den metode, der skal benyttes, skal være metoden baseret på kreditkvaliteten af centralregeringen i det land, hvor instituttet er etableret, eller metoden baseret på kreditkvaliteten af modpartsinstituttet, jf. bilag VI.

4. Uanset stk. 1 kan den risikovægt, der anvendes på den pågældende post, når et engagement er underkastet kreditrisikoafdækning, ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i underafdeling 3.

5. De risikovægtede værdier af securitiserede engagementer beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i underafdeling 4.

6. Engagementer, for hvilke der ikke er fastsat bestemmelser i denne underafdeling for beregningen af de risikovægtede værdier, tillægges en risikovægt på 100 %.

7. Med undtagelse af engagementer, der giver anledning til forpligtelser i form af de poster, der er omhandlet i artikel 57, litra a) — h), kan kompetente myndigheder undtage et kreditinstituts engagementer med en modpart, som er dets moderselskab, dets datterselskab eller et datterselskab af dets moderselskab eller en virksomhed, med hvilken der består en forbindelse som anført i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, fra kravene i denne artikels stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) modparten er et institut eller et finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav

b) modparten er inkluderet i den samme konsolidering som kreditinstituttet på fuldt grundlag

c) modparten er underlagt de samme risikovurderings-, målings- og kontrolprocedurer som kreditinstituttet

d) modparten er etableret i den samme medlemsstat som kreditinstituttet, og

e) der ikke er nogen aktuel eller forventet materiel praktisk eller retlig hindring for øjeblikkelig overførsel af egenkapital eller tilbagebetaling af forpligtelser fra modparten til kreditinstituttet.

I så fald gælder en risikovægt på 0 %.

8. Med undtagelse af engagementer, der giver anledning til forpligtelser i form af de komponenter, der er omhandlet i artikel 57, litra a) — h), kan kompetente myndigheder beslutte, at et kreditinstituts engagementer med en modpart, som er underlagt samme institutsikringsordning som det långivende kreditinstitut, er undtaget fra stk. 1 i denne artikel, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) kravene i stk. 7, litra a), d) og e)

b) kreditinstituttet og modparten har aftalt en aftalemæssig eller vedtægtsmæssig ansvarsordning, der beskytter disse institutter og navnlig sikrer deres likviditet og solvens med henblik på at undgå konkurs, hvis det bliver nødvendigt (nedenfor benævnt institutsikringsordning)

c) ordningerne sikrer, at institutsikringsordningen kan yde den nødvendige støtte som følge af ordningens forpligtelser fra midler, der er umiddelbart tilgængelige

d) institutsikringsordningen omfatter passende og ensartet udformede systemer til overvågning og klassificering af risici (hvilket giver et

▼B

fuldstændigt overblik over de enkelte deltageres risikosituation og institutsikringsordningen som helhed) med tilsvarende muligheder for at gribe ind; systemerne skal på hensigtsmæssig vis overvåge misligholdte engagementer, jf. med bilag VII, del 4, punkt 44

e) institutsikringsordningen gennemfører egen risikovurdering, som meddeles de enkelte deltagere

f) institutsikringsordningen udfærdiger og offentliggør hvert år en konsolideret rapport, der omfatter status, en opgørelse af indtjening og tab, en situationsrapport og en risikorapport for institutsikringsordningen som helhed eller en rapport, der omfatter den aggregerede oversigt, den aggregerede opgørelse over indtjening og tab, situationsrapporten og risikorapporten, der vedrører institutsikringsordningen som helhed

g) deltagerne i institutsikringsordningen er forpligtet til at give et varsel på 24 måneder, hvis de ønsker at udtræde af ordningen

h) multipel anvendelse af elementer, som kan indgå i beregningen af egenkapitalen (»multiple gearing«) såvel som enhver uhensigtsmæssig opbygning af egenkapital mellem deltagerne i institutforsikringsordningen er udelukket

i) institutsikringsordningen er baseret på, at deltagerkredsen er en bred vifte af kreditinstitutter med en overvejende ensartet profil, og

j) de kompetente myndigheder godkender og overvåger regelmæssigt, at de i litra d) omhandlede systemer er tilstrækkelige.

I så fald gælder en risikovægt på 0 %.

Artikel 81

1. En ekstern kreditvurdering kan kun benyttes til bestemmelse af et engagements risikovægt i overensstemmelse med artikel 80, hvis det ECAI, der tilvejebringer den, er blevet anerkendt til dette formål af de kompetente myndigheder (med henblik på denne underafdeling benævnt »et anerkendt ECAI«).

▼M7

2. De kompetente myndigheder skal kun anerkende et ECAI med henblik på artikel 80, hvis de finder det godtgjort, at dets vurderingsmetodologi opfylder kravene om objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol og gennemsigtighed, og at de resulterende kreditvurderinger opfylder kravene om troværdighed og gennemsigtighed. Til dette formål skal de kompetente myndigheder tage hensyn til de tekniske kriterier, der er fastsat i bilag VI, del 2. Når en ECAI registreres som kreditvurderingsbureau i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer ([1]), overvejer de kompetente myndigheder om kravene om objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol og gennemsigtighed er overholdt, hvad angår vurderingsmetodologien.

▼B

3. Er et ECAI blevet anerkendt af de kompetente myndigheder i en medlemsstat, kan de kompetente myndigheder i andre medlemsstater anerkende det pågældende ECAI uden at gennemføre deres egen evalueringsproces.

4. Kompetente myndigheder skal offentliggøre en redegørelse for anerkendelsesprocessen og en liste over anerkendte ECAI'er.

Artikel 82

1. De kompetente myndigheder skal under hensyntagen til de tekniske kriterier, der er fastsat i bilag VI, del 2, foretage en bestem-

([1]) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.

▼B

melse af, hvilke kreditkvalitetstrin, jf. del 1 i dette bilag, de relevante kreditvurderinger fra et anerkendt ECAI skal associeres med. En sådan bestemmelse skal være objektiv og konsekvent.

2. Har de kompetente myndigheder i en medlemsstat foretaget en bestemmelse i henhold til stk. 1, kan de kompetente myndigheder i andre medlemsstater anerkende denne bestemmelse uden at gennemføre deres egen bestemmelsesproces.

Artikel 83

1. Brugen af ECAI-kreditvurderinger til beregning af de risikovægtede værdier af et kreditinstituts engagementer skal være konsekvent og i overensstemmelse med bilag VI, del 3. Kreditvurderinger må ikke benyttes selektivt.

2. Kreditinstitutter skal benytte kreditvurderinger, hvor de kreditvurderende enheder selv har anmodet om at blive kreditvurderet. Med tilladelse fra de relevante kompetente myndigheder kan de dog benytte vurderinger, hvor de kreditvurderende enheder ikke selv har anmodet om at blive kreditvurderet.

Underafdeling 2

Metoden med interne ratings

Artikel 84

1. I overensstemmelse med bestemmelserne i denne underafdeling kan de kompetente myndigheder tillade kreditinstitutter at beregne de risikovægtede værdier af deres engagementer ved brug af metoden med interne ratings (»IRB-metoden«). Der kræves udtrykkelig tilladelse for hvert enkelt kreditinstitut.

2. Der skal kun gives tilladelse, hvis den kompetente myndighed finder det godtgjort, at kreditinstituttets systemer for styring og rating af kreditrisikoengagementer er sunde og implementeres med integritet, og navnlig at de opfylder følgende standarder i overensstemmelse med bilag VII, del 4:

a) kreditinstituttets ratingsystemer giver en meningsfuld vurdering af låntagernes og transaktionernes karakteristika, en meningsfuld sondring mellem risici og nøjagtige og konsekvente kvantitative risikovurderinger

b) de interne ratings og estimater af misligholdelse og tab, der benyttes ved beregningen af kapitalgrundlaget, samt de hertil knyttede systemer og processer spiller en væsentlig rolle i risikostyringen og beslutningsprocessen samt i kreditbevillingen, den interne kapitalallokering og de ledelsesmæssige funktioner i kreditinstituttet

c) kreditinstituttet har en kreditrisikokontrolenhed, der er ansvarlig for ratingsystemerne, og som er tilstrækkelig uafhængig og ikke undergivet urimelig indflydelse

d) kreditinstituttet indsamler og opbevarer alle relevante data som en effektiv støtte til sin kreditrisikomåling og kreditrisikokontrol, og

e) kreditinstituttet dokumenterer sine ratingsystemer og grundlaget for deres udformning samt validerer sine ratingsystemer.

Benytter et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller et finansielt moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber IRB-metoden ensartet, kan de kompetente myndigheder tillade, at minimumskravene i bilag VII, del 4, skal opfyldes af moderselskabet og dets datterselskaber set under ét.

3. Et kreditinstitut, der ansøger om at benytte IRB-metoden, skal dokumentere, at det for de relevante IRB-engagementsklasser har

▼B

benyttet ratingsystemer, som i det store og hele opfylder minimumskravene i bilag VII, del 4, til den interne risikomåling og risikokontrol, i mindst tre år inden kvalifikationen til at benytte IRB-metoden.

4. Et kreditinstitut, der ansøger om at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og/eller omregningsfaktorer, skal dokumentere, at det har foretaget og benyttet egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og/eller omregningsfaktorer på en måde, der i det store og hele opfylder de minimumskrav for brug af egne estimater af disse parametre, der er fastsat i bilag VII, del 4, i mindst tre år inden kvalifikationen til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og/eller omregningsfaktorer.

5. Ophører et kreditinstitut med at opfylde kravene i denne underafdeling, skal det enten forelægge en plan for den kompetente myndighed for en snarlig tilbagevenden til opfyldelse eller dokumentere, at virkningen af manglende opfyldelse ikke er af væsentlig betydning.

6. Hvis IRB-metoden agtes benyttet af moderkreditinstituttet i EU og dets datterselskaber eller af moderfinansieringsinstituttet i EU og dets datterselskaber, skal de kompetente myndigheder for de forskellige retlige enheder indgå i et tæt samarbejde, jf. bestemmelserne i artikel 129-132.

Artikel 85

1. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 89, skal kreditinstitutter og et eventuelt moderselskab og dettes datterselskaber gennemføre IRB-metoden for alle engagementer.

Med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse kan gennemførelsen ske sekventielt på tværs af de forskellige engagementsklasser, jf. artikel 86, inden for samme forretningsområde, på tværs af forskellige forretningsområder inden for samme koncern eller med henblik på brug af egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse eller omregningsfaktorer til beregning af risikovægtene for engagementer med virksomheder, institutioner, centralregeringer og centralbanker.

I forbindelse med den detailengagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, kan gennemførelsen ske sekventielt på tværs af de engagementsklasser, som de forskellige korrelationer i bilag VII, del 1, punkt 10-13, svarer til.

2. Den i stk. 1 omhandlede gennemførelse skal ske inden for en rimelig tidsfrist, som skal aftales med de kompetente myndigheder. Gennemførelsen skal ske på strenge betingelser, som fastsættes af de kompetente myndigheder. Disse betingelser skal være udformet med henblik på at sikre, at den fleksibilitet, der ydes ved stk. 1, ikke anvendes selektivt til at opnå reducerede minimumskapitalkrav for de engagementsklasser eller forretningsområder, som endnu ikke er omfattet af IRB-metoden, eller til brug for egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og/eller omregningsfaktorer.

3. Kreditinstitutter, der benytter IRB-metoden for en engagementsklasse, skal samtidig benytte IRB-metoden for aktiepositionsklassen.

4. Med forbehold af stk. 1-3 og artikel 89 må kreditinstitutter, der har opnået tilladelse i henhold til artikel 84 til at benytte IRB-metoden, ikke vende tilbage til at benytte underafdeling 1 til beregning af de risikovægtede værdier af engagementer, medmindre dette sker med en påviselig god begrundelse, og forudsat at der opnås godkendelse fra de kompetente myndigheder.

5. Med forbehold af stk. 1 og 2 og artikel 89 må kreditinstitutter, der har opnået tilladelse i henhold til artikel 87, stk. 9, til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer, ikke vende tilbage til at benytte de værdier for tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer, der er omhandlet i artikel 87, stk. 8, medmindre

▼B

dette sker med en påviselig god begrundelse, og forudsat at der opnås godkendelse fra de kompetente myndigheder.

Artikel 86

1. Hvert engagement henføres under en af følgende engagementsklasser:

a) fordringer eller eventualfordringer på centralregeringer og centralbanker

b) fordringer eller eventualfordringer på institutter

c) fordringer eller eventualfordringer på virksomheder

d) fordringer eller eventualfordringer på detailengagementer

e) aktier

f) securitisationspositioner, eller

g) andre aktiver, der ikke er kreditforpligtelser.

2. Følgende engagementer behandles som engagementer med centralregeringer og centralbanker:

a) engagementer med regionale regeringer, lokale myndigheder eller offentlige enheder, der behandles som engagementer med centralregeringer efter bestemmelserne i underafdeling 1, og

b) engagementer med multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, der tillægges en risikovægt på 0 % efter bestemmelserne i underafdeling 1.

3. Følgende engagementer behandles som engagementer med institutioner:

a) engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder, som ikke behandles som engagementer med centralregeringer efter bestemmelserne i underafdeling 1

b) engagementer med offentlige virksomheder, som behandles som engagementer med institutioner efter bestemmelserne i underafdeling 1, og

c) engagementer med multilaterale udviklingsbanker, som ikke tillægges en risikovægt på 0 % efter bestemmelserne i underafdeling 1.

4. For at kunne falde ind under den detailengagementsklasse, der er omhandlet i stk. 1, litra d), skal engagementer opfylde følgende kriterier:

a) der skal enten være tale om engagementer med (en) fysisk(e) person (er) eller et mindre eller mellemstort foretagende, forudsat — i sidstnævnte tilfælde — at det samlede beløb, der skyldes kreditinstituttet eller moderselskaber og dets datterselskaber, herunder poster med restance, af låntageren eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, dog med undtagelse af fordringer eller eventualfordringer med sikkerhed i form af pant i beboelsesejendom, ikke, så vidt det er kreditinstituttet bekendt, overstiger 1 mio. EUR; kreditinstituttet skal have taget rimelige skridt til at bekræfte, at dette er tilfældet

b) engagementerne behandles konsekvent og ensartet i kreditinstituttets risikostyring

c) engagementerne forvaltes ikke så individuelt som engagementer i erhvervsengagementsklassen, og

d) engagementerne repræsenterer hver især et af et stort antal ensartet forvaltede engagementer.

Den aktuelle værdi af minimumsbetalinger på detailleasingmarkedet kan henføres til detailengagementsklassen.

▼B

5. Følgende engagementer klassificeres som aktiepositioner:

a) ikke-gældsbaserede engagementer, der udgør en efterstillet restfordring på udstederens aktiver eller indkomst, og

b) gældsbaserede engagementer, som i henseende til økonomisk indhold svarer til de engagementer, der er anført i litra a).

6. Inden for erhvervsengagementsklassen skal kreditinstitutter separat identificere engagementer med følgende karakteristika som specialiserede udlånsengagementer:

a) engagementet er med en virksomhed, som specifikt er blevet oprettet for at finansiere og/eller drive fysiske aktiver

b) de kontraktlige vilkår giver långiveren en betydelig grad af kontrol over aktiverne og den indkomst, de genererer, og

c) den primære kilde til tilbagebetaling af forpligtelsen er den indkomst, der genereres af de aktiver, der finansieres, snarere end den uafhængige tilbagebetalingskapacitet i en bredere erhvervsdrivende virksomhed.

7. Enhver kreditforpligtelse, der ikke henføres til engagementsklasserne i stk. 1, litra a) og b) samt d) — f), skal henføres til den engagementsklasse, der er omhandlet i nævnte stykkes litra c).

8. Den engagementsklasse, der er omhandlet i stk. 1, litra g), skal omfatte restværdien af leasede ejendomme, medmindre den indgår i leasingengagementet som defineret i bilag VII, del 3, punkt 4.

9. Den metode, kreditinstituttet benytter til at henføre engagementer til de forskellige engagementsklasser, skal være hensigtsmæssig og konsekvent.

Artikel 87

1. De risikovægtede værdier af engagementer vedrørende kreditrisici, der tilhører en af de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a) — e) eller g), skal, medmindre de fratrækkes egenkapitalen, beregnes i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 1-27.

2. De risikovægtede værdier af engagementer vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer skal beregnes i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 28. Hvor et kreditinstitut har fuld regresret, hvad angår erhvervede fordringer, for misligholdelsesrisiko og udvandingsrisiko over for fordringernes sælger, er det ikke nødvendigt at anvende artikel 87 og 88 i relation til erhvervede fordringer. Engagementet kan i stedet behandles som et sikret engagement.

3. Beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer vedrørende kreditrisici og udvandingsrisici skal baseres på de relevante parametre, der er knyttet til det pågældende engagement. Disse skal omfatte sandsynligheden for misligholdelse (»probability of default« (PD)), tab i tilfælde af misligholdelse (»loss given default« (LGD)), løbetiden (»maturity« (M)) og engagementets værdi. Sandsynligheden for misligholdelse og tab i tilfælde af misligholdelse kan tages i betragtning separat eller set under ét i overensstemmelse med bilag VII, del 2.

4. Uanset stk. 3 skal de risikovægtede værdier af engagementer vedrørende kreditrisici for alle engagementer, der tilhører de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra e), beregnes i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 17-26, med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse. Kompetente myndigheder må kun tillade et kreditinstitut at benytte den metode, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 25 og 26, hvis kreditinstituttet opfylder minimumskravene i bilag VII, del 4, punkt 115-123.

5. Uanset stk. 3 kan de risikovægtede værdier af engagementer vedrørende kreditrisici for specialiserede udlånsengagementer beregnes i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 6. Kompetente myndig-

▼B

heder skal udsende vejledende retningslinjer for, hvordan kreditinstitutter skal tildele specialiserede udlånsengagementer risikovægte i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 6, og godkende kreditinstitutternes tildelingsmetodologier.

6. For engagementer, der tilhører de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a) — d), skal kreditinstitutter tilvejebringe deres egne estimater af sandsynligheden for misligholdelse i overensstemmelse med artikel 84 og bilag VII, del 4.

7. For engagementer, der tilhører de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra d), skal kreditinstitutter tilvejebringe deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer i overensstemmelse med artikel 84 og bilag VII, del 4.

8. For engagementer, der tilhører de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a) — c), skal kreditinstitutter anvende de værdier for tab i tilfælde af misligholdelse, der er fastsat i bilag VII, del 2, punkt 8, og de omregningsfaktorer, der er fastsat i bilag VII, del 3, punkt 9, litra. a) — d).

9. Uanset stk. 8 kan de kompetente myndigheder for alle engagementer, der tilhører de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a) — c), tillade kreditinstitutter at benytte deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer i overensstemmelse med artikel 84 og bilag VII, del 4.

10. De risikovægtede værdier af securitiserede engagementer og af de engagementer, der tilhører den engagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra f), beregnes i overensstemmelse med underafdeling 4.

▼M7

11. Opfylder engagementer i form af et institut for kollektive investering i værdipapirer (collective investment undertaking (CIU)) (investeringsinstitut) kriterierne i bilag VI, del 1, punkt 77 og 78, og er kreditinstituttet bekendt med alle de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, skal kreditinstituttet medregne disse underliggende engagementer ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer og de forventede tab i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i denne underafdeling. Stk. 12 finder anvendelse på den del af de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, som det ikke er bekendt med eller ikke med rimelighed kunne være bekendt med. Stk. 12 finder navnlig anvendelse, hvis det ville medføre uforholdsmæssigt store byrder for kreditinstituttet at gennemgå de underliggende engagementer med henblik på at beregne de risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab efter de metoder, der er omhandlet i denne underafdeling.

Når kreditinstituttet ikke opfylder betingelserne for anvendelse af de metoder, der er fastlagt i denne underafdeling for alle eller dele af de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, skal risikovægtede engagementer og forventede tab beregnes i henhold til følgende fremgangsmåder:

a) for engagementer tilhørende den i artikel 86, stk. 1, litra e), anførte engagementsklasse anvendes fremgangsmåden i bilag VII, del 1, punkt 19-21

b) for alle andre underliggende engagementer anvendes metoden i artikel 78-83 med følgende ændringer:

   i) for engagementer, der er underlagt en specifik risikovægt for ikke-ratede engagementer, eller som er omfattet af det kreditkvalitetstrin, der giver den højeste risikovægt for en bestemt engagementsklasse, skal risikovægten ganges med en faktor på to, men den må ikke være højere end 1 250 %

   ii) for alle andre engagementer skal risikovægten ganges med en faktor på 1,1 og er omfattet af et minimum på 5 %.

▼M7

Kan kreditinstituttet med henblik på litra a) ikke sondre mellem unoterede aktier, børsnoterede aktier og andre aktier, skal det behandle de pågældende engagementer som andre aktier. Når disse engagementer sammen med kreditinstituttets direkte engagementer i denne engagementsklasse ikke er væsentlige i betydningen i artikel 89, stk. 2, kan stk. 1 i denne artikel anvendes, såfremt de kompetente myndigheder godkender dette, jf. dog artikel 154, stk. 6.

▼B

12. Opfylder engagementerne i form af et investeringsinstitut ikke de kriterier, der er fastsat i bilag VI, del 1, punkt 77 og 78, eller er kreditinstituttet ikke bekendt med alle de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, skal kreditinstituttet medregne de underliggende engagementer og beregne de risikovægtede værdier af engagementer og de forventede tab i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 19-21. Hvis kreditinstituttet til dette formål ikke kan sondre mellem unoterede aktier, børsnoterede aktier og andre aktier, skal det behandle de pågældende engagementer som andre aktier. Med henblik herpå henføres ikke-aktiepositioner til en af de klasser (privat aktiekapital, børsnoteret aktiekapital eller anden aktiekapital), der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 19, og ukendte engagementer henføres til klassen af andre aktier.

▼M7

Som et alternativ til den i første afsnit beskrevne metode kan kreditinstitutter selv beregne eller gøre brug af en tredjemand til at beregne og indberette de gennemsnitlige risikovægtede værdier af engagementer baseret på investeringsinstitutternes underliggende engagementer i overensstemmelse med de i stk. 11, litra a) og b), nævnte metoder, forudsat at beregningens og indberetningens nøjagtighed er tilstrækkelig sikret.

▼B

Artikel 88

1. De forventede tab vedrørende engagementer, der tilhører en af de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a) — e), beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 29-35.

2. Beregningen af de forventede tab i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 29-35, baseres på de samme inputtal for sandsynligheden for misligholdelse, tabet i tilfælde af misligholdelse og værdien af hvert engagement som dem, der benyttes til beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer i overensstemmelse med artikel 87. Med hensyn til misligholdte engagementer, hvor kreditinstitutter anvender egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), er EL lig med kreditinstituttets bedste estimat af det forventede tab for det misligholdte engagement (EL_{BE}) i overensstemmelse med bilag VII, del 4, punkt 80.

3. De forventede tab vedrørende securitiserede engagementer beregnes i overensstemmelse med underafdeling 4.

4. De forventede tab vedrørende engagementer, der tilhører den engagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra g), er nul.

5. De forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 35.

6. De forventede tab vedrørende de engagementer, der er omhandlet i artikel 87, stk. 11 og 12, beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 29-35.

Artikel 89

1. Med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse kan kreditinstitutter, der har tilladelse til at benytte IRB-metoden til bereg-

▼B

ning af de risikovægtede værdier af engagementer og de forventede tab for en eller flere engagementsklasser, anvende underafdeling 1 på følgende:

a) den engagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a), hvis antallet af væsentlige modparter er begrænset, og det ville være uforholdsmæssigt belastende for kreditinstituttet at implementere et ratingsystem for disse modparter

b) den engagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra b), hvis antallet af væsentlige modparter er begrænset, og det ville være uforholdsmæssigt belastende for kreditinstituttet at implementere et ratingsystem for disse modparter

c) engagementer på ikke-centrale forretningsområder samt engagementsklasser, der er uden større betydning i henseende til størrelse og opfattet risikoprofil

▼M7

d) engagementer med centralregeringer i medlemsstaterne og deres regionale regeringer, lokale myndigheder og administrative organer, forudsat at:

▼B

i) der ikke er nogen forskel i risiko mellem engagementerne med centralregeringen og disse øvrige engagementer i kraft af særlige offentlige arrangementer, og

ii) for engagementerne med centralregeringen gælder en 0 % risikovægtning i underafdeling 1

e) et kreditinstituts engagementer med en modpart, som er dets moderselskab, datterselskab eller et datterselskab af dets moderselskab, forudsat at modparten er et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav, eller en virksomhed, med hvilken der består en forbindelse som anført i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, og engagementer mellem kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i artikel 80, stk. 8

f) aktiepositioner i forhold til selskaber, hvis kreditforpligtelser berettiger til 0 % risikovægtning efter bestemmelserne i underafdeling 1 (herunder offentligt støttede foretagender, på hvilke der kan anvendes 0 % risikovægtning)

g) aktier, der er pålagt som følge af lovgivningsprogrammer til fremme af bestemte erhvervssektorer, som yder betydelige tilskud til kreditinstituttets investering og indebærer en eller anden form for statslig kontrol og restriktioner på aktieinvesteringerne. Denne undtagelse er begrænset til i alt 10 % af kerneegenkapitalen plus den supplerende egenkapital

h) engagementer som anført i bilag VI, del 1, punkt 40, som opfylder betingelserne heri, eller

i) statslige eller statsligt genforsikrede garantier efter bilag VIII, del 2, punkt 19.

Dette stykke er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat kan tillade, at reglerne i underafdeling 1 anvendes på aktier, for hvilke denne behandling er blevet tilladt i andre medlemsstater.

2. Med henblik på stk. 1 anses aktiepositionsklassen for et kreditinstitut for at være væsentlig, hvis dens samlede værdi, eksklusive aktier, der er pålagt under lovgivningsprogrammer som omtalt i stk. 1, litra g), i gennemsnit igennem det foregående år overstiger 10 % af kreditinstituttets egenkapital. Hvis antallet af disse aktier udgøres af mindre end ti individuelle aktieposter, er denne tærskel på 5 % af kreditinstituttets egenkapital.

▼B

Underafdeling 3

Kreditrisikoreduktion

Artikel 90

Med henblik på denne underafdeling forstås ved »långivende kreditinstitut« det kreditinstitut, der har det pågældende engagement, uanset om det hidrører fra et lån eller ej.

Artikel 91

Kreditinstitutter, der benytter standardmetoden efter bestemmelserne i artikel 78-83 eller IRB-metoden efter bestemmelserne i artikel 84-89, men ikke benytter deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer efter bestemmelserne i artikel 87 og 88, kan anerkende kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med denne underafdeling ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer med henblik på artikel 75, litra a), eller i givet fald af de forventede tab med henblik på den beregning, der er omhandlet i artikel 57, litra q), og artikel 63, stk. 3.

Artikel 92

1. Den teknik, der anvendes til at yde kreditrisikoafdækning, samt de foranstaltninger og skridt, der tages, og de procedurer og politikker, der implementeres af det långivende kreditinstitut, skal være af en sådan karakter, at de resulterer i kreditrisikoafdækningsarrangementer, der har retskraft og kan fuldbyrdes i alle de relevante retsområder.

2. Det långivende kreditinstitut skal tage alle nødvendige skridt til at sikre, at kreditrisikoafdækningsarrangementerne er effektive, og til at reducere de relaterede risici.

3. Når der er tale om finansieret kreditrisikoafdækning, skal de aktivposter, der lægges til grund, for at kunne anerkendes være tilstrækkelig likvide og deres værdi over tid være tilstrækkelig stabil til at yde passende vished for den tilvejebragte kreditrisikoafdækning under hensyntagen til den metode, der benyttes til at beregne de risikovægtede værdier af engagementer, og graden af tilladt anerkendelse. De aktivposter, der vil kunne anerkendes, skal være begrænset til de aktivposter, der er omhandlet i bilag VIII, del 1.

4. Når der er tale om finansieret kreditrisikoafdækning, skal det långivende kreditinstitut have ret til at likvidere eller på passende vis beholde de aktivposter, hvorfra risikoafdækningen hidrører, i tilfælde af låntagerens eller i givet fald depotforvalterens misligholdelse, insolvens eller konkurs eller en anden kreditbegivenhed, der måtte være beskrevet i transaktionsdokumenterne. Graden af korrelation mellem værdien af de aktivposter, der påberåbes til risikoafdækningen, og låntagerens kreditkvalitet må ikke være for stor.

5. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, skal den part, der afgiver tilsagn om risikoafdækning, for at kunne anerkendes være tilstrækkelig pålidelig og risikoafdækningsaftalen have retskraft og kunne fuldbyrdes i de relevante retsområder for at yde passende vished for den tilvejebragte kreditrisikoafdækning under hensyntagen til den metode, der benyttes til at beregne de risikovægtede værdier af engagementer, og graden af tilladt anerkendelse. De udbydere af kreditrisikoafdækning og typer af risikoafdækningsaftaler, der vil kunne anerkendes, skal være begrænset til de udbydere og typer af risikoafdækningsaftaler, der er omhandlet i bilag VIII, del 1.

6. Minimumskravene i bilag VIII, del 2, skal opfyldes.

▼B

Artikel 93

1. Er kravene i artikel 92 opfyldt, kan beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer og i givet fald af de forventede tab ændres i overensstemmelse med bilag VIII, del 3-6.

2. Et engagement, i forhold til hvilket der opnås kreditrisikoreduktion, må ikke medføre en højere risikovægtet værdi eller et højere forventet tab end et i øvrigt identisk engagement, i forhold til hvilket der ikke er opnået kreditrisikoreduktion.

3. Tager den risikovægtede værdi af engagementer allerede højde for kreditrisikoafdækning efter artikel 78-83 eller artikel 84-89 alt efter, hvad der er relevant, kan beregningen af kreditrisikoafdækningen ikke yderligere anerkendes efter bestemmelserne i denne underafdeling.

Underafdeling 4

Securitisation

Artikel 94

Benytter et kreditinstitut standardmetoden, der er omhandlet i artikel 78-83, til beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer for de engagementsklasser, som de securitiserede engagementer ville blive henført under efter artikel 79, skal det beregne den risikovægtede værdi af engagementer vedrørende en securitisationsposition i overensstemmelse med bilag IX, del 4, punkt 1-36.

I alle andre tilfælde skal det beregne den risikovægtede værdi af engagementer i overensstemmelse med bilag IX, del 4, punkt 1-5 og 37-76.

Artikel 95

1. Er betydelige kreditrisici i tilknytning til securitiserede engagementer blevet overført fra det engagementsleverende kreditinstitut i overensstemmelse med betingelserne i bilag IX, del 2, må dette kreditinstitut:

a) i tilfælde af traditionelle securitisationer udelukke de engagementer, det har securitiseret, fra dets beregning af de risikovægtede værdier af engagementer og i givet fald af de forventede tab, og

b) i tilfælde af syntetiske securitisationer beregne de risikovægtede værdier af engagementer og i givet fald af de forventede tab vedrørende de securitiserede engagementer i overensstemmelse med bilag IX, del 2.

2. Finder stk. 1 anvendelse, skal det engagementsleverende kreditinstitut beregne de risikovægtede værdier af engagementer, der er fastsat i bilag IX, vedrørende de positioner, som det måtte besidde i securitisationen.

Overfører det engagementsleverende kreditinstitut ikke betydelige kreditrisici i overensstemmelse med stk. 1, behøver det ikke beregne risikovægtede værdier af engagementer vedrørende nogen af de positioner, det måtte besidde i den pågældende securitisation.

Artikel 96

1. For at beregne den risikovægtede værdi af engagementer vedrørende en securitisationsposition skal der tillægges risikovægte på engagementsværdien af positionen i overensstemmelse med bilag IX baseret på positionens kreditkvalitet, som kan bestemmes ved henvisning til en ECAI-kreditvurdering eller på anden vis som fastsat i bilag IX.

2. Foreligger der et engagement i forhold til forskellige trancher i en securitisation, skal engagementet i forhold til hver enkelt tranche anses

▼B

som en separat securitisationsposition. Udstederne af kreditrisikoafdækning i forhold til securitisationspositioner skal anses for at besidde positioner i securitisationen. Securitisationspositioner skal omfatte engagementer i forhold til en securitisation hidrørende fra rente- eller valutaderivatkontrakter.

3. Er en securitisationsposition underlagt finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, kan den risikovægt, der skal anvendes på positionen, ændres i overensstemmelse med artikel 90-93 læst i sammenhæng med bilag IX.

4. Med forbehold af artikel 57, litra r), og artikel 66, stk. 2, skal den risikovægtede værdi af eksponeringen inkluderes i kreditinstituttets sum af risikovægtede værdier af engagementer med henblik på artikel 75, litra a).

Artikel 97

1. En ECAI-kreditvurdering må kun benyttes til at bestemme risikovægten af en securitisationsposition i overensstemmelse med artikel 96, hvis ECAI'et er blevet anerkendt af de kompetente myndigheder til dette formål (i det følgende benævnt »et anerkendt ECAI«).

▼M7

2. De kompetente myndigheder må kun anerkende et ECAI med henblik på formålene i denne artikels stk. 1, hvis de anser det for godtgjort, at det opfylder kravene i artikel 81 under hensyntagen til de tekniske kriterier i bilag VI, del 2, og at det har demonstreret ekspertise inden for securitisation, hvilket kan godtgøres ved en stærk markedsaccept. Når en ECAI registreres som kreditvurderingsbureau i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1060/2009, overvejer de kompetente myndigheder om kravene om objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol og gennemsigtighed er overholdt, hvad angår vurderingsmetodologien.

▼B

3. Er et ECAI blevet anerkendt af de kompetente myndigheder i en medlemsstat med henblik på formålene i stk. 1, kan de kompetente myndigheder i andre medlemsstater anerkende dette ECAI til disse formål uden at gennemføre deres egen evalueringsproces.

4. De kompetente myndigheder skal offentliggøre en redegørelse for anerkendelsesprocessen og en liste over anerkendte ECAI'er.

5. For at kunne anvendes med henblik på formålene i stk. 1 skal en kreditvurdering af et anerkendt ECAI opfylde principperne om troværdighed og gennemsigtighed, jf. bilag IX, del 3.

Artikel 98

1. Med henblik på anvendelse af risikovægte i forhold til securitisationspositioner skal de kompetente myndigheder bestemme, hvilke af de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i bilag IX, de relevante kreditvurderinger af et anerkendt ECAI skal associeres med. Denne bestemmelse skal være objektiv og konsekvent.

2. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat har foretaget en bestemmelse efter stk. 1, kan de kompetente myndigheder i andre medlemsstater anerkende denne bestemmelse uden at gennemføre deres egen bestemmelsesproces.

Artikel 99

Brugen af ECAI-kreditvurderinger til beregningen af de risikovægtede værdier af et kreditinstituts engagementer efter artikel 96 skal være konsekvent og i overensstemmelse med bilag IX, del 3. Kreditvurderinger må ikke benyttes selektivt.

▼B

Artikel 100

1. Foreligger der en securitisation af revolverende engagementer, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse, skal det engagementsleverende kreditinstitut i overensstemmelse med bilag IX beregne en supplerende risikovægtet værdi af engagementerne for den risiko, at de kreditrisikoniveauer, den eksponeres over for, kan stige som følge af virkningen af førtidsindfrielsesbestemmelsen.

2. Til dette formål forstås ved »revolverende engagement« et engagement, hvorved kunders udestående kan fluktuere på grundlag af deres afgørelser om lån og tilbagebetaling op til en aftalt beløbsgrænse, og ved førtidsindfrielsesbestemmelse en kontraktbestemmelse, som stiller krav om, at investorers positioner i tilfælde af, at på forhånd fastlagte begivenheder indtræffer, indfries inden den oprindeligt anførte udløbsdato for de udstedte værdipapirer.

Artikel 101

1. Et engagementsleverende kreditinstitut, der med hensyn til en securisation har anvendt artikel 95 til beregning af den risikovægtede værdi af engagementer, eller et organiserende kreditinstitut må ikke med henblik på at reducere investorers potentielle eller faktiske tab yde støtte til securitisationen ud over sine kontraktlige forpligtelser.

2. Opfylder et engagementsleverende kreditinstitut eller et organiserende kreditinstitut ikke stk. 1 i forhold til en securitisation, skal den kompetente myndighed som et minimum kræve, at det besidder kapital i forhold til alle de securitiserede engagementer, som om de ikke var securitiserede. Kreditinstituttet skal offentliggøre, at det har ydet ikke-kontraktbaseret støtte, og hvad virkningen på den lovpligtige kapital som følge heraf har været.

Afdeling 4

Minimumsegenkapitalkrav for operationelle risici

Artikel 102

1. Kompetente myndigheder skal kræve af kreditinstitutter, at de besidder egenkapital i forhold til de operationelle risici i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i artikel 103, 104 og 105.

2. Uden at dette berører bestemmelserne i stk. 4, må kreditinstitutter, der benytter metoden i artikel 104, ikke gå tilbage til at benytte metoden i artikel 103, medmindre dette sker med en påviselig god begrundelse og med de kompetente myndigheders godkendelse.

3. Uden at dette berører bestemmelserne i stk. 4, må kreditinstitutter, der benytter metoden i artikel 105, ikke gå tilbage til at benytte metoden i artikel 103 eller 104, medmindre dette sker med en påviselig god begrundelse og med de kompetente myndigheders godkendelse.

4. Kompetente myndigheder kan tillade kreditinstitutter at benytte en kombination af metoder i overensstemmelse med bilag X, del 4.

Artikel 103

Kapitalkravet for de operationelle risici efter basisindikatormetoden (»Basic Indicator Approach«) skal være en vis procentdel af en relevant indikator i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat i bilag X, del 1.

▼B

Artikel 104

1. Efter standardmetoden (»Standardised Approach«) skal kreditinstitutter opdele deres virksomhed i en række forretningsområder, jf. bilag X, del 2.

2. For hvert forretningsområde beregner kreditinstitutter et kapitalkrav for de operationelle risici som en vis procentdel af en relevant indikator i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat i bilag X, del 2.

3. For visse forretningsområder kan de kompetente myndigheder under visse omstændigheder bemyndige et kreditinstitut til at benytte en alternativ relevant indikator til bestemmelse af dets kapitalkrav for de operationelle risici, som fastsat i bilag X, del 2, punkt 8-14.

4. Kapitalkravet for de operationelle risici efter standardmetoden skal være summen af kapitalkravene for de operationelle risici for alle de enkelte forretningsområder.

5. Parametrene for standardmetoden er fastlagt i bilag X, del 2.

6. For at være kvalificeret til at benytte standardmetoden skal kreditinstitutter opfylde kriterierne i bilag X, del 2.

Artikel 105

1. Kreditinstitutter kan benytte metoderne med avanceret måling (»Advanced Measurement Approaches«) baseret på deres eget målingssystem for operationelle risici, forudsat at den kompetente myndighed udtrykkeligt godkender brugen af de relevante modeller til beregning af egenkapitalkravet.

2. Kreditinstitutter skal godtgøre over for deres kompetente myndigheder, at de opfylder kvalifikationskriterierne i bilag X, del 3.

3. Når en metode med avanceret måling agtes benyttet af et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller af datterselskaber af et finansielt moderholdingselskab i EU, skal de kompetente myndigheder for de forskellige selskaber indgå i et tæt samarbejde, jf. bestemmelserne i artikel 129-132. Anvendelsen af denne bestemmelse skal omfatte de elementer, der er anført i bilag X, del 3.

4. Når et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i EU benytter en ensartet metode med avanceret måling, kan de kompetente myndigheder tillade, at kvalifikationskriterierne i bilag X, del 3, opfyldes af moderselskabet og dets datterselskaber set under ét.

Afdeling 5

Store engagementer

Artikel 106

1. Ved »engagement«, forstås med henblik på denne afdeling enhver af de i afdeling 3, underafdeling 1, opregnede aktivposter og ikkebalanceførte poster, uden anvendelse af de i disse bestemmelser fastsatte risikovægte eller risikograder.

Engagementer, der hidfører fra de i bilag IV omhandlede poster, beregnes efter en af de metoder, der er beskrevet i bilag III. Med henblik på denne afdeling finder bilag III, del 2, punkt 2, også anvendelse.

Alle elementer, der er 100 % dækket af egenkapitalen, kan udelukkes fra definitionen af engagementer efter godkendelse fra de kompetente myndigheder, hvis egenkapitalen ikke indgår i kreditinstituttets egenkapital med henblik på artikel 75 og i de andre beregninger for

▼B

tilsyn, der er fastsat i nærværende direktiv samt i andre fællesskabsretsakter.

▼M7

2. Engagementerne omfatter ikke:

a) ved valutatransaktioner: engagementer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på to arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted

b) ved køb eller salg af værdipapirer: engagementer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted, eller værdipapirerne er leveret alt efter, hvilken dato der ligger først

c) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: forsinket modtagelse af finansiering og andre engagementer, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end til den følgende hverdag, eller

d) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: intradag-engagementer til institutter, der yder disse tjenester.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg bør udforme retningslinjer for at skabe større ensartethed i tilsynspraksis ved anvendelse af undtagelserne i litra c) og d).

3. For at fastslå, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med de i artikel 79, stk. 1, litra m), o) og p), nævnte engagementer, hvor der er et engagement med underliggende aktiver, skal et kreditinstitut vurdere ordningen, dens underliggende engagementer eller begge dele. Med henblik herpå skal et kreditinstitut vurdere den økonomiske substans og de risici, der er forbundet med transaktionsstrukturen.

Artikel 107

Med henblik på beregning af værdien af engagementer i henhold til denne afdeling forstås ved »kreditinstitut« også ethvert offentligt eller privat foretagende, herunder også et sådant foretagendes filialer, der opfylder definitionen på et »kreditinstitut« og er godkendt i et tredjeland.

▼B

Artikel 108

Et kreditinstituts engagement med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder betragtes som stort, når det udgør 10 % eller mere af kreditinstituttets egenkapital.

Artikel 109

De kompetente myndigheder kræver, at ethvert kreditinstitut har en forsvarlig administration og regnskabsføring samt en hensigtsmæssig intern kontrol med henblik på at kunne identificere og registrere alle store engagementer og efterfølgende ændringer heri i overensstemmelse med dette direktiv og med henblik på tilsyn med disse engagementer på baggrund af kreditinstituttets egen engagementspolitik.

▼M7

Artikel 110

1. Kreditinstitutter indberetter følgende oplysninger om alle store engagementer til de kompetente myndigheder, herunder store engagementer, der ikke er omfattet af artikel 111, stk. 1:

a) identifikation af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et kreditinstitut har et stort engagement med

b) engagementets værdi, i givet fald inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion

c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor det anvendes

d) engagementets værdi efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 111, stk. 1.

Er et kreditinstitut underlagt artikel 84-89, skal dets 20 største engagementer på et konsolideret grundlag, eksklusive de engagementer, der ikke er omfattet af artikel 111, stk. 1, oplyses til de kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser om, at indberetning skal finde sted mindst to gange om året. De kompetente myndigheder anvender fra den 31. december 2012 ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning. For at lette dette udarbejder Det Europæiske Banktilsynsudvalg retningslinjer med henblik på indførelse i Fællesskabet af et ensartet indberetningsformat inden den 1. januar 2012. Indberetningsformaterne skal være rimelige i forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af kreditinstituttets aktiviteter.

3. Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne så vidt muligt analyserer deres engagementer med udstedere af en sikkerhedsstillelse, leverandører af ufinansieret kreditrisikoafdækning og underliggende aktiver i henhold til artikel 106, stk. 3, for at fastslå eventuelle koncentrerede engagementer, og at de i relevant omfang træffer foranstaltninger og underretter de kompetente myndigheder om markante resultater af analysen.

▼B

Artikel 111

▼M7

1. Et kreditinstitut må ikke efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 112-117 påtage sig et engagement med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvis værdi overstiger 25 % af dets egenkapital.

Er kunden et institut, eller omfatter gruppen af indbyrdes forbundne kunder et eller flere institutter, må denne værdi ikke overstige 25 % af kreditinstituttets egenkapital eller 150 mio. EUR, idet det er den højeste værdi, der gælder, forudsat at summen af engagementsværdierne efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 112-117 med alle de indbyrdes forbundne kunder, som ikke er institutter, ikke overstiger 25 % af kreditinstituttets egenkapital.

Overstiger beløbet på 150 mio. EUR 25 % af kreditinstituttets egenkapital, må værdien af engagementet, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 112-117, ikke overstige en rimelig grænse i forhold til kreditinstituttets egenkapital. Denne grænse fastsættes af kreditinstitutterne i overensstemmelse med de politikker og procedurer, der er omhandlet i bilag V, punkt 7, for håndtering og kontrol af koncentrationsrisici, og må ikke overstige 100 % af kreditinstituttets egenkapital.

▼M7

Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette Kommissionen.

———

4. Et kreditinstitut skal til enhver tid overholde den relevante grænse, der er fastsat i stk. 1. Hvis engagementerne i undtagelsestilfælde alligevel overstiger denne grænse, skal der omgående gives underretning herom til de kompetente myndigheder, der, hvis omstændighederne taler for det, kan indrømme kreditinstituttet en bestemt tidsfrist til at overholde grænsen.

Hvis det beløb på 150 mio. EUR, der er omhandlet i stk. 1, finder anvendelse, kan de kompetente myndigheder i individuelle tilfælde tillade, at grænsen på 100 % af kreditinstituttets egenkapital overskrides.

▼B

Artikel 112

1. Med henblik på artikel 113-117 omfatter »garanti« kreditderivater, der er anerkendt i medfør af artikel 90-93, bortset fra »credit linked notes«.

▼M7

2. Med forbehold af denne artikels stk. 3, hvor anerkendelse af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning kan tillades efter artikel 113-117, skal dette ske på betingelse af, at anerkendelseskravene og andre minimumskrav, der er fastsat i artikel 90-93, overholdes.

▼B

3. Benytter et kreditinstitut sig af artikel 114, stk. 2, skal anerkendelsen af finansieret kreditrisikoafdækning være underlagt de relevante krav i artikel 84-89.

▼M7

4. Med henblik på denne afdeling tager et kreditinstitut ikke hensyn til den i bilag VIII, del 1, punkt 20-22, omhandlede sikkerhedsstillelse, medmindre det er tilladt i henhold til artikel 115.

▼B

Artikel 113

▼M7

———

3. Følgende engagementer er undtaget fra bestemmelserne i artikel 111, stk. 1:

▼B

a) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer eller centralbanker, som usikret ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83

b) aktivposter, der repræsenterer fordringer på internationale organisationer eller multilaterale udviklingsbanker, som usikret ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83

c) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer, centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker eller offentlige enheder hvor usikrede fordringer, på det garantistillende organ ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83

d) andre engagementer indgået med eller garanteret af centralregeringer, centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker eller offentlige enheder, hvor usikrede fordringer på enheden, som engagementet er indgået med, eller af hvilket det er garanteret, ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83

▼M7

e) aktivposter, der repræsenterer fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83, og andre engagementer med eller garanteret af regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83

f) engagementer med de i artikel 80, stk. 7 eller 8, nævnte modparter, hvis de ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83; engagementer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra bestemmelserne i artikel 111, stk. 1, eller ej, som engagementer med en tredjepart

▼B

g) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlån i kontanter i det långivende kreditinstitut eller i et kreditinstitut, der er långiverens moder- eller datterselskab

h) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlånsbeviser udstedt af det långivende kreditinstitut eller af et kreditinstitut, som er moderselskabet eller et datterselskab til det långivende kreditinstitut, og deponeret hos et af disse institutter, uanset hvilket

▼M7

i) engagementer, der opstår som følge af uudnyttede kreditfaciliteter, klassificeres som ikke-balanceførte poster med lav risiko i bilag II, og såfremt der er indgået en aftale med kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder, i henhold til hvilken faciliteten kun kan udnyttes, hvis det er godtgjort, at det ikke vil resultere i, at den i artikel 111, stk. 1, fastsatte grænse overskrides.

———————

▼B

Kontanter, der modtages under en »credit linked note« udstedt af kreditinstituttet, og en modparts udlån og indlån i kreditinstituttet, der er underlagt en balanceført aftale om netting, der er anerkendt efter artikel 90-93, anses for at falde ind under litra g).

▼M7

———————

4. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige artikel 111, stk. 1, for følgende engagementer:

a) dækkede obligationer som defineret i bilag VI, del 1, punkt 68-70

b) aktivposter, der repræsenterer fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor disse fordringer ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter artikel 78-83, og andre engagementer med eller garanteret af regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvor fordringer på disse ville blive tillagt en 20 % risikovægt efter artikel 78-83

c) uanset stk. 3, litra f), i nærværende artikel engagementer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, som et kreditinstitut har indgået med sit moderselskab, moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på et konsolideret grundlag, som kreditinstituttet selv er underlagt i overensstemmelse med nærværende direktiv eller med tilsvarende regler i et tredjeland; engagementer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra artikel 111, stk. 1, eller ej, som engagementer med en tredjepart

d) aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, med regionale eller centrale kreditinstitutter, som kreditinstituttet i henhold til lovbestemte eller aftalemæssige bestemmelser er tilsluttet i et netværk,

▼M7

og som i henhold til disse bestemmelser er ansvarlige for likviditetsudligning inden for netværket

e) aktivposter, der består i fordringer på og andre engagementer med kreditinstitutter indgået af kreditinstitutter, der opererer på et ikke-konkurrencemæssigt grundlag og yder lån under lovgivningsprogrammer eller i henhold til deres vedtægter til fremme af bestemte erhvervssektorer, og som indebærer en eller anden form for statslig kontrol og restriktioner i brugen af lånene, forudsat at de pågældende engagementer stammer fra sådanne lån, der videregives til de begunstigede via andre kreditinstitutter

f) aktivposter, der består i fordringer på og andre engagementer med institutter, forudsat at disse engagementer ikke udgør sådanne institutters egenkapital, ikke har længere varighed end til den følgende handelsdag og ikke er denomineret i en større handelsvaluta

g) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralbanker i form af krævede minimumsreserver i disse centralbanker, og som er angivet i deres nationale valutaer

h) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer i form af lovbestemte likviditetskrav, som placeres i statsobligationer, og som er angivet og finansieret i deres nationale valutaer, på betingelse af at disse centralregeringers kreditvurdering, som er foretaget af et udpeget ECAI, efter de kompetente myndigheders skøn er »investment grade«

i) 50 % af ikke-balanceførte remburser med mellemliggende/lav risiko og ikke-balanceførte uudnyttede kreditfaciliteter med mellemliggende/lav risiko, jf. bilag II, og, under forudsætning af de kompetente myndigheders tilsagn, 80 % af andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsforskrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer

j) garantier, der foreligger et lovmæssigt krav om, anvendes, når realkreditlån, der er finansieret ved at udstede realkreditobligationer, udbetales til låntageren inden den endelige registrering af lånet i tingbogen, hvis garantien ikke anvendes til at begrænse risikoen i forbindelse med beregningen af de risikovægtede aktiver.

▼B

Artikel 114

▼M7

1. Med forbehold af denne artikels stk. 3 kan et kreditinstitut med henblik på beregning af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, benytte den »fuldt justerede værdi af engagementer«, der er beregnet efter artikel 90-93, under hensyntagen til kreditrisikoreduktionen, volatilitetsjusteringer og eventuelt manglende løbetidsmatch (E*).

▼B

2. ►M7 Med forbehold af denne artikels stk. 3 kan et kreditinstitut, der har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer for en engagementsklasse efter artikel 84-89, få tilladelse til — hvis det til de kompetente myndigheders tilfredshed er i stand til at foretage estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse på deres engagementer, der kan holdes adskilt fra andre aspekter af relevans for tab i tilfælde af misligholdelse — at anerkende sådanne virkninger ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1. ◄

Kompetente myndigheder skal anse det for godtgjort, at de af kreditinstituttet foretagne estimater er egnede til brug for reduktion af værdien af engagementer med henblik på overholdelse af bestemmelserne i artikel 111.

▼B

Har et kreditinstitut fået tilladelse til at benytte egne estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse, skal det gøre dette på konsekvent vis i forhold til den fremgangsmåde, der er blevet anvendt ved beregningen af kapitalkrav.

▼M7

Kreditinstitutter, der har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer for en engagementsklasse efter artikel 84-89, og som ikke beregner værdien af deres engagementer ved hjælp af den metode, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, kan benytte den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller metoden i artikel 117, stk. 1, litra b), til beregning af værdien af engagementer.

▼B

3. ►M7 Et kreditinstitut, som anvender den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller den i stk. 2 i denne artikel beskrevne metode til beregning af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, skal regelmæssigt gennemføre stresstest af deres kreditrisikokoncentrationer, herunder også i relation til salgsværdien af en accepteret sikkerhedsstillelse. ◄

Disse periodiske stresstest skal afdække risici, der hidrører fra potentielle ændringer i markedsforholdene, som kunne få en negativ indvirkning på kreditinstituttets egenkapitalgrundlag, og risici, der hidrører fra afhændelsen af sikkerhedsstillelse i stresssituationer.

Kreditinstituttet skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at de gennemførte stresstest er tilstrækkelige og hensigtsmæssige til vurdering af sådanne risici.

▼M7

Viser en sådan stresstest, at salgsværdien af den accepterede sikkerhedsstillelse er lavere, end hvad der ville blive tilladt efter henholdsvis den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2 i denne artikel, skal værdien af den sikkerhedsstillelse, der kan tillades anerkendt ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, reduceres tilsvarende.

▼B

Sådanne kreditinstitutter skal inkludere følgende i deres strategier for reduktion af koncentrationsrisici:

a) politikker og procedurer for reduktion af risici hidrørende fra manglende løbetidsmatch mellem engagementer og en eventuel kreditrisikoafdækning af sådanne engagementer

▼M7

b) politik og procedurer for det tilfælde, at en stresstest viser, at salgsværdien af sikkerhedsstillelsen er lavere, end hvad der er taget i betragtning ved anvendelsen af den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller metoden i stk. 2, og

▼B

c) politikker og procedurer for koncentrationsrisici hidrørende fra anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker, navnlig store indirekte kreditengagementer (f.eks. med en enkelt udsteder af værdipapirer, der er accepteret som sikkerhedsstillelse).

▼M7

———————

Artikel 115

1. Med henblik på denne afdeling kan et kreditinstitut nedsætte engagementsværdien med op til 50 % af værdien af den pågældende faste ejendom til beboelse, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:

a) engagementet er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse eller ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning

▼M7

b) engagementet vedrører en leasingtransaktion, hvor udlejeren beholder den fulde ejendomsret til den udlejede bolig, så længe lejeren ikke har benyttet sin købsoption.

Værdien af den faste ejendom skal til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af forsigtige værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser. Værdiansættelsen foretages mindst en gang hver tredje år for fast ejendom til beboelse.

Kravene i bilag VIII, del 2, punkt 8, og i bilag VII, del 3, punkt 62-65, finder anvendelse med henblik på dette stk.

»Fast ejendom til beboelse« defineres som beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren.

2. Med henblik på denne afdeling kan et kreditinstitut kun reducere engagementsværdien med op til 50 % af værdien af den pågældende erhvervsejendom, hvis de pågældende kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor erhvervsejendommen er beliggende, tillader, at følgende engagementer bliver tillagt en 50 % risikovægt i overensstemmelse med artikel 78-83:

a) engagementer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i kontor- eller forretningsejendomme eller i form af aktier i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører kontor- eller forretningsejendomme, eller

b) engagementer, der vedrører ejendomsleasingtransaktioner vedrørende kontor- eller forretningsejendomme.

Værdien af den faste ejendom skal til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af forsigtige værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser.

Erhvervsejendom skal opføres fuldstændigt, leases og give anledning til en passende lejeindtægt.

▼B

Artikel 117

▼M7

1. Er der stillet sikkerhed for et engagement indgået med en kunde af tredjemand, eller er det sikret ved sikkerhedsstillelse udstedt af tredjemand, kan et kreditinstitut:

a) behandle den del af engagementet, der er stillet sikkerhed for, som værende indgået af garantistilleren frem for af kunden, forudsat at det usikrede engagement med garantistilleren ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af det usikrede engagement med kunden efter artikel 78-83

b) behandle den del af engagementet, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse, som værende indgået af tredjeparten frem for af kunden, hvis engagementet garanteres ved sikkerhedsstillelse, og hvis den del af engagementet, for hvilken der er stillet sikkerhed, ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af det usikrede engagement med kunden efter artikel 78-83.

Et kreditinstitut anvender ikke metoden i første afsnit, litra b), når der er manglende match mellem engagementets løbetid og beskyttelsens løbetid.

Med henblik på denne afdeling kan et kreditinstitut kun anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og behandlingen i første afsnit, litra b), når det er tilladt at anvende både den udbyggede

▼M7

metode for finansiel sikkerhedsstillelse og den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse med henblik på artikel 75, litra a).

2. Anvender et kreditinstitut den behandling, der er fastsat i stk. 1, litra a):

▼B

a) og er garantien denomineret i en anden valuta end den, som engagementet er denomineret i, vil den værdi af engagementerne, der anses for dækket, blive beregnet i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af manglende valutamatch ved ufinansieret kreditrisikoafdækning i bilag VIII

b) vil manglende match mellem engagementets løbetid og risikoafdækningens løbetid blive behandlet i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af manglende løbetidsmatch i bilag VIII, og

c) kan delvis dækning anerkendes i overensstemmelse med behandlingen i bilag VIII.

Artikel 118

Hvis et kreditinstitut efter artikel 69, stk. 1, på individuelt eller delkonsolideret grundlag undlader at opfylde de forpligtelser, der pålægges i denne afdeling, eller bestemmelserne i artikel 70 anvendes, når der er tale om moderkreditinstitutter i en medlemsstat, træffes foranstaltninger til at sikre en passende fordeling af engagementerne inden for koncernen.

▼M7

▼B

Afdeling 6

Kvalificeret deltagelse uden for den finansielle sektor

Artikel 120

1. Et kreditinstitut må ikke besidde en kvalificeret deltagelse, der overstiger 15 % af dets egenkapital, i et foretagende, der hverken er et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller et foretagende, der udøver en virksomhed som ligger i direkte forlængelse af bank- eller accesorisk bankvirksomhed, såsom leasing, factoring, formueforvaltning, forvaltning af ydelser vedrørende elektronisk databehandling eller anden lignende virksomhed.

2. Et kreditinstituts samlede kvalificerede deltagelse i andre foretagender end kreditinstitutter, finansieringsinstitutter og foretagender, der udøver en virksomhed som ligger i direkte forlængelse af bank- eller accesorisk bankvirksomhed, såsom leasing, factoring, formueforvaltning, forvaltning af ydelser vedrørende elektronisk databehandling eller anden lignende virksomhed, må ikke overstige 60 % af kreditinstituttets egenkapital.

3. De i stk. 1 og 2 fastsatte grænser må kun overskrides under særlige omstændigheder. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder dog kræve, at kreditinstituttet enten forhøjer sin egenkapital eller træffer andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 121

Aktier eller andele, som midlertidigt erhverves som led i en finansiel aktion med henblik på at redde eller sanere et foretagende eller som led i en normal procedure vedrørende stillede tegningsgarantier eller i eget navn for andres regning, medregnes ikke til den kvalificerede deltagelse

▼B

ved beregningen af de i artikel 120, stk. 1 og 2, fastsatte grænser. Aktier og andele, der ikke har karakter af finansielle anlægsaktiver som nævnt i artikel 35, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, skal heller ikke medtages i beregningen.

Artikel 122

1. Medlemsstaterne kan undlade at anvende grænserne i artikel 120, stk. 1 og 2, på kapitalinteresser i forsikringsselskaber som defineret i direktiv 73/239/EØF og direktiv 2002/83/EF eller i genforsikringsselskaber som defineret i direktiv 98/78/EF.

2. Medlemsstaterne kan foreskrive, at de kompetente myndigheder ikke skal anvende de i artikel 120, stk. 1 og 2, fastsatte grænser, hvis de har foreskrevet, at de beløb, hvormed den kvalificerede deltagelse overskrider de nævnte grænser, skal være 100 % dækket af egenkapitalen, og at denne ikke indgår i beregningen i henhold til artikel 75. Er der tale om overskridelser af de i artikel 120, stk. 1 og 2, fastsatte grænser, er det den største overskridelse, der skal være dækket af egenkapitalen.

▼M7

Afdeling 7

Engagementer i overført kreditrisiko

Artikel 122a

1. Andre kreditinstitutter end engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter eller oprindelige långivere må kun eksponeres for kreditrisikoen ved en securitisationsposition i eller uden for sin handelsbeholdning, hvis det engagementsleverende kreditinstitut, det organiserende kreditinstitut eller den oprindelig långiver har givet et udtrykkeligt tilsagn til kreditinstituttet om, at det på løbende basis vil bibeholde en væsentlig nettokapitalandel, som under ingen omstændigheder må være på mindre end 5 %.

I denne artikel forstås ved tilbageholdelse af en væsentlig nettokapitalandel:

a) tilbageholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne,

b) i tilfælde af securitisationer i forbindelse med revolverende engagementer, tilbageholdelse af det engagementsleverende kreditinstituts andel på mindst 5 % af de securitiserede engagementers nominelle værdi

c) tilbageholdelse af tilfældigt udvalgte engagementer svarende til mindst 5 % af det nominelle beløb af securitiserede engagementer, når sådanne engagementer ellers ville være blevet securitiseret i securitisationen, forudsat at antallet af potentielt securitiserede engagementer er på mindst 100 ved engagementets indgåelse, eller

d) tilbageholdelse af first loss-tranchen og om nødvendigt andre trancher med samme eller en strengere risikoprofil end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfalder tidligere end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, således at tilbageholdelsen i alt svarer til mindst 5 % af de securitiserede engagementers nominelle værdi.

Nettokapitalandelen måles ved engagementets indgåelse og opretholdes på løbende basis. Den er ikke omfattet af nogen kreditrisikoreduktion, korte positioner eller andre former for afdækning. Nettokapitalandelen bestemmes af de ikke-balanceførte posters nominelle værdi.

I denne artikel forstås ved »løbende basis«, at tilbageholdte positioner, kapitalandele eller engagementer ikke afdækkes eller sælges.

▼M7

Kravene om selvbehold/selvrisiko må ikke bringes i anvendelse flere gange.

2. Hvis et moderkreditinstitut i EU eller et finansielt holdingselskab i EU eller et af dets datterselskaber som engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut securitiserer engagementer fra flere kreditinstitutter, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, der er omfattet af tilsynet på et konsolideret grundlag, kan kravet i stk. 1 opfyldes på grundlag af det tilknyttede moderkreditinstitut i EU's eller det finansielle holdingselskab i EU's konsoliderede situation. Dette stykke finder kun anvendelse, hvis de kreditinstitutter, investeringsselskaber eller finansieringsinstitutter, der har oprettet de securitiserede engagementer, har forpligtet sig til at opfylde kravene i stk. 6 og rettidigt meddele det engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut og moderkreditinstituttet i EU eller det finansielle holdingselskab i EU de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i stk. 7.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når de securitiserede engagementer er fordringer eller eventualfordringer på eller fuldt ud, betingelsesløst og uigenkaldeligt garanteret af:

a) centralregeringer eller centralbanker

b) regionale regeringer, lokale myndigheder og offentlige virksomheder i medlemsstaterne

c) institutter, der er tillagt en risikovægt på mindst 50 % i henhold til artikel 78-83, eller

d) multilaterale udviklingsbanker.

Stk. 1 gælder ikke for:

a) transaktioner baseret på et klart, gennemsigtigt og tilgængeligt indeks, hvor de underliggende referenceenheder er identiske med dem, der udgør et indeks over enheder, der handles bredt, eller som er andre omsættelige værdipapirer end securitisationspositioner, eller

b) syndikerede lån, erhvervede fordringer eller credit default swaps, når disse instrumenter benyttes til at gruppere og/eller afdække en securitisation, der er omfattet af stk. 1.

4. Inden kreditinstitutter investerer og derefter, når det er hensigtsmæssigt, skal de kunne demonstrere over for de kompetente myndigheder, at de har en bred og indgående forståelse af og har gennemført formelle politikker og procedurer, der er relevante for deres positioner i og uden for handelsbeholdningen og som står i rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, til analyse og registrering af:

a) oplysninger, der er offentliggjort i henhold til stk. 1 af engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter for at angive den nettokapitalandel, de opretholder på løbende basis i securitisationen

b) risikokarakteristikken ved den individuelle securitisationsposition

c) risikokarakteristikken ved de underliggende engagementer i securitisationspositionen

d) omdømmet og tabserfaringerne ved tidligere securitisationer hos engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter i de relevante underliggende engagementsklasser i securitisationspositionen

e) de engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutters eller deres agenters eller rådgiveres erklæringer og offentliggørelser om den rettidige omhu, de har udvist med hensyn til de securitiserede engagementer, og i givet fald kvaliteten af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede engagementer

f) i givet fald de metodologier og det begrebsapparat, som vurderingen af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede engagementer er

▼M7

baseret på, og de politikker, det engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut har indført for at sikre vurderingsmandens uafhængighed, og

g) alle de strukturelle karakteristika ved securitisationen, som væsentlig vil kunne påvirke ydeevnen i kreditinstituttets securitisationsposition.

Kreditinstitutter gennemfører regelmæssigt egne stresstest, som passer til deres securitisationspositioner. Med henblik herpå kan kreditinstitutter basere sig på finansielle modeller, der er udviklet af en ECAI, forudsat at kreditinstitutterne på anmodning kan demonstrere, at de har udvist rettidig omhu, inden de foretog investeringer, for at validere de relevante forudsætninger for og struktureringer af modellerne og for at forstå metodologien, forudsætningerne og resultaterne.

5. Andre kreditinstitutter end engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter eller oprindelige långivere skal indføre formelle procedurer, som passer til deres positioner i og uden for handelsbeholdningen, og som står i et rimeligt forhold til risikoprofilen af deres investeringer i securitiserede positioner, for på løbende basis og rettidigt at overvåge ydeevneoplysninger om de underliggende engagementer i deres securitisationspositioner. Hvor dette er relevant, skal dette omfatte engagementstypen, procentdelen af lån, der er forfalden med mere end 30, 60 og 90 dage, misligholdelsessatser, forudbetalingssatser, overtagne lån, sikkerhedsstillelsestype og besiddelsen heraf, frekvensfordelingen af kreditvurderinger og andre målinger af kreditværdigheden for de underliggende engagementer, den erhvervsmæssige og geografiske diversificering og frekvensfordelingen af belåningsprocenten med udsvingsbånd, der fremmer en hensigtsmæssig følsomhedsanalyse. Udgøres de underliggende engagementer selv af securitisationspositioner, skal kreditinstitutterne ikke kun modtage de i dette afsnit omhandlede oplysninger om de underliggende securitisationstrancher, såsom emittentens navn og kreditkvaliteten, men også om de særlige karakteristika ved og ydeevnen i de puljer, der ligger til grund for disse securitisationstrancher.

Kreditinstitutterne skal have en indgående forståelse af alle strukturelle træk ved en securitisationstransaktion, som i væsentlig grad ville indvirke på ydeevnen af deres engagementer i transaktionen, såsom det aftalemæssige »vandfald« og udløsningstærskler i relation til »vandfald«, forbedringer af kreditværdigheden, forbedringer af likviditeten, markedsværdiudløsningstærskler og handelsspecifik definition af default.

I tilfælde, hvor kravene i stk. 4, 7 og i dette stykke ikke i det væsentlige er opfyldt på grund af kreditinstituttets uagtsomhed eller undladelse, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder pålægger det pågældende kreditinstitut en hensigtsmæssig supplerende risikovægtning på mindst 250 % af risikovægten (og højst 1 250 %), som, hvis dette stykke ikke fandtes, ville gælde for de relevante securitisationspositioner i henhold til bilag IX, del 4, og forhøjer gradvist risikovægtningen for hver af de efterfølgende overtrædelser af bestemmelsen om rettidig omhu. De kompetente myndigheder tager hensyn til undtagelserne for visse af de i stk. 3 omhandlede securitisationer ved at begrænse den risikovægtning, den ellers ville pålægge i henhold til denne artikel, hvad angår securitisationer, for hvilke stk. 3 finder anvendelse.

6. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal anvende de samme sunde og veldefinerede kriterier for kreditgivning i overensstemmelse med kravene i bilag V, punkt 3, på engagementer, som skal securitiseres, som de anvender på engagementer, som skal holdes uden for deres handelsbeholdning. Med henblik herpå skal de samme processer for godkendelse og, hvor dette er relevant, for ændring, fornyelse og refinansiering af kreditter anvendes af de engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter. Kreditinstitutterne skal også anvende de samme analysestandarder på andele eller tegninger i securitisationsemissioner, der købes fra tredjemand, uanset om sådanne

▼M7

andele eller tegninger skal besiddes inden for eller uden for deres egen handelsbeholdning.

I tilfælde, hvor kravene i dette stykkes første afsnit ikke er opfyldt, skal artikel 95, stk. 1, ikke anvendes af et engagementsleverende kreditinstitut, og dette engagementsleverende kreditinstitut har ikke ret til at udelukke de securitiserede engagementer ved beregningen af deres kapitalkrav i henhold til dette direktiv.

7. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal oplyse investorer om omfanget af deres tilsagn i henhold til stk. 1 om at bibeholde en nettokapitalandel i securitisationen. Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter skal sikre, at potentielle investorer har umiddelbar adgang til alle væsentlige og relevante data om kreditkvaliteten og ydeevnen i de enkelte underliggende engagementer, likviditetsstrømme og sikkerhedsstillelse til støtte for et securitisationengagement samt til alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre omfattende og informerede stresstest på likviditetsstrømmene og sikkerhedsstillelsesværdierne til støtte for de underliggende engagementer. Med henblik herpå defineres »væsentlige og relevante data« ved securitisationengagementets indgåelse og om nødvendigt derefter alt efter securitisationens karakter.

8. Stk. 1-7 finder anvendelse på nye securitisationer, der udstedes fra og med den 1. januar 2011. Stk. 1-7 finder efter den 31. december 2014 anvendelse på eksisterende securitisationer, hvor nye underliggende engagementer er tilføjet eller erstattet efter denne dato. De kompetente myndigheder kan beslutte at suspendere kravene i stk. 1 og 2 midlertidigt i perioder med generel markedslikviditetsstress.

9. De kompetente myndigheder skal offentliggøre følgende oplysninger:

a) senest 31. december 2010, de generelle kriterier og metodologier, de har indført for at kontrollere overholdelsen af stk. 1-7

b) med forbehold af bestemmelserne i kapitel 1, afdeling 2, en kortfattet beskrivelse af resultatet af den tilsynsmæssige kontrol og en beskrivelse af de foranstaltninger, der træffes i tilfælde af manglende overholdelse af stk. 1-7, de har konstateret på årsbasis fra december 2011.

   Kravet i dette stykke er underlagt bestemmelserne i andet afsnit af artikel 144.

10. Det Europæiske Banktilsynsudvalg skal én gang om året aflægge rapport for Kommissionen om de kompetente myndigheders overholdelse af denne artikel. Det Europæiske Banktilsynsudvalg udarbejder retningslinjer for harmoniseringen af tilsynspraksis med hensyn til denne artikel, herunder de foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne, hvad angår rettidig omhu og risikostyring.

▼B

KAPITEL 3

Kreditinstitutters vurderingsproces

Artikel 123

Kreditinstitutter skal råde over sunde, effektive og komplette strategier og processer for løbende vurdering og opretholdelse af en intern kapital af en størrelse, type og fordeling, som de anser for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som de er eller vil kunne blive eksponeret for.

Disse strategier og processer skal underkastes regelmæssig intern kontrol med henblik på at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende

▼B

og proportionale i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af kreditinstituttets virksomhed.

KAPITEL 4

De kompetente myndigheders tilsyn og oplysningspligt

Afdeling 1

Tilsyn

Artikel 124

1. På grundlag af de tekniske kriterier, der er fastsat i bilag XI, skal de kompetente myndigheder føre tilsyn med de arrangementer, strategier, processer og mekanismer, som kreditinstitutterne iværksætter for at efterleve dette direktiv, og vurdere de risici, som kreditinstitutterne er eller kan blive eksponeret for.

2. Omfanget af det tilsyn og den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, skal udgøres af kravene i dette direktiv.

3. På basis af det tilsyn og den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, afgør de kompetente myndigheder, om de arrangementer, strategier, processer og mekanismer, kreditinstitutterne har iværksat, og den egenkapital, de besidder, sikrer en sund styring og dækning af deres risici.

4. Kompetente myndigheder skal fastlægge hyppigheden og omfanget af det tilsyn og den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til størrelsen, den systemiske betydning, arten, omfanget og kompleksiteten af det pågældende kreditinstituts virksomhed, og skal i den forbindelse tage hensyn til proportionalitetsprincippet. Tilsynet og vurderingen skal mindst foretages en gang om året.

5. Tilsynet og vurderingen, der udføres af de kompetente myndigheder, skal omfatte kreditinstitutternes eksponering for de renterisici, der hidrører fra ikke-handelsmæssige aktiviteter. Der skal kræves iværksat foranstaltninger, når der er tale om institutter, hvis økonomiske værdi falder med mere end 20 % af deres egenkapital som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatserne af en størrelsesorden, som skal fastlægges af de kompetente myndigheder og ikke må afvige fra det ene kreditinstitut til det andet.

Artikel 125

1. Når moderselskabet er et moderkreditinstitut i en medlemsstat eller et moderkreditinstitut i EU, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette kreditinstitut den i artikel 6 nævnte tilladelse.

2. Når et kreditinstituts moderselskab er et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et finansielt moderholdingselskab i EU, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette kreditinstitut den i artikel 6 nævnte tilladelse.

Artikel 126

1. Når kreditinstitutter, der er godkendt i mere end en medlemsstat, har det samme finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat eller det samme finansielle moderholdingselskab i EU som moderselskab, udøves det konsoliderede tilsyn af de myndigheder, der har kompetence i forhold til det kreditinstitut, der er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab er blevet oprettet.

Når kreditinstitutter, der er godkendt i to eller flere medlemsstater, har mere end ét finansielt holdingselskab med hovedkontorer i forskellige

▼B

medlemsstater som moderselskaber, og der er et kreditinstitut i hver af disse medlemsstater, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum.

2. Når mere end ét kreditinstitut, der er godkendt i Fællesskabet, har det samme finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse kreditinstitutter er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab blev oprettet, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed, der godkendte kreditinstituttet med den største samlede balancesum, som med henblik på dette direktiv skal anses for at være det kreditinstitut, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i EU.

3. I særlige tilfælde kan de kompetente myndigheder efter fælles aftale undlade at benytte kriterierne i stk. 1 og 2, hvis det ville være uhensigtsmæssigt at benytte dem under hensyntagen til kreditinstitutterne og det relative omfang af deres aktiviteter i forskellige lande, og udpege en anden kompetent myndighed til at udøve det konsoliderede tilsyn. I så fald skal de kompetente myndigheder, inden de træffer deres afgørelse, give moderkreditinstituttet i EU, det finansielle moderholdingselskab i EU eller kreditinstituttet med den største samlede balancesum alt efter, hvad der er det relevante, lejlighed til at udtale sig om denne afgørelse.

4. De kompetente myndigheder skal underrette Kommissionen om enhver aftale, der falder ind under stk. 3.

Artikel 127

1. Medlemsstaterne skal vedtage alle nødvendige foranstaltninger for i givet fald at inkludere finansielle holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 135, indebærer konsolideringen af det finansielle holdingselskabs finansielle situation på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion i forhold til det individuelle finansielle holdingselskab.

2. Når en medlemsstats kompetente myndigheder under henvisning til et af de i artikel 73, stk. 1, litra b) og c), nævnte tilfælde ikke medtager et datterkreditinstitut i det konsoliderede tilsyn, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvori dette datterkreditinstitut er beliggende, anmode moderselskabet om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for myndighederne at gennemføre tilsynet med dette kreditinstitut.

3. Medlemsstaterne fastsætter, at de for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder kan anmode datterselskaberne af et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab, som ikke er omfattet af de konsoliderede tilsyn, om de i artikel 137 nævnte oplysninger. I så fald anvendes de regler vedrørende meddelelse og kontrol af oplysningerne, der er fastsat i nævnte artikel.

Artikel 128

Hvis der i en medlemsstat er mere end én myndighed, der er beføjet til at udøve tilsyn med kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til etablering af en samordning mellem disse.

Artikel 129

1. Ud over de forpligtelser, der er fastlagt i henhold til dette direktivs bestemmelser, skal den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udøvelsen af det konsoliderede tilsyn med moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter, der er kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i EU, skal udføre følgende opgaver:

▼B

a) koordinering af indsamlingen og formidlingen af relevante og væsentlige oplysninger i »going concern« -situationer og nødsituationer, og

▼M7

b) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i »going-concern«-situationer, herunder i relation til aktiviteterne i artikel 123, 124, 136, kapitel 5 og bilag V i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder

c) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder, og om nødvendigt med centralbankerne, som forberedelse til og under nødsituationer, herunder en negativ udvikling i kreditinstitutter eller på finansmarkederne, eventuelt under anvendelse af eksisterende kommunikationskanaler til lettelse af krisestyring.

Planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i litra c) omfatter de i artikel 132, stk. 3, litra b), omhandlede ekstraordinære foranstaltninger, gennemførelsen af beredskabsplaner og kommunikation til offentligheden.

▼B

2. Når der er tale om ansøgninger om de i henholdsvis artikel 84, stk. 1, artikel 87, stk. 9, og artikel 105 samt i bilag III, del 6, omhandlede tilladelser, der indgives af et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller i fællesskab af datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i EU, skal de kompetente myndigheder under fuld gensidig konsultation arbejde sammen om at beslutte, om den tilladelse, der ansøges om, skal gives, og fastsætte eventuelle betingelser, som tilladelsen skal være underlagt.

En ansøgning, jf. første afsnit, skal kun indgives til den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed.

De kompetente myndigheder skal gøre, hvad de kan for at nå frem til en fælles afgørelse om ansøgningen inden for seks måneder. Den fælles afgørelse skal foreligge i et dokument, hvoraf fremgår den fuldt begrundede afgørelse, og som fremsendes til ansøgeren af den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed.

Den periode, der er nævnt i afsnit 3, regnes fra den dato, hvor den kompetente myndighed, der er nævnt i stk. 1, modtager den fuldt dokumenterede ansøgning. Den kompetente myndighed, jf. stk. 1, fremsender straks den fuldt dokumenterede ansøgning til de øvrige kompetente myndigheder.

Foreligger der ikke nogen fælles afgørelse fra de kompetente myndigheder inden for seks måneder, træffer den kompetente myndighed, jf. stk. 1, selv afgørelse om ansøgningen. Afgørelsen skal foreligge i et dokument, hvoraf fremgår den fuldt begrundede afgørelse, og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på seks måneder. Den kompetente myndighed, jf. stk. 1, fremsender afgørelsen til ansøgeren og de øvrige kompetente myndigheder.

De afgørelser, der er nævnt i tredje og femte afsnit, skal anerkendes som endelige og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

▼M7

3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i en medlemsstat med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU eller af et finansielt moderholdingselskab i EU skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om anvendelse af artikel 123 og 124 til at bestemme, om størrelsen af gruppens konsoliderede egenkapital svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og den krævede egenkapitals størrelse med henblik på anvendelse af artikel 136, stk. 2, på hver enhed i bankkoncernen og på et konsolideret grundlag.

▼M7

Den fælles beslutning skal nås inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for koncernen i overensstemmelse med artikel 123 og 124 for de andre berørte kompetente myndigheder. Der skal også i den fælles beslutning tages behørigt hensyn til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder i henhold til artikel 123 og 124.

Den fælles beslutning skal fremgå af et dokument, der indeholder den fulde begrundelse, som af den konsoliderende tilsynsmyndighed skal sendes til moderkreditinstituttet i EU. I tilfælde af uoverensstemmelse hører den konsoliderende tilsynsmyndighed på anmodning fra en af de andre relevante kompetente myndigheder Det Europæiske Banktilsynsudvalg. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre Det Europæiske Banktilsynsudvalg på eget initiativ.

Når de kompetente myndigheder ikke frem til en sådan fælles beslutning inden for fire måneder, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed beslutningen om anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, på et konsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder.

Beslutningen om anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU eller et finansielt moderholdingselskab i EU, på individuelt eller delkonsolideret grundlag, efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for.

Beslutningerne skal fremgå af et dokument, der indeholder den fulde begrundelse, og skal tage hensyn til risikovurderingen, synspunkter og forbehold, som andre kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af firemånedersperioden. Den konsoliderende tilsynsmyndighed sender dokumentet til alle de berørte kompetente myndigheder og til moderkreditinstituttet i EU.

Når Det Europæiske Banktilsynsudvalg er blevet hørt, skal alle kompetente myndigheder tage hensyn til dets råd og redegøre for enhver betydende afvigelse derfra.

Den i første afsnit nævnte fælles beslutning og de beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder i mangel af en fælles beslutning, anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat.

Den i første afsnit nævnte fælles beslutning og enhver beslutning, der træffes i mangel af en fælles beslutning i overensstemmelse med fjerde og femte afsnit, ajourføres en gang om året eller under særlige omstændigheder, hvis en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med datterselskaber til et moderkreditinstitut i EU eller et finansielt moderholdingselskab i EU indgiver en skriftlig og fuldt begrundet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om ajourføring af beslutningen om anvendelsen af artikel 136, stk. 2. I sidstnævnte tilfælde kan ajourføringen tages op på bilateralt grundlag mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg udarbejder retningslinjer for harmoniseringen af tilsynspraksis med hensyn til den i dette stykke nævnte fælles beslutningsproces og med hensyn til anvendelsen af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, med henblik på at lette de fælles beslutninger.

▼B

Artikel 130

▼M7

1. Opstår der en nødsituation, herunder en negativ udvikling på finansmarkederne, som potentielt kan bringe markedslikviditeten og stabiliteten i det finansielle system i fare i en af de medlemsstater, hvor enheder i en koncern har fået meddelt tilladelse, og hvor væsentlige filialer som nævnt i artikel 42a er etableret, skal den konsoliderende tilsynsmyndighed, så hurtigt som praktisk muligt, jf. kapitel 1, afdeling 2, underrette de i artikel 49, stk. 4, og artikel 50 omhandlede myndigheder og meddele dem alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Disse forpligtelser finder anvendelse på alle kompetente myndigheder i artikel 125 og 126 og på den kompetente myndighed i artikel 129, stk. 1.

Hvis den i artikel 49, stk. 4, omhandlede myndighed bliver bekendt med en situation som den, der er beskrevet i første afsnit, underretter den så hurtigt som praktisk muligt de kompetente myndigheder nævnt i artikel 125 og 126.

Hvor det er muligt, skal den kompetente myndighed og den myndighed, der er nævnt i artikel 49, stk. 4, anvende eksisterende kommunikationskanaler.

▼B

2. Den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det konsoliderede tilsyn, skal, når den har behov for oplysninger, som allerede er blevet givet til en anden kompetent myndighed, så vidt muligt kontakte denne myndighed, således at dobbelt indberetning til de forskellige tilsynsmyndigheder undgås.

Artikel 131

For at lette og etablere et effektivt tilsyn skal den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det konsoliderede tilsyn, og de øvrige kompetente myndigheder råde over skriftlige koordinerings- og samarbejdsarrangementer.

Ifølge disse arrangementer kan den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det konsoliderede tilsyn, tildeles supplerende opgaver, og der kan fastlægges procedurer for beslutningsprocessen og samarbejdet med de øvrige kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for meddelelsen af tilladelse til datterselskabet af et moderselskab, der er et kreditinstitut, kan ved tosidig aftale overdrage deres tilsynspligt til de kompetente myndigheder, der har meddelt moderselskabet tilladelse og fører tilsyn med dette, således at disse påtager sig tilsyn med datterselskabet i overensstemmelse med nærværende direktivs bestemmelser. Kommissionen skal underrettes om sådanne aftaler og indholdet heraf. Den videregiver oplysningerne herom til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og til Det Europæiske Bankudvalg.

▼M7

Artikel 131a

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal etablere kollegier af tilsynsførende for at lette udøvelsen af de opgaver, der er nævnt i artikel 129 og artikel 130, stk. 1, med forbehold af fortrolighedskravene i denne artikels stk. 2 og i overensstemmelse med fællesskabsretten om nødvendigt sikre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde med relevante tredjelandes kompetente myndigheder.

Kollegier af tilsynsførende skal fastsætte rammer for den konsoliderende tilsynsmyndigheds og de andre kompetente myndigheders udførelse af følgende opgaver:

a) udveksling af information

▼M7

b) opnåelse af enighed om frivillige mandater og frivillig uddelegering af ansvar, når det er relevant

c) fastlæggelse af tilsynsprogrammer baseret på en risikovurdering af koncernen i overensstemmelse med artikel 124

d) forøgelse af effektiviteten af tilsynet ved at fjerne unødvendigt dobbeltarbejde i forbindelse med tilsynskravene, herunder i tilknytning til de i artikel 130, stk. 2, og artikel 132, stk. 2, nævnte informationskrav

e) konsekvent anvendelse af forsigtighedskravene i dette direktiv på alle enheder i en bankkoncern, med forbehold af de i fællesskabslovgivningen disponible valgmuligheder og skøn

f) anvendelse af artikel 129, stk. 1, litra c), under hensyntagen til det arbejde, der udføres i andre fora, der eventuelt er etableret på dette område.

De kompetente myndigheder, der deltager i kollegier af tilsynsførende, skal arbejde tæt sammen. Fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling 2, må ikke forhindre de kompetente myndigheder i at udveksle fortrolig information i kollegierne af tilsynsførende. Oprettelsen af kollegier af tilsynsførende og dets funktion må ikke berøre de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

2. Etableringen af kollegier og deres funktion skal baseres på de skriftlige retningslinjer i artikel 131, som fastlægges efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds høring af de relevante kompetente myndigheder.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg fastlægger retningslinjer for kollegiernes operationelle drift, herunder i relation til artikel 42a, stk. 3.

De kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber til et moderkreditinstitut eller et moderfinansieringsselskab i EU og de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer som omhandlet i artikel 42a er etableret, eventuelt centralbanker og tredjelandes kompetente myndigheder, når det er relevant og med forbehold af fortrolighedskrav, som efter alle de kompetente myndigheders opfattelse svarer til kravene i kapitel 1, afdeling 2, kan deltage i kollegier af tilsynsførende.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed er formand for møderne i kollegiet og træffer beslutning om, hvilke kompetente myndigheder der skal deltage i et møde eller en aktivitet i kollegiet. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal på forhånd holde alle medlemmerne af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal også rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de aktioner, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

Den konsoliderende tilsynsmyndigheds beslutning skal tage hensyn til relevansen for de pågældende myndigheder af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 40, stk. 3, og de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 42a, stk. 2.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal under hensyntagen til fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling 2, underrette Det Europæiske Banktilsynsudvalg om kollegiet af tilsynsførendes aktiviteter, herunder i nødsituationer, og meddele dette udvalg alle oplysninger, der er af særlig relevans med hensyn til tilsynskonvergens.

▼B

Artikel 132

1. De kompetente myndigheder skal indgå i et tæt indbyrdes samarbejde. De skal give hinanden alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for udøvelsen af de øvrige myndigheders tilsynsopgaver i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå skal de kompetente myndigheder på anmodning videregive alle relevante oplysninger og på eget initiativ videregive alle væsentlige oplysninger.

Oplysninger omhandlet i stk. 1 anses for væsentlige, hvis de materielt vil kunne påvirke vurderingen af den finansielle soliditet i et kreditinstitut eller finansieringsinstitut i en anden medlemsstat.

Navnlig skal kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn med EU-moderkreditinstitutter og kreditinstitutter kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i EU, give kompetente myndigheder i andre medlemsstater, som fører tilsyn med datterselskaber af disse moderselskaber alle relevante oplysninger. Ved afgørelsen af omfanget af de relevante oplysninger skal der tages hensyn til disse datterselskabers betydning i det finansielle system i de pågældende medlemsstater.

De væsentlige oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, skal bl.a. omfatte følgende:

a) identifikation af koncernstrukturen i alle større kreditinstitutter i en koncern samt af de kompetente myndigheder for kreditinstitutterne i koncernen

b) procedurer for indsamling af oplysninger fra kreditinstitutterne i en koncern og for kontrol af disse oplysninger

c) en negativ udvikling i kreditinstitutterne eller i andre selskaber i en koncern, som på alvorlig vis kunne påvirke kreditinstitutterne, og

d) større sanktioner og ekstraordinære foranstaltninger, som de kompetente myndigheder har iværksat i overensstemmelse med dette direktiv, herunder pålæggelse af supplerende kapitalkrav i henhold til ►**M7** artikel 136, stk. 1 ◄ og pålæggelse af begrænsninger i brugen af metoderne med avanceret måling til beregning af egenkapitalkravene i henhold til artikel 105.

2. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med kreditinstitutter, der kontrolleres af et moderkreditinstitut i EU, skal, når det er muligt, kontakte den i artikel 129, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed, når de har brug for oplysninger om gennemførelsen af fremgangsmåder og metoder, som er beskrevet i dette direktiv, og som denne kompetente myndighed allerede benytter sig af.

3. De implicerede kompetente myndigheder skal, inden de træffer afgørelse, rådføre sig med hinanden om følgende punkter, når sådanne afgørelser har indflydelse på andre kompetente myndigheders tilsynsopgaver:

a) ændringer i aktionær-, organisations- eller ledelsesstrukturen i kreditinstitutter i en koncern, som kræver de kompetente myndigheders godkendelse eller tilladelse, og

b) større sanktioner og ekstraordinære foranstaltninger, som de kompetente myndigheder har iværksat i overensstemmelse med dette direktiv, herunder pålæggelse af supplerende kapitalkrav i henhold til ►**M7** artikel 136, stk. 1 ◄ og pålæggelse af begrænsninger i brugen af metoderne med avanceret måling til beregning af egenkapitalkravene i henhold til artikel 105.

Med henblik på litra b) skal den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det konsoliderede tilsyn, altid konsulteres.

En kompetent myndighed kan dog beslutte at undlade at konsultere, når der er tale om nødsituationer, eller hvis en sådan konsultation kunne bringe effektiviteten i afgørelserne i fare. I så fald skal den kompetente myndighed straks underrette de øvrige kompetente myndigheder.

▼B

Artikel 133

1. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, skal med henblik på tilsynet forlange en fuldstændig konsolidering af de kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af moderselskabet.

De kompetente myndigheder kan dog forlange blot en pro rata-konsolidering i de tilfælde, hvor de finder, at det kapitalandelsbesiddende moderselskabs ansvar — i betragtning af det ansvar, som påhviler de øvrige aktionærer og selskabsdeltagere, og disses tilfredsstillende solvens — er begrænset til denne kapitalandel. De øvrige aktionærers og selskabsdeltageres ansvar skal være klart fastslået, om nødvendigt ved udtrykkeligt indgåede forpligtelser.

Såfremt der mellem virksomheder består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, træffer de kompetente myndigheder afgørelse om, hvordan en konsolidering skal gennemføres.

2. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, skal forlange en pro rata-konsolidering af kapitalinteresser i kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, der i fællesskab ledes af en virksomhed, der indgår i konsolideringen, og af en eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, når dette medfører en begrænsning af de pågældende virksomheders ansvar i forhold til den kapitalandel, de besidder.

3. I tilfælde af andre kapitalinteresser eller andre former for kapitaltilknytning end de i stk. 1 og 2 nævnte bestemmer de kompetente myndigheder, om konsolideringen skal finde sted og i bekræftende fald hvorledes. De kan navnlig tillade eller foreskrive brug af den indre værdis metode. Denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

Artikel 134

1. Med forbehold af artikel 133 bestemmer de kompetente myndigheder, om og i hvilken form der skal foretages konsolidering i følgende tilfælde:

a) når et kreditinstitut efter de kompetente myndigheders opfattelse udøver en betydelig indflydelse over et eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, selv om det ikke besidder kapitalinteresser deri, eller der består andre former for kapitaltilknytning mellem det og de pågældende institutter, og

b) når to eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter er underlagt fælles ledelse, uden at dette er fastlagt i en aftale eller i vedtægtsbestemmelser.

De kompetente myndigheder kan navnlig tillade eller foreskrive anvendelse af den metode, der er fastsat i artikel 12 i direktiv 83/349/EØF. Anvendelsen af denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

2. Når der i henhold til artikel 125 og 126 skal udøves tilsyn på konsolideret grundlag, skal accessoriske servicevirksomheder og porteføljeadministrationsselskaber som defineret i direktiv 2002/87/EF medtages i konsolideringen i de samme tilfælde og efter de samme metoder som dem, der er foreskrevet i artikel 133 og stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 135

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der faktisk leder det finansielle holdingselskabs virksomhed, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at varetage denne opgave.

▼B

Artikel 136

1. Kompetente myndigheder skal kræve, at kreditinstitutter, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, på et tidligt stadium skal tage de nødvendige foranstaltninger eller skridt til at korrigere situationen.

Med henblik herpå skal de foranstaltninger, der står til de kompetente myndigheders disposition, omfatte følgende:

a) forpligte kreditinstitutterne til at besidde en egenkapital, der er større end det i artikel 75 fastsatte minimumsniveau

b) kræve, at de arrangementer, processer, mekanismer og strategier, der iværksættes for at efterkomme artikel 22 og 123, styrkes

c) kræve, at kreditinstitutterne anvender en bestemt nedskrivningspolitik eller behandling af aktiverne i forhold til egenkapitalkravene

d) indskrænke eller begrænse kreditinstitutters forretningsområde, transaktioner eller netværk, og

e) kræve, at risikoen i forbindelse med kreditinstitutternes virksomhed, produkter og systemer reduceres.

Vedtagelsen af disse foranstaltninger skal være underlagt bestemmelserne i kapitel 1, afdeling 2.

2. De kompetente myndigheder skal som et minimum stille særlige egenkapitalkrav, der er større end minimumsniveauet i artikel 75, til kreditinstitutter, som ikke opfylder kravene i artikel 22, 109 og 123, eller over for hvilke der er truffet en negativ afgørelse hvad angår artikel 124, stk. 3, hvis anvendelsen af andre foranstaltninger alene efter al sandsynlighed ikke vil forbedre arrangementerne, processerne, mekanismerne og strategierne tilstrækkeligt inden for en passende tidsramme.

Artikel 137

1. Indtil en senere samordning af konsolideringsmetoderne fastsætter medlemsstaterne, at når moderselskaber for et eller flere kreditinstitutter er et blandet holdingselskab, skal de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med disse kreditinstitutter, forlange af det blandede selskab og dets datterselskaber, enten ved at henvende sig direkte til dem eller via datterkreditinstitutterne, at de meddeler alle de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynet med datterkreditinstitutterne.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at deres kompetente myndigheder selv kan foretage eller kan lade eksterne revisorer foretage kontrol på stedet af de oplysninger, der er modtaget fra blandede selskaber og disses datterselskaber. Hvis det blandede selskab eller et af dets datterselskaber er et forsikringsselskab, kan den i artikel 140, stk. 1, nævnte fremgangsmåde finde anvendelse. Hvis det blandede selskab eller et af dets datterselskaber er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor datterkreditinstituttet er beliggende, foretages kontrollen på stedet efter fremgangsmåden i artikel 141.

Artikel 138

1. Uden at dette berører kapitel 2, afdeling 5, påser medlemsstaterne, hvis moderselskabet for et eller flere kreditinstitutter er et blandet holdingselskab, at de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med disse kreditinstitutter, foretager generelt tilsyn med transaktioner mellem kreditinstituttet og det blandede holdingselskab og dets datterselskaber.

2. Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne har iværksat passende risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige rapporterings- og regnskabsprocedurer, med henblik på behørig identifikation, måling, overvågning og styring af

▼B

transaktioner med moderselskabet og dettes datterselskaber. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstituttet indberetter andre væsentlige transaktioner med disse enheder end den i artikel 110 omhandlede »indberetning af store engagementer«. Disse procedurer og væsentlige transaktioner omfattes af de kompetente myndigheders overvågning.

Hvis det viser sig, at de ovennævnte transaktioner inden for en gruppe udgør en trussel mod et kreditinstituts finansielle situation, træffer den kompetente myndighed med ansvar for tilsynet med virksomheden de fornødne foranstaltninger.

Artikel 139

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke foreligger retlige hindringer for, at de foretagender, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn, blandede selskaber og deres datterselskaber samt de i artikel 127, stk. 3, nævnte datterselskaber indbyrdes udveksler de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsyn i overensstemmelse med artikel 124-138 og nærværende artikel.

2. Når moderselskabet og dets datterkreditinstitut(ter) er beliggende i forskellige medlemsstater, skal de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksle alle de oplysninger, der er nødvendige for at muliggøre eller lette udøvelsen af det konsoliderede tilsyn.

Hvis de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er beliggende, ikke selv foretager det konsoliderede tilsyn i henhold til artikel 125 og 126, kan de for dette tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder opfordre dem til at anmode moderselskabet om de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af det konsoliderede tilsyn, og til at videregive dem til disse myndigheder.

3. Medlemsstaterne tillader udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i stk. 2 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger om finansielle holdingselskaber, finansieringsinstitutter eller accessoriske servicevirksomheder på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsførende funktion over for disse institutter eller virksomheder på individuelt grundlag.

Medlemsstaterne tillader ligeledes udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i artikel 137 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder udøver en tilsynsførende funktion over for blandede selskaber og disses datterselskaber, som ikke er kreditinstitutter, eller over for de i artikel 127, stk. 3, nævnte datterselskaber.

Artikel 140

1. Hvis et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringsselskaber, eller andre foretagender, der tilbyder investeringsservice, som er underkastet en godkendelsesordning, etableres der et snævert samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder, der varetager det offentlige tilsyn med sådanne forsikringsselskaber eller foretagender. Uden at dette i øvrigt berører deres respektive beføjelser, udveksler disse myndigheder alle sådanne oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv og sikre kontrol med den finansielle situation og aktiviteterne i samtlige foretagender, der er underlagt deres tilsyn.

2. Oplysninger, der indhentes inden for rammerne af tilsynet på et konsolideret grundlag, herunder navnlig enhver udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med nærværende direktiv, er undergivet tjenstlig tavshedspligt i overensstemmelse med kapitel 1, afdeling 2.

▼B

3. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, udarbejder en fortegnelse over de finansielle holdingselskaber, der er nævnt i artikel 71, stk. 2. Denne fortegnelse videregives til de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen.

Artikel 141

Ønsker de kompetente myndigheder i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv i bestemte tilfælde at kontrollere oplysninger om et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, en accessoriskservicevirksomhed, et blandet holdingselskab eller et af de i artikel 137 eller i artikel 127, stk. 3, nævnte datterselskaber, der er beliggende i en anden medlemsstat, skal de anmode de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om, at denne kontrol finder sted. De kompetente myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de kompetente myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne. Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i kontrollen, hvis den ikke selv foretager denne.

Artikel 142

Medlemsstaterne fastsætter, uden i øvrigt at tilsidesætte strafferetlige bestemmelser, at der kan iværksættes sanktioner eller andre foranstaltninger mod finansielle holdingselskaber og blandede holdingselskaber eller deres ansvarlige ledere for overtrædelse af love og administrative bestemmelser, som er vedtaget i henhold til artikel 124-141 og nærværende artikel, med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør. De kompetente myndigheder arbejder tæt sammen for at sikre, at disse sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når hjemstedet for et finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab ikke befinder sig samme sted som dets centrale administration eller hovedforretningssted.

Artikel 143

1. Hvis et kreditinstitut, hvis moderselskab er et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab med hovedkontor i et tredjeland, ikke er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til bestemmelserne i artikel 125 og 126, verificerer de kompetente myndigheder, om kreditinstituttet er underlagt konsolideret tilsyn af et tredjelands kompetente myndighed svarende til principperne i dette direktiv.

Denne kontrol foretages af den kompetente myndighed, som ville være ansvarlig for konsolideret tilsyn, hvis tredje afsnit fandt anvendelse, efter anmodning fra modervirksomheden eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller på eget initiativ. Denne kompetente myndighed hører de øvrige berørte kompetente myndigheder.

2. Kommissionen kan anmode Det Europæiske Bankudvalg om at give generelle retningslinjer med hensyn til, om tredjelandes kompetente myndigheders ordninger for konsolideret tilsyn kan forventes at opfylde målene med det konsoliderede tilsyn som fastlagt i dette kapitel i relation til kreditinstitutter, hvis modervirksomhed har sit hovedkontor i et tredjeland. Udvalget følger løbende alle sådanne retningslinjer op og tager hensyn til alle ændringer i de ordninger for konsoliderede tilsyn, der anvendes af sådanne kompetente myndigheder.

Den kompetente myndighed, der foretager den i stk. 1, første afsnit, specificerede kontrol, tager hensyn til alle sådanne retningslinjer. Med dette formål kan den kompetente myndighed også høre udvalget, inden der træffes en afgørelse.

▼B

3. I mangel af sådant tilsvarende tilsyn anvender medlemsstaterne analogt bestemmelserne i nærværende direktiv over for kreditinstituttet eller tillader alternativt deres kompetente myndigheder at anvende andre hensigtsmæssige tilsynsmetoder, der opfylder målene for tilsyn på et konsolideret grundlag med kreditinstitutter.

De kompetente myndigheder med ansvar for konsolideret tilsyn aftaler disse tilsynsmetoder indbyrdes efter høring af de øvrige berørte kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder kan navnlig kræve, at der oprettes et finansielt holdingselskab, som har hovedkontor i Fællesskabet, og anvende bestemmelserne om konsolideret tilsyn på det finansielle holdingselskabs konsoliderede stilling.

Tilsynsmetoderne skal være udformet med henblik på at opfylde det konsoliderede tilsyns mål som defineret i dette kapitel og skal indberettes til de øvrige berørte kompetente myndigheder og Kommissionen.

Afdeling 2

De kompetente myndigheders oplysningspligt

Artikel 144

Kompetente myndigheder skal offentliggøre følgende oplysninger:

a) ordlyden af love, administrative bestemmelser og generelle vejledende retningslinjer, der er vedtaget i deres medlemsstat inden for forsigtighedstilsyn

b) måden, hvorpå de i fællesskabslovgivningen disponible valgmuligheder og skøn kan udøves

c) de generelle kriterier og metoder, de benytter i forbindelse med det tilsyn og den vurdering, der er omhandlet i artikel 124, og

d) uden at dette berører bestemmelserne i kapitel 1, afdeling 2, de samlede statistiske data om centrale aspekter af gennemførelsen af rammebestemmelserne for forsigtighedstilsyn i de enkelte medlemsstater.

De oplysninger, der skal afgives i henhold til første afsnit, skal være tilstrækkelig fyldestgørende til at muliggøre en meningsfuld sammenligning af de metoder, der benyttes af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater. Oplysningerne offentliggøres i et fælles format og ajourføres regelmæssigt. Oplysningerne skal være tilgængelige på en enkelt elektronisk adresse.

KAPITEL 5

Kreditinstitutternes oplysningspligt

Artikel 145

1. Til dette direktivs formål skal kreditinstitutter offentliggøre de oplysninger, der er fastsat i bilag XII, del 2, med forbehold af bestemmelserne i artikel 146.

2. De kompetente myndigheders anerkendelse i henhold til kapitel 2, afdeling 3, underafdeling 2 og 3, og artikel 105 af de instrumenter og metoder, der er omhandlet i bilag XII, del 3, skal være betinget af, at kreditinstitutter offentliggør de oplysninger, der er omhandlet deri.

3. Kreditinstitutter skal vedtage en formel politik for efterlevelse af den i stk. 1 og 2 omhandlede oplysningspligt og have en politik for vurdering af, om de offentliggjorte oplysninger er hensigtsmæssige, herunder for kontrol og offentliggørelsesintervaller.

▼B

4. Kreditinstitutterne bør på anmodning skriftligt underrette små og mellemstore virksomheder og andre virksomheder, der ansøger om lån, om årsagen til deres ratingafgørelser. Viser det sig, at en egenforpligtelse inden for sektoren har utilstrækkelig virkning, træffes der nationale foranstaltninger. De administrative omkostninger i forbindelse med denne underretning skal stå i passende forhold til lånets størrelse.

Artikel 146

1. Uanset bestemmelserne i artikel 145 kan kreditinstitutter undlade at offentliggøre en eller flere af de i bilag XII, del 2, anførte oplysninger, hvis den information, der formidles ved sådan offentliggørelse, efter kriteriet i bilag XII, del, 1, punkt 1, ikke kan betragtes som væsentlig.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 145 kan kreditinstitutter undlade at offentliggøre en eller flere af de i bilag XII, del 2 og 3, anførte oplysninger, hvis oplysningerne efter kriteriet i bilag XII, del, 1, punkt 2 og 3, må betragtes som kreditinstitutternes ejendom eller som fortrolige.

3. I de i stk. 2 omhandlede undtagelsestilfælde skal det pågældende kreditinstitut i sine offentliggjorte oplysninger anføre, at disse specifikke oplysninger ikke offentliggøres, angive begrundelsen for den manglende offentliggørelse og offentliggøre mere generelle oplysninger om det emne, der er omfattet af oplysningspligten, medmindre oplysningerne efter kriteriet i bilag XII, del, 1, punkt 2 og 3, må betragtes som kreditinstitutternes ejendom eller som fortrolige.

Artikel 147

1. Kreditinstitutter skal offentliggøre de i artikel 145 omhandlede oplysninger mindst én gang om året. Oplysningerne skal offentliggøres, så snart det er praktisk muligt.

2. Kreditinstitutter skal også afgøre, om en hyppigere offentliggørelse end den i stk. 1 anførte er nødvendig i lyset af kriterierne i bilag XII, del 1, punkt 4.

Artikel 148

1. Kreditinstitutter kan afgøre, hvad der er rette medie, sted og metode for kontrol af, at oplysningspligten i artikel 145 overholdes effektivt. Så vidt det er praktisk muligt, skal al offentliggørelse ske via ét medie og på ét sted.

2. Tilsvarende offentliggørelser af oplysninger fra kreditinstitutters side til opfyldelse af regnskabs-, børsnoterings- eller andre krav kan anses for at udgøre overholdelse af artikel 145. Hvis oplysninger ikke er indeholdt i regnskaberne, skal kreditinstitutter angive, hvor oplysningerne kan findes.

Artikel 149

Uanset bestemmelserne i artikel 146-148 skal medlemsstaterne bemyndige de kompetente myndigheder til at kræve, at kreditinstitutter:

a) offentliggør en eller flere af de oplysninger, der er omhandlet i bilag XII, del 2 og 3

b) offentliggør oplysninger hyppigere end én gang om året og fastsætter offentliggørelsesfrister

c) benytter andre særlige medier og steder for offentliggørelse af oplysninger end regnskaberne, og

d) benytter særlige midler for kontrol af offentliggørelsen af oplysninger, som ikke er omfattet af den lovpligtige regnskabsrevision.

▼B

AFSNIT VI

UDØVENDE BEFØJELSER

Artikel 150

▼M4

1. Uden at dette berører det forslag, Kommissionen skal forelægge med hensyn til egenkapital i henhold til artikel 62, vedtages tekniske tilpasninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv på nedennævnte områder, efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 151, stk. 2.

▼B

a) tydeliggørelse af definitionerne for i forbindelse med anvendelsen af nærværende direktiv at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

b) tydeliggørelse af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv

c) tilpasning af terminologien og definitionerne til senere retsakter om kreditinstitutter og hermed beslægtede områder

d) tekniske tilpasninger af listen i artikel 2

e) ændring af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 9, under hensyn til den økonomiske og monetære udvikling

f) udvidelse af indholdet af den i artikel 23 og 24 omhandlede liste, som findes i bilag I, eller tilpasning af listens terminologi under hensyn til udviklingen på finansmarkederne

g) de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel 42

h) tekniske tilpasninger i artikel 56-67 og 74 som følge af udviklingen inden for regnskabsstandarder eller regnskabskrav, der tager hensyn til fællesskabslovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis

i) ændring af listen over engagementsklasser i artikel 79 og 86 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

j) beløbet i artikel 79, stk. 2, litra c), i artikel 86, stk. 4, litra a) og i bilag VII, del 1, punkt 5 samt i bilag VII, del 2, punkt 15 for at tage hensyn til virkningen af inflation

▼M7

k) listen over og klassificeringen af ikke-balanceførte poster i bilag II og IV

l) tilpasning af bestemmelserne i bilag III og V-XII for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, navnlig nye finansielle produkter, eller inden for regnskabsstandarder eller krav, der tager højde for fællesskabslovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis.

▼B

2. Kommissionen kan vedtage nedennævnte gennemførelsesforanstaltninger ►M4 ——————— ◄:

a) specificering af størrelsen af de pludselige og uventede ændringer i de rentesatser, der er omhandlet i artikel 124, stk. 5

b) en midlertidig nedsættelse af det minimumsniveau for egenkapitalen, der er fastsat i artikel 75, og/eller af de risikovægte, der er fastsat i afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, for at tage hensyn til særlige omstændigheder

▼M7

c) tydeliggørelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel 113

▼B

d) specificering af, hvilke nøgleaspekter der skal offentliggøres samlede statistiske data om i henhold til artikel 144, stk. 1, litra d), eller

e) specificering af formatet, strukturen, indholdsfortegnelsen og den årlige offentliggørelsesdato for offentliggørelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 144,

▼M2

f) tilpasning af de i artikel 19a, stk. 1, fastsatte kriterier for at tage hensyn til den fremtidige udvikling og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.

▼M4

De foranstaltninger, der henvises til i litra a), b), c) og f), og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 151, stk. 2. De foranstaltninger, der henvises til i litra d) og e), vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 151, stk. 2a.

▼B

Artikel 151

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Bankudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/10/EF ([1]).

▼M4

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

2a. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Senest den 31. december 2010, og derefter mindst hvert tredje år, tager Kommissionen bestemmelserne om dens gennemførelsesbeføjelser op til vurdering og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan disse beføjelser fungerer. I denne rapport undersøges navnlig, om der er behov for, at Kommissionen foreslår ændringer til dette direktiv for at sikre et passende omfang af de gennemførelsesbeføjelser, den tillægges. Konklusionen om, hvorvidt der er behov for ændringer eller ej, ledsages af en detaljeret begrundelse. Om nødvendigt ledsages rapporten af et lovgivningsmæssigt forslag til ændring af bestemmelserne om Kommissionens gennemførelsesbeføjelser.

▼B

AFSNIT VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Overgangsbestemmelser

Artikel 152

1. Kreditinstitutter, der beregner de risikovægtede værdier af engagementer i overensstemmelse med artikel 84-89, skal i løbet af den første, anden og tredje tolvmåneders periode efter den 31. december 2006, have en egenkapital, der til enhver tid er større end eller lig med de beløb, der er anført i stk. 3, 4 og 5.

([1]) EUT L 3 af 7.1.2004, s. 36.

▼B

2. Kreditinstitutter, der benytter metoderne med avanceret måling, jf. artikel 105, til beregning af deres kapitalkrav for operationelle risici, skal i løbet af første, anden og tredje tolvmåneders periode efter den 31. december 2006 have en egenkapital, der til enhver tid er større end eller lig med de beløb, der er anført i stk. 4 og 5.

3. I den første af de i stk. 1 omhandlede tolvmåneders perioder skal egenkapitalen være på 95 % af den samlede minimumsegenkapital, som kreditinstituttet skulle have i løbet af denne periode i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ([1]), som dette direktiv og direktiv 2000/12/EF var udformet inden den 1. januar 2007.

4. I den anden af de i stk. 1 omhandlede tolvmåneders perioder skal egenkapitalen være på 90 % af den samlede minimumsegenkapital, som kreditinstituttet skulle have i løbet af denne periode i henhold til artikel 4 i direktiv 93/6/EØF, som dette direktiv og direktiv 2000/12/EF var udformet inden den 1. januar 2007.

5. I den tredje af de i stk. 1 omhandlede tolvmåneders perioder skal egenkapitalen være på 80 % af den samlede minimumsegenkapital, som kreditinstituttet skulle have i løbet af denne periode i henhold til artikel 4 i direktiv 93/6/EØF, som dette direktiv og direktiv 2000/12/EF var udformet inden den 1. januar 2007.

6. Opfyldelsen af kravene i stk. 1-5 skal ske på grundlag af en egenkapital, der er fuldt ud justeret med henblik på at afspejle de forskelle i beregningen af egenkapitalen i henhold til direktiv 2000/12/EF og direktiv 93/6/EØF, som disse direktiver var udformet inden den 1. januar 2007, og i beregningen af egenkapitalen i henhold til nærværende direktiv, der følger af den særskilte behandling af de forventede og de ikke-forventede tab i overensstemmelse med artikel 84-89 i nærværende direktiv.

7. Med henblik på stk. 1-6 i denne artikel finder artikel 68-73 anvendelse.

8. Indtil den 1. januar 2008 må kreditinstitutter behandle de artikler, der udgør standardmetoden, der er omhandlet i afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, underafdeling 1, som værende afløst af artikel 42-46 i direktiv 2000/12/EF, som disse artikler var udformet inden den 1. januar 2007.

9. Når skønnet i stk. 8 udøves, finder følgende anvendelse vedrørende bestemmelserne i direktiv 2000/12/EF:

a) bestemmelserne i dette direktivs artikel 42-46 skal finde anvendelse, som disse var udformet inden den 1. januar 2007

b) ved »risikovægtet værdi«, som dette er anført i dette direktivs artikel 42, stk. 1, skal forstås »den risikovægtede værdi af engagementer«

c) de tal, der følger af dette direktivs artikel 42, stk. 2, skal betragtes som de risikovægtede værdier af engagementer

d) »kreditderivater« skal indsættes i listen over poster med »fuld risiko« i direktivets bilag II, og

e) den behandling, der er omhandlet i dette direktivs artikel 43, stk. 3, skal gælde for de derivater, der er opført i direktivets bilag IV, uanset om der er tale om balanceførte poster eller ikke-balanceførte poster, og de tal, der følger af den behandling, der er omhandlet i bilag III, skal betragtes som risikovægtede værdier af engagementer.

([1]) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF.

▼B

10. Når skønnet i stk. 8 udøves, finder følgende anvendelse i relation til behandlingen af engagementer, hvor standardmetoden benyttes:

a) afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, underafdeling 3, om anerkendelse af kreditrisikoreduktion finder ikke anvendelse

b) afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, underafdeling 4, om behandling af securitisation kan sættes ud af kraft af de kompetente myndigheder

11. Når skønnet i stk. 8 udøves, skal kapitalkravet for operationelle risici i henhold til artikel 75, litra d), nedsættes med den procentdel, som udgøres af forholdet mellem værdien af kreditinstituttets engagementer, for hvilke der er beregnet risikovægtede værdier i overensstemmelse med skønsmuligheden i stk. 8, og den samlede værdi af dets engagementer.

12. Beregner et kreditinstitut risikovægtede værdier af alle sine engagementer i overensstemmelse med skønsmuligheden i stk. 8, må artikel 48-50 i direktiv 2000/12/EF om store engagementer anvendes, som de var udformet inden den 1. januar 2007.

13. Når skønnet i stk. 8 udøves, skal henvisninger til artikel 78-83 i nærværende direktiv læses som henvisninger til artikel 42-46 i direktiv 2000/12/EF, som disse artikler var udformet inden den 1. januar 2007.

14. Udøves skønnet efter stk. 8, finder artikel 123, 124, 145 og 149 ikke anvendelse før den deri nævnte dato.

Artikel 153

Ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer, der opstår som følge af ejendomsleasingtransaktioner vedrørende kontor- og forretningsejendomme, der er beliggende på deres område og opfylder kriterierne i bilag VI, del 1, punkt 54, kan de kompetente myndigheder indtil den 31. december 2012 tillægge en 50 % risikovægt uden anvendelse af bilag VI, del 1, punkt 55 og 56.

Indtil den 31. december 2010 kan kompetente myndigheder med henblik på at definere den sikrede del af lån med restance med henblik på bilag VI anerkende anden sikkerhedsstillelse end anerkendt sikkerhedsstillelse, jf. artikel 90-93.

▼M7

Ved beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til bilag VI, del 1, punkt 4 indtil den 31. december 2015 skal samme risikovægtning tillægges engagementer med medlemsstaternes centralregeringer eller centralbanker, som er denomineret og finansieret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som ved engagementer, som er denomineret og finansieret i den nationale valuta.

▼B

Artikel 154

1. Indtil den 31. december 2011 kan de enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder, for så vidt angår bilag VI, del 1, punkt 61, fastsætte antallet af restancedage til op til 180 dage for engagementer, som anført i bilag VI, del 1, punkt 12-17 og 41-43 med modparter, der er etableret på deres område, hvis lokale forhold gør det hensigtsmæssigt. Det konkrete antal afhænger af, hvilket produktområde der er tale om.

Kompetente myndigheder, der ikke udøver det skøn, der er anført i stk. 1, i forbindelse med engagementer med modparter, der er etableret på deres område, kan fastsætte et højere antal dage for engagementer med modparter, der er etableret på en anden medlemsstats område, hvis denne medlemsstats kompetente myndighed har udøvet dette skøn. Det konkrete antal skal ligge inden for 90 dage og indenfor det antal dage, de andre kompetente myndigheder har fastsat for engagementer med sådanne modparter inden for deres område.

▼B

2. For kreditinstitutter, der ansøger om at benytte IRB-metoden inden 2010, under forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse, kan kravet om tre års anvendelse, som foreskrevet i artikel 84, stk. 3, reduceres til en periode på ikke under et år indtil den 31. december 2009.

3. For kreditinstitutter, der ansøger om at benytte egne LGD (tab i tilfælde af misligholdelse)-estimater og/eller omregningsfaktorer, kan kravet om tre års anvendelse, som foreskrevet i artikel 84, stk. 4, reduceres til en periode på to år indtil den 31. december 2008.

4. Indtil den 31. december 2012 kan de kompetente myndigheder i en medlemsstat give kreditinstitutter tilladelse til fortsat at behandle kapitalinteresser som anført i artikel 57, litra o), der er erhvervet, inden den 20. Juli 2006, efter artikel 38 i direktiv 2000/12/EF, da denne artikel allerede var gældende inden den 1. januar 2007.

5. Indtil den 31. december 2010 må de engagementsvægtede gennemsnitlige tab i tilfælde af misligholdelse for alle detailengagementer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom til beboelse, og som ikke drager fordel af garantier fra centralregeringen, ikke være lavere end 10 %.

6. Indtil den 31. december 2017 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder undtage visse aktiepositioner, der besiddes af kreditinstitutter og EU-datterselskaber af kreditinstitutter i denne medlemsstat pr. 31. december 2007, fra behandling efter IRB-metoden.

Den undtagne position måles ved antallet af aktier pr. 31. december 2007 og eventuelle yderligere aktier, der er et direkte resultat af denne aktiebesiddelse, forudsat at den ikke forøger den proportionale andel af ejerskabet i et porteføljeselskab.

Forøger en erhvervelse den proportionale andel af ejerskabet i en specifik aktiebesiddelse, er den overskydende del af aktiebesiddelsen ikke underlagt undtagelsen. Undtagelsen gælder heller ikke for aktiebesiddelser, som oprindeligt var underlagt undtagelsen, men som er blevet afhændet og derefter tilbagekøbt.

Aktiepositioner, der er omfattet af denne overgangsbestemmelse, skal være underlagt de kapitalkrav, der beregnes i overensstemmelse med afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, underafdeling 1.

7. Indtil den 31. december 2011 kan de enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder for erhvervsengagementer fastsætte antallet af restancedage, som alle kreditinstitutter på deres område skal være underlagt, efter den definition på misligholdelse, der er fastsat i bilag VII, del 4, punkt 44, for engagementer med modparter, som er etableret på medlemsstatens område. Det konkrete antal skal ligge mellem 90 og op til 180 dage, hvis lokale forhold gør dette hensigtsmæssigt. For engagementer med modparter, der er etableret på en anden medlemsstats område, fastsætter de kompetente myndigheder et antal restancedage, som ikke må være højere end det antal, der er fastsat af den kompetente myndighed i denne anden medlemsstat.

▼M7

8. Kreditinstitutter, der ikke senest den 31. december 2010 overholder de grænser, der er fastsat i artikel 66, stk. 1a, udvikler strategier og processer om de nødvendige foranstaltninger til at løse denne situation inden de i denne artikels stk. 9 fastsatte datoer.

Disse foranstaltninger revideres i henhold til artikel 124.

9. Instrumenter, der senest den 31. december 2010 i henhold til national lovgivning anses for at svare til de komponenter, der er nævnt i artikel 57, litra a), b) og c), men som ikke henhører under artikel 57, litra a), eller som ikke opfylder de i artikel 63a fastsatte

▼M7

kriterier, anses for at falde ind under artikel 57, litra ca), indtil den 31. december 2040, med følgende begrænsninger:

a) op til 20 % af summen af litra a)-ca) i artikel 57 med fradrag af summen af litra i), j) og k) i artikel 57 mellem 10 og 20 år efter den 31. december 2010

b) op til 10 % af summen af litra a)-ca) i artikel 57 med fradrag af summen af litra i), j) og k) i artikel 57 mellem 20 og 30 år efter den 31. december 2010.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg overvåger indtil den 31. december 2010 udstedelsen af disse instrumenter.

10. Med henblik på afdeling 5 kan aktivposter, der består i fordringer på og andre engagementer med institutter, som er indgået inden den 31. december 2009, fortsætte med samme vægtning, som finder anvendelse i henhold til artikel 115, stk. 2, og artikel 116, som disse var udformet inden 7. decemberr 2009, dog ikke senere end den 31. december 2012.

11. Indtil den 31. december 2012 er den tidsfrist, der er omhandlet i artikel 129, stk. 3, seks måneder.

▼B

Artikel 155

Indtil den 31. december 2012 kan medlemsstaterne for kreditinstitutter, hvis relevante indikator for forretningsområdet »handel og salg« udgør mindst 50 % af summen af de relevante indikatorer for alle dets forretningsområder i overensstemmelse med bilag X, del 2, punkt 1-7, anvende en procentsats på 15 % på forretningsområdet »handel og salg«.

KAPITEL 2

Afsluttende bestemmelser

▼M7

Artikel 156

Kommissionen skal i samarbejde med medlemsstaterne og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank periodisk overvåge, om dette direktiv set under ét sammen med direktiv 2006/49/EF har væsentlige virkninger for den økonomiske konjunktur og i lyset af denne undersøge overveje, om der er behov for korrigerende foranstaltninger.

På grundlag af denne analyse og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank udarbejder Kommissionen hvert andet år en rapport, som den forelægger for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle passende forslag. Ved udarbejdelsen af rapporten tages der fyldestgørende hensyn til bidrag fra låntagere og långivere.

Senest den 31. december 2009 reviderer Kommissionen dette direktiv som helhed for at vurdere behovet for bedre analyse og håndtering af makroprudentielle problemer, herunder undersøgelse af:

a) foranstaltninger, der begrænser konjunkturbevægelserne, herunder behovet for, at kreditinstitutter i opgangstider opbygger konjunkturudlignende stødpuder, der kan udnyttes under en afmatning

b) grundlaget for beregning af kapitalkravene i dette direktiv; og

c) supplerende foranstaltninger til risikobaserede krav, der kan hjælpe kreditinstitutter med at begrænse opbygningen af gearing i banksystemet.

▼M7

Kommissionen forelægger en rapport om ovenstående for Europa-Parlamentet og Rådet med de nødvendige forslag.

Kommissionen forelægger hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest den 31. december 2009 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om behovet for yderligere reform af tilsynsordningen, herunder de relevante artikler i dette direktiv samt relevante lovgivningsforslag i overensstemmelse med de gældende procedurer i traktaten.

Senest den 1. januar 2011 gennemgår Kommissionen de fremskridt, som Det Europæiske Banktilsynsudvalg har gjort i retning af ensartede formater, hyppigheder og datoer for indberetning, jf. artikel 74, stk. 2. På grundlag af denne gennemgang aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest den 31. december 2011 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om anvendelsen af dette direktiv med særligt henblik på alle aspekter i artikel 68-73, artikel 80, stk. 7, artikel 80, stk. 8, og anvendelsen på mikrokreditfinansiering og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag.

Senest den 31. december 2011 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om anvendelsen af artikel 113, stk. 4, bl.a. om hvorvidt undtagelserne bør underlægges de nationale skønsbeføjelser og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag. Hvad angår den eventuelle ophævelse af muligheden for nationale skøn i artikel 113, stk. 4, litra c), og den mulige anvendelse på EU-plan tages der i vurderingen navnlig hensyn til effektiviteten af en koncerns risikostyring, og det sikres, at der er tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger til at sikre finansiel stabilitet i alle de medlemsstater, hvor enheder i en koncern er registreret.

Senest den 31. december 2009 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om foranstaltninger, der kan øge gennemsigtigheden på markeder for unoterede værdipapirer, herunder markeder for credit default swaps, f.eks. gennemførelse af credit default swaps gennem en udvekslingscentral, og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag.

Senest den 31. december 2009 aflægger Kommissionen rapport om den forventede betydning af artikel 122a og fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag. Kommissionen udarbejder rapporten efter høring af Det Europæiske Banktilsynsudvalg. I rapporten undersøges det navnlig, om minimumtilbageholdelseskravet i artikel 122a, stk. 1, opfylder målet om bedre afbalancering af det organiserende eller det engagementsleverende kreditinstituts og investorernes interesser og styrkelse af den finansielle stabilitet, og om en forhøjelse af minimumtilbageholdelsesniveauet vil være hensigtsmæssig under hensyntagen til den internationale udvikling.

Senest den 1. januar 2012 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen og effektiviteten af artikel 122a set i lyset af den internationale markedsudvikling.

▼B

Artikel 157

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2006 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 4, 22, 57, 61-64, 66, 68-106, 108, 110-115, 117-119, 123-127, 129-132, 133, 136, 144-149 og 152-155 samt bilag II, III og V-XII. De meddeler Kommissionen teksten til disse retsforskrifter samt en sammenligningstabel over disse retsforskrifter og bestemmelserne i dette direktiv.

Uanset stk. 3 anvender medlemsstaterne disse bestemmelser fra den 1. januar 2007.

▼B

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også omfatte en erklæring om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved dette direktiv, skal anses som henvisninger til dette direktiv. De nærmere regler for henvisningen og formuleringen af erklæringen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne anvender fra den 1. januar 2008, men ikke inden denne dato, de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme artikel 87, stk. 9, og artikel 105.

Artikel 158

1. Direktiv 2000/12/EF, som ændret ved de i bilag XIII, del A, anførte direktiver, ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag XIII, del B, anførte gennemførelsesfrister berøres heraf.

2. Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag XIV.

Artikel 159

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 160

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

LISTE OVER DE AKTIVITETER, DER ER UNDERGIVET GENSIDIG ANERKENDELSE

1. Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler

2. Udlånsvirksomhed, herunder bl.a. forbrugerkreditter, realkreditlån, factoring og diskontering og handelskreditter (inklusive forfaitering)

3. Finansiel leasing

▼M3

4. Betalingstjenester som defineret i artikel 4, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ([1])

5. Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (f.eks. rejsechecks og bankveksler), i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af punkt 4

▼B

6. Sikkerhedsstillelse og garantier

7. Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:

   a) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser mv.)

   b) valutamarkedet

   c) finansielle futures og options

   d) valuta- og renteinstrumenter, eller

   e) værdipapirer

8. Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed

9. Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder

10. »Money broking«

11. Porteføljeadministration og -rådgivning

12. Opbevaring og forvaltning af værdipapirer

13. Kreditoplysninger

14. Boksudlejning

De i bilag I, afsnit A og B, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ([2]) anførte tjenesteydelser og aktiviteter i tilknytning til de i bilag I, afsnit C, omhandlede markeder for finansielle instrumenter, er omfattet af principperne om gensidig anerkendelse i nærværende direktiv.

▼M6

15. Udstedelse af elektroniske penge.

([1]) EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1
([2]) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

▼B

BILAG II

KLASSIFICERING AF IKKE-BALANCEFØRTE POSTER

Fuld risiko:

— Garantier i form af kreditsubstitutter

— Kreditderivater

— Accepter

— Endosserede veksler, som ikke er forpligtende underskrevet af et andet kreditinstitut

— Transaktioner med regresret

— Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn i form af kreditsubstitutter

— Aktiver købt i henhold til konstant terminskontrakt

— »Forward forward deposits«

— Ikke-betalt del af delvis betalte aktier og værdipapirer

— Salgs- og tilbagekøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 3 og 5, i direktiv 86/635/EØF, og

— Andre poster, der også har fuld risikograd.

Mellemliggende risiko:

— Remburser, udstedte og bekræftede (jf. også mellemliggende/lav risiko)

— Garantier og sikkerheder (herunder licitations- og fuldførelsesgarantier samt told- og afgiftsgarantier) samt garantier, der ikke har form af kreditsubstitutter

— Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn, der ikke har form af kreditsubstitutter

— Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på mere end et år

— »Note issuance facilities« (NIF) og »revolving underwriting facilities« (RUF), og

— Andre poster, der også er tillagt mellemliggende risikograd og som meddelt Kommissionen.

Mellemliggende/lav risiko:

— Remburser, hvor den underliggende forsendelse udgør sikkerhedsstillelsen og andre selvlikviderende transaktioner

— Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på ikke over et år, som ikke uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som ikke effektivt sikrer en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed, og

— Andre poster, der også er tillagt mellemliggende/lav risikograd og som meddelt Kommissionen.

Lav risiko:

— Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater), som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som effektivt sikrer en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed. Detailengagementer kan betragtes som kreditter, der uden betingelser kan opsiges, hvis vilkårene herfor sætter kreditinstituttet i stand til at opsige dem i det omfang, der er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning, og

— Andre poster, der også er tillagt lav risikograd og som meddelt Kommissionen.

▼B

BILAG III

BEHANDLING AF MODPARTSRISIKO VED DERIVATER, GENKØBSTRANSAKTIONER, TRANSAKTIONER VEDRØRENDE UD- ELLER INDLÅN I VÆRDIPAPIRER ELLER RÅVARER, TRANSAKTIONER MED LANG AFVIKLINGSTID OG »MARGIN LENDING«-TRANSAKTIONER

DEL 1

Definitioner

I dette bilag anvendes følgende definitioner:

Generelle begreber

1. »Modpartsrisiko (CCR)«: risikoen for, at modparten i forbindelse med en transaktion misligholder sine forpligtelser, inden transaktionens betalingsstrømme er endeligt afviklet.

2. »Central modpart«: en enhed, som retligt intervenerer mellem modparterne i kontrakter, som handles på en eller flere finansielle markeder, ved at blive køber over for hver sælger og sælger over for hver køber

Transaktionstyper

3. »Transaktioner med lang afviklingstid«: transaktioner, hvor en modpart forpligter sig til at levere et værdipapir, en råvare eller et beløb i udenlandsk valuta til gengæld for kontanter, andre finansielle instrumenter eller råvarer eller omvendt på et afviklings- eller leveringstidspunkt, der ved aftale er fastsat til mere end den korteste af markedsnormen for den pågældende transaktion og fem hverdage efter den dag, hvor kreditinstituttet har indgået transaktionen.

4. »»Margin lending«-transaktioner«: transaktioner, hvori et kreditinstitut udbyder kredit i forbindelse med køb, salg, overførsel af eller handel med værdipapirer. »Margin lending«-transaktioner omfatter ikke andre lån, som måtte været sikret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer.

Nettinggrupper, risikoafdækningsgrupper og begreber i tilknytning hertil

5. »Nettinggruppe«: en gruppe transaktioner, som indgås med en enkelt modpart og er omfattet af et retsgyldigt bilateralt nettingsystem, og for hvilke netting er anerkendt i henhold til del 7 i dette bilag og artikel 90-93. Enhver transaktion, som ikke er omfattet af et retsgyldigt bilateralt nettingsystem, som er anerkendt i henhold til del 7 i dette bilag, betragtes i forbindelse med dette bilag som sin egen nettinggruppe. ►M7 I henhold til den metode, der er fastsat i del 6 i dette bilag, kan alle nettinggrupper med en enkelt modpart behandles som en enkelt nettinggruppe, hvis de individuelle nettinggruppers negative simulerede markedsværdier er sat til 0 i skønnet over det forventede engagement. ◄

6. »Risikoposition«: et risikotal, som efter standardmetoden i del 5 tildeles en transaktion ved hjælp af en forudbestemt algoritme.

7. »Risikoafdækningsgruppe«: en gruppe risikopositioner vedrørende transaktioner, der tilhører samme nettinggruppe, og hvor det kun er saldoen, der er relevant for fastsættelsen af engagementets værdi efter standardmetoden i del 5.

8. »Margenaftale«: en kontraktmæssig aftale eller bestemmelser i en aftale, hvorefter en modpart skal stille sikkerhed over for en anden modpart, når den anden modparts engagement med den førstnævnte modpart når over et bestemt niveau.

9. »Margentærskel«: det beløb, som et stadig udestående engagement højst må andrage, før en part har ret til at kræve sikkerhedsstillelse.

10. »Margenrisikoperiode«: tidsrummet fra den seneste udveksling af sikkerhedsstillelse for en nettinggruppe af transaktioner med en misligholdende modpart, indtil denne modpart er afviklet, og den deraf følgende markedsrisiko igen er afdækket.

▼B

11. »Den faktiske løbetid under metoden med interne modeller for en nettinggruppe med en løbetid på over et år«: forholdet mellem summen af det forventede engagement i en nettinggruppes transaktioners levetid diskonteret med den risikofrie rente og summen af det forventede engagement i løbet af et år i en nettinggruppe diskonteret med den risikofrie rente. Den faktiske løbetid kan korrigeres, så den afspejler »rollover«-risikoen ved at erstatte det forventede engagement med det faktiske forventede engagement for prognosehorisonter på mindre end et år.

12. »Netting på tværs af produkter«: samling af transaktioner vedrørende forskellige produktkategorier i samme nettinggruppe i overensstemmelse med de regler om netting på tværs af produkter, der er beskrevet i dette bilag.

13. »Aktuel markedsværdi (Current Market Value — CMV)«: Som defineret i del 5 nettomarkedsværdien af porteføljen af transaktioner i den nettinggruppe, der er etableret for modparten. CMV beregnes ud fra såvel positive som negative markedsværdier.

Fordelinger

14. »Markedsværdiernes fordeling«: prognose over sandsynlighedsfordelingen for nettoværdierne af transaktioner i en nettinggruppe på et tidspunkt i fremtiden (prognosehorisonten) baseret på disse transaktioners faktiske markedsværdi indtil nu.

15. »Engagementernes fordeling«: prognose over sandsynlighedsfordelingen for markedsværdier, hvor mulige forekomster af negative nettomarkedsværdier sættes til nul.

16. »Risikoneutral fordeling«: fordelingen af markedsværdier eller engagementer i en fremtidig tidsperiode, hvor fordelingen beregnes på grundlag af værdier, der kan udledes af markedet, såsom implicitte volatiliteter.

17. »Reel fordeling«: fordelingen af markedsværdier eller engagementer i en fremtidig tidsperiode, hvor fordelingen beregnes på grundlag af historiske eller faktiske værdier såsom volatilitet, som fastsættes ud fra tidligere pris- eller kursændringer.

Engagementets omfang og justeringer

18. »Aktuelt engagement«: nul eller, hvis denne værdi er højere, markedsværdien af en transaktion eller portefølje af transaktioner i en nettinggruppe med en modpart, hvor værdien af disse transaktioner fortabes i tilfælde af modpartens misligholdelse, forudsat at det ikke er muligt at inddrive beløbet i forbindelse med en konkurs.

19. »Maksimalt engagement«: en høj percentil af fordelingen af engagementer på en given fremtidig dato, før den længste transaktion i nettinggruppen forfalder.

20. »Forventet engagement«: (Expected Exposure (EE)) gennemsnittet af fordelingen af engagementer på en given fremtidig dato, før den transaktion i nettinggruppen, der har den længste løbetid, forfalder.

21. »Faktisk forventet engagement [(Effective Expected Exposure (Effective EE))] på en given dato«: det maksimale forventede engagement, der foreligger på denne eller en tidligere dato. Det kan eventuelt for en given dato fastsættes til enten det forventede engagement på denne dato eller det faktiske engagement på den foregående dato afhængig af, hvilken værdi der er højest.

22. »Forventet positivt engagement (Expected Positive Exposure — EPE)«: det vægtede gennemsnit over tid af forventede engagementer, hvor vægtene er den andel, som et enkelt forventet engagement udgør set i forhold til det samlede tidsinterval. Ved beregningen af minimumskapitalkravet fastsættes gennemsnittet for det første år eller, hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end et år, for den periode, som den kontrakt i nettinggruppen, der har den længste løbetid, dækker.

23. »Faktisk forventet positivt engagement (faktisk EPE«: det vægtede gennemsnit over tid af det faktiske forventede engagement for det første år eller, hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end et år, for den periode, som den kontrakt i nettinggruppen, der har den længste løbetid, dækker, hvor vægtene er den andel, som et

▼B

enkelt forventet engagement udgør set i forhold til det samlede tidsinterval.

24. »Kreditværdijustering«: en justering i forhold til værdiansættelsen på midtmarkedet af porteføljen af transaktioner med en modpart. Denne justering afspejler markedsværdien af den kreditrisiko, der er relateret til en eventuel manglende opfyldelse af kontraktmæssige aftaler indgået med en modpart. Justeringen kan afspejle markedsværdien af modpartens kreditrisiko eller markedsværdien af både kreditinstituttets og modpartens kreditrisiko.

25. »Ensidig kreditværdijustering«: en kreditværdijustering, der afspejler markedsværdien af modpartens kreditrisiko for kreditinstituttet, men afspejler ikke markedsværdien af kreditinstituttets kreditrisiko for modparten.

Modpartsrisiko-relaterede risici

26. »»Rollover«-risiko«: det beløb, hvormed værdien af det forventede positive engagement undervurderes, når der forventes en løbende strøm af transaktioner med en modpart. Det yderligere engagement, som disse fremtidige transaktioner resulterer i, indgår ikke i beregningen af det forventede positive engagement (EPE).

27. »Generel »wrong-way«-risiko«: opstår, når sandsynligheden for, at modparterne misligholder deres forpligtelser (modparternes probability of default (PD)), er positivt korreleret med generelle markedsrisikofaktorer.

28. »Specifik »wrong way«-risiko«: opstår, når engagementet med en bestemt modpart er positivt korreleret med sandsynligheden for, at denne modpart som følge af transaktionernes art misligholder sine forpligtelser (modpartens PD). Et kreditinstitut anses for at være eksponeret over for specifik »wrong way«-risiko, hvis det forventede engagement til en særlig modpart forventes at være højt, når der også er høj sandsynlighed for, at modparten misligholder sine forpligtelser (modpartens PD er høj).

DEL 2

Valg af metode

1. Med forbehold af punkt 2-7 ansætter kreditinstitutterne engagementsværdien for de kontrakter, der er nævnt i bilag IV, efter en af de metoder, der er beskrevet i del 3-6. Kreditinstitutter, der ikke har tilladelse til behandlingen i henhold til artikel 18, stk. 2, i direktiv 2006/49/EF, må ikke anvende den metode, der er beskrevet i del 4. Kreditinstitutterne må ikke anvende den metode, der er beskrevet i del 4, til at ansætte engagementsværdien for de kontrakter, der er nævnt i bilag IV, punkt 3.

   Metoderne i del 3-6 kan permanent anvendes sideløbende inden for en koncern, men ikke inden for en enkeltstående juridisk enhed. Det er tilladt sideløbende at anvende metoderne i del 3-5 inden for en juridisk enhed, når en af metoderne anvendes i de tilfælde, der er beskrevet i del 5, punkt 19.

2. Kreditinstitutterne kan med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse ansætte engagementsværdien for:

   i) de kontrakter, der er nævnt i bilag IV

   ii) genkøbstransaktioner

   iii) transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer

   iv) »margin lending«-transaktioner og

   v) transaktioner med lang afviklingstid

   ved hjælp af metoden med interne modeller, der er beskrevet i del 6.

▼M7

3. Når et kreditinstitut køber et kreditderivat til sikring af et engagement uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko, kan det beregne sit kapitalkrav for det afdækkede aktiv i overensstemmelse med bilag VIII, del 3, punkt 83-92, eller — med forbehold af de

▼M7

kompetente myndigheders godkendelse — i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 4, eller bilag VII, del 4, punkt 96-104.

I disse tilfælde, og hvor valgmuligheden i punkt 11, andet punktum, i bilag II til direktiv 2006/49/EF ikke anvendes, sættes engangementsværdien for modpartsrisikoen for disse kreditderivater til nul.

Et institut kan imidlertid vælge konsekvent at indregne alle kreditderivater uden for handelsbeholdningen og indkøbt til sikring af et engagement uden for handelsbeholdningen eller en modpartsrisiko i beregningen af kapitalkravene til modpartsrisikoen, hvor kreditafdækning anerkendes i dette direktiv.

▼B

4. Engagementsværdien vedrørende modpartsrisiko fra solgte »credit default«-swap uden for handelsbeholdningen ansættes til nul, hvis de behandles som kreditrisikoafdækning, der ydes af kreditinstituttet og er omfattet af et kapitalkrav for kreditrisiko for det fulde nominelle beløb.

5. Engagementsværdien for en given modpart i alle metoderne del 3-6 svarer til summen af engagementsværdierne, der er beregnet for hver nettinggruppe med den pågældende modpart.

6. En engagementsværdi på nul for modpartsrisikoen kan fastsættes for derivatkontrakter, genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og »margin lending« -transaktioner med en central modpart, og som ikke er blevet afvist af den centrale modpart. Desuden kan en engagementsværdi på nul fastsættes vedrørende kreditrisiko ved engagementer over for centrale modparter, der skyldes derivatkontrakter, genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og »margin lending« -transaktioner eller andre engagementer, hvor det fastsættes af de kompetente myndigheder, at kreditinstituttet har et udestående engagement med den centrale modpart. Der stilles dagligt fuld sikkerhedsstillelse for den centrale modparts modpartsrisiko-engagementer med alle deltagere i dets systemer.

7. Engagementer, der skyldes transaktioner med lang afviklingstid, kan fastsættes ved at bruge metoderne i del 3-6, uanset metoderne, der er valgt til at beregne OTC-derivater og genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer, og »margin lending« -transaktioner. Ved beregning af kapitalkrav for transaktioner med lang afviklingstid kan kreditinstitutter, der anvender metoden, der er beskrevet i artikel 84-89, anvende risikovægtene i henhold til metoden, der er beskrevet i artikel 78-83, permanent og uanset positionernes væsentlighed.

8. For metoderne i del 3 og 4 skal de kompetente myndigheder sikre, at det nominelle beløb, der skal lægges til grund, er en relevant målestok for den risiko, der er forbundet med kontrakten. Hvis der f.eks. i kontrakten er foreskrevet en multiplikation af cash flows, skal det nominelle beløb justeres for derved at tage højde for multiplikationseffekten på den pågældende kontrakts risikostruktur.

DEL 3

Markedsværdi-metoden

Trin a): Kontrakter opgøres til markedsværdi (»mark to market«) for at opnå de aktuelle genanskaffelsespris for alle kontrakter med en positiv værdi.

Trin b): For at nå frem til et tal for potentielle fremtidige kreditrisici, undtagen i tilfælde af »single currency floating/floating interest rate swaps«, hvor kun de aktuelle genanskaffelsesomkostninger beregnes, multipliceres kontrakternes nominelle hovedstole eller de underliggende værdier med procenterne i tabel 1:

▼B

Tabel 1 (1) (2)

Restløbetid (3)	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld	Kontrakter vedrørende aktier	Kontrakter vedrørende ædelmetaller (eksklusive guld)	Kontrakter vedrørende råvarer (eksklusive ædelmetaller)
Et år og derunder	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Over et år, men højst fem år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Over fem år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

Med henblik på beregning af den potentielle fremtidige kreditrisiko i overensstemmelse med trin b) kan de kompetente myndigheder tillade, at kreditinstitutter anvender procentsatserne i tabel 2 i stedet for satserne i tabel 1 under forudsætning af, at institutterne anvender optionen i bilag IV, punkt 21, i direktiv 2006/49/EF for kontrakter vedrørende råvarer andet end guld i henhold til punkt 3 i bilag IV i nærværende direktiv:

Tabel 2

Restløbetid	Ædelmetaller (eksklusive guld)	Almindelige metaller	Landbrugsprodukter (»softs«)	Andre, inklusive energiprodukter
Et år og derunder	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Over et år, men højst fem år	5 %	4 %	5 %	6 %
Over fem år	7,5 %	8 %	9 %	10 %

Trin c): Summen af de aktuelle genanskaffelsespriser og de potentielle fremtidige kreditrisici udgør engagementsværdien.

DEL 4

Det oprindelige engagements metode

Trin a): Hvert instruments nominelle hovedstol multipliceres med de i tabel 3 omhandlede procenter:

Tabel 3

Oprindelig løbetid (4)	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld
Et år og derunder	0,5 %	2 %
Over et år, men højst to år	1 %	5 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	1 %	3 %

(1) Kontrakter, der ikke falder ind under en af de fem kategorier i denne tabel, behandles som kontrakter vedrørende råvarer (eksklusive ædelmetaller).

(2) For kontrakter, der indebærer flere udvekslinger af hovedstolen, multipliceres procenterne med antallet af betalinger, der mangler at blive effektueret ifølge kontrakten.

(3) For kontrakter, der er sammensat med henblik på at afvikle udestående risici på bestemte betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres således, at kontraktens markedsværdi er nul på disse bestemte datoer, er restløbetiden lig med tidsrummet indtil den næste justeringsdato. I forbindelse med rentekontrakter, der opfylder disse kriterier, og som har en restløbetid på over ét år, må procenten ikke være lavere end 0,5 %.

(4) I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutterne med samtykke fra deres tilsynsmyndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

▼B

Trin b): Det således konstaterede oprindelige engagement udgør engagementsværdien.

DEL 5

Standardmetoden

1. Standardmetoden kan kun benyttes i forbindelse med »over-the-counter«-derivater (OTC-derivater) og transaktioner med lang afviklingstid. Engagementets værdi beregnes særskilt for hver nettinggruppe. Værdien fastsættes eksklusive sikkerhedsstillelse på følgende måde:

engagementets værdi =

$$\beta^{*}\max\left(CMV - CMC; \sum_{j} \left|\sum_{i} RPT_{ij} - \sum_{l} RPC_{lj}\right|^{*} CCRM_{j}\right)$$

hvor:

CMV = den aktuelle markedsværdi af porteføljen af transaktioner i nettinggruppen med en modpart uden hensyn til sikkerhedsstillelse, dvs. hvor

$$CMV = \sum_{i} CMV_{i}$$

hvor:

CMV_i = den aktuelle markedsværdi af transaktion i

CMC = den aktuelle markedsværdi af sikkerhedsstillelsen, der er stillet i nettinggruppen, dvs. hvor

$$CMC = \sum_{l} CMC_{l}$$

hvor:

CMC_l = den aktuelle markedsværdi af sikkerhedsstillelsen l

i = indeks, der angiver transaktionen

l = indeks, der angiver sikkerhedsstillelsen

j = indeks, der angiver risikoafdækningsgruppen. Disse risikoafdækningsgrupper svarer til risikofaktorer, for hvilke risikopositioner med modsat fortegn kan modregnes, så der fremkommer en nettorisikoposition, som engagementets værdi herefter beregnes ud fra

RPT_{ij} = risikoposition vedrørende transaktionen i med hensyn til risikoafdækningsgruppen j

RPC_{lj} = risikoposition vedrørende sikkerhedsstillelsen l med hensyn til risikoafdækningsgruppen j

$CCRM_j$ = CCR-multiplikator, der er fastsat i tabel 5 for risikoafdækningsgruppen j

β = 1,4

Sikkerhedsstillelse, der er modtaget fra en modpart har positivt fortegn; sikkerhedsstillelse stillet til en modpart har negativt fortegn.

Sikkerhedsstillelse, der er godkendt til denne metode, er begrænset til den sikkerhedsstillelse, som er tilladt i henhold til bilag VIII, del 1, punkt 11 i nærværende direktiv og bilag II, punkt 9 i direktiv 2006/49/EF.

2. Hvis det i forbindelse med en transaktion i et OTC-derivat med en lineær risikoprofil er bestemt, at et finansielt instrument skal udveksles mod en betaling, betegnes betalingsdelen som et betalingselement. Transaktioner, hvor det bestemmes, at en betaling skal udveksles mod en betaling, består af to betalingselementer. Betalingselementerne består af kontraktmæssigt fastsatte bruttobetalinger, herunder transaktionens nominelle beløb. Kreditinstitutter kan undlade at tage højde for renterisikoen i betalingselementerne, der har en restløbetid på under et år i forbindelse med de følgende beregninger. Kreditinstitutioner kan behandle transaktioner, der består af to betalingselementer, som denomineret i samme valuta som f.eks. renteswaps som en samlet transaktion. Behandlingen af betalingselementer gælder for hele transaktionen.

3. Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor de underliggende finansielle instrumenter udgøres af aktier (inklusive aktieindeks), guld, andre ædelmetaller eller andre råvarer, tildeles en risikoposition for den respektive aktie (eller aktieindeks) eller råvare (inklusive guld og andre

▼B

ædelmetaller) og en renterisikoposition for betalingselementet. Hvis betalingselementet er denomineret i en udenlandsk valuta, tildeles det desuden en risikoposition i den pågældende valuta.

4. Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor det underliggende instrument er et gældsinstrument, tildeles en renterisikoposition for gældsinstrumentet og en anden renterisikoposition for betalingselementet. Transaktioner, som har en lineær risikoprofil, og hvor en betaling skal udveksles mod en betaling, (dette omfatter valutaterminsforretninger) tildeles en renterisikoposition for hvert betalingselement. Hvis det underliggende gældsinstrument er denomineret i en udenlandsk valuta, tildeles gældsinstrumentet en risikoposition i denne valuta. Hvis et betalingselement er denomineret i udenlandsk valuta, tildeles betalingselementet en risikoposition i den pågældende valuta. Engagementsværdien i forbindelse med en basisswap i udenlandsk valuta sættes til nul.

5. Størrelsen af en risikoposition vedrørende en transaktion, der har en lineær risikoprofil, svarer til den faktiske nominelle værdi (markedsprisen gange mængden) af de underliggende finansielle instrumenter (inklusive råvarer) omregnet til kreditinstituttets indenlandske valuta, medmindre der er tale om gældsinstrumenter.

6. For gældsinstrumenter og betalingselementer svarer størrelsen af risikopositionen til den faktiske nominelle værdi af de udestående bruttobetalinger (inklusive det nominelle beløb) omregnet til kreditinstituttets indenlandske valuta og multipliceret med den modificerede varighed af henholdsvis gældsinstrumentet eller betalingselementet.

7. Størrelsen af en risikoposition i forbindelse med en »credit default«-swap svarer til referencegældsinstrumentets nominelle værdi multipliceret med den pågældende »credit default«-swaps restløbetid.

8. Størrelsen af en risikoposition vedrørende et OTC-derivat med en ikke-lineær risikoprofil (inklusive optioner og swaptioner) svarer til delta-ækvivalenten af den faktiske nominelle værdi af det finansielle instrument, der ligger til grund for transaktionen, medmindre der er tale om et underliggende gældsinstrument.

9. Størrelsen af en risikoposition vedrørende et OTC-derivat med en ikke-lineær risikoprofil (inklusive optioner og swaptioner), hvor det underliggende instrument er et gældsinstrument eller et betalingselement, svarer til delta-ækvivalenten af det pågældende finansielle instruments eller betalingselements faktiske nominelle værdi multipliceret med gældsinstrumentets eller betalingselementets modificerede varighed.

10. Ved beregning af risikopositioner behandles sikkerhedsstillelse, der er modtaget fra en modpart, som en fordring på modparten i en derivatkontrakt (lang position), som forfalder i dag, mens stillet sikkerhedsstillelse behandles som en forpligtelse til modparten (kort position), som forfalder i dag.

11. Kreditinstitutter kan anvende følgende formler til at fastsætte størrelsen og fortegnet på en risikoposition:

for alle instrumenter undtagen gældsinstrumenter:

faktisk nominel værdi, eller

$$\text{delta} - \text{vægtetnominel værdi} = p_{ref}\frac{\delta V}{\delta p}$$

hvor:

P_{ref} = prisen på det underliggende instrument angivet i referencevalutaen:

V = værdien af det finansielle instrument (i forbindelse med optioner: strikekurs, i forbindelse med transaktioner med en lineær risikoprofil: værdien af det underliggende instrument)

p = prisen på det underliggende instrument angivet i den samme valuta som V.

Gældsinstrumenter og betalingselementet af alle transaktioner:

den faktiske nominelle værdi multipliceret med den modificerede varighed eller

delta-ækvivalentens nominelle værdi multipliceret med den modificerede varighed

$$\frac{\delta V}{\delta r}$$

▼B

hvor:

V = værdien af det finansielle instrument (i forbindelse med optioner: strikekurs, i forbindelse med transaktioner med en lineær risikoprofil: værdien af henholdsvis det underliggende instrument eller betalingselementet)

r = renteniveau.

Hvis V angives i en anden valuta end referencevalutaen skal derivatet omregnes til referencevalutaen ved at multiplicere med den pågældende valutakurs.

12. Risikopositionerne grupperes i risikoafdækningsgrupper. Nettorisikopositionen, dvs. den absolutte værdi af summen af de risikopositioner, der indgår i risikoafdækningsgruppen, beregnes for hver gruppe. Nettorisikopositionen er repræsenteret ved:

$$|\sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj}|$$

i formlerne i punkt 1.

13. I forbindelse med renterisikopositioner vedrørende pengeindskud modtaget fra modparten som sikkerhedsstillelse vedrørende betalingselementer og de underliggende gældsinstrumenter, som ifølge tabel 1 i bilag I til direktiv 2006/49/EF er underlagt et kapitalkrav på 1,60 % eller derunder, er der opstillet seks risikoafdækningsgrupper for hver valuta i tabel 4 nedenfor. Risikoafdækningsgrupper defineres ved hjælp af en kombination af kriterierne »løbetid« og »referencerenter«:

Tabel 4

	Statslige referencerenter	Ikke-statslige referencerenter
Løbetid	≤ 1 år	≤ 1 år
Løbetid	>1 — ≤ 5 år	>1 — ≤5 år
Løbetid	> 5 år	> 5 år

14. For renterisikopositioner vedrørende underliggende gældsinstrumenter eller betalingselementer, hvor rentesatsen er knyttet til en referencerente, der afspejler den generelle markedsrente, svarer restløbetiden til tidsrummet op til den næste justering af rentesatsen. I alle andre tilfælde lægges det underliggende gældsinstruments restlevetid eller for et betalingselement transaktionens restlevetid til grund.

▼M7

15. Der etableres en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en »credit default«-swap. »Nth to default« basket credit default swap behandles således:

a) størrelsen af en risikoposition i et referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en »nth to default'«-credit default swap, er referencegældsinstrumentets faktiske fiktive værdi ganget med den ændrede varighed af »nth to default«-derivatet med hensyn til en ændring i referencegældsinstrumentets kreditspredning

b) der er en risikoafdækningsgruppe for hvert referencegældsinstrument i en kurv, der ligger til grund for en given »nth to default«-credit default swap; risikopositioner fra forskellige »nth to default«-credit default swaps kan ikke indgå i den samme risikoafdækningsgruppe

c) den CCR-multiplikator, der finder anvendelse på hver risikoafdækningsgruppe etableret for et af referencegældsinstrumenterne i et »nth to default«-derivat, er 0,3 % for referencegældsinstrumenter, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til kvalitetstrin 1-3 og 0,6 % for andre gældsinstrumenter.

▼B

16. I forbindelse med renterisikopositioner vedrørende pengeindskud modtaget fra modparten som sikkerhedsstillelse, når denne modpart ikke har udestående gældsforpligtelser med lav specifik risiko og vedrørende gældsinstrumenter, som ifølge tabel 1 i bilag I til direktiv 2006/49/EF er underlagt et kapitalkrav på over 1,60 %, fastsættes der en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder. Når et betalingselement emulerer et sådant gældsinstrument, fastsættes der også en risikoafdækningsgruppe for hver udsteder af referencegældsinstrumentet. Kreditinstitutterne kan

▼B

vælge at samle risikopositioner, der er knyttet til en bestemt udsteders gældsinstrumenter eller til samme udsteders referencegældsinstrumenter, i samme risikoafdækningsgruppe, hvis de er emuleret af betalingselementer eller underlagt en »credit default«-swap.

17. Underliggende finansielle instrumenter, som ikke er gældsinstrumenter henføres kun til de samme respektive risikoafdækningsgrupper, hvis der er tale om identiske eller lignende instrumenter. I alle andre tilfælde henføres de til særskilte risikoafdækningsgrupper. Instrumenternes lighed vurderes ud fra følgende kriterier:

— For aktier er instrumenter, der hidrører fra samme udsteder, lignende. Et aktieindeks behandles som en særskilt udsteder.

— For ædelmetaller er instrumenter, der vedrører samme metal, lignende. Et ædelmetalindeks behandles som et særskilt ædelmetal.

— For elektricitet er lignende instrumenter de leveringsrettigheder og -forpligtelser, som hidrører til det samme ladningstidsinterval inden for og uden for spidsbelastningen inden for et interval på 24 timer.

— For råvarer er instrumenter, der vedrører samme råvare, lignende. Et råvareindeks behandles som et særskilt indeks.

18. Modpartsrisiko (CCR)-multiplikatorerne (CCRM) for de forskellige kategorier af risikoafdækningsgrupper er fastsat som anført i tabel 5 nedenfor:

Tabel 5

	Kategorier af risikoafdækningsgrupper	Modpartsrisiko (CCR)-multiplikator (CCRM)
1.	Renter	0,2 %
2.	Renter på risikopositioner vedrørende et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en »credit default«-swap, og som ifølge tabel 1 i bilag I til direktiv 2006/49/EF er underlagt et kapitalkrav på 1,60 % eller derunder.	0,3 %
3.	Renter på risikopositioner vedrørende et gældsinstrument eller referencegælds-instrument, som ifølge tabel 1 i bilag I til direktiv 2006/49/EF er underlagt et kapitalkrav på over 1,60 %.	0,6 %
4.	Valutakurser	2,5 %
5.	Elektricitet	4,0 %
6.	Guld	5,0 %
7.	Aktier	7,0 %
8.	Ædelmetaller (eksklusive guld)	8,5 %
9.	Andre råvarer (eksklusive ædelmetaller)	10,0 %
10.	Underliggende instrumenter vedrørende OTC-derivater, der ikke er omfattet af ovenstående kategorier.	10,0 %

Underliggende instrumenter vedrørende OTC-derivater, jf. tabel 5, punkt 10, henføres til særskilte individuelle risikoafdækningsgrupper for hver kategori af underliggende instrumenter.

19. For visse transaktioner, som har en ikke-lineær risikoprofil eller for betalingselementer og transaktioner med gældsinstrumenter som underliggende instrumenter, for hvilke kreditinstituttet ikke vil være i stand til at bestemme henholdsvis delta-værdien eller den modificerede varighed ved hjælp af en instrumentmodel, som de kompetente myndigheder har godkendt med henblik på at fastsætte minimumskapitalkrav vedrørende markedsrisikoen, bestemmer de kompetente myndigheder risikopositionernes og de relevante modpartsrisikomultiplikatorers (CCRM'ers) størrelse ud fra en forsigtig vurdering. De kompetente myndigheder kan anmode om, at metoden i del 3 anvendes. Netting anerkendes ikke, dvs. engagementsværdien fastsættes som om, der var en nettinggruppe, der kun indeholder den enkelte transaktion.

▼B

20. Et kreditinstitut skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at den pågældende transaktion er omfattet af en retsgyldig nettingaftale, der opfylder de gældende krav, jf. del 7, før denne transaktion inkluderes i en nettinggruppe.

21. Et kreditinstitut, der gør brug af sikkerhedsstillelse med henblik på at begrænse modpartsrisikoen, skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at sikkerhedsstillelsen opfylder de fornødne retssikkerhedsstandarder, der er anført i bilag VIII, før det indregner sikkerhedsstillelsens virkninger i sine beregninger.

DEL 6

Metoden med interne modeller

1. Kreditinstituttet kan med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse anvende metoden med interne modeller til beregning af engagementers værdi for transaktionerne i del 2, punkt 2, nr. i) eller for transaktionerne i punkt 2, nr. ii), iii) og iv) eller for transaktionerne i del 2, punkt 2, nr. i)-iv). I alle disse tilfælde kan transaktionerne i del 2, punkt 2, nr. v) også medtages. Uanset del 2, punkt 1, andet afsnit kan kreditinstitutterne vælge ikke anvende denne metode på engagementer, som er uden betydning med hensyn til størrelse og risiko. For at anvende metoden med interne modeller skal et kreditinstitut opfylde betingelserne i denne del.

2. Anvendelsen af metoden med interne modeller kan med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse ske i faser på tværs af forskellige transaktionstyper og under dette tidsrum kan et kreditinstitut anvende metoderne i del 3 eller del 5. Uanset resten af indholdet i denne del skal det ikke kræves, at kreditinstitutter anvender en særlig modeltype.

3. For alle transaktioner med OTC-derivater og transaktioner med lang afviklingstid, som et kreditinstitut ikke har modtaget godkendelse til at anvende metoden med interne modeller, anvender kreditinstituttet metoderne i del 3 eller del 5. Det er tilladt sideløbende at anvende disse to metoder permanent i en koncern. Sideløbende anvendelse af disse to metoder i en juridisk enhed er kun tilladt, hvis en af metoderne anvendes i de tilfælde, der er beskrevet i del 5, punkt 19.

4. Kreditinstitutter, der har fået tilladelse til at anvende metoden med interne modeller. skal ikke på ny anvende metoderne, der er beskrevet i del 3 eller del 5, undtagen hvis det har været hensigtsmæssigt og er blevet godkendt af de kompetente myndigheder. Hvis et kreditinstitut ikke længere opfylder kravene i denne del, forelægger det enten den kompetente myndighed en plan for en rettidig fornyet overholdelse eller påviser, at virkningen af den manglende overholdelse er uvæsentlig.

Engagementets værdi

5. Engagementets værdi beregnes ud fra nettinggruppen. Modellen skal angive den sandsynlige fordeling af ændringer i nettinggruppens markedsværdi, som kan tilskrives ændringer i markedsvariabler som renter, valutakurser osv. Herefter beregner modellen engagementsværdien for nettinggruppen på alle fremtidige datoer under hensyntagen til ændringer i markedsvariablerne. For modparter, som der er indgået margenaftaler med, kan modellen også beskrive fremtidige ændringer i sikkerhedsstillelsen.

6. Kreditinstitutterne kan tage hensyn til anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse som defineret i bilag VIII, del 1, punkt 11 til nærværende direktiv og bilag II, punkt 9 i direktiv 2006/49/EF, i deres sandsynlige fordelinger af ændringer i nettinggruppens markedsværdi, hvis de kvantitative, kvalitative og datakravene for metoden med interne modeller er opfyldt for sikkerhedsstillelsen.

7. Engagementets værdi beregnes som produktet af alpha og det faktiske forventede positive engagement (EPE)

Engagementets værdi = $\alpha \times$ faktisk EPE

hvor:

alpha (α) sættes til 1,4, men tilsynsmyndighederne kan kræve, at α tildeles en højere værdi, og det faktiske EPE beregnes ved estimering af det forventede engagement (EE_t) ud fra det gennemsnitlige engagement på en senere dato t, hvor gennemsnittet fastsættes på grundlag af

▼B

relevante markedsrisikofaktorers mulige fremtidige værdier. Den interne model estimerer EE på en række fremtidige datoer t_1, t_2, t_3 osv.

8. Det faktiske EE beregnes rekursivt som:

faktisk EE_{tk} = max(faktisk EE_{tk-1}; EE_{tk})

hvor:

den aktuelle dato benævnes t_0 og det faktiske EE_{t0} svarer til det aktuelle engagement.

9. Det faktiske EPE svarer i denne forbindelse til det gennemsnitlige faktiske EE i det første år af et fremtidigt engagement. Hvis samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber inden for mindre end et år, svarer EPE til gennemsnittet af EE, indtil samtlige kontrakter i nettinggruppen udløber. Det faktiske EPE beregnes ud fra det vægtede gennemsnit af det faktiske EE:

$$EffectiveEPE = \sum_{k=1}^{\min(1\text{year};\text{maturity})} EffectiveEE_{tk} * \Delta t_k$$

hvor:

vægtene $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ tager højde for, at det fremtidige engagement kan være beregnet på datoer, der ikke er jævnt fordelt over det pågældende tidsinterval.

10. Det forventede eller maksimale engagement beregnes på grundlag af en fordeling af engagementer, der tager hensyn til, at engagementerne ikke nødvendigvis er normalfordelt.

11. Kreditinstitutterne kan benytte en værdi, der er mere forsigtig end α ganget med det faktiske EPE for hver modpart og beregnet i henhold til ovenstående ligning.

12. De kompetente myndigheder kan uanset bestemmelserne i punkt 7 tillade kreditinstitutter at anvende deres egne estimater af α, forudsat at de ikke er lavere end 1,2, hvor α svarer til forholdet mellem den interne kapital baseret på en fuldstændig simulering af engagementer med modparter (tæller) og den interne kapital baseret på EPE (nævner). EPE skal i nævneren anvendes, som om der var tale om et fast udestående lånebeløb. Kreditinstitutter skal godtgøre, at deres interne estimater af α i tælleren afspejler væsentlige kilder til stokastisk afhængighed, i fordelingen af markedsværdierne af de pågældende transaktioner eller af porteføljer af transaktioner er fordelt på tværs af de forskellige modparter. Interne estimater skal tage hensyn til porteføljernes granulering.

13. Kreditinstituttet skal sikre, at tælleren og nævneren med hensyn til α beregnes på en måde, der stemmer overens med hensyn til modelleringsmetoder, parameterspecifikationer og porteføljesammensætning. Den anvendte metode skal baseres på kreditinstituttets interne metode for den interne kapital, være veldokumenteret og underkastes en uafhængig validering. Kreditinstitutterne skal desuden revidere deres estimater mindst fire gange om året eller hyppigere, hvis porteføljens sammensætning varierer over tid. Kreditinstitutter skal også vurdere modelrisikoen.

14. Volatiliteten og korrelationen af de faktorer for markedsrisici, der anvendes i den samlede simulering af markeds- og kreditrisiko skal i givet fald baseres på kreditrisikofaktoren for at afspejle mulige stigninger i volatiliteten eller korrelation under en økonomisk nedgang.

15. Hvis nettinggruppen er omfattet af en margenaftale, skal kreditinstitutterne måle EPE på en af følgende måder:

a) faktiske EPE uden hensyntagen til margenaftalen

b) den tærskel — såfremt denne er positiv — der er fastlagt i margenaftalen, plus et tillæg, der afspejler den potentielle forøgelse af engagementet i løbet af den risikoperiode, margenaftalen dækker Tillægget beregnes ud fra den forventede forøgelse af nettinggruppens engagement regnet fra et aktuelt engagement på nul og over den risikoperiode, margenaftalen dækker. Der anvendes en risikoperiode på fem hverdage for nettinggrupper, der kun består af repo-lignende

▼B

transaktioner, som er omfattet af en daglig margenberegning og daglig værdiansættelse i forhold til markedet, og der kræves ti hverdage for alle andre nettinggrupper i løbet af margenaftalens risikoperiode, der anvendes til dette formål, eller

c) hvis modellen afspejler margenberegningens virkninger ved estimeringen af EE, kan modellens EE-værdi med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse anvendes direkte i ligningen i punkt 8.

Minimumskrav for EPE-modeller

16. Kreditinstituttets EPE-model skal opfylde de operationelle krav i punkt 17-41.

Kontrol af modpartsrisiko (CCR)

17. Kreditinstituttet skal råde over en kontrolenhed, der står for udformningen og iværksættelsen af dets modpartsrisiko-styringssystem og foretage den indledende og løbende validering af den interne model. Denne enhed skal kontrollere inputdataenes integritet og udarbejde og analysere rapporter om resultaterne af kreditinstituttets risikomålingsmodel samt evaluere forholdet mellem risikoeksponeringsværdier og kredit- og handelsbegrænsninger. Enheden skal drives uafhængigt af erhvervskredit- og handelsafdelingerne og må ikke udsættes for upassende indflydelse. Den skal have det fornødne personale og rapportere direkte til kreditinstituttets øverste ledelse. Enhedens arbejde skal integreres tæt med kreditinstituttets daglige kreditrisikostyring. Resultaterne skal som følge heraf udgøre en integreret del af proceduren for planlægning, overvågning og styring af kreditinstituttets kreditrisikoprofil og overordnede risikoprofil.

18. Kreditinstituttet skal råde over CCR-styringspolitikker, -procedurer og -systemer, der er konceptuelt forsvarlige og implementeret med integritet. De skal iværksætte forsvarlig modpartsrisiko-styring, der muliggør identificering, måling, styring, godkendelse og intern rapportering af modpartsrisiko.

19. Kreditinstituttet skal tage hensyn til markeds- og likviditetsrisici og til retlige og operationelle risici, der kan relateres til modpartsrisikoen, i sine risikostyringspolitikker. Kreditinstituttet må ikke drive forretninger med en modpart uden at bedømme dennes kreditværdighed og skal tage fornødent hensyn til den kreditrisiko, der forekommer i forbindelse med afviklingen og forud for denne. Disse risici skal i den udstrækning, det er praktisk muligt, håndteres på modpartsniveau (engagementer med modparter aggregeres med andre kreditengagementer) og på firmaniveau.

20. Kreditinstituttets bestyrelse og øverste ledelse skal deltage aktivt i modpartsrisiko-kontrolproceduren og betragte dette som et væsentligt aspekt af virksomheden, som det er nødvendigt at afsætte betydelige ressourcer til. Den øverste ledelse skal være opmærksom på de begrænsninger og antagelser, der knytter sig til den anvendte model, og på de konsekvenser, disse kan få for resultaternes pålidelighed. Den øverste ledelse skal også tage hensyn til de usikkerheder, der kendetegner markedsforholdene og de operationelle forhold, og vide, hvordan disse afspejles i modellen.

21. De daglige rapporter vedrørende kreditinstituttets modpartsrisiko-engagementer gennemgås med henblik herpå på et tilstrækkeligt højt ledelsesniveau med beføjelser til at foretage både reduktioner af positioner, som individuelle kreditchefer eller handlere har foretaget, og reduktioner af kreditinstituttets samlede modpartsrisiko-engagement.

22. Kreditinstituttets modpartsrisiko-styringssystem skal anvendes i kombination med interne kredit- og handelsbegrænsninger. Kredit- og handelsbegrænsningerne skal i den henseende relateres til kreditinstituttets risikomålingsmodel på en måde, som er konsekvent over tid, og som er velkendt af kreditchefer, handlere og overordnede ledere.

23. Kreditinstituttet skal i forbindelse med sin opgørelse af modpartsrisiko også måle anvendelsen af kreditlinjer fra dag til dag og inden for samme dag. Kreditinstituttet skal måle det aktuelle engagement både med og uden sikkerhedsstillelse. På portefølje- og modpartsniveau skal kreditinstituttet beregne og overvåge det maksimale engagement eller det potentielle fremtidige engagement (PFE) med det konfidensinterval, kreditinstituttet har valgt. Kreditinstituttet skal tage hensyn til store

▼B

eller koncentrerede positioner, bl.a. i forhold til grupper af indbyrdes relaterede modparter, brancher og markeder.

24. Kreditinstituttet skal iværksætte et systematisk og grundigt program med stresstest, som understøtter modpartsrisiko-analysen, og som baseres på de daglige resultater af kreditinstituttets risikomålingsmodel. Resultaterne af disse stresstest gennemgås regelmæssigt af den øverste ledelse og afspejles i de modpartsrisiko-politikker og grænser, som ledelsen og bestyrelsen fastsætter. Hvis stresstest afslører en særlig sårbarhed over for bestemte omstændigheder, skal det øjeblikkeligt sikres, at disse risici håndteres på en hensigtsmæssig måde.

25. Kreditinstituttet skal etablere en praksis, der sikrer overholdelsen af et dokumenteret sæt af interne politikker, kontroller og procedurer vedrørende brugen af modpartsrisiko-styringssystemet. Kreditinstituttets modpartsrisiko-styringssystem skal være veldokumenteret, og der skal foreligge en redegørelse for de empiriske teknikker, der benyttes til måling af modpartsrisiko.

26. Kreditinstituttet skal regelmæssigt foretage en uafhængig gennemgang af modpartsrisiko-styringssystemet ved hjælp af sin egen interne revisionsprocedure. Denne gennemgang skal både omfatte aktiviteterne i erhvervsafdelingerne, der er nævnt i punkt 17 og den uafhængige modpartsrisiko-kontrolenheds aktiviteter. Der skal med regelmæssige mellemrum foretages en revision af den samlede modpartsrisiko-styringsprocedure, hvor der som et minimum ses på:

a) dokumentationen vedrørende modpartsrisiko-styringssystemet og -proceduren, og hvorvidt denne er fyldestgørende

b) modpartsrisiko-kontrolenhedens organisering

c) integreringen af modpartsrisiko-målinger i den daglige risikostyring

d) proceduren for godkendelse af de risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handels- og administrationsafdelingerne

e) valideringen af eventuelle større ændringer i modpartsrisiko-målingsproceduren

f) de modpartskreditrisici, der tages højde for i risikomålingsmodellen

g) ledelsesinformationssystemets integritet

h) modpartsrisiko-dataenes nøjagtighed og fuldstændighed

i) kontrollen af, om de datakilder, der anvendes i forbindelse med interne modeller, er konsistente, aktuelle og pålidelige, herunder om sådanne datakilder er uafhængige

j) nøjagtigheden og relevansen af de antagelser, der ligger til grund for volatiliteten og korrelationen

k) nøjagtigheden af vurderingen og beregningen af risikotransformering, og

l) kontrollen af modellens nøjagtighed ved hjælp af hyppig efterprøvning (»back-testing«).

Brugstest

27. Den fordeling af engagementer, som genereres ved hjælp af den interne model, der anvendes til beregning af det faktiske EPE, skal integreres tæt med kreditinstituttets daglige modpartsrisiko-styringsprocedure. Resultatet af den interne model skal som følge heraf spille en væsentlig rolle i kreditbevillingen, styringen af modpartsrisikoen, den interne kapitalallokering og kreditinstituttets ledelse.

28. Kreditinstituttet skal have erfaring med anvendelse af interne modeller, der viser fordelingen af modpartsrisiko-engagementer. Kreditinstituttet skal således dokumentere, at det i mindst et år forud for de kompetente myndigheders godkendelse har anvendt en intern model til beregning af fordelingen af engagementer, som beregningen af EPE baseres på, og som i det store og hele opfylder minimumskravene, der er fastsat i denne del.

29. Den interne model, der anvendes til beregning af fordelingen af engagementer, skal indgå i en struktur til styring af modpartsrisiko, der muliggør identificering, måling, styring, godkendelse og intern rapporte-

▼B

ring af modpartsrisiko. Denne struktur skal indbefatte måling af anvendelsen af kreditlinjer (aggregering af engagementer med modparter med andre kreditengagementer) og allokeringen af den interne kapital. Ud over EPE skal kreditinstituttet måle og kontrollere sine aktuelle engagementer. Kreditinstituttet skal om nødvendigt måle det aktuelle engagement både med og uden sikkerhedsstillelse. Brugstesten kræver, at kreditinstituttet måler modpartsrisikoen på andre måder, f.eks. i form af det maksimale engagement eller PFE, baseret på den fordeling af engagementer, der genereres med den samme model, som anvendes til beregning af EPE.

30. Kreditinstituttet skal være i stand til at estimere EE hver dag, medmindre det godtgør over for de kompetente myndigheder, at dets modpartsrisikoengagementer gør det berettiget at foretage mindre hyppige beregninger. Det skal også beregne EE efter en bestemt tidsprofil for prognosehorisonter, der på dækkende vis afspejler tidsstrukturen for fremtidige cash flows og kontrakternes løbetid og på en måde, der stemmer overens med engagementets betydning og sammensætning.

31. Engagementet skal måles i hele den periode, som de enkelte kontrakter i nettinggruppen dækker (ikke kun det første år), og det skal overvåges og kontrolleres. Kreditinstituttet skal indføre procedurer, der gør det muligt at påvise og kontrollere risici vedrørende modparter, hvor engagementet strækker sig over mere end et år. Anslåede forøgelser af engagementet skal desuden indarbejdes i den interne model, som kreditinstituttet anvender i forbindelse med den interne kapital.

Stresstest

32. Kreditinstituttet skal indføre sunde procedurer for stresstest til brug ved vurderingen af kapitalgrundlaget i forbindelse med modpartsrisiko. Disse stressværdier skal sammenholdes med EPE-værdien, og kreditinstituttet skal betragte dem som en del af proceduren, der er fastsat i artikel 123. Stresstest skal også sigte mod at afdække eventuelle begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, som vil kunne påvirke kreditinstituttets kreditengagementer i negativ retning, og at vurdere kreditinstituttets evne til at modstå sådanne ændringer.

33. Kreditinstituttet skal foretage stresstest af sine modpartsrisiko-engagementer, herunder af markeds- og kreditrisikofaktorer, der tilsammen fremkalder stress. Stresstest vedrørende modpartsrisici skal indbefatte koncentrationsrisici (vedrørende en enkelt modpart eller grupper af modparter), korrelationsrisici, der både omfatter markeds- og kreditrisici og risikoen for, at en realisering af modpartens positioner giver sig udslag i bevægelser på markedet. Der skal i disse stresstest også tages højde for sådanne markedsbevægelsers påvirkning af kreditinstituttets egne positioner, og denne påvirkning skal indgå i dets vurdering af modpartsrisikoen.

»Wrong way«-risiko

34. Kreditinstituttet skal tage tilstrækkeligt hensyn til engagementer, der giver anledning til en væsentlig generel »wrong-way«-risiko.

35. Kreditinstituttet skal indføre procedurer, der gør det muligt at identificere, overvåge og kontrollere situationer, hvor der opstår specifik »wrong-way«-risiko, begyndende med transaktionens indgåelse og videre gennem hele dens løbetid.

Modelleringsprocessens integritet

36. Den interne model skal afspejle de vilkår og specifikationer, transaktionen er underlagt, på en aktuel, fyldestgørende og konservativ måde. Disse vilkår omhandler bl.a. nominelle kontraktbeløb, løbetid, referenceaktiver, aftaler vedrørende margenberegning og nettingsystemer. Vilkårene og specifikationerne skal opbevares i en sikker database, der underkastes formel og regelmæssig revision. Proceduren for godkendelse af nettingsystemer forudsætter en udtalelse fra juridisk personale for at kontrollere retskraften af nettingsystemet og udgøre data til databasen fra en uafhængig enhed. Overførslen af data vedrørende transaktionsvilkår og -specifikationer til den interne model skal også foregå efter procedurer for intern revision og formel afstemning mellem den interne model og kildedatasystemer med henblik på løbende at kontrollere, at transaktionsvilkår og -specifikationer afspejles på korrekt eller i hvert fald konservativ vis i EPE.

▼B

37. Den interne model skal benytte aktuelle markedsdata til beregning af aktuelle engagementer. Når der anvendes historiske data til estimering af volatilitet og korrelation, skal der inddrages historiske data for en periode på mindst tre år, og de skal ajourføres hver tredje måned eller hyppigere, hvis markedsforholdene gør det nødvendigt. Dataene skal dække en samlet række af økonomiske omstændigheder, f.eks. et helt konjunkturforløb. En enhed uden tilknytning til handelsafdelingen skal validere den pris, handelsafdelingen fremlægger. Dataene skal tilvejebringes uafhængigt af forretningsområder, indsættes i den interne model på en aktuel og fyldestgørende måde og opbevares i en sikker database, der underkastes formel og regelmæssig revision. Kreditinstituttet skal også råde over en veludviklet dataintegritetsprocedure, der gør det muligt at rense data for fejlagtige og/eller anomale observationer. I det omfang den interne model baseres på markedsdata i form af indikatorer, herunder for nye produkter, hvor der eventuelt ikke findes historiske data for en periode på tre år, skal der opstilles interne politikker for at identificere egnede indikatorer, og kreditinstituttet skal bevise empirisk, at den pågældende indikator giver en konservativ fremstilling af den underliggende risiko under negative markedsforhold. Hvis modellen beregner virkningen på sikkerhedsstillelsen som følge af ændringer i værdien af nettinggruppen, skal kreditinstituttet have relevante historiske data for at beregne sikkerhedsstillelsens volatilitet.

38. Modellen skal underkastes en intern valideringsprocedure. Proceduren skal defineres nærmere i kreditinstituttets politikker og overordnede procedurer. Valideringsproceduren skal præcisere, hvilke undersøgelser der kræves for at sikre modellens integritet, og identificere forhold, som bevirker, at forudsætningerne ikke er opfyldt, hvilket kan resultere i, at EPE vurderes for lavt. I forbindelse med valideringen skal det undersøges, hvor omfattende EPE-modellen er.

39. Kreditinstituttet skal overvåge relevante risici og indføre procedurer med henblik på at justere sin estimering af EPE, når disse risici antager et vist omfang. Det skal bl.a. varetage følgende opgaver:

a) kreditinstituttet skal identificere og kontrollere sine engagementer over for specifikke »wrong-way«-risici

b) hvis engagementernes risikoprofil efter et år er stigende, skal kreditinstituttet med regelmæssige mellemrum sammenligne EPE-estimatet for et år med EPE for hele engagementets levetid, og

c) i forbindelse med engagementer med kort løbetid (under et år) skal kreditinstituttet regelmæssigt sammenligne genanskaffelsesomkostningerne (det aktuelle engagement) med den faktiske eksponeringsprofil og/eller opbevare data, der gør det muligt at foretage en sådan sammenligning.

40. Kreditinstituttet skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at den pågældende transaktion er omfattet af en retsgyldig nettingaftale, der opfylder de gældende krav, jf. del 7, før denne transaktion inkluderes i en nettinggruppe.

41. Et kreditinstitut, der gør brug af sikkerhedsstillelse med henblik på at begrænse modpartsrisikoen, skal benytte interne procedurer til at kontrollere, at sikkerhedsstillelsen opfylder de fornødne retssikkerhedsstandarder, der er anført i bilag VIII, før det indregner sikkerhedsstillelsens virkninger i sine beregninger.

Valideringskrav for EPE-modeller

42. Kreditinstituttets EPE-model skal opfylde følgende valideringskrav:

a) den skal opfylde de valideringskrav, der er anført i bilag V til direktiv 2006/49/EF.

b) der opstilles langsigtede prognoser over renter, valutakurser, aktiekurser, råvarer og andre markedsrisikofaktorer med henblik på at beregne engagementer med modparter. Resultaterne af den prognosemodel, der anvendes til beregning af markedsrisikofaktorer, skal valideres over en lang tidshorisont

c) de beregningsmodeller, der anvendes til bestemmelse af engagementer med modparter for et givet scenario af fremtidige påvirkninger af markedsrisikofaktorer, skal afprøves som led i modelvalideringsproceduren. Modeller til prisfastsættelse af optioner skal tage højde for,

▼B

at optionernes værdi med hensyn til markedsrisikofaktorer har en ikke-lineær karakter

d) EPE-modellen skal omfatte transaktionsspecifikke oplysninger, der gør det muligt at aggregere de engagementer, der indgår i nettinggruppen. Kreditinstituttet skal sikre sig, at transaktionerne henføres til den relevante nettinggruppe inden for modellen

e) EPE-modellen skal også omfatte transaktionsspecifikke oplysninger, der gør det muligt at indregne virkningerne af margenberegningen. Den skal tage hensyn både til det nuværende margenbeløb og til den margen, der på et senere tidspunkt måtte blive overført mellem modparterne. Der skal i en sådan model tages højde for de margenaftaler, der indgås, (en- eller tosidige) frekvensen af »margin calls«, den risiko, der er tale om i margenperioden, den nedre tærskel for usikrede engagementer, som kreditinstituttet er villig til at acceptere, og det mindste overførselsbeløb. Modellen skal enten gengive ændringer i markedsværdien af den stillede sikkerhed eller følge reglerne i bilag VIII, og

f) der skal som led i modelvalideringsproceduren foretages en efterfølgende statisk historisk kontrol af repræsentative modpartsporteføljer. Kreditinstituttet skal med regelmæssige intervaller efterfølgende foretage en sådan kontrol af en række repræsentative modpartsporteføljer (faktiske eller hypotetiske). Disse repræsentative porteføljer udvælges ud fra deres følsomhed over for vigtige risikofaktorer og korrelationer, som kreditinstituttet er udsat for.

Hvis efterprøvningen (»backtesting«) viser, at modellen ikke er tilstrækkelig nøjagtig, annullerer de kompetente myndigheder godkendelsen eller pålægger passende foranstaltninger til at sikre, at modellen straks forbedres. De kan også kræve, at kreditinstitutterne afsætter yderligere egenkapital i henhold til artikel 136.

DEL 7

Aftaler om netting

a) Nettingtyper, som de kompetente myndigheder kan anerkende

I denne del forstås ved »modpart« enhver enhed (inklusive fysiske personer), der lovligt kan indgå en aftale om netting og ved »aftale om netting på tværs af produkter« forstås en skriftlig bilateral aftale mellem et kreditinstitut og en modpart, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, der dækker alle involverede, bilaterale masteraftaler og transaktioner inden for forskellige produktkategorier. Aftaler om netting på tværs af produkter dækker udelukkende netting på bilateralt grundlag.

Med henblik på netting på tværs af produkter betragtes følgende som forskellige produktkategorier:

i) genkøbstransaktioner, modsatrettede genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer

ii) »margin lending«-transaktioner og

iii) de kontrakter, der er nævnt i bilag IV.

De kompetente myndigheder kan godkende følgende typer aftaler om netting som risikoreducerende:

i) bilaterale kontrakter om nyordning mellem et kreditinstitut og dets modpart, hvorefter gensidige krav og forpligtelser automatisk sammenlægges på en sådan måde, at der med denne nyordning fastsættes et enkelt nettobeløb, hver gang nyordningen finder anvendelse, og der således skabes en juridisk bindende enkelt ny kontrakt, som ophæver de tidligere kontrakter

ii) andre bilaterale aftaler om netting mellem et kreditinstitut og dets modpart, og

iii) aftaler om netting på tværs af produkter for kreditinstitutter, der af de kompetente myndigheder har fået tilladelse til at anvende den metode, der er fastlagt i del 6, i forbindelse med transaktioner, der falder ind under denne metode. Netting på tværs af transaktioner, der foretages af selskaber, der tilhører samme koncern, anerkendes ikke i forbindelse med beregningen af kapitalkrav.

▼B

b) Betingelser for godkendelse

De kompetente myndigheder må kun på følgende betingelser godkende aftaler om netting som risikoreducerende:

i) et kreditinstitut skal med sin modpart have indgået en aftale om netting, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, der dækker alle involverede transaktioner, således at kreditinstituttet i tilfælde af, at en modpart ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser som følge af misligholdelse, konkurs eller likvidation eller andre lignende omstændigheder, kun vil have krav på at modtage eller forpligtelse til at betale nettosummen af de pågældende individuelle transaktioners positive og negative markedsværdier

ii) et kreditinstitut skal have stillet skriftlige og begrundede juridiske udtalelser til rådighed for de kompetente myndigheder om, at de relevante domstole og administrative myndigheder i tilfælde af søgsmål ville finde, at kreditinstituttets krav og forpligtelser i de under nr. i) beskrevne tilfælde er begrænset til nettosummen som beskrevet under nr. i), i henhold til:

— lovgivningen i det land, hvor modparten er registreret som selskab, og, hvis en udenlandsk afdeling af en virksomhed er involveret, da også i henhold til lovgivningen i det land, hvor afdelingen er beliggende

— den lovgivning, som regulerer de pågældende individuelle transaktioner, og

— den lovgivning, som regulerer enhver kontrakt eller aftale, der er nødvendig for at gennemføre aftalen om netting

iii) et kreditinstitut skal råde over procedurer, der sikrer, at retsgyldigheden af aftalen om netting løbende undersøges i lyset af eventuelle ændringer i de relevante love

iv) kreditinstituttet opbevarer den krævede dokumentation i sine arkiver

v) virkningerne af netting skal indregnes i kreditinstituttets måling af de enkelte modparters aggregerede kreditrisikoengagement, og kreditinstituttet skal kontrollere sin modpartsrisiko på grundlag heraf, og

vi) kreditrisikoen i forbindelse med de enkelte modparter aggregeres for at opnå et samlet juridisk engagement på tværs af transaktioner. Denne aggregering indregnes i sammenhæng med kreditgrænser og intern kapital.

De kompetente myndigheder skal, om nødvendigt efter af have hørt andre relevante kompetente myndigheder, have forvisset sig om, at den pågældende aftale om netting er retsgyldig efter loven i hvert enkelt af de relevante lande. Hvis en af de kompetente myndigheder ikke er forvisset herom, kan aftalen om netting ikke godkendes som risikoreducerende for nogen af modparterne.

De kompetente myndigheder kan acceptere begrundede juridiske udtalelser, der udformes for hver type aftale om netting.

Kontrakter, der indeholder en bestemmelse, hvorefter det er tilladt en ikke-misligholdende modpart kun at foretage begrænsede betalinger eller ingen betalinger overhovedet til en misligholder, også selv om misligholderen er nettokreditor (»walkaway«-klausul), kan ikke godkendes som risikoreducerende.

I tillæg til ovenstående skal følgende kriterier opfyldes i forbindelse med aftaler om netting på tværs af produkter:

a) nettosummen omhandlet i stk. 1, litra b), nr. i), i denne del er nettosummen af positive og negative slutafregningsværdier af samtlige involverede individuelle bilaterale masteraftaler og positive og negative løbende afregningsværdier af individuelle transaktioner (»Cross-Product Net Amount«)

b) skriftlige og begrundede juridiske udtalelser omhandlet i stk. 1, litra b), nr. ii), i denne del vedrører gyldigheden og retskraften af hele aftalen om netting på tværs af produkter og nettingsystemets indvirkning på væsentlige bestemmelser i en eventuel individuel bilateral masteraftale indgået i tilknytning hertil. En juridisk udtalelse anerkendes generelt som sådan af retssektoren i kreditinstituttets hjemland

▼B

eller i kraft af et juridisk dokument, der beskriver alle relevante spørgsmål på en velbegrundet måde

c) et kreditinstitut skal råde over procedurer under stk. 1, litra b), nr. iii), i denne del, der sikrer, at samtlige transaktioner, der skal være omfattet af et nettingsystem, er dækket af en juridisk udtalelse, og

d) under hensyntagen til aftaler om netting på tværs af produkter skal kreditinstitutter fortsat opfylde betingelserne for anerkendelse af bilateral netting og kravene i artikel 90-93 for anerkendelse af risikoreduktion, for så vidt angår hver enkelt involveret individuel bilateral masteraftale og transaktion.

c) Virkninger af godkendelsen

For så vidt angår del 5 og 6, anerkendes netting som fastlagt heri.

i) Kontrakter om nyordning:

De enkelte nettobeløb, der fastsættes i forbindelse med kontrakter om nyordning, kan vægtes i stedet for de involverede bruttobeløb. Således kan ved anvendelse af del 3

— de aktuelle genanskaffelsesomkostninger i trin a) og

— kontrakternes nominelle hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole i trin b)

beregnes ved at tage hensyn til kontrakten om nyordning. Ved anvendelse af del 4 kan den nominelle hovedstol i trin a) beregnes ved at tage hensyn til kontrakten om nyordning; procenterne i tabel 3 finder anvendelse.

ii) Andre aftaler om netting

Ved anvendelse af del 3:

— kan i trin a) de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for kontrakter, der indgår i en aftale om netting, beregnes ved at tage hensyn til de aktuelle hypotetiske nettogenanskaffelsesomkostninger, der følger af aftalen; dersom netting fører til en nettoforpligtelse for det kreditinstitut, der beregner nettogenanskaffelsesomkostningerne, skal de aktuelle genanskaffelsesomkostninger ansættes til »0«, og

— kan i trin b) tallet for den potentielle fremtidige kreditrisiko for alle kontrakter, der indgår i en aftale om netting, reduceres i overensstemmelse med følgende ligning:

$$PCE_{red} = 0{,}4 * PCE_{gross} + 0{,}6 * NGR * PCE_{gross}$$

hvor:

— PCE_{red} = det reducerede tal for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting

— PCE_{gross} = summen af tallene for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting, og som beregnes ved at multiplicere deres nominelle hovedstol med den i tabel 1 fastsatte procentsats

— NGR = »Netto/brutto-forholdet« (»Net-to-gross ratio«): afhængig af de kompetente myndigheders skøn enten:

i) en særskilt beregning: kvotienten for nettogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med en given modpart (tæller), og bruttogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med den pågældende modpart (nævner), eller

ii) en aggregeret beregning: kvotienten for

▼B

summen af nettogenanskaffelsesomkostningerne beregnet på et bilateralt grundlag for alle modparter, idet der medregnes kontrakter, der indgår i retsgyldige aftaler om netting (tæller), og bruttoanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i retsgyldige aftaler om netting (nævner).

Hvis medlemsstaterne tillader kreditinstitutter at vælge metode, skal den valgte metode anvendes konsekvent.

Ved beregning af potentielle fremtidige kreditrisici i overensstemmelse med ovennævnte formel kan perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, behandles som en enkelt kontrakt med en nominel hovedstol svarende til nettoindtægterne. Som perfekt matchende kontrakter anses valutaterminsforretninger eller lignende kontrakter, hvor den nominelle hovedstol svarer til »cash flows«, og hvor disse »cash flows« forfalder til betaling på den samme valørdato og er helt eller delvis i samme valuta.

Ved anvendelse af del 4 gælder for trin a) følgende:

— perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, kan behandles som en enkelt kontrakt med en nominel hovedstol svarende til nettoindtægterne; størrelsen af de nominelle hovedstole multipliceres med de i tabel 3 anførte procentsatser, og

— for så vidt angår alle andre kontrakter, der indgår i en aftale om netting, kan procenterne reduceres til tallene vist i tabel 6:

Tabel 6

Oprindelig løbetid [1]	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0,35 %	1,50 %
Over et år, men højst to år	0,75 %	3,75 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	0,75 %	2,25 %

[1] I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutterne med samtykke fra deres tilsynsmyndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

▼B

BILAG IV

EKSEMPLER PÅ DERIVATER

1. Rentekontrakter

   a) Renteswaps i en enkelt valuta

   b) Basisswaps

   c) Forward Rate Agreements

   d) Rentefutures

   e) Erhvervede renteoptioner, og

   f) Andre kontrakter af samme art.

2. Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld

   a) Valutaswaps

   b) Valutaterminsforretninger

   c) Valutafutures

   d) Erhvervede valutaoptioner

   e) Andre kontrakter af samme art, og

   f) Kontrakter vedrørende guld af samme art som a)-e).

3. Kontrakter af samme art som dem, der er nævnt i punkt 1, litra a) — e), og i punkt 2, litra a)-d), med andre underliggende instrumenter eller indekser. Disse omfatter som minimum alle instrumenter som omhandlet i direktiv 2004/39/EF, bilag I, afsnit C, punkt 4-7, 9 og 10, der ikke på anden måde er medtaget under punkt 1 og 2.

▼B

BILAG V

TEKNISKE KRITERIER FOR TILRETTELÆGGELSE OG BEHANDLING AF RISICI

1. LEDELSE

1.1. Det ledelsesorgan, der er beskrevet i artikel 11, iværksætter arrangementer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter.

2. BEHANDLING AF RISICI

2. Ledelsesorganet beskrevet i artikel 11 godkender og gennemgår regelmæssigt de strategier og politikker, der iværksættes for at imødegå, håndtere, overvåge og reducere de risici, som kreditinstituttet er eller kan blive eksponeret for, heriblandt risici, som skyldes de makroøkonomiske forhold, det er underlagt, i relation til konjunkturforløbet.

3. KREDIT- OG MODPARTSRISICI

3. Långivningen baseres på sunde og veldefinerede kriterier. Der fastlægges en klar procedure for godkendelse, ændring, fornyelse og refinansiering af lån.

4. Der iværksættes effektive systemer til løbende forvaltning og overvågning af de forskellige porteføljer og engagementer, der indebærer en kreditrisiko, bl.a. med henblik på at identificere og håndtere problemlån og foretage passende værdireguleringer og hensættelser.

5. Låneporteføljerne diversificeres tilstrækkeligt set i forhold til kreditinstituttets målmarkeder og overordnede lånestrategi.

4. RESTRISICI

6. Der udarbejdes skriftlige politikker og procedurer for at afdække og begrænse risikoen for, at de anerkendte teknikker til reduktion af kreditrisikoen, der anvendes af kreditinstituttet, viser sig at være mindre effektive end forventet.

5. KONCENTRATIONSRISICI

7. Der skal udarbejdes skriftlige politikker og procedurer for at afdække og begrænse koncentrationsrisici i forbindelse med engagementer med modparter, grupper af indbyrdes forbundne modparter og modparter, der opererer i samme økonomiske sektor eller geografiske område eller udbyder samme ydelse eller vare, anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker og navnlig store indirekte kreditengagementer (f.eks. med en enkelt sikkerhedsstiller).

6. RISICI I FORBINDELSE MED SECURITISATION

▼M7

8. Risici hidrørende fra securitisationstransaktioner, hvor kreditinstituttet er investor eller organiserende eller engagementsleverende, herunder omdømmemæssige risici, der kan opstå i forbindelse med komplekse strukturer eller produkter, vurderes og reduceres ved hjælp af passende politikker og procedurer for navnlig at sikre, at transaktionens økonomiske indhold afspejles fuldt ud i risikovurderingen og de ledelsesmæssige beslutninger.

▼B

9. Kreditinstitutter, som initierer revolverende securitisationstransaktioner, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse, udarbejder likviditetsplaner for at tage højde for virkningerne af såvel indfrielse ved udløb som førtidig indfrielse.

7. MARKEDSRISICI

10. Der implementeres politikker og processer til måling og forvaltning af alle væsentlige kilder til og virkninger af markedsrisici.

8. RENTERISICI, DER HIDRØRER FRA IKKE-HANDELSMÆSSIGE AKTIVITETER

11. Der indføres systemer til vurdering og håndtering af risikoen for potentielle ændringer af rentesatserne, som kan påvirke kreditinstituttets ikke-handelsmæssige aktiviteter.

▼B

9. OPERATIONELLE RISICI

12. Der implementeres politikker og procedurer for vurdering og håndtering af eksponeringen i forhold til operationelle risici, bl.a. i forbindelse med sjældne og meget alvorlige hændelser. Kreditinstitutterne præciserer, uden at dette berører definitionen i artikel 4, nr. 22, hvad der forstås ved operationel risiko med henblik på disse politikker og procedurer.

13. Kreditinstitutterne udarbejder beredskabs- og kontinuitetsplaner, som sikrer, at de kan videreføre driften og begrænse deres tab i tilfælde af alvorlige driftsforstyrrelser.

10. LIKVIDITETSRISICI

▼M7

14. Der skal fastlægges solide strategier, politikker, processer og systemer til identifikation, måling, forvaltning og overvågning af likviditetsrisikoen inden for en passende tidshorisont, herunder intradag-kredit, for at sikre, at kreditinstitutterne opretholder tilstrækkelige likviditetsbuffere. Disse strategier, politikker, processer og systemer skræddersys til forretningsområder, valutaer og enheder og skal omfatte passende mekanismer til fordeling af likviditetsomkostninger, fordele og risici.

14a. De strategier, politikker, processer og systemer, der er nævnt i punkt 14, skal stå i forhold til kreditinstituttets kompleksitet, risikoprofil og arbejdsområde samt den risikotolerance, som ledelsesorganet har fastsat, og afspejle kreditinstituttets betydning i hver enkelt medlemsstat, hvor det udfører aktiviteter. Kreditinstitutterne oplyser alle relevante forretningsområder om risikotolerancen.

15. Kreditinstitutterne skal udvikle metoder til identifikation, måling, ledelse og overvågning af nettofinansieringen. Disse metoder skal omfatte de nuværende og forventede væsentlige likviditetsstrømme inden for og fra aktiver, passiver, ikke-balanceførte poster, herunder eventualforpligtelser og de mulige virkninger af omdømmemæssig risiko.

16. Kreditinstitutter skal skelne mellem pantsatte aktiver og ubehæftede aktiver, der er tilgængelige til enhver tid, navnlig i nødsituationer. De skal også tage hensyn til den retlige enhed, hvori aktiverne befinder sig, det land, hvor aktiverne som fastsat i loven er noteret enten i et register eller på en konto, samt til muligheden for anerkendelse, og skal overvåge, hvordan aktiverne kan mobiliseres rettidigt.

17. Kreditinstitutterne skal også tage hensyn til de eksisterende lovgivningsmæssige, administrative og operationelle begrænsninger af potentielle overførsler af likviditet og ubehæftede aktiver mellem enheder både i og uden for EØS.

18. Et kreditinstitut skal anvende forskellige redskaber til likviditetsrisikoafbødning, herunder et system med grænser og likviditetsbuffere, så det kan modstå en række forskellige stresspåvirkninger, og en tilstrækkeligt diversificeret finansieringsstruktur og adgang til finansieringskilder. Disse ordninger skal regelmæssigt tages op til revision.

19. Alternative scenarier vedrørende likviditetspositioner og risikoafbødningsinstrumenter skal tages i betragtning og de antagelser, der ligger til grund for finansieringspositionen, skal regelmæssigt tages op til revision. Med henblik herpå skal alternative scenarier navnlig omhandle ikke-balanceførte poster og andre eventualforpligtelser, herunder securitisationsenheder med særligt formål (SSPE) eller andre enheder med et særligt formål, over for hvilke kreditinstituttet fungerer som organiserende kreditinstitut eller yder materiel likviditetsstøtte.

20. Kreditinstitutterne skal tage hensyn til de potentielle virkninger af institutspecifikke, markedsomfattende og kombinerede alternative scenarier. Forskellige tidshorisonter og forskellige grader af stressede vilkår skal tages i betragtning.

21. Kreditinstitutterne skal tilpasse deres strategier, interne politikker og grænser for likviditetsrisiko og udvikle effektive beredskabsplaner under hensyntagen til resultatet af de alternative scenarier nævnt i punkt 19.

▼**M7**

22. For at kunne håndtere likviditetskriser skal kreditinstitutterne have beredskabsplaner indeholdende passende strategier og egentlige gennemførelsesforanstaltninger, så de kan håndtere eventuelle likviditetsmangler. Disse planer skal regelmæssigt afprøves, ajourføres på grundlag af resultatet af de alternative scenarier nævnt i punkt 19, indberettes til og godkendes af den øverste ledelse, så interne politikker og processer kan tilpasses i overensstemmelse hermed.

▼B

BILAG VI

STANDARDMETODEN

DEL 1

Risikovægte

1. ENGAGEMENTER MED CENTRALREGERINGER ELLER CENTRALBANKER

1.1. **Behandling**

1. Engagementer med centralregeringer og centralbanker tillægges, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 2-7, en risikovægt på 100 %.

2. Med forbehold af punkt 3 risikovægtes engagementer med centralregeringer og centralbanker, for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et udpeget eksternt kreditvurderingsinstitut (»ECAI«), i henhold til tabel 1, der bygger på de kompetente myndigheders bestemmelse af, hvilket af de seks trin på kreditkvalitetsskalaen de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger skal henføres til.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Engagementer med Den Europæiske Centralbank vægtes med 0 %.

1.2. **Engagementer i låntagerens nationale valuta**

4. Engagementer med medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker, som lyder på og er finansieret i centralregeringens og centralbankens nationale valuta, tillægges en risikovægtning på 0 %.

5. Fastsætter de kompetente myndigheder i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Fællesskabet, en lavere risikovægt end den, der er anført i punkt 1 og 2, for engagementer med deres centralregering og centralbank, når disse engagementer lyder på og er finansieret i national valuta, kan medlemsstaterne tillade deres egne kreditinstitutter at tillægge sådanne engagementer samme risikovægt.

1.3. **Anvendelse af kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer**

6. Eksportkreditagenturers kreditvurderinger anerkendes af de kompetente myndigheder, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:

a) der er tale om en konsensusbaseret risikoberegning foretaget af eksportkreditagenturer, der har tilsluttet sig OECD's vejledende retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter (»Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits«), eller

b) eksportkreditagenturet offentliggør sine kreditvurderinger, agenturet anvender den metodologi, der er vedtaget af OECD, og kreditvurderingen knyttes til en af de otte minimumseksportkreditpræmier (MEIP), der er fastsat i OECD's metodologi.

7. Engagementer, hvor en kreditvurdering foretaget af et eksportkreditagentur er blevet anerkendt med henblik på risikovægtning, tillægges en risikovægt i henhold til tabel 2.

▼B

Tabel 2

MEIP	1	2	3	4	5	6	7	8
Risiko-vægt	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. ENGAGEMENTER MED REGIONALE REGERINGER ELLER LOKALE MYNDIGHEDER

8. Engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder risikovægtes, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 9-11, som engagementer med institutioner. Denne fremgangsmåde anvendes uafhængigt af den skønsmulighed, der er anført i artikel 80, stk. 3. Reglerne i punkt 31, 32 og 37 om særbehandling af kortfristede engagementer finder ikke anvendelse.

9. Engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder behandles som engagementer med centralregeringen i det pågældende land, hvis der ikke er nogen forskel i risiko mellem disse engagementer, fordi de førstnævnte instanser har beføjelser til at inddrive midler, og hvis der findes særlige institutionelle bestemmelser, som reducerer risikoen for, at de misligholder deres forpligtelser.

De kompetente myndigheder udarbejder og offentliggør listen over de regionale regeringer og lokale myndigheder, der skal risikovægtes på linje med centralregeringer.

10. Engagementer med kirker og religionssamfund oprettet som juridiske personer efter offentlig ret skal, såfremt de opkræver skatter i medfør af en ved lovgivning tildelt ret, behandles som engagement med regionale regeringer og lokale myndigheder, idet dog punkt 9 ikke finder anvendelse. I et sådant tilfælde og med henblik på artikel 89, stk. 1, litra a) er det muligt at få tilladelse til at lade afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, underafdeling 1, finde anvendelse.

11. Behandler de kompetente myndigheder i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Fællesskabet, engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder som engagementer med deres centralregering, kan medlemsstaterne tillade deres egne kreditinstitutter at tillægge engagementer med sådanne regionale regeringer og lokale myndigheder samme risikovægt.

3. ENGAGEMENTER MED ADMINISTRATIVE ORGANER OG IKKE-PROFITSØGENDE FORETAGENDER

3.1. **Behandling**

12. Engagementer med administrative organer og ikke-profitsøgende foretagender tillægges, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 13-17, en risikovægt på 100 %.

3.2. **Offentlige virksomheder**

13. Engagementer med offentlige virksomheder tillægges, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 14-17, en risikovægt på 100 %.

14. Engagementer med offentlige virksomheder kan efter de kompetente myndigheders skøn behandles som engagementer med institutioner. De kompetente myndigheder udøver dette skøn uafhængigt af udøvelsen af det skøn, der er omhandlet i artikel 80, stk. 3. Reglerne i punkt 31, 32 og 37 om særbehandling af kortfristede engagementer finder ikke anvendelse.

15. Under særlige omstændigheder kan engagementer med offentlige virksomheder behandles som engagementer med centralregeringen i det land, under hvis jurisdiktion de er etableret, hvis der efter de kompetente myndigheders opfattelse ikke er nogen risikoforskel mellem sådanne engagementer, fordi der foreligger en passende sikkerhed fra centralregeringens side.

▼B

16. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat udnytter muligheden for at behandle engagementer med offentlige virksomheder som engagementer med institutioner eller som engagementer med centralregeringen i det land under hvis jurisdiktion, de er etableret, skal de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat tillade deres egne kreditinstitutter at anvende samme risikovægt for engagementer med sådanne offentlige virksomheder.

17. Behandler de kompetente myndigheder i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Fællesskabet, engagementer med offentlige virksomheder som engagementer med institutioner, kan medlemsstaterne tillade deres egne kreditinstitutter at tillægge engagementer med sådanne offentlige virksomheder samme risikovægt.

4. ENGAGEMENTER MED MULTILATERALE UDVIKLINGSBANKER

4.1. **Anvendelsesområde**

18. Med henblik på artikel 78-83 betragtes Det Interamerikanske Investeringsselskab, Black Sea Trade and Development Bank og The Central American Bank for Economic Integration som multilaterale udviklingsbanker.

4.2. **Behandling**

19. Uden at dette berører bestemmelserne i punkt 20 og 21 behandles engagementer med multilaterale udviklingsbanker som engagementer med institutter i henhold til punkt 29-32. Reglerne i punkt 31, 32 og 37 om særbehandling af kortfristede engagementer finder ikke anvendelse.

▼M1

20. Engagementer med følgende multilaterale udviklingsbanker tillægges en risikovægt på 0 %:

a) Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling

b) Den Internationale Finansieringsinstitution

c) Den Interamerikanske Udviklingsbank

d) Den Asiatiske Udviklingsbank

e) Den Afrikanske Udviklingsbank

f) Europarådets Udviklingsbank

g) Den Nordiske Investeringsbank

h) Den Caraibiske Udviklingsbank

i) Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling

j) Den Europæiske Investeringsbank

k) Den Europæiske Investeringsfond

l) Organisationen for Multilaterale Investeringsgarantier

m) Den Internationale Finansieringsfacilitet for Immunisering

n) Den Islamiske Udviklingsbank.

▼B

21. Den tegnede, men ikke indbetalte kapitalandel i Den Europæiske Investeringsfond tillægges en risikovægtning på 20 %.

5. ENGAGEMENTER MED INTERNATIONALE ORGANISATIONER

22. Engagementer med følgende internationale organisationer tillægges en risikovægt på 0 %:

a) Det Europæiske Fællesskab

b) Den Internationale Valutafond

c) Den Internationale Betalingsbank.

▼B

6. ENGAGEMENTER MED INSTITUTTER

6.1. **Behandling**

23. Risikovægtene for engagementer med institutter fastsættes ved anvendelse af en af de to metoder, der er beskrevet i punkt 26-27 og 29-32.

24. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i punkt 23-39, risikovægtes engagementer med finansieringsinstitutter, der er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for meddelelse af tilladelse til og tilsyn med kreditinstitutter, og som er underlagt de samme tilsynskrav som kreditinstitutter, som engagementer med institutter.

6.2. **Laveste risikovægt for engagementer med ikke-ratede institutter**

25. Engagementer med et ikke-rated institut må ikke tillægges en lavere risikovægt end den, der anvendes for engagementer med den pågældende centralregering.

6.3. **Metoden baseret på risikovægten for centralregeringen**

26. Engagementer med institutter risikovægtes i forhold til det kreditkvalitetstrin, som engagementer med centralregeringen i det land, hvor instituttet er etableret, henføres til i henhold til tabel 3.

Tabel 3

Kreditkvalitetstrin, som centralregeringen henføres til	1	2	3	4	5	6
Engagementets risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

27. Risikovægten for engagementer med institutter, der er etableret i lande, hvor centralregeringen ikke er rated, må ikke overstige 100 %.

28. Engagementer med institutter med en oprindelig løbetid på tre måneder eller derunder risikovægtes med 20 %.

6.4. **Kreditvurderingsmetoden**

▼M5

29. Engagementer med en restløbetid på over tre måneder med institutter, for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et udpeget ECAI, risikovægtes i henhold til tabel 4, der bygger på de kompetente myndigheders bestemmelse af, hvilket af de seks trin på kreditkvalitetsskalaen de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger skal henføres til.

▼B

Tabel 4

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

30. Engagementer med ikke-ratede institutter tillægges en risikovægt på 50 %.

▼M5

31. Engagementer med en restløbetid på op til tre måneder med institutter, for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et udpeget ECAI, risikovægtes i henhold til tabel 5, der bygger på de kompetente myndigheders bestemmelse af, hvilket af de seks trin på kreditkvalitetsskalaen de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger skal henføres til.

▼B

Tabel 5

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

32. Engagementer med en oprindelig reel løbetid på tre måneder eller derunder med ikke-ratede institutter tillægges en risikovægt på 20 %.

6.5. **Samspillet med kortsigtede kreditvurderinger**

33. Hvis metoden i punkt 29-32 anvendes på engagementer med institutter, resulterer det i følgende samspil med specifikke kortsigtede kreditvurderinger.

34. Foreligger der ikke en kortsigtet vurdering af engagementet, anvendes de almindelige regler om særbehandling af kortfristede engagementer, der er anført i punkt 31, for alle engagementer med en restløbetid på højst tre måneder med institutter.

35. Foreligger der en kortsigtet vurdering, hvorefter der anvendes en mere fordelagtig risikovægt eller samme risikovægt som ved anvendelsen af de almindelige regler om særbehandling af kortfristede engagementer, der er anført i punkt 31, anvendes den kortsigtede vurdering kun for det specifikke engagement. Andre kortfristede engagementer følger de almindelige regler om særbehandling af kortfristede engagementer, der er anført i punkt 31.

36. Hvis der foreligger en kortsigtet vurdering, hvorefter der anvendes en mindre fordelagtig risikovægt end ved anvendelsen af de almindelige regler om særbehandling af kortfristede engagementer, der er anført i punkt 31, anvendes de almindelige regler om særbehandling af kortfristede engagementer ikke, og alle ikke-ratede kortfristede fordringer tillægges den risikovægt, der fremgår af den specifikke kortsigtede vurdering.

6.6. **Kortfristede engagementer i låntagerens nationale valuta**

37. Engagementer med institutter med en restløbetid på 3 måneder eller derunder, som lyder på og er finansieret i national valuta, kan, efter den kompetente myndigheds skøn, i forbindelse med metoderne i punkt 26 og 27 og i punkt 29-32, tillægges en risikovægt i kategorien lige under den særligt fordelagtige risikovægt, der er beskrevet i punkt 4 og 5, for engagementer med den pågældende centralregering.

38. Engagementer, som har en restløbetid på tre måneder eller derunder og lyder på og er finansieret i låntagerens nationale valuta, tillægges en risikovægt på mindst 20 %.

6.7. **Investeringer i lovregulerede kapitalinstrumenter**

39. Investeringer i aktier eller lovregulerede kapitalinstrumenter udstedt af institutter tillægges en risikovægt på 100 %, medmindre de fratrækkes egenkapitalen.

6.8. **ECB's krav om mindstereserver**

40. Hvis et engagement med et institut har form af mindstereserver, som kreditinstituttet skal holde ifølge krav fra ECB eller en medlemsstats centralbank, kan medlemsstaterne tillade, at det tillægges den risikovægt, der ville blive tillagt ved engagementer med den pågældende medlemsstats centralbank, forudsat at:

a) reservernes holdes i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. december 2003 om anvendelse af mindstereserver [1] eller en senere forordning, der træder i stedet for denne, eller i overensstemmelse med nationale krav, der materielt fuldt ud svarer til nævnte forordning, og

b) reserverne, i tilfælde af konkurs eller insolvens i det institut, hvor reserverne holdes, fuldt ud tilbagebetales rettidigt til

[1] EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10.

▼B

kreditinstitutionen og ikke er til rådighed for opfyldelse af andre af instituttets forpligtelser.

7. ENGAGEMENTER MED ERHVERVSKUNDER

7.1. **Behandling**

41. Engagementer, for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et udpeget ECAI, risikovægtes i henhold til følgende tabel, der bygger på de kompetente myndigheders bestemmelse af, hvilket af de seks trin på kreditkvalitetsskalaen de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger skal henføres til.

Tabel 6

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

42. Engagementer, for hvilke der ikke foreligger en sådan kreditvurdering, tillægges en risikovægt på 100 % eller den samme risikovægt som for den pågældende centralregering, idet den højeste vægt lægges til grund.

8. DETAILENGAGEMENTER

43. Engagementer, der opfylder kriterierne i artikel 79, stk. 2, skal tillægges en risikovægt på 75 %.

9. ENGAGEMENTER MED SIKKERHED I FAST EJENDOM

44. Engagementer, for hvilke der er stillet fuld sikkerhed i form af pant i fast ejendom, tillægges, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 45-60, en risikovægt på 100 %.

9.1. **Engagementer med sikkerhed i form af pant i fast ejendom til beboelse**

45. Engagementer eller en del af et engagement, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren eller den begunstigede ejer i tilfælde af personligt ejede investeringsselskaber, tillægges en risikovægt på 35 %.

46. Engagementer, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, tillægges en risikovægt på 35 %.

47. Engagementer med lejere i forbindelse med leasingtransaktioner vedrørende fast ejendom til beboelse, hvor kreditinstituttet er udlejer og lejeren har en købsoption, tillægges en risikovægt på 35 %, såfremt de kompetente myndigheder er tilfredse med, at kreditinstituttets engagement helt og fuldt er sikret af ejendomsretten til ejendommen.

48. De kompetente myndigheder skal i forbindelse med punkt 45-47, når de udøver deres skønsmulighed, sikre sig følgende:

a) at den faste ejendoms værdi ikke i væsentlig grad afhænger af skyldners kreditkvalitet. Dette krav berører ikke tilfælde, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker såvel ejendommens værdi som låntagerens betalingsevne

b) at risikoen for låntagerens vedkommende ikke i væsentlig grad afhænger af den underliggende ejendoms eller det underliggende projekts værdi, men snarere af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis. Indfrielsen af den pågældende facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere

c) at minimumskravene i bilag VIII, del 2, punkt 8, og værdiansættelsesreglerne i bilag VIII, del 3, punkt 62-65, er overholdt, og

▼B

d) at den faste ejendoms værdi langt overstiger engagementernes værdi.

49. De kompetente myndigheder kan fravige betingelsen i punkt 48, litra b), for engagementer, der er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse i det pågældende land, hvis de kan påvise, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for ejerboliger i landet med tabsprocenter, der er tilstrækkelig lave til at berettige en sådan behandling.

50. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat udøver skønsmuligheden i punkt 49, kan de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat tillade deres egne kreditinstitutter at tillægge en risikovægt på 35 % for sådanne engagementer, der er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse.

9.2. **Engagementer med sikkerhed i form af pant i erhvervsejendomme**

51. Engagementer eller en del af et engagement, som efter de kompetente myndigheders skøn og til deres tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved pant i kontor- eller andre forretningsejendomme i det pågældende land, kan tillægges en risikovægt på 50 %.

52. Engagementer, som efter de kompetente myndigheders skøn og til deres tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører kontor- eller andre forretningsejendomme, kan tillægges en risikovægt på 50 %.

53. Med forbehold af de kompetente myndigheders skøn kan engagementer, der vedrører ejendomsleasingtransaktioner i forbindelse med kontor- eller andre forretningsejendomme i det pågældende land, hvor kreditinstituttet er udlejer og lejeren har en købsoption, tillægges en risikovægt på 50 %, såfremt kreditinstituttets engagement til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikret i form af ejendomsretten til ejendommen.

54. Anvendelsen af punkt 51-53 forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

a) at den faste ejendoms værdi ikke i væsentlig grad afhænger af låntagers kreditkvalitet. Dette krav berører ikke tilfælde, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker såvel ejendommens værdi som låntagerens betalingsevne

b) at risikoen for låntagerens vedkommende ikke i væsentlig grad afhænger af den underliggende ejendoms eller det underliggende projekts værdi, men snarere af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis. Indfrielsen af den pågældende kreditfacilitet må således ikke i væsentlig grad afhænge af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere, og

c) at minimumskravene i bilag VIII, del 2, punkt 8, og værdiansættelsesreglerne i bilag VIII, del 3, punkt 62-65, er overholdt.

55. 50 %-vægtningen tillægges den del af lånet, der ikke overstiger en grænse, der er beregnet ud fra en af følgende betingelser:

a) 50 % af den pågældende ejendoms markedsværdi

b) 50 % af ejendommens markedsværdi eller 60 % af belåningsværdien, idet den laveste af disse værdier lægges til grund, i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

56. For den del af lånet, der overstiger grænserne i punkt 55, anvendes en risikovægt på 100 %.

57. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat udøver skønsmuligheden i punkt 51-53, kan de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat tillade deres egne kreditinstitutter at anvende

▼B

en risikovægt på 50 % for sådanne engagementer, der er helt og fuldt sikrede ved pant i erhvervsejendomme.

58. De kompetente myndigheder kan fravige betingelsen i punkt 54, litra b), for engagementer, der er helt og fuldt sikrede ved pant i erhvervsejendomme i det pågældende land, hvis de kan påvise, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for erhvervsejendomme i landet med tabsprocenter, der ikke overstiger følgende grænser:

a) tab som følge af låntagning med sikkerhed i erhvervsejendomme på op til 50 % af markedsværdien (eller eventuelt 60 % af belåningsværdien, såfremt denne værdi er lavest) overstiger ikke 0,3 % af de lån med sikkerhed i erhvervsejendomme, der i et givet år er uindfriede, og

b) det samlede tab på långivning med sikkerhed i erhvervsejendomme må ikke overstige 0,5 % af de lån med sikkerhed i erhvervsejendomme, der i et givet år er uindfriede.

59. Hvis en af de grænser, der er anført i punkt 58, overskrides i et givet år, bortfalder retten til at anvende punkt 58 og den betingelse, der er anført i punkt 54, litra b), finder anvendelse, indtil betingelserne i punkt 58 er opfyldt i et efterfølgende år.

60. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat udøver skønsmuligheden i punkt 58, kan de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat tillade deres egne kreditinstitutter at tillægge en risikovægt på 50 % for sådanne engagementer, der er helt og fuldt sikrede ved pant i erhvervsejendomme.

10. POSTER I RESTANCE

61. Uden at dette berører bestemmelserne i punkt 62-65, tillægges den usikrede del af poster, der har været i restance i over 90 dage, og som overskrider en tærskel, der defineres af de kompetente myndigheder, og som afspejler et rimeligt risikoniveau, en risikovægt på:

a) 150 %, hvis værdireguleringerne andrager mindre end 20 % af den usikrede del af engagementets værdi efter regulering, og

b) 100 %, hvis værdireguleringerne andrager mindst 20 % af den usikrede del af engagementets værdi efter regulering.

62. Med henblik på at definere den sikrede del af poster i restance anerkendes den samme sikkerhedsstillelse og garanti som for kreditrisikoreduktion.

63. Når der imidlertid ydes fuld sikkerhed for en post i restance ved hjælp af andre former for sikkerhedsstillelse end dem, der anerkendes til reduktion af kreditrisikoen, kan der efter de kompetente myndigheders skøn tillægges en risikovægt på 100 %, som baseres på strenge operationelle kriterier, for at sikre, at den stillede sikkerhed har den fornødne kvalitet, såfremt værdireguleringerne når op på 15 % af engagementets værdi efter regulering.

64. Engagementerne i punkt 45-50 tillægges en risikovægt på 100 % før værdiregulering, hvis de har været i restance i over 90 dage. Hvis værdireguleringerne udgør mindst 20 % af engagementernes værdi efter regulering, kan risikovægten for den resterende del af engagementet nedsættes til 50 % efter de kompetente myndigheders skøn.

65. Engagementerne i punkt 51-60 tillægges en risikovægt på 100 %, hvis de har været i restance i over 90 dage.

11. POSTER HENHØRENDE UNDER LOVMÆSSIGT FASTSATTE HØJRISIKOKATEGORIER

66. Engagementer, der er særligt risikobetonede, såsom investeringer i risikokapitalvirksomheder og i private aktier, tillægges efter de kompetente myndigheders skøn en risikovægt på 150 %.

67. De kompetente myndigheder kan tillade, at poster, som ikke er i restance og efter bestemmelserne i denne del vægtes med 150 %, og for hvilke der er foretaget værdireguleringer, tillægges en risikovægt på:

a) 100 %, hvis værdireguleringerne andrager mindst 20 % af engagementets værdi efter regulering, og

▼B

b) 50 %, hvis værdireguleringerne andrager mindst 50 % af engagementets værdi efter regulering.

12. ENGAGEMENTER I FORM AF DÆKKEDE OBLIGATIONER

68. Ved »dækkede obligationer« forstås de obligationer, der er defineret i artikel 22, stk. 4, i direktiv 85/611/EØF og sikret ved et af følgende anerkendte aktiver:

a) engagementer, som er indgået med eller garanteret af centralregeringer, centralbanker, offentlige virksomheder, regionale regeringer og lokale myndigheder i EU

b) engagementer, som er indgået med eller garanteret af centralregeringer og centralbanker i ikke-medlemsstater, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, der henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette bilag, og engagementer, som er indgået med eller garanteret af offentlige virksomheder, regionale regeringer og lokale myndigheder i ikke-medlemsstater, og som risikovægtes som engagementer med institutioner eller centralregeringer og centralbanker i overensstemmelse med henholdsvis punkt 8, 9, 14 eller 15 og henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette bilag samt engagementer som omhandlet i dette punkt, der mindst kan henføres til kreditkvalitetstrin 2 som fastsat i dette bilag under forudsætning af, at de ikke overstiger 20 % af den nominelle værdi af udestående dækkede obligationer fra udstedende institutter

c) engagementer indgået med institutioner, der henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette bilag. Den samlede eksponering af denne art må ikke overstige 15 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer. Engagementer, som skyldes overførsel og forvaltning af midler fra låntagere eller fra likvidationer af låntagere, der har optaget lån med sikkerhed i fast ejendom, til indehavere af dækkede obligationer, er ikke omfattet af grænsen på 15 %. Engagementer indgået med institutioner i EU med en løbetid på under 100 dage er ikke omfattet af trin 1-kravet, men disse institutioner skal mindst kunne henføres til kreditkvalitetstrin 2 som fastsat i dette bilag

d) lån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse eller i andele i finske boligselskaber, jf. punkt 46, op til den laveste værdi af panterettighederne sammenlagt med eventuelle tidligere panterettigheder og 80 % af de pantsatte ejendommes værdi; eller med sikkerhed i privilegerede andele udstedt af franske »fonds communs de créances« eller tilsvarende securitisationsenheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning, og som foretager securitisation i forbindelse med engagementer i fast ejendom til beboelse, forudsat at mindst 90 % af aktiverne i sådanne fonds communs de créances eller tilsvarende securitisationsenheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning, består af panterettigheder, der er sammenlagt med alle tidligere panterettigheder op til den laveste værdi, der forfalder via andelene, det nominelle beløb af pantrettighederne og 80 % af de pantsatte ejendommes værdi, og såfremt andelene kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette bilag, hvor sådanne andele ikke overstiger 20 % af den nominelle værdi af det udestående beløb.

Engagementer, som skyldes overførsel og forvaltning af midler eller midler fra låntageres indfrielse af lån med sikkerhed i pantsatte ejendomme eller i privilegerede andele eller værdipapirer er ikke omfattet ved beregningen af grænsen på 90 %

e) lån med sikkerhed i erhvervsejendomme eller i andele i finske boligselskaber, jf. punkt 52, op til den laveste værdi af pantrettighederne sammenlagt med eventuelle tidligere panterettigheder og 60 % af de pantsatte ejendommes værdi; eller med sikkerhed i privilegerede andele udstedt af franske fonds communs de créances eller tilsvarende securitisationsenheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning, og som foretager securitisation i forbindelse med engagementer i erhvervsejendomme, forudsat at mindst 90 % af aktiverne i

▼B

sådanne fonds communs de créances eller tilsvarende securitisationsenheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning, består af panterettigheder, der er sammenlagt med alle tidligere panterettigheder op til den laveste værdi, der forfalder via andelene, det nominelle beløb af pantrettighederne og 60 % af de pantsatte ejendommes værdi, og såfremt andelene kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette bilag, hvor sådanne andele ikke overstiger 20 % af den nominelle værdi af det udestående beløb. De kompetente myndigheder kan anerkende lån med sikkerhed i erhvervsejendomme, hvor belåningsprocenten på 60 forhøjes til højst 70, hvis værdien af de samlede aktiver, der stilles som sikkerhed for de dækkede obligationer, overstiger det udestående nominelle beløb af disse obligationer med mindst 10 %, og obligationsindehavernes fordringer opfylder de retssikkerhedskrav, der er anført i bilag VIII. Obligationsindehavernes fordringer fyldestgøres forud for de øvrige panthaveres fordringer.

Engagementer, som skyldes overførsel og forvaltning af midler eller midler fra låntageres indfrielse af lån med sikkerhed i pantsatte ejendomme eller i privilegerede andele eller værdipapirer er ikke være omfattet ved beregningen af grænsen på 90 %, eller

f) lån med sikkerhed i skibe, hvor panterettighederne sammenlagt med eventuelle tidligere panterettigheder udgør højst 60 % af det pantsatte skibs værdi.

Med henblik herpå omfatter udtrykket »sikret« situationer, hvor de i litra a) — f) beskrevne aktiver ifølge lovgivningen udelukkende anvendes til at beskytte obligationsejerne mod tab.

Indtil 31. december 2010 finder 20 %-grænsen for de privilegerede andele, der er udstedt af franske fonds communs de créances eller tilsvarende securitisationsenheder som specificeret i litra d) og e), ikke anvendelse, forudsat at disse privilegerede andele har en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, der er den gunstigste kreditvurderingskategori, som dette ECAI har med hensyn til dækkede obligationer. Inden udløbet af denne periode skal denne undtagelse revurderes, og på grundlag af denne vurdering kan Kommissionen i givet fald forlænge perioden efter proceduren i artikel 151, stk. 2, med eller uden en yderligere revisionsbestemmelse.

Indtil 31. december 2010 kan de 60 %, der er anført i litra f), erstattes med 70 %. Inden udgangen af denne periode skal denne undtagelse revurderes, og på grundlag af denne vurdering kan Kommissionen i givet fald forlænge perioden efter proceduren i artikel 151, stk. 2, med eller uden en yderligere revisionsbestemmelse.

69. Kreditinstitutterne skal i forbindelse med dækkede obligationer med sikkerhed i fast ejendom overholde minimumskravene i bilag VIII, del 2, punkt 8, og værdiansættelsesreglerne i bilag VIII, del 3, punkt 62-65.

70. Uanset bestemmelserne i punkt 68 og 69 kan dækkede obligationer, som falder ind under definitionen i artikel 22, stk. 4, i direktiv 85/611/EØF og er udstedt inden den 31. december 2007, også omfattes af reglerne om særbehandling indtil forfaldstidspunktet.

71. Risikovægten for dækkede obligationer fastsættes på grundlag af den risikovægt, der tillægges privilegerede usikrede engagementer med det kreditinstitut, der har udstedt dem. Der gælder følgende sammenhæng mellem risikovægtene:

a) hvis engagementer med kreditinstituttet risikovægtes med 20 %, risikovægtes dækkede obligationer med 10 %

b) hvis engagementer med kreditinstituttet risikovægtes med 50 %, risikovægtes dækkede obligationer med 20 %

c) hvis engagementer med kreditinstituttet risikovægtes med 100 %, risikovægtes dækkede obligationer med 50 %, og

▼B

d) hvis engagementer med kreditinstituttet risikovægtes med 150 %, risikovægtes dækkede obligationer med 100 %.

13. POSTER, DER REPRÆSENTERER SECURITISATIONSPOSITIONER

72. Risikovægtede værdier af engagementer vedrørende securitisationspositioner fastsættes i overensstemmelse med artikel 94-101.

▼M5

14. ENGAGEMENTER MED KREDITINSTITUTTER OG VIRKSOMHEDER, FOR HVILKE DER FORELIGGER EN KORTSIGTET KREDITVURDERING

73. Engagementer med kreditinstitutter, for hvilke punkt 29-32 finder anvendelse, og engagementer med virksomheder, for hvilke der foreligger en kortsigtet kreditvurdering udarbejdet af et udpeget ECAI, risikovægtes i henhold til tabel 7, der viser de kompetente myndigheders fordeling af de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger på seks trin på en kreditkvalitetsskala.

▼B

Tabel 7

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

15. ENGAGEMENTER MED INSTITUTTER FOR KOLLEKTIV INVESTERING I VÆRDIPAPIRER

74. Engagementer med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) tillægges, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 75-81, en risikovægt på 100 %.

75. Engagementer med investeringsinstitutter, for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et udpeget ECAI, risikovægtes i henhold til tabel 8, der bygger på de kompetente myndigheders bestemmelse af, hvilket af de seks trin på kreditkvalitetsskalaen de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger skal henføres til.

Tabel 8

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

76. Betragter de kompetente myndigheder en position i et investeringsinstitut som særligt risikobetonet, skal de kræve, at denne position tillægges en risikovægt på 150 %.

77. Kreditinstitutterne kan som anført i punkt 79-81 fastsætte risikovægten for et investeringsinstitut, såfremt følgende anerkendelseskriterier er opfyldt:

a) investeringsinstituttet ledes af et selskab, der er undergivet en medlemsstats tilsyn, og følgende krav med forbehold af kreditinstituttets kompetente myndigheds godkendelse er overholdt:

   i) de ledes af et selskab, som er undergivet et tilsyn, der anses for at svare til det, der er fastlagt i Fællesskabets lovgivning, og

   ii) der sikres det fornødne samarbejde mellem de kompetente myndigheder

b) det oplyses i investeringsinstituttets prospekt eller i et tilsvarende dokument:

   i) hvilke kategorier af aktiver investeringsinstituttet har ret til at investere i, og

   ii) hvilke investeringsgrænser der anvendes, såfremt sådanne er fastsat, og hvordan de er beregnet, og

▼B

c) investeringsinstituttet aflægger beretning om sin virksomhed mindst én gang årligt, således at det er muligt at vurdere dets aktiver og passiver, indtægter og transaktioner i den periode, beretningen dækker.

78. Hvis en kompetent myndighed anerkender et investeringsinstitut i et tredjeland som anført i punkt 77, litra a), kan en kompetent myndighed i en anden medlemsstat basere sig på denne anerkendelse uden selv at foretage en vurdering.

79. Har kreditinstituttet kendskab til et investeringsinstituts underliggende engagementer, kan det i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i artikel 78-83, lade disse underliggende engagementer indgå i beregningen af den gennemsnitlige risikovægt for investeringsinstituttet.

80. Har kreditinstituttet ikke kendskab til de underliggende engagementer i et investeringsinstitut, kan det beregne den gennemsnitlige risikovægt for dette investeringsinstitut i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i artikel 78-83. Det antages i den forbindelse, at investeringsinstituttet først investerer så meget, som det har tilladelse til, i de engagementsklasser, hvor kapitalkravet er højest, og dernæst investerer i de lavere kategorier, indtil den øvre investeringsgrænse er nået.

81. Kreditinstitutter kan i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i punkt 79 og 80, gøre brug af en tredjemand til at beregne og indberette en risikovægt for investeringsinstituttet, forudsat at beregningens og indberetningens nøjagtighed er tilstrækkelig sikret.

16. ANDRE POSTER

16.1. **Behandling**

82. Materielle aktiver i henhold til artikel 4, stk. 10, i direktiv 86/635/EØF tillægges en risikovægt på 100 %.

83. Periodeafgrænsningsposter, hvor kreditinstituttet ikke er i stand til at bestemme modparten i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF, tillægges en risikovægt på 100 %.

84. Likvide midler under overførsel tillægges en risikovægt på 20 %. Kassebeholdning og tilsvarende likvide midler tillægges en risikovægt på 0 %.

85. Medlemsstaterne kan tillade en risikovægt på 10 % for engagementer med kreditinstitutter, som er specialiseret i interbankmarkeder og markeder for offentlig gæld i hjemlandet, og som er underkastet nøje tilsyn af de kompetente myndigheder, når de nævnte aktivposter er helt og fuldt garanteret til hjemlandets kompetente myndigheders tilfredshed ved en kombination af aktivposter, som vægtes med 0 eller 20 % og er anerkendt af myndighederne som passende sikkerhed.

86. Beholdninger af aktier og andre kapitalinteresser tillægges en risikovægt på mindst 100 %, medmindre de fratrækkes egenkapitalen.

87. Guldbarrer, der opbevares i egne boksanlæg eller hos tredjemand, tillægges, for så vidt de understøttes af indskud i guld, en risikovægt på 0 %.

88. I tilfælde af salgs- og tilbagekøbsaftaler samt køb i henhold til terminskontrakt anvendes risikovægten for de omhandlede aktiver og ikke for modparterne.

89. Hvis et kreditinstitut yder kreditbeskyttelse for en række engagementer, således at den n'te misligholdelse i forbindelse med disse engagementer bevirker, at betalingen forfalder, hvorved kontrakten bringes til ophør, tillægges de risikovægte, der er anført i artikel 94-101, forudsat at der er foretaget en ekstern kreditvurdering af produktet med hjælp fra et anerkendt ECAI. Er produktet ikke vurderet af et anerkendt ECAI, aggregeres risikovægtene for samtlige engagementer i kurven med undtagelse af n-1-engagementer op til højst 1 250 %, hvorefter de multipliceres med den nominelle værdi af den beskyttelse, der ydes af kreditderivatet, for at nå frem til den risikovægtede værdi

▼B

af aktiverne. De n-1-engagementer, der ikke indgår i aggregeringen, fastsættes således, at de indbefatter de engagementer, der hver især resulterer i en lavere risikovægtet værdi end den risikovægtede værdi af samtlige engagementer i aggregeringen.

▼M5

90. Værdien af engagementer vedrørende lejekontrakter svarer til de diskonterede minimumslejeindbetalinger. Minimumslejeindbetalinger er betalinger, som lejeren betaler eller har pligt til at betale i løbet af lejekontraktens løbetid, og enhver købsoption (dvs. hvis anvendelsen af optionen er nogenlunde sikker). Ethvert garanteret restbeløb, der opfylder betingelserne i bilag VIII, del 1, punkt 26, 27 og 28, vedrørende anerkendelse af udbydere af kreditrisikoafdækning samt minimumskravene for anerkendelse af andre former for garantier i henhold til bilag VIII, del 2, punkt 14-19, skal være omfattet af minimumslejeindbetalingerne. Engagementerne henføres til den relevante engagementsklasse, jf. artikel 79. Er engagementet en restværdi af leasede ejendomme, beregnes de risikovægtede værdier af engagementet således: 1/t × 100 % × engagementets værdi, hvor t er den største værdi af enten 1 eller det nærmeste hele antal år, der er tilbage af lejemålet.

▼B

DEL 2

Anerkendelse af eksterne kreditvurderingsinstitutter og konvertering af deres kreditvurderinger

1. METODOLOGI

1.1. **Objektivitet**

1. De kompetente myndigheder skal kontrollere, at den metodologi, der danner grundlag for kreditvurderingerne, er stringent, systematisk og tidsmæssigt sammenhængende, og at den valideres på baggrund af den historiske erfaring.

1.2. **Uafhængighed**

2. De kompetente myndigheder skal kontrollere, at metodologien friholdes for ydre politiske påvirkninger eller begrænsninger og for økonomisk pres, der kan indvirke på kreditvurderingen.

3. De kompetente myndigheder tager stilling til, om ECAI'ets metodologi er uafhængig, ved hjælp af en række faktorer, heriblandt:

a) ECAI'ets ejer- og organisationsstruktur

b) ECAI'ets økonomiske ressourcer

c) ECAI'ets personale og ekspertise, og

d) ECAI'ets ledelse.

1.3. **Løbende kontrol**

4. De kompetente myndigheder skal kontrollere, at ECAI'er løbende reviderer deres kreditvurderinger og tilpasser dem til ændringer i den finansielle situation. Vurderingerne revideres efter alle vigtige begivenheder og mindst én gang om året.

5. Inden de kompetente myndigheder giver deres godkendelse, skal de kontrollere, at der for hvert enkelt markedssegment benyttes en vurderingsmetodologi, som bl.a. bygger på følgende standarder:

a) der foretages en nærmere efterprøvning (»backtesting«) mindst én gang om året

b) de kompetente myndigheder sikrer sig, at ECAI'et foretager regelmæssige revideringer, og

c) de kompetente myndigheder kan ved henvendelse til ECAI'et få oplyst, hvilke kontakter det har haft med den overordnede ledelse i de enheder, det rater.

6. De kompetente myndigheder skal træffe passende foranstaltninger til at sikre, at ECAI'erne øjeblikkeligt underretter dem

▼B

om alle væsentlige ændringer af den metodologi, der danner grundlag for kreditvurderingerne.

1.4. **Gennemsigtighed og offentliggørelse**

7. De kompetente myndigheder skal træffe passende foranstaltninger til at sikre, at principperne i den metodologi, ECAI'et benytter, når det udarbejder kreditvurderinger, gøres offentligt tilgængelige, således at alle potentielle brugere bliver i stand til at bedømme, om disse vurderinger foretages på en fornuftig måde.

2. INDIVIDUELLE KREDITVURDERINGER

2.1. **Troværdighed og markedsaccept**

8. De kompetente myndigheder skal kontrollere, at ECAI'ernes individuelle kreditvurderinger opfattes som troværdige og pålidelige hos brugerne af disse kreditvurderinger.

9. De kompetente myndigheder skal bedømme vurderingernes troværdighed ved hjælp af en række faktorer, heriblandt:

a) ECAI'ets markedsandel

b) ECAI'ets indtægter og i mere overordnet forstand dets økonomiske ressourcer

c) hvorvidt den pågældende rating anvendes til prissætning, og

d) hvorvidt mindst to kreditinstitutter gør brug af ECAI's rating til individuelle kreditvurderinger ved emission af obligationer og/eller vurdering af kreditrisici.

2.2. **Gennemsigtighed og offentliggørelse**

10. De kompetente myndigheder skal kontrollere, at individuelle kreditvurderinger som et minimum gøres tilgængelige på samme vilkår for alle kreditinstitutter, der har en legitim interesse i disse individuelle kreditvurderinger.

11. De kompetente myndigheder skal navnlig kontrollere, at individuelle kreditvurderinger på samme vilkår som for tilsvarende indenlandske parter er tilgængelige for ikke-indenlandske kreditinstitutter, der har en legitim interesse i disse individuelle kreditvurderinger.

3. »KONVERTERING«

12. De kompetente myndigheder skal for at kunne sondre mellem de relative risikograder, der fremkommer ved hver enkelt kreditvurdering, tage hensyn til kvantitative faktorer såsom den langsigtede misligholdelsesrate for alle poster med samme kreditvurdering. Hvis det pågældende ECAI er nystiftet eller kun har indsamlet få data om misligholdelser, skal de kompetente myndigheder anmode det om at oplyse, hvad det anser for at være den langsigtede misligholdelsesrate for alle poster med samme kreditvurdering.

13. De kompetente myndigheder skal for at kunne sondre mellem de relative risikograder, der fremkommer ved hver enkelt kreditvurdering, tage hensyn til kvalitative faktorer, heriblandt hvilken gruppe af udstedere ECAI'et dækker, hvilke kreditvurderinger ECAI'et foretager, hvad den enkelte kreditvurdering indeholder, og hvordan ECAI'et definerer misligholdelse.

14. De kompetente myndigheder skal sammenligne misligholdelsesraten for hver enkelt kreditvurdering, der er foretaget af det konkrete ECAI, med en benchmark baseret på den misligholdelsesrate, som andre ECAI'er har registreret for en udstedergruppe, der efter de kompetente myndigheders opfattelse repræsenterer en tilsvarende kreditrisiko.

15. Finder de kompetente myndigheder, at den misligholdelsesrate, som et konkret ECAI har registreret ved en kreditvurdering, til stadighed er betydeligt højere end benchmarken, skal disse myndigheder henføre ECAI'ets kreditvurdering til et højere kreditkvalitetstrin på kreditkvalitetsskalaen.

▼B

16. Hvis de kompetente myndigheder har forhøjet den risikovægt, som et konkret ECAI har fastsat i forbindelse med en bestemt kreditvurdering, og ECAI'et godtgør, at den misligholdelsesrate, der er registreret ved denne kreditvurdering, ikke længere til stadighed er betydeligt højere end benchmarken, kan de kompetente myndigheder beslutte at flytte ECAI'ets kreditvurdering tilbage til det oprindelige kreditkvalitetstrin på kreditkvalitetsskalaen.

DEL 3

Anvendelse af kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsinstitutter til fastlæggelse af risikovægte

1. BEHANDLING

1. Et kreditinstitut kan udnævne et eller flere anerkendte ECAI'er til fastsættelse af risikovægte for aktivposter og ikke-balanceførte poster.

2. Et kreditinstitut, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et anerkendt ECAI for en bestemt kategori af poster, skal anvende disse kreditvurderinger konsekvent for alle engagementer inden for denne kategori.

3. Et kreditinstitut, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et anerkendt ECAI, skal anvende dem vedvarende og konsekvent over tid.

4. Kreditinstituttet kan kun anvende kreditvurderinger fra ECAI'er, hvis de indbefatter samtlige beløb, dvs. både hovedstolen og de renter, der er påløbet.

5. Hvis der for en rated post kun foreligger én kreditvurdering fra et udpeget ECAI, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for denne post.

6. Hvis der foreligger to kreditvurderinger fra udpegede ECAI'er, og disse kreditvurderinger opstiller to forskellige risikovægte for en rated post, tillægges den højeste risikovægt.

7. Hvis der for en rated post foreligger mere end to kreditvurderinger fra udpegede ECAI'er, skal de to vurderinger, der resulterer i de to laveste risikovægte, lægges til grund. Hvis de to laveste risikovægte afviger fra hinanden, tillægges den højeste risikovægt. Hvis de to laveste risikovægte er ens, tillægges denne risikovægt.

2. KREDITVURDERING AF UDSTEDERE OG EMISSIONER

8. Foreligger der en kreditvurdering for et specifikt emissionsprogram eller en specifik emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer engagementet, indgår i, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for denne post.

9. Når der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering for en bestemt post, men der foreligger en kreditvurdering for et specifikt emissionsprogram eller en specifik emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer engagementet, ikke indgår i, eller der foreligger en generel kreditvurdering af udstederen, skal denne kreditvurdering anvendes, hvis den resulterer i en højere risikovægt, end der ellers ville opnås, eller hvis den resulterer i en lavere risikovægt, og det pågældende engagement i alle henseender rangerer pari passu eller anses for privilegeret i forhold til det specifikke emissionsprogram eller den specifikke emissionsfacilitet eller i givet fald i forhold til den pågældende udsteders privilegerede usikrede engagementer.

10. Punkt 8 og 9 er ikke til hinder for anvendelsen af punkt 68-71 i del 1.

11. Kreditvurderinger af udstedere, der tilhører en koncern, kan ikke anvendes som kreditvurderinger af andre udstedere inden for samme koncern.

▼B

3. LANGSIGTEDE OG KORTSIGTEDE KREDITVURDERINGER

12. Kortsigtede kreditvurderinger kan kun anvendes på kortfristede aktivposter og poster under stregen i forbindelse med engagementer med institutter og virksomheder.

13. En kortsigtet kreditvurdering finder kun anvendelse på den post, som den kortsigtede kreditvurdering omhandler, og må ikke benyttes til beregning af risikovægte for andre poster.

14. Uanset bestemmelserne i punkt 13 vil det, hvis en facilitet med kortsigtet rating tillægges en risikovægt på 150 %, medføre, at alle ikke-ratede usikrede engagementer med den pågældende låntager også tillægges en risikovægt på 150 % uden hensyn til, om disse engagementer er kortfristede eller langfristede.

15. Uanset bestemmelserne i punkt 13 vil intet ikke-rated kortfristet engagement kunne tillægges en risikovægt på under 100 %, hvis en facilitet med kortsigtet rating tillægges en risikovægt på 50 %.

4. POSTER I NATIONAL OG UDENLANDSK VALUTA

16. En kreditvurdering, som vedrører en post, der er denomineret i skyldnerens nationale valuta, kan ikke anvendes til beregning af en risikovægt for et andet engagement med samme låntager, når dette engagement er denomineret i udenlandsk valuta.

17. Uanset bestemmelserne i punkt 16 kan de kompetente myndigheder, når et engagement vedrører et kreditinstituts involvering i et lån, som er bevilget af en multinational udviklingsbank, der har status af privilegeret kreditor på markedet, tillade, at kreditvurderingen af låntagerens post i national valuta anvendes til fastsættelse af en risikovægt.

▼B

BILAG VII

METODEN MED INTERNE RATINGS

DEL 1

Risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab

1. BEREGNING AF RISIKOVÆGTEDE VÆRDIER AF ENGAGEMENTER I RELATION TIL KREDITRISIKO

1. Medmindre andet er bestemt, fastsættes inputparametrene sandsynlighed for misligholdelse (»probability of default« (PD)), tab i tilfælde af misligholdelse (»loss given default« (LGD)) og løbetid (»maturity« (M)) som anført i del 2, mens engagementets værdi fastsættes som anført i del 3.

2. De enkelte engagementers risikovægtede værdi beregnes efter følgende formler:

1.1. **Risikovægtede værdier af engagementer med virksomheder, institutioner, centralregeringer og centralbanker**

3. Med forbehold af bestemmelserne i punkt 5-9 beregnes de risikovægtede værdier af engagementer med virksomheder, institutioner, centralregeringer og centralbanker efter følgende formler:

$$\text{Korrelation (R)} = 0.12 \times \left(1 - EXP(-50^{*}\text{PD})\right) / \left(1 - EXP(-50)\right) + 0.24^{*}\left[1 - \left(1 - EXP(-50^{*}\text{ PD})\right) / \left(1 - EXP(-50)\right)\right]$$

$$\text{Amortisationsfaktor (b)} = \left(0.11852 - 0.05478^{*}\ \ln(\text{PD})\right)^{2}$$

$$\text{Risikovægt (RW)} = \left(\text{LGD}^{*}\ \text{N}[(1-\text{R})^{-0.5^{*}}\text{G(PD)} + \left(\text{R} / (1-\text{R})\right)^{0.5^{*}}\text{G}(0.999)] - \text{PD}^{*}\text{LGD}\right)^{*}(1 - 1.5^{*}\ \text{b})^{-1^{*}}\left(1 + (\text{M} - 2.5)^{*}\text{b}\right)^{*} 12.5^{*}1.06$$

N(x) angiver den kumulative fordelingsfunktion for en normeret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x). G(z) angiver den inverse kumulative fordelingsfunktion for en normeret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. den x-værdi, for hvilken det gælder, at N(x)= z).

Hvis PD = 0, er RW: 0.

Hvis PD = 1:

— ved misligholdte engagementer, hvor kreditinstitutterne anvender LGD værdierne i del 2, punkt 8, er RW:0, og

— ved misligholdte engagementer, hvor kreditinstitutterne anvender egne estimater for LGD, er RW: Max{0,12.5* (LGD-EL_{BE})}

hvor EL_{BE} er kreditinstituttets bedste estimat for forventet tab på det misligholdte engagement i overensstemmelse med dette bilags del 4, punkt 80.

Værdien af det risikovægtede engagement = RW * engagementets værdi

4. De risikovægtede værdier af hvert enkelt engagement, der opfylder kravene i bilag VIII, del 1, punkt 29 og bilag VIII, del 2, punkt 22, kan justeres efter følgende formel:

Værdien af det risikovægtede engagement = RW * engagementets værdi * (0,15 + 160*PDpp).

▼B

PDpp = sandsynlighed for misligholdelse (PD) for udbyderen af kreditrisikoafdækningen

RW beregnes ved hjælp af den relevante risikovægtformel, der er anført i punkt 3, for engagementet, sandsynlighed for misligholdelse (PD) for skyldneren og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) for et sammenligneligt direkte engagement med udbyderen af kreditrisikoafdækningen. Amortisationsfaktoren (b) beregnes på grundlag af sandsynligheden for misligholdelse (PD) for udbyderen af kreditrisikoafdækningen eller sandsynligheden for misligholdelse (PD) for skyldneren afhængig af, hvilken værdi der er lavest.

5. For engagementer med virksomheder, som tilhører en koncern, hvis samlede årsomsætning er på under 50 mio. EUR, kan kreditinstitutterne anvende følgende korrelationsformel til beregning af risikovægtene for erhvervsengagementer. S står i denne formel for den samlede årsomsætning i mio. EUR, hvor 5 mio. EUR <= S <= 50 mio. EUR. Hvis den registrerede omsætning er på under 5 mio. EUR, sættes den til 5 mio. EUR. For erhvervede fordringer svarer den samlede årsomsætning til det vægtede gennemsnit af de enkelte engagementer i puljen.

$$\text{Korrelation (R)} = 0.12 \times \left(1 - EXP(-50^{*}\text{PD})\right) / \left(1 - EXP(-50)\right) + 0.24^{*}\left[1 - \left(1 - EXP(-50^{*}\text{PD})\right) / \left(1 - EXP(-50)\right)\right] - 0.04^{*}\left(1 - (\text{S} - 5) / 45\right)$$

Kreditinstitutter skal lægge koncernens samlede aktiver til grund i stedet for den samlede årsomsætning, hvis den samlede årsomsætning ikke udgør en relevant indikator for virksomhedens størrelse, og de samlede aktiver udgør en mere relevant indikator end den samlede årsomsætning.

6. Hvis kreditinstituttet i forbindelse med specialiserede udlånsengagementer ikke kan godtgøre, at dets estimater af sandsynligheden for misligholdelse opfylder de minimumskrav, der er anført i del 4, skal det fastsætte risikovægte for disse engagementer i henhold til tabel 1.

Tabel 1:

Restløbetid	kategori 1	kategori 2	kategori 3	kategori 4	kategori 5
Under $2^{1/2}$ år	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
$2^{1/2}$ år eller derover	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

De kompetente myndigheder kan tillade, at kreditinstitutter som hovedregel fastsætter særligt fordelagtige risikovægte på 50 % for engagementer i kategori 1 og en risikovægt på 70 % for engagementer i kategori 2, forudsat at kreditinstitutternes emissions- og andre risikokarakteristika berettiger en placering i den relevante kategori.

Kreditinstitutterne skal ved fastsættelsen af risikovægte for specialiserede udlånsengagementer tage hensyn til følgende faktorer: den finansielle styrke, det politiske og lovgivningsmæssige miljø, transaktionernes og/eller aktivernes art, garantistillerens og virksomhedens styrke samt eventuelle indtægter fra offentlig-private partnerskaber og værdipapirporteføljen.

7. Med hensyn til deres erhvervede fordringer på selskaber skal kreditinstitutter opfylde de minimumskrav, der er angivet i del 4, punkt 105-109. I forbindelse med erhvervede fordringer på selskaber, der også opfylder betingelserne i punkt 14, kan standarderne i del 4 for risikokvantificering af detailengagementer anvendes, hvis det ville være urimeligt belastende for et kreditinstitut at benytte de standarder for risikokvantificering af erhvervsengagementer, der er fastsat i del 4.

▼B

8. Når der er tale om erhvervede fordringer på selskaber, kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, eller fuld eller delvis sikkerhedsstillelse for første del af et tab som følge af misligholdelse, udvandingstab eller begge dele behandles som »first-loss«-positioner som led i IRB-securitisationsrammerne.

9. Hvis et kreditinstitut yder kreditbeskyttelse for en række engagementer, således at den n'te misligholdelse i forbindelse med disse engagementer bevirker, at betalingen forfalder, hvorved kontrakten bringes til ophør, anvendes de risikovægte, der er anført i artikel 94-101, forudsat at der er foretaget en ekstern kreditvurdering af produktet med hjælp fra et anerkendt ECAI. Er produktet ikke vurderet af et anerkendt ECAI, aggregeres risikovægtene for samtlige engagementer i kurven med undtagelse af n-1-engagementer, hvor summen af værdien af det forventede tab multipliceret med 12,5 og af det risikovægtede engagement ikke overstiger den nominelle værdi af den beskyttelse, der ydes af kreditderivatet, multipliceret med 12,5. De n-1-engagementer, der ikke indgår i aggregeringen, fastsættes således, at de indbefatter de engagementer, der hver især resulterer i en lavere risikovægtet værdi end den risikovægtede værdi af samtlige engagementer i aggregeringen.

1.2. **Risikovægtede værdier af detailengagementer**

10. Med forbehold af punkt 12 og 13 beregnes de risikovægtede værdier af detailengagementer efter følgende formler:

$$\text{Korrelation (R)} = 0.03 \times \left(1 - EXP(-35^{*}PD)\right) / \left(1 - EXP(-35)\right) + 0.16^{*}\left[1 - \left(1 - EXP(-35^{*}PD)\right) / \left(1 - EXP(-35)\right)\right]$$

Risikovægt (RW) =

$$\left(LGD^{*}\mathrm{N}\left[(1-\mathrm{R})^{-0.5^{*}}\mathrm{G}(\mathrm{PD}) + \left(\mathrm{R} / (1-\mathrm{R})\right)^{0.5^{*}}\mathrm{G}(0.999)\right] - \mathrm{PD}^{*}\mathrm{LGD}\right)^{*}(1 - 1.5^{*}\mathrm{b})^{-1^{*}}\left(1 + (\mathrm{M} - 2.5)^{*}\mathrm{b}\right)^{*}12.5^{*}1.06$$

N(x) angiver den kumulative fordelingsfunktion for en normeret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med x). G(z) angiver den inverse kumulative fordelingsfunktion for en normeret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. den x-værdi, for hvilken det gælder, at N(x)= z).

Hvis sandsynlighed for misligholdelse (PD) = 1 (misligholdt engagement), er RW: Max{0,12.5 *(LGD-EL_{BE})}

hvor EL_{BE} er kreditinstituttets bedste estimat for forventet tab på det misligholdte engagement i overensstemmelse med dette bilags del 4, punkt 80.

Værdien af det risikovægtede engagement = RW * engagementets værdi

11. De risikovægtede værdier af hvert enkelt engagement med mindre og mellemstore foretagender som defineret i artikel 86, stk. 4, som opfylder kravene i bilag VIII, del 1, punkt 29 og bilag VIII, del 2, punkt 22, kan beregnes i overensstemmelse med punkt 4.

12. For detailengagementer med sikkerhed i fast ejendom benyttes en korrelation (R) på 0,15 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationsformlen i punkt 10.

13. For de kvalificerede revolverende detailengagementer, der er defineret i litra a) - e), benyttes en korrelation (R) på 0,04 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationsformlen i punkt 10.Engagementer betegnes som kvalificerede revolverende detailengagementer med kvalificerede udstedere, hvis de opfylder følgende betingelser:

▼B

a) engagementerne er indgået med enkeltpersoner

b) engagementerne er revolverende og usikrede, og de kan umiddelbart opsiges uden betingelser af kreditinstituttet, hvis de ikke udnyttes med det samme (revolverende engagementer defineres i denne forbindelse som engagementer, hvor tilgodehavender hos kunder varierer alt efter, hvor meget disse kunder vælger at låne eller betale tilbage, op til den grænse, kreditinstituttet har fastsat). Uudnyttede lånetilsagn kan opsiges uden betingelser, hvis vilkårene herfor sætter kreditinstituttet i stand til at opsige dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning

c) engagementet med hver enkelt person i delporteføljen udgør højst 100 000 EUR

d) kreditinstituttet er i stand til at godtgøre, at korrelationsformlen i dette punkt kun anvendes i forbindelse med porteføljer, hvor tabsprocenterne udviser lav volatilitet set i forhold til de gennemsnitlige tabsprocenter, navnlig i det interval, hvor sandsynligheden for misligholdelse er mindst. De kompetente tilsynsmyndigheder undersøger den relative volatilitet med hensyn til tabsprocenter i de revolverende delporteføljer med kvalificerede udstedere på detailmarkedet samt den samlede revolverende portefølje med kvalificerede udstedere på detailmarkedet og har til hensigt at udveksle oplysninger om særlige karakteristika for tab på revolverende engagementer med kvalificerede udstedere på detailmarkedet i de forskellige lande, og

e) den kompetente myndighed finder det foreneligt med delporteføljens grundlæggende risikokarakteristika at behandle engagementet som et revolverende engagement med en kvalificeret udsteder på detailmarkedet.

Som undtagelse fra litra b) kan de kompetente myndigheder se bort fra kravet om, at engagement skal være usikret, når det drejer sig om sikrede kreditfaciliteter, der er forbundet med en lønkonto. I så fald medregnes de beløb, der stammer fra sikkerhedsstillelsen, ikke i tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimatet.

14. Erhvervede fordringer skal for at kunne behandles som lån på detailmarkedet opfylde de minimumskrav, der er anført i del 4, punkt 105-109, samt følgende betingelser:

a) kreditinstituttet har købt fordringerne af udenforstående tredjemænd, og dets engagement med låntageren for den pågældende fordring indebærer ingen risici, der direkte eller indirekte udgår fra kreditinstituttet selv

b) de erhvervede fordringer opstår på uafhængig basis mellem sælgeren og låntageren. Mellemværender mellem virksomheder i samme koncern og mellem virksomheder ved hjælp af modkontering kan ikke uden videre behandles på den pågældende måde

c) det købende kreditinstitut har ret til det samlede provenu af de erhvervede fordringer eller til en forholdsmæssig andel af provenuet, og

d) porteføljen af erhvervede fordringer er tilstrækkelig diversificeret.

15. Ved erhvervede fordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, fuld eller delvis sikkerhedsstillelse som »first-loss«-sikring som følge af misligholdelse, tab som følge af udvanding eller begge dele behandles som »first-loss«-positioner som led i IRB-securitisationsrammerne.

16. I forbindelse med blandede puljer af erhvervede fordringer på detailmarkedet, hvor de købende kreditinstitutter ikke er i stand til at adskille engagementer med sikkerhed i fast ejendom og revolverende detailengagementer med kvalificerede udstedere fra andre detailengagementer, anvendes den funktion til bereg-

▼B

ning af risikovægten for kunder på detailmarkedet, der resulterer i det højeste kapitalkrav for disse engagementer.

1.3. **Risikovægtede værdier af aktiepositioner**

17. Kreditinstitutterne kan anvende forskellige metoder for forskellige porteføljer, såfremt kreditinstitutterne selv anvender forskellige metoder internt. Hvis et kreditinstitut anvender forskellige metoder, skal det godtgøre over for de kompetente myndigheder, at disse metoder er valgt på et konsistent grundlag og ikke bunder i regelarbitrage.

18. De kompetente myndigheder kan uanset bestemmelserne i punkt 17 tillade, at der fastsættes risikovægtede værdier for aktiepositioner med accessoriske servicevirksomheder efter reglerne om behandling af andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser.

1.3.1. Den forenklede risikovægtningsmetode

19. De risikovægtede værdier af positioner beregnes efter følgende formel:

Risikovægt (RW) = 190 % for private aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer

Risikovægt (RW) = 290 % for positioner i børsnoterede aktier

Risikovægt (RW) = 370 % for alle andre aktiepositioner

Værdien af den risikovægtede position = RW * positionens værdi

20. Korte likvide positioner og afledte instrumenter uden for handelsbeholdningen kan modregnes med lange positioner i samme individuelle aktier, forudsat at disse instrumenter udtrykkeligt er beregnet til risikoafdækning af specifikke aktiepositioner, og at risikoafdækningen gælder i mindst et år mere. Andre korte positioner behandles, som om der var tale om lange positioner, og den relevante risikovægt tillægges de enkelte positioners absolutte værdi. Er der manglende match mellem positionernes løbetid, anvendes samme metode som for erhvervsengagementer, som fastlagt i bilag VII, del 2, punkt 16.

21. Kreditinstitutter kan anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse, der er baseret på en aktieposition, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i artikel 90-93.

1.3.2. Sandsynlighed for misligholdelse (PD)-/tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-metoden

22. De risikovægtede værdier af engagementer beregnes efter formlerne i punkt 3. Hvis kreditinstitutterne ikke råder over tilstrækkelige oplysninger til at kunne anvende den definition af misligholdelse, der er anført i del 4, punkt 44-48, justeres risikovægtene med en faktor 1,5.

23. For de enkelte engagementer må summen af værdien af det forventede tab multipliceret med 12,5 og af det risikovægtede engagement ikke overstige engagementets værdi multipliceret med 12,5.

24. Kreditinstitutter kan anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse, der er baseret på en aktieposition, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i artikel 90-93. Det kræver, at tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) fastsættes til 90 % for engagementet med den part, der yder risikoafdækningen. For private aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer kan tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) fastsættes til 65 %. Løbetiden sættes med henblik herpå til 5 år.

1.3.3. Metoden med interne modeller

▼M5

25. De risikovægtede værdier af engagementer opgøres ud fra det potentielle tab på kreditinstituttets aktiepositioner, hvilket beregnes ved brug af interne modeller for den potentielle risiko for tab (»value-at-risk«) baseret på et ensidigt 99 %-konfidensinterval, der viser forskellen mellem kvartalsafkastet og et passende risikofrit afkast, der er beregnet over en længere analy-

▼M5

seperiode, multipliceret med 12,5. De risikovægtede værdier af engagementer på aktieporteføljeniveauet må ikke være lavere end summerne af de risikovægtede værdier af engagementer, der som et minimum kræves efter sandsynlighed for misligholdelse (PD)-/tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-metoden, og de tilsvarende forventede tab multipliceret med 12,5 og beregnet på basis af de i del 2, punkt 24, anførte sandsynlighed for misligholdelse (PD)-værdier og de dertil hørende tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-værdier i del 2, punkt 25 og 26.

▼B

26. Kreditinstitutter kan anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse, der er baseret på en aktieposition.

1.4. **Risikovægtede værdier af engagementer vedrørende andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser**

▼M5

27. De risikovægtede værdier af engagementer beregnes efter følgende formel:

Værdien af det risikovægtede engagement = 100 % × engagementets værdi;

hvis engagementet er en restværdi af leasede ejendomme, beregnes de risikovægtede værdier af engagementet dog således:

1/t × 100 % × engagementets værdi,

hvor t er den største værdi af enten 1 eller det nærmeste hele antal år, der er tilbage af lejemålet.

▼B

2. BEREGNING AF RISIKOVÆGTEDE VÆRDIER AF ENGAGEMENTER MED HENSYN TIL UDVANDINGSRISICI FOR ERHVERVEDE FORDRINGER

28. Risikovægte for udvandingsrisici vedrørende erhvervede fordringer på selskaber og detailfordringer:

Risikovægtene beregnes efter formlen i punkt 3. Inputparametrene sandsynlighed for misligholdelse (PD) og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) bestemmes som anført i del 2, engagementets værdi bestemmes som anført i del 3, og løbetiden sættes til 1 år. Hvis kreditinstitutterne kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at udvandingsrisikoen er ubetydelig, behøver den ikke at blive anerkendt.

3. BEREGNING AF DE FORVENTEDE TAB

29. Medmindre andet er anført, bestemmes inputparametrene sandsynlighed for misligholdelse (PD) og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) som anført i del 2 og engagementets værdi som anført i del 3.

30. De forventede tab vedrørende engagementer med virksomheder, institutioner, centralregeringer og centralbanker samt detailengagementer beregnes efter følgende formler:

Forventet tab (EL) = sandsynlighed for misligholdelse (PD) × tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)

Værdien af det forventede tab = EL × engagementets værdi

Ved misligholdte engagementer (sandsynlighed for misligholdelse (PD) = 1), hvor kreditinstitutterne bruger deres egne estimater for tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), er EL EL_{BE}, kreditinstituttets bedste estimat for forventet tab på det misligholdte engagement i henhold til del 4, punkt 80.

For engagementer, der behandles som anført i del 1, punkt 4, fastsættes EL til 0.

31. De forventede tab vedrørende specialiserede udlånsengagementer, hvor kreditinstitutterne anvender de risikovægtningsmetoder, der er anført i punkt 6, klassificeres i henhold til tabel 2.

▼B

Tabel 2:

Restløbetid	kategori 1	kategori 2	kategori 3	kategori 4	kategori 5
Under $2^{1/2}$ år	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
EL for $2^{1/2}$ år eller derover	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

Hvis de kompetente myndigheder har tilladt, at et kreditinstitut som hovedregel anvender særligt fordelagtige risikovægte på 50 % for engagementer i kategori 1 og 70 % for engagementer i kategori 2, vil det forventede tab ligge på 0 % for engagementer i kategori 1 og 0,4 % for engagementer i kategori 2.

32. De forventede tab vedrørende aktiepositioner, hvor de risikovægtede værdier af disse engagementer beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i punkt 19-21, beregnes efter følgende formel:

Værdien af det forventede tab = EL × engagementets værdi

Der anvendes følgende EL-værdier:

Forventet tab (EL) = 0,8 % for private aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer

Forventet tab (EL) = 0,8 % for positioner i børsnoterede aktier

Forventet tab (EL) = 2,4 % for alle andre aktiepositioner.

33. De forventede tab vedrørende aktiepositioner, hvor de risikovægtede værdier af disse engagementer beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i punkt 22-24, beregnes efter følgende formler:

Forventet tab (EL) = sandsynlighed for misligholdelse (PD) × tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)

Værdien af det forventede tab = EL × engagementets værdi

34. De forventede tab vedrørende aktiepositioner, hvor de risikovægtede værdier af disse engagementer beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i punkt 25-26, udgør 0 %.

35. De forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer beregnes efter følgende formel:

Forventet tab (EL) = sandsynlighed for misligholdelse (PD) × tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), og

Værdien af det forventede tab = EL × engagementets værdi

4. BEHANDLING AF DE FORVENTEDE TAB

36. De forventede tab, der beregnes i overensstemmelse med punkt 30, 31 og 35, fratrækkes summen af de værdireguleringer og hensættelser, der foretages for disse engagementer. Nedslag i forbindelse med balanceførte engagementer, der er erhvervet som misligholdte engagementer, jf. del 3, punkt 1, behandles som værdireguleringer. De forventede tab vedrørende securitiserede engagementer og de værdireguleringer og hensættelser, der foretages for disse engagementer, indgår ikke i denne beregning.

DEL 2

Sandsynlighed for misligholdelse (PD), tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og løbetid (M)

1. Inputparametrene sandsynlighed for misligholdelse (PD), tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og løbetid (M), som anvendes ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab, der er anført i del 1, baseres på kreditinstituttets estimater i overensstemmelse med del 4, forudsat at følgende bestemmelser er overholdt.

▼B

1. ENGAGEMENTER MED VIRKSOMHEDER, INSTITUTIONER SAMT CENTRALREGERINGER OG CENTRALBANKER

1.1. **Sandsynlighed for misligholdelse (PD)**

2. Sandsynlighed for misligholdelse (PD) for et engagement med en virksomhed eller en institution fastsættes til mindst 0,03 %.

3. For erhvervede fordringer på selskaber, hvor kreditinstituttet ikke kan godtgøre, at dets sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater opfylder minimumskravene i del 4, bestemmes sandsynligheden for misligholdelse (PD) ved hjælp af følgende metoder. For privilegerede krav vedrørende erhvervede fordringer på selskaber baseres sandsynligheden for misligholdelse (PD) på kreditinstituttets estimat af det forventede tab divideret med tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) for disse fordringer. For efterstillede krav vedrørende erhvervede fordringer på selskaber baseres sandsynligheden for misligholdelse (PD) på kreditinstituttets estimat af det forventede tab. Hvis et kreditinstitut har tilladelse til at benytte sine egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) for erhvervsengagementer, og det er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende erhvervede fordringer på selskaber i sandsynlighed for misligholdelse (PD) og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), kan sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimatet anvendes.

4. Sandsynlighed for misligholdelse (PD) udgør 100 % for låntagere, der er i restance.

5. Kreditinstitutter kan anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse vedrørende sandsynligheden for misligholdelse (PD) i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 90-93. Med hensyn til udvandingsrisiko kan de kompetente myndigheder også anerkende andre udbydere af ufinansieret kreditbeskyttelse end de i bilag VIII, del 1, nævnte.

6. Kreditinstitutter, der benytter deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), kan med forbehold af bestemmelserne i punkt 10 anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse ved at justere sandsynligheden for misligholdelse (PD).

7. I forbindelse med udvandingsrisici for erhvervede fordringer på selskaber fastsættes sandsynligheden for misligholdelse (PD), så den svarer til estimatet af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici. Hvis et kreditinstitut har tilladelse til at benytte sine egne tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater for erhvervsengagementer, og det er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer i selskaber i sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), kan sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimatet anvendes. Kreditinstitutterne kan anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse i sandsynlighed for misligholdelse (PD) i overensstemmelse med artikel 90-93. De kompetente myndigheder kan anerkende andre udbydere af ufinansieret beskyttelse end de i bilag VIII, del 1, nævnte. Hvis et kreditinstitut har tilladelse til at anvende sine egne tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater vedrørende udvandingsrisiko for erhvervede fordringer på selskaber, kan det anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse ved at justere sine sandsynlighed for misligholdelse (PD)'er, jf. dog punkt 10.

1.2. **Tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)**

8. Kreditinstitutterne skal anvende følgende tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-værdier:

a) privilegerede engagementer uden anerkendt sikkerhedsstillelse: 45 %

b) efterstillede engagementer uden anerkendt sikkerhedsstillelse: 75 %

c) kreditinstitutter kan anerkende finansieret og ufinansieret kreditbeskyttelse vedrørende tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) i overensstemmelse med artikel 90-93

▼B

d) dækkede obligationer som defineret i bilag VI, del 1, punkt 68-70, kan tillægges en tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-værdi på 12,5 %

e) for privilegerede engagementer vedrørende erhvervede fordringer på selskaber, hvor kreditinstituttet ikke kan godtgøre, at dets sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater opfylder minimumskravene i del 4: 45 %

f) for efterstillede engagementer vedrørende erhvervede fordringer på selskaber, hvor kreditinstituttet ikke kan godtgøre, at dets sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater opfylder minimumskravene i del 4: 100 %, og

g) for udvandingsrisici vedrørende erhvervede fordringer på selskaber: 75 %.Indtil 31. december 2010 kan dækkede obligationer som defineret i bilag VI, del 1, punkt 68-70 tillægges en tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-værdi på 11,25 %, hvis:

— obligationerne er sikret i aktiver i henhold til bilag VI, del 1, punkt 68, litra a) - c), der alle kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette bilag

— hvor aktiver i henhold til bilag VI, del 1, punkt 68, litra d) og e), anvendes som sikkerhed, er de respektive øvre grænser, der fastsættes i de enkelte tilfælde, 10 % af den nominelle værdi af det udestående beløb

— aktiverne i bilag VI, del 1, punkt 68, litra f) ikke anvendes som sikkerhedsstillelse eller

— de dækkede obligationer har en kreditvurdering fra et udpeget ECAI, der er den gunstigste kreditvurderingskategori, som dette ECAI har med hensyn til dækkede obligationer.

Senest den 31. december 2010 skal denne fravigelse nyvurderes, og på grundlag af denne vurdering kan Kommissionen forelægge forslag efter proceduren i artikel 151, stk. 2.

9. Uanset punkt 8 kan et kreditinstitut med hensyn til udvandings- og misligholdelsesrisici, hvis det har tilladelse til at benytte sine egne tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater for erhvervsengagementer, og det er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende erhvervede fordringer på selskaber i sandsynlighed for misligholdelse (PD) og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), anvende tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimatet for erhvervede fordringer på selskaber.

10. Uanset punkt 8 kan et kreditinstitut, hvis det har tilladelse til at benytte sine egne tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater for engagementer med virksomheder, institutioner, centralregeringer og centralbanker, anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse ved at justere sandsynlighed for misligholdelse (PD)- eller tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimaterne, forudsat at minimumskravene i del 4 er opfyldt, og der er opnået godkendelse fra de kompetente myndigheder. Kreditinstitutter må ikke fastsætte justerede sandsynlighed for misligholdelse (PD)- og/eller tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-værdier for garanterede engagementer, hvis det resulterer i, at den justerede risikovægt bliver lavere end for et lignende direkte engagement med garantistilleren.

11. Med henblik på del 1, punkt 4, og uanset punkt 8 og 10 fastsættes tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) for et sammenligneligt direkte engagement med udbyderen af kreditrisikoafdækningen på grundlag af enten tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) vedrørende en ikke-afdækket facilitet i relation til garantistilleren eller skyldnerens ikke-afdækkede facilitet afhængig af, om der, såfremt både garantistilleren og skyldneren misligholder deres forpligtelser i den afdækkede transaktions levetid, foreligger dokumentation for, og garantiens struktur indikerer, at størrelsen af det beløb, der vil kunne inddrives, vil afhænge af garantistilleren henholdsvis skyldnerens finansielle situation.

▼B

1.3. **Løbetid (M)**

12. Med forbehold af punkt 13 fastsætter kreditinstitutterne for engagementer i tilknytning til genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer løbetiden (M) til 0,5 år, mens de for alle andre engagementer fastsætter løbetiden til 2,5 år. De kompetente myndigheder kan forlange, at alle kreditinstitutter på deres område anvender den pågældende løbetid på hvert engagement som anført i punkt 13.

13. Kreditinstitutter, der har tilladelse til at benytte deres egne tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater og/eller deres egne omregningsfaktorer for engagementer med virksomheder, institutioner eller centralregeringer og centralbanker, skal beregne løbetiden for hvert af disse engagementer som anført i litra a) - e) og med forbehold af bestemmelserne i punkt 14-16. Løbetiden må under ingen omstændigheder overstige 5 år.

a) For et instrument, der er underlagt en pengestrømsplan, beregnes løbetiden efter følgende formel:

$$M = \mathrm{MAX}\left\{1;\ \mathrm{MIN}\left\{\sum_t t^* CF_t \ / \sum_t CF_t\ ;\ 5\right\}\right\}$$

hvor CF_t angiver de betalinger (afdrag, renter og gebyrer), låntageren har forpligtet sig til at foretage i perioden t.

b) For derivater, der er underlagt en rammeaftale om netting, fastsættes løbetiden ud fra engagementets vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal mindst være på 1 år. Løbetiden vægtes i forhold til den nominelle værdi af hvert engagement.

▼M5

c) For engagementer, der er knyttet til fuldt sikrede eller næsten fuldt sikrede derivatinstrumenter (som beskrevet i bilag IV), transaktioner og fuldt eller næsten fuldt sikrede »margin lending«-transaktioner, der er underlagt en masternettingaftale, beregnes løbetiden ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal være på mindst 10 dage. For genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer, der er underlagt en rammeaftale om netting, fastsættes løbetiden ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal mindst være på 5 dage. Løbetiden vægtes i forhold til den nominelle værdi af hver transaktion.

▼B

d) Har et kreditinstitut tilladelse til at benytte sine egne sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater for erhvervede fordringer på selskaber, fastsættes en løbetid for de trukne beløb svarende til den engagementsvægtede gennemsnitlige løbetid for de erhvervede fordringer. Løbetiden skal mindst være på 90 dage. Den samme løbetid anvendes også for uudnyttede beløb, der indgår i en fastlagt købsfacilitet, forudsat at denne facilitet indeholder effektive klausuler, regler om førtidsindfrielse eller andre elementer, der beskytter det købende kreditinstitut mod væsentlige forringelser af kvaliteten af de fremtidige fordringer, det har pligt til at købe i facilitetens løbetid. I mangel af en sådan effektiv beskyttelse beregnes løbetiden for uudnyttede beløb som summen af den længste løbetid for en potentiel fordring, der indgår i købsaftalen, og købsfacilitetens restløbetid. Løbetiden skal være på mindst 90 dage.

e) Når der er tale om andre instrumenter end dem, der er nævnt i dette punkt, eller kreditinstituttet ikke er i stand til at beregne løbetiden som anført i litra a), fastsættes løbetiden til det maksimale tidsrum (målt i år), låntageren har fået til at indfri alle sine kontraktlige forpligtelser. Løbetiden skal være på mindst 1 år.

f) Såfremt kreditinstitutter benytter den metode med interne modeller, der er fastsat i bilag III, del 6, til beregning af

▼B

engagementers værdi, beregnes løbetiden for de engagementer, som de anvender denne metode på, og hvor løbetiden for den længste kontrakt i nettinggruppen overstiger et år, efter følgende formel:

$$M = MIN\left(\frac{\sum_{k=1}^{tk\leq 1year} EffectiveEE_k{}^*\Delta t_k{}^* df_k + \sum_{tk>1year}^{maturity} EE_k{}^*\Delta t_k{}^* df_k}{\sum_{k=1}^{tk\leq 1year} EffectiveEE_k{}^*\Delta t_k{}^* df_k};5\right)$$

hvor:

df_k er den risikofrie diskonteringsfaktor for det fremtidige tidspunkt t_k og de resterende symboler er defineret i bilag III, del 6.

Uanset punkt 13, litra f, første afsnit, kan et kreditinstitut, der benytter en intern model til beregning af en ensidig kreditværdijustering med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse anvende den faktiske låneperiode, der estimeres ved hjælp af en intern model som M.

Med forbehold af punkt 14 finder formlen i litra a) anvendelse på nettinggrupper, hvor den oprindelige løbetid for alle kontrakter er på under et år, og

g) Med henblik på del 1, punkt 4, er løbetiden den effektive løbetid for kreditrisikoafdækningen, dog mindst et år.

▼M5

14. Uanset punkt 13, litra a), b), c), d) og e), skal løbetiden fastsættes til mindst én dag for:

▼B

— fuldt eller næsten fuldt sikrede derivatinstrumenter som beskrevet i bilag IV

— fuldt eller næsten fuldt sikrede »margin lending«-transaktioner og

— genkøbstransaktioner samt transaktioner vedrørende ud- eller indlån i værdipapirer eller råvarer

såfremt dokumentationen indeholder krav om daglig fastsættelse af margen og daglig værdiansættelse og bestemmelser, der gør det muligt at iværksætte øjeblikkelig likvidation eller modregning af sikkerhedsstillelse i tilfælde af misligholdelse eller manglende fastsættelse af margen.

For andre kortfristede engagementer, som de kompetente myndigheder angiver, og som ikke indgår i kreditinstituttets løbende engagement med skyldneren, skal løbetiden i øvrigt fastsættes til mindst én dag. De specifikke omstændigheder skal undersøges omhyggeligt i hvert enkelt tilfælde.

15. De kompetente myndigheder kan tillade, at der for engagementer med virksomheder, som er beliggende i Fællesskabet, og hvis konsoliderede omsætning og konsoliderede aktiver udgør under 500 mio. EUR, anvendes den løbetid, der er anført i punkt 12. Kompetente myndigheder kan erstatte samlede aktiver for en værdi af EUR 500 mio. med samlede værdier for en værdi af EUR 1 000 mio. for virksomheder, der hovedsaglig investerer i fast ejendom.

16. Manglende løbetidsmatch behandles som anført i artikel 90-93.

2. DETAILENGAGEMENTER

2.1. **Sandsynlighed for misligholdelse (PD)**

17. Sandsynligheden for misligholdelse (PD) af et engagement fastsættes til mindst 0,03 %.

18. Sandsynligheden for misligholdelse (PD) udgør 100 % for låntagere, der er i restance, eller, hvis der tages udgangspunkt i gælden, for misligholdte engagementer.

▼B

19. I forbindelse med udvandingsrisici for erhvervede fordringer fastsættes sandsynligheden for misligholdelse (PD), så den svarer til estimaterne af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici. Hvis et kreditinstitut er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer i sandsynlighed for misligholdelse (PD) og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), kan sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimatet anvendes.

20. Ufinansieret kreditbeskyttelse kan med forbehold af bestemmelserne i punkt 22 anerkendes ved justering af sandsynligheden for misligholdelse (PD). I så fald skal bestemmelserne i artikel 90 — 93 overholdes i forbindelse med udvandingsrisiko, hvis kreditinstitutterne ikke anvender deres egne tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater; i denne forbindelse kan de kompetente myndigheder anerkende andre udbydere af ufinansieret beskyttelse end de i bilag VIII, del 1, nævnte.

2.2. **Tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)**

21. Kreditinstitutter skal tilvejebringe deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), forudsat at minimumskravene i del 4 er opfyldt, og der er opnået godkendelse fra de kompetente myndigheder. For udvandingsrisici vedrørende erhvervede fordringer fastsættes en tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-værdi på 75 %. Hvis et kreditinstitut er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer i sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), kan tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimatet anvendes.

22. Ufinansieret kreditbeskyttelse kan anerkendes ved justering af sandsynlighed for misligholdelse (PD)- eller tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimaterne, forudsat at minimumskravene i del 4, punkt 99-104, er opfyldt, og der er opnået godkendelse fra de kompetente myndigheder, enten for et enkelt engagement eller for en pulje af engagementer. Kreditinstitutter må ikke fastsætte justerede sandsynlighed for misligholdelse (PD)- eller tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-værdier for garanterede engagementer, hvis det resulterer i, at den justerede risikovægt bliver lavere end for et lignende direkte engagement med garantistilleren.

23. Med henblik på del 1, punkt 11, og uanset punkt 22 fastsættes tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) for et sammenligneligt direkte engagement med udbyderen af kreditrisikoafdækningen på grundlag af enten tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) vedrørende en ikke-afdækket facilitet i relation til garantistilleren eller skyldnerens ikke-afdækkede facilitet afhængig af, om der, såfremt både garantistilleren og skyldneren misligholder deres forpligtelser i den afdækkede transaktions levetid, foreligger dokumentation for, og garantiens struktur indikerer, at størrelsen af det beløb, der vil kunne inddrives, vil afhænge af garantistilleren henholdsvis skyldnerens finansielle situation.

3. AKTIEPOSITIONER, DER BEHANDLES EFTER SANDSYNLIGHED FOR MISLIGHOLDELSE (PD)-/TAB I TILFÆLDE AF MISLIGHOLDELSE (LGD)-METODEN

3.1. **Sandsynlighed for misligholdelse (PD)**

24. Sandsynligheden for misligholdelse bestemmes efter de metoder, der gælder for erhvervsengagementer.Sandsynligheden for misligholdelse (PD) skal mindst udgøre:

a) 0,09 % for positioner i børsnoterede aktier, hvor investeringen indgår i et længerevarende kundeforhold

b) 0,09 % for positioner i ikke-børsnoterede aktier, hvor investeringsafkastet er baseret på regelmæssige og periodiske pengestrømme, der ikke skyldes kursgevinster

c) 0,40 % for positioner i børsnoterede aktier, herunder andre korte positioner som anført i del 1, punkt 20, og

▼B

d) 1,25 % for alle andre aktiepositioner, herunder andre korte positioner som anført i del 1, punkt 20.

3.2. **Tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)**

25. Tab i tilfælde af misligholdelse fastsættes til 65 % for private aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer.

26. For alle andre engagementer fastsættes tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) til 90 %.

3.3. **Løbetid (M)**

27. Løbetiden fastsættes til 5 år for samtlige engagementer.

DEL 3

Værdien af engagementer

1. ENGAGEMENTER MED VIRKSOMHEDER, INSTITUTIONER OG CENTRALREGERINGER OG CENTRALBANKER SAMT DETAILENGAGEMENTER

1. Medmindre andet er anført, måles værdien af engagementer vedrørende balanceførte poster før værdiregulering. Denne regel gælder også for aktiver, som erhverves til en pris, der afviger fra det skyldige beløb. For erhvervede aktiver betegnes forskellen mellem det skyldige beløb og den nettoværdi, der er opført på kreditinstituttets balance, som et nedslag, hvis det skyldige beløb er større, og som en præmie, hvis det er mindre.

2. Når kreditinstitutter anvender rammeaftaler om netting i forbindelse med genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer, beregnes værdien af engagementer i overensstemmelse med artikel 90-93.

3. Kreditinstitutter skal i forbindelse med balanceført netting af udlån og indlån anvende de metoder, der er omhandlet i artikel 90-93, til beregning af engagementernes værdi.

4. Værdien af engagementer vedrørende lejekontrakter svarer til de diskonterede minimumslejeindbetalinger.

Minimumslejeindbetalinger er betalinger, som lejeren betaler eller har pligt til at betale i løbet af lejekontraktens løbetid, og enhver købsoption (dvs. hvis anvendelsen af optionen er nogenlunde sikker). Ethvert garanteret restbeløb, der opfylder betingelserne i bilag VIII, del 1, punkt 26-28 vedrørende anerkendelse af udbrydere af kreditrisikoafdækning samt minimumskravene for anerkendelse af andre former for garantier i henhold til bilag VIII, del 2, punkt 14-19, bør omfattes af minimumslejeindbetalingerne.

5. For alle poster, der er opført i bilag IV, fastsættes engagementsværdien efter de metoder, der er beskrevet i bilag III.

6. Med henblik på beregning af risikovægtede værdier af engagementer vedrørende erhvervede fordringer fastsættes engagementsværdien til det udestående beløb fratrukket kapitalkrav vedrørende udvandingsrisici forud for kreditrisikoreduktion.

7. Når et engagement har form af værdipapirer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og »margin lending«-transaktioner, er værdien af engagementet værdien af værdipapirerne eller råvarerne beregnet i overensstemmelse med artikel 74. Anvendes den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i bilag VIII, del 3, skal engagementets værdi som fastsat i det nævnte bilag forhøjes med den volatilitetsjustering, der gælder for sådanne værdipapirer eller råvarer. Værdien af et engagement i form af genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer, transaktioner med lang afviklingstid og »margin lending«-transaktioner kan fastsættes enten i overensstemmelse med bilag III eller bilag VIII, del 3, punkt 12-21.

▼B

8. Uanset punkt 7 fastsættes engagementsværdien af kreditrisikoen ved udestående engagementer som fastsat af de kompetente myndigheder med en central modpart, i overensstemmelse med bilag III, del 2, punkt 6, på betingelse af, at der dagligt stilles fuld sikkerhedsstillelse for den centrale modparts kreditrisikoeksponering over for modparten.

9. Værdien af engagementer vedrørende følgende poster beregnes ud fra det forpligtede, men uudnyttede beløb multipliceret med en omregningsfaktor.Kreditinstitutter skal anvende følgende omregningsfaktorer:

a) for uforpligtede engagementer, som kan opsiges uden betingelser når som helst uden varsel af kreditinstituttet, eller som effektivt sikrer automatisk opsigelse ved en forringelse af låntagernes kreditkvalitet, anvendes en omregningsfaktor på 0 %. Kreditinstitutter skal for at kunne anvende en omregningsfaktor på 0 % nøje overvåge låntagerens finansielle situation, og deres interne kontrolsystemer skal sætte dem i stand til øjeblikkeligt at identificere forringelser af låntagerens kreditkvalitet. Uudnyttede detailengagementer kan betragtes som kreditter, der uden betingelser kan opsiges, hvis vilkårene herfor sætter kreditinstituttet i stand til at opsige dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning

b) for kortfristede kredittilsagn vedrørende varebevægelser anvendes en omregningsfaktor på 20 % for såvel det udstedende som det bekræftende kreditinstitut

c) for ikke udnyttede forpligtelser til at købe engagementer vedrørende revolverende erhvervede fordringer, som kan opsiges uden betingelser, eller som effektivt sikrer, at kreditinstituttet automatisk kan opsige dem når som helst uden varsel, anvendes en omregningsfaktor på 0 %. Kreditinstitutter skal for at kunne anvende en omregningsfaktor på 0 % aktivt overvåge låntagerens finansielle situation, og deres interne kontrolsystemer skal sætte dem i stand til øjeblikkeligt at identificere forringelser af låntagerens kreditkvalitet

d) for andre engagementer, »note issuance facilities« (NIF) og »revolving underwriting facilities« (RUF) anvendes en omregningsfaktor på 75 %, og

e) kreditinstitutter, der opfylder minimumskravene i del 4 for brug af egne estimater af omregningsfaktorer, kan med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse benytte deres egne estimater af omregningsfaktorer for forskellige produktkategorier som nævnt i litra a) - d).

10. Er en forpligtelse knyttet til indgåelsen af en anden forpligtelse, anvendes den laveste af de to omregningsfaktorer, der gælder for de enkelte forpligtelser.

11. For alle andre ikke-balanceførte poster end dem, der er nævnt i punkt 1-9, er engagementsværdien følgende procentdel af dens værdi:

— 100 %, hvis det er en post med fuld risiko,

— 50 %, hvis det er en post med middelrisiko,

— 20 %, hvis det er en post med middel/lav risiko,

— og 0 %, hvis det er en post med lav risiko.

Med henblik på dette punkt henføres de ikke-balanceførte poster til risikokategorier som anført i bilag II.

2. AKTIEPOSITIONER

12. Værdien af engagementer baseres på den værdi, der er anført i årsregnskabet. Det omfatter følgende aktiepositioner:

a) for investeringer, der ansættes til dagsværdi (»fair value«), og hvor værdiændringer henregnes direkte til indtægterne og derfra til egenkapitalen, baseres engagementsværdien på den dagsværdi, der er opført på balancen

▼B

b) for investeringer, der ansættes til dagsværdi, og hvor værdiændringer ikke henregnes til indtægterne, men til et særligt skattejusteret aktieelement, baseres engagementsværdien på den dagsværdi, der er opført på balancen, og

c) for investeringer, der ansættes til kostpris eller markedsværdi eller til den laveste af disse værdier, baseres engagementsværdien på den kostpris eller markedsværdi, der er opført på balancen.

3. ANDRE AKTIVER, DER IKKE ER GÆLDSFORPLIGTELSER

13. Værdien af engagementer vedrørende andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser, baseres på den værdi, der er anført i årsregnskabet.

DEL 4

Minimumskrav i forbindelse med metoden med interne ratings

1. RATINGSYSTEMER

1. Et ratingsystem skal omfatte alle de metoder, procedurer, tilsyns- og dataindsamlingsforanstaltninger og IT-systemer, der er nødvendige for at vurdere kreditrisici, henføre engagementer til risikogrupper eller puljer (rating) og kvantificere estimater af misligholdelse og tab for en bestemt type engagementer.

2. Hvis et kreditinstitut anvender flere forskellige ratingsystemer, skal de grundlæggende regler om, hvordan en låntager eller en transaktion henføres under et ratingsystem, dokumenteres og anvendes på en sådan måde, at det afspejler risikoniveauet i tilstrækkelig grad.

3. Ratingkriterier og -procedurer skal revideres regelmæssigt for at afklare, om de fortsat er hensigtsmæssige set i forhold til den aktuelle portefølje og de eksterne vilkår.

1.1. **Ratingsystemernes struktur**

4. Anvender et kreditinstitut direkte estimater af risikoparametre, svarer det til at opstille risikogrupper på en kontinuert ratingskala.

1.1.1. Engagementer med virksomheder, institutter samt centralregeringer og centralbanker

5. Ratingsystemet skal tage højde for låntagernes og transaktionernes risikokarakteristika.

6. Ratingsystemet skal omfatte en ratingskala for låntagere med det ene formål at kvantificere risikoen for, at låntagerne misligholder deres forpligtelser. Ratingskalaen for låntagere skal bestå af mindst 7 risikogrupper for låntagere, der ikke er i restance, og 1 risikogruppe for låntagere, der er i restance.

7. Ved »låntagerrisikogruppe« forstås en risikokategori på den ratingskala for låntagere, der indgår i et ratingsystem. Låntagerne fordeles på grupper ud fra en række nærmere angivne ratingkriterier, som danner grundlag for udarbejdelse af estimater af sandsynligheden for misligholdelse. Kreditinstituttet skal dokumentere forholdet mellem de forskellige låntagerrisikogrupper, nærmere bestemt hvilken risiko for misligholdelse der gælder for hver gruppe, og hvilke kriterier der er anvendt ved fastlæggelsen af denne risiko for misligholdelse.

8. Kreditinstitutter, der har store porteføljer inden for et bestemt markedssegment og interval for misligholdelsesrisici, skal opdele dette interval i et passende antal låntagerrisikogrupper for at undgå for store koncentrationer af låntagere inden for en bestemt gruppe. Forekommer der omfattende koncentrationer inden for en bestemt risikogruppe, skal der fremlægges overbevisende empirisk dokumentation for, at sandsynligheden for misligholdelse (PD) inden for låntagerrisikogruppen dækker et forholdsvis snævert bånd, og at den risiko for misligholdelse, der er forbundet med samtlige låntagere i gruppen, ligger inden for dette bånd.

▼B

9. Ratingsystemet skal, for at de kompetente myndigheder kan anerkende det til beregning af kapitalkravet ved hjælp af egne tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater, omfatte en særlig ratingskala for faciliteter, som udelukkende afspejler tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-relaterede transaktionskarakteristika.

10. Ved »facilitetsgruppe« forstås en risikokategori på den ratingskala for faciliteter, der indgår i et ratingsystem. Engagementer fordeles på facilitetsgrupper ud fra en række nærmere angivne ratingkriterier, som danner grundlag for udarbejdelse af estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD). Definitionen af facilitetsgrupper skal indeholde en beskrivelse af, hvordan engagementer henføres til en gruppe, og hvilke kriterier der anvendes til fastsættelse af risikoniveauet for de forskellige grupper.

11. Forekommer der omfattende koncentrationer inden for en bestemt facilitetsgruppe, skal der fremlægges overbevisende empirisk dokumentation for, at tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) inden for facilitetsgruppen dækker et forholdsvis snævert bånd, og at den risiko, der er forbundet med samtlige engagementer i gruppen, ligger inden for dette bånd.

12. Kreditinstitutter, som anvender de metoder, der er anført i del 1, punkt 6, til risikovægtning af specialiserede udlånsengagementer, undtages fra kravet om, at de skal fastsætte en ratingskala for låntagere med det ene formål at kvantificere risikoen for, at låntagerne misligholder deres forpligtelser i forbindelse med disse engagementer. Uanset bestemmelserne i punkt 6 skal disse kreditinstitutter for disse engagementer fastsætte mindst 4 risikogrupper for låntagere, der ikke er i restance, og mindst 1 risikogruppe for låntagere, der er i restance.

1.1.2. Detailengagementer

13. Ratingsystemer skal afspejle risici i tilknytning til såvel låntagere som transaktioner og indregne alle relevante karakteristika vedrørende låntagere og transaktioner.

14. Det skal ved sondringen mellem risici sikres, at antallet af engagementer i en given risikogruppe eller pulje er tilstrækkeligt til, at der kan foretages en meningsfuld kvantificering og validering af tabskarakteristikaene for den pågældende gruppe eller pulje. Fordelingen af engagementer og låntagere på risikogrupper eller puljer skal tage sigte på at undgå uforholdsmæssigt store koncentrationer.

15. Kreditinstitutterne skal godtgøre, at den måde, hvorpå de henfører engagementer til risikogrupper eller puljer, gør det muligt at foretage en meningsfuld sondring mellem risici, klassificere engagementer, der er tilstrækkelig ensartede, og foretage nøjagtige og konsekvente vurderinger af tabskarakteristikaene for de pågældende grupper eller puljer. Klassificeringen skal for erhvervede fordringer afspejle sælgerens emissionspraksis og deres kunders forskellighed.

16. Kreditinstitutterne skal tage hensyn til følgende risikofaktorer, når de inddeler engagementer i risikogrupper eller puljer:

a) Låntagernes risikokarakteristika

b) Transaktionernes risikokarakteristika med hensyn til produkter og/eller sikkerhedsstillelse. Kreditinstitutterne skal tage eksplicit stilling til tilfælde, hvor flere engagementer er omfattet af samme sikkerhedsstillelse, og

c) Misligholdelse, medmindre kreditinstituttet godtgør over for den kompetente myndighed, at misligholdelse ikke udgør væsentlige risikofaktorer for engagementet

1.2. **Inddeling i risikogrupper eller puljer**

17. Kreditinstituttet skal fastsætte specifikke definitioner af og procedurer og kriterier for, hvordan engagementer inddeles i de risikogrupper eller puljer, der indgår i et ratingsystem.

a) Definitioner og kriterier vedrørende risikogrupper eller puljer skal være så detaljerede, at de ansvarlige for ratingen konse-

▼B

kvent henfører låntagere eller faciliteter, der indebærer samme risiko, til samme risikogruppe eller pulje. Denne konsekvens skal gøre sig gældende for alle forretningsområder, afdelinger og geografiske områder.

b) Dokumenteringen af ratingprocessen skal gøre det muligt for tredjemand at forstå, hvordan engagementer fordeles på risikogrupper eller puljer, at efterprøve denne inddeling og at bedømme, om inddelingen i risikogrupper eller puljer sker på en hensigtsmæssig måde, og

c) Kriterierne skal også stemme overens med kreditinstituttets interne kreditregler og med dets politik for håndtering af nødlidende låntagere og faciliteter.

18. Kreditinstituttet skal tage alle relevante oplysninger i betragtning ved inddelingen af låntagere og faciliteter i risikogrupper eller puljer. Oplysningerne skal være aktuelle og gøre det muligt for kreditinstituttet at forudse, om forpligtelserne i forbindelse med engagementet vil blive opfyldt. Jo færre oplysninger et kreditinstitut har, jo mere konservativt er det nødt til at være, når det inddeler engagementer i låntagerrisiko- og facilitetsgrupper eller puljer. Hvis kreditinstituttet primært baserer sin interne rating på en ekstern rating, skal det sørge for også at inddrage andre relevante oplysninger.

1.3. **Rating af engagementer**

1.3.1. Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

19. De enkelte låntagere henføres til en låntagerrisikogruppe som led i kreditbevillingsproceduren.

20. Kreditinstitutter, der har tilladelse til at benytte deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og/eller omregningsfaktorer, skal også henføre de enkelte engagementer til facilitetsgrupper som led i kreditbevillingsproceduren.

21. Kreditinstitutter, som anvender de metoder, der er anført i del 1, punkt 6, til risikovægtning af specialiserede udlånsengagementer, skal henføre hvert af disse engagementer til en risikogruppe i overensstemmelse med punkt 12.

22. Alle juridiske enheder, som kreditinstituttet driver forretning med, skal rates særskilt. Kreditinstituttet skal godtgøre over for den kompetente myndighed, at det har en fornuftig politik for behandling af individuelle låntagere og grupper af indbyrdes forbundne kunder.

23. Særskilte engagementer med samme låntager henføres til samme låntagerrisikogruppe, uanset om der er forskel på de konkrete transaktioners art. I følgende tilfælde kan særskilte engagementer dog henføres til forskellige risikogrupper for samme skyldner:

a) hvis der, afhængig af om engagementerne er denomineret i lokal eller udenlandsk valuta, forekommer lande-/overførselsrisici

b) hvis behandlingen af de garantier, der stilles i tilknytning til et engagement, kan give anledning til, at engagementet henføres til en anden låntagerrisikogruppe, og

c) hvis forbrugerbeskyttelse, bankhemmelighed eller anden lovgivning hindrer udvekslingen af kundeoplysninger.

1.3.2. Detailengagementer

24. De enkelte engagementer henføres til en låntagerrisikogruppe eller en pulje som led i kreditbevillingsproceduren.

1.3.3. Tilsidesættelse af ratings

25. Kreditinstitutter skal i forbindelse med inddelingen i risikogrupper og puljer oplyse, i hvilke tilfælde man kan beslutte at tilsidesætte de input eller output, der indgår i ratingprocessen, og hvilke medarbejdere der har til opgave at godkende disse beslutninger. Kreditinstitutterne skal fremlægge oplysninger om disse beslutninger og om de ansvarlige medarbejdere. Kreditinstitut-

▼B

terne skal undersøge, om forpligtelserne i forbindelse med de engagementer, hvis rating er blevet tilsidesat, er blevet opfyldt. De skal bl.a. vurdere, om forpligtelserne i forbindelse med engagementer, hvis rating er blevet tilsidesat af en bestemt person på vegne af samtlige ansvarlige medarbejdere, er blevet opfyldt.

1.4. **Ratingprocessens integritet**

1.4.1. Engagementer med virksomheder, institutter samt centralregeringer og centralbanker

26. Ratings og regelmæssige revisioner af ratings skal foretages eller godkendes af en uafhængig part, som ikke har direkte gavn af de beslutninger, der træffes om ydelse af lån.

27. Kreditinstitutterne skal ajourføre deres ratings mindst én gang om året. Låntagere i højrisikogruppen og problematiske engagementer skal revideres hyppigere. Kreditinstitutterne skal gennemføre en ny rating, hvis der fremkommer væsentlige oplysninger om låntageren eller engagementet.

28. Kreditinstituttet skal indføre effektive metoder til tilvejebringelse og ajourføring af relevante oplysninger om låntagernes karakteristika, som indvirker på sandsynligheden for misligholdelse (PD), og om transaktionernes karakteristika, som indvirker på tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og/eller og omregningsfaktorer.

1.4.2. Detailengagementer

29. Kreditinstituttet skal mindst én gang om året ajourføre sin rating af låntagere og faciliteter eller i givet fald revidere tabskarakteristika og status med hensyn til misligholdelser for de enkelte risikopuljer. Kreditinstituttet skal også mindst én gang om året gennemgå et repræsentativt udsnit af de engagementer, der indgår i hver pulje, for at sikre sig, at engagementerne stadig befinder sig i den rigtige pulje.

1.5. **Anvendelse af modeller**

30. Kreditinstitutter, der anvender statistiske modeller og andre mekaniske metoder til inddeling af låntagere eller faciliteter i risikogrupper eller puljer, er underlagt følgende krav:

a) kreditinstituttet skal godtgøre over for den kompetente myndighed, at modellen gør det muligt at opstille præcise prognoser, og at den ikke fordrejer kapitalkravene. Inputvariablerne skal udgøre et hensigtsmæssigt og effektivt grundlag for de prognoser, der frembringes. Modellen må ikke være behæftet med alvorlige systematiske fejl (»bias«)

b) kreditinstituttet skal iværksætte en metode til analyse af de data, der anvendes i modellen. Denne metode skal gøre det muligt at kontrollere, om dataene er nøjagtige, fuldstændige og hensigtsmæssige

c) kreditinstituttet skal godtgøre, at de data, der indgår i modellen, er repræsentative for alle kreditinstituttets nuværende låntagere eller engagementer

d) kreditinstituttet skal foretage regelmæssig modelvalidering, herunder overvåge modellens funktion og stabilitet, gennemgå modelspecifikationer og sammenholde modeloutput med modelresultater, og

e) kreditinstituttet skal understøtte den statistiske model ved hjælp af menneskelige beslutninger og kontrolforanstaltninger med henblik på at revidere de modelbaserede ratings og sikre, at modellerne anvendes på en hensigtsmæssig måde. Revisionsprocedurerne skal sigte mod at afdække og begrænse fejl, der skyldes svagheder ved modellen. De menneskelige beslutninger skal træffes på grundlag af alle relevante oplysninger, der ikke er indregnet i modellen. Kreditinstituttet skal gøre rede for, hvordan det agter at kombinere menneskelige beslutninger med modelresultater.

1.6. **Dokumentering af ratingsystemer**

31. Kreditinstitutter skal dokumentere, hvordan deres ratingsystemer er udformet og fungerer i praksis. Denne dokumentation skal

▼B

vise, at minimumskravene i denne del er opfyldt, og belyse emner som porteføljespredning, ratingkriterier, hvilke opgaver der varetages af de parter, der rater låntagere og engagementer, revisionshyppighed for ratings og ledelsesmæssig kontrol med ratingprocessen.

32. Kreditinstituttet skal dokumentere grundlaget for dets valg af ratingkriterier og den analyse, der har motiveret dette valg. Kreditinstituttet skal dokumentere alle større ændringer i risikoratingprocessen og angive, hvilke ændringer der er foretaget i risikoratingprocessen efter de kompetente myndigheders seneste revision. Tilrettelæggelsen af ratingarbejdet, herunder ratingprocessen og den interne kontrolstruktur, skal også dokumenteres.

33. Kreditinstitutterne skal dokumentere de specifikke definitioner af misligholdelse og tab, som anvendes internt, og godtgøre, at de stemmer overens med definitionerne i dette direktiv.

34. Hvis kreditinstituttet benytter statistiske modeller i ratingprocessen, skal det dokumentere sine metodologier. Dette materiale skal:

a) indeholde en detaljeret beskrivelse af de teorier, antagelser og/eller matematiske og empiriske faktorer, der ligger til grund for fordelingen af estimater på risikogrupper, individuelle låntagere, engagementer eller puljer, og den eller de datakilder, der er anvendt til estimering af modellen

b) sigte mod at iværksætte en stringent statistisk proces (der inkluderer »out-of-time«- og »out-of-sample«-funktionstests) til validering af modellen, og

c) oplyse om tilfælde, hvor modellen ikke fungerer effektivt.

35. Selv om der anvendes en model, som er købt hos en tredjemand, der hævder at have patent på teknologien, betyder det ikke, at dokumentationskravet eller de øvrige krav, der stilles til ratingsystemer, bortfalder. Kreditinstituttet har pligt til at opfylde de kompetente myndigheders krav.

1.7. **Datavedligeholdelse**

36. Kreditinstitutter skal indsamle og opbevare data om aspekter vedrørende deres interne ratings, jf. artikel 145-149.

1.7.1. Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

37. Kreditinstitutterne skal indsamle og opbevare:

a) detaljerede oplysninger om tidligere ratings af låntagere og anerkendte garantistillere

b) oplysninger om tidspunktet for de pågældende ratings

c) nøgledata og oplysninger om den metodologi, der har dannet grundlag for ratingen

d) oplysninger om den person, der har ansvaret for ratingen

e) oplysninger om misligholdende låntagere og misligholdte engagementer

f) oplysninger om tidspunktet for og omstændighederne i forbindelse med sådanne misligholdelser, og

g) data vedrørende sandsynligheden for misligholdelse (PD) og den faktiske misligholdelse sammenholdt med ratings og ændringer af ratings

kreditinstitutter, der ikke benytter deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og/eller omregningsfaktorer, skal indsamle og opbevare data vedrørende sammenligninger af de faktiske tab i tilfælde af misligholdelse med værdierne i del 2, punkt 8, og sammenligninger af de faktiske omregningsfaktorer med værdierne i del 3, punkt 9.

▼B

38. Kreditinstitutter, der benytter deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer, skal indsamle og opbevare:

a) fyldestgørende data vedrørende tidligere ratings af faciliteter samt estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer i forbindelse med de enkelte ratingskalaer

b) oplysninger om, hvornår de pågældende ratings og estimater blev foretaget

c) nøgledata og oplysninger om den metodologi, der har dannet grundlag for ratings af faciliteter samt estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer

d) oplysninger om, hvem der har rated faciliteten, og hvem der har foretaget estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer

e) data vedrørende estimerede og faktiske tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-værdier og omregningsfaktorer i forbindelse med hvert misligholdt engagement

f) data vedrørende tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) for engagementer før og efter vurdering af virkningerne af en garanti eller et kreditderivat, såfremt kreditinstituttet tager hensyn til garantiers eller kreditderivaters kreditrisikobegrænsende virkninger ved beregningen af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), og

g) data vedrørende tabskomponenter for hvert misligholdt engagement.

1.7.2. Detailengagementer

39. Kreditinstitutter skal indsamle og opbevare:

a) de data, der anvendes ved inddelingen af engagementer i risikogrupper eller puljer

b) data vedrørende estimater af sandsynlighed for misligholdelse (PD), tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og omregningsfaktorer sammenholdt med risikogrupper eller puljer af engagementer

c) oplysninger om misligholdende låntagere og misligholdte engagementer

d) data vedrørende de risikogrupper eller puljer, misligholdte engagementer blev henført til i det år, der gik forud for misligholdelsen, samt de faktiske tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-værdier og omregningsfaktorer, og

e) data vedrørende tabsprocenter for revolverende engagementer med kvalificerede udstedere på detailmarkedet.

1.8. **Anvendelse af stresstest i forbindelse med vurdering af kapitalgrundlaget**

40. Kreditinstituttet skal indføre sunde metoder til krisesimulation (stresstest) til brug ved vurderingen af dets kapitalgrundlag. Stresstest skal sigte mod at afdække eventuelle begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, som kunne påvirke kreditinstituttets krediteksponering i negativ retning, og at vurdere kreditinstituttets evne til at modstå sådanne ændringer.

41. Kreditinstituttet skal regelmæssigt gennemføre en stresstest af kreditrisici for at vurdere, hvordan bestemte forhold vil indvirke på dets samlede kapitaldækning for kreditrisici. Den anvendte test skal udvælges af kreditinstituttet og underkastes tilsynsmæssig kontrol. Den anvendte test skal være meningsfuld og forholdsvis konservativ og som et minimum indbefatte virkningerne af milde recessionsscenarier. Kreditinstituttet skal analysere ændringer af sine ratings ved hjælp af stresstestscenarier. De stresstestede porteføljer skal omfatte den altovervejende del af kreditinstituttets samlede eksponering.

▼B

42. Kreditinstitutter, der anvender fremgangsmåden i del 1, punkt 4, skal som led i deres stresstestsystem undersøge virkningen af en forringelse af den kreditkvalitet, der tillægges udbydere af kreditrisikoafdækning og navnlig udbydere af kreditrisikoafdækning, som ikke overholder kriterierne.

2. KVANTIFICERING AF RISICI

43. Kreditinstitutter skal opfylde følgende krav i forbindelse med beregningen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer:

2.1. **Definition af misligholdelse**

44. Det betragtes som en »misligholdelse« fra låntagerens side, hvis en af eller begge de følgende begivenheder har fundet sted:

a) kreditinstituttet anser det for usandsynligt, at låntageren vil indfri alle sine gældsforpligtelser over for kreditinstituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber, medmindre kreditinstituttet griber ind ved f.eks. at realisere en eventuel sikkerhed

b) låntageren har i over 90 dage været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse over for kreditinstituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber.

Med hensyn til overtræk, anses låntageren for at være i restance, hvis han har overskredet den meddelte grænse, har fået meddelt en grænse, der er lavere end det aktuelle tilgodehavende, eller har trukket et beløb uden at have tilladelse hertil og hvis det underliggende beløb er betydelig.

Den »meddelte grænse« er den grænse, skyldneren er blevet gjort bekendt med.

For kreditkort anses låntageren for at være i restance, når minimumsbetalingens forfaldsdato overskrides.

For detailengagementer og engagementer med offentlige virksomheder skal de kompetente myndigheder fastsætte antallet af restancedage som anført i punkt 48.

For erhvervsengagementer kan de kompetente myndigheder fastsætte antallet af restancedage som anført i artikel 154, stk. 7.

I forbindelse med detailengagementer kan kreditinstitutterne anvende definitionen af misligholdelse på faciliteter.

Under alle omstændigheder skal engagementet i restance have overskredet en grænse, som fastlægges af de kompetente myndigheder, og som afspejler et acceptabelt risikoniveau.

45. Følgende faktorer indikerer, at låntageren ikke kan forventes at betale:

a) kreditinstituttet sætter gældsforpligtelsen i bero

b) kreditinstituttet foretager en værdiregulering, fordi der menes at være sket en væsentlig forringelse af kreditkvaliteten, efter at kreditinstituttet indgik engagementet

c) kreditinstituttet sælger gældsforpligtelsen med et betydeligt kreditrelateret økonomisk tab

d) kreditinstituttet indvilliger i en omlægning af gældsforpligtelsen, hvilket ventes at formindske den finansielle forpligtelse som følge af væsentlig eftergivelse eller udsættelse af afdrag, renter eller (i givet fald) gebyrer. I forbindelse med aktiepositioner, der vurderes efter sandsynlighed for misligholdelse (PD)-/tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-metoden, omfatter det en omlægning af selve aktierne

e) kreditinstituttet har indgivet konkursbegæring mod låntageren eller anmodet om en lignende foranstaltning vedrørende låntagerens gældsforpligtelse over for kreditinstituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber, og

f) låntageren har erklæret sig konkurs eller er blevet erklæret konkurs eller har opnået en lignende beskyttelse, som

▼B

betyder, at han kan undlade eller vente med at indfri en gældsforpligtelse over for kreditinstituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber.

46. Kreditinstitutter, som anvender eksterne data, der ikke uden videre opfylder definitionen af misligholdelse, skal godtgøre over for de kompetente myndigheder, at de har foretaget passende justeringer for at bringe dem i generel overensstemmelse med definitionen af misligholdelse.

47. Mener kreditinstituttet, at et engagement, der tidligere har været misligholdt, ikke længere er forbundet med øget risiko for misligholdelse, skal det rate låntageren eller faciliteten på samme måde som et ikke-misligholdt engagement. Hvis det på et senere tidspunkt vurderes, at definitionen af en misligholdelse er opfyldt, anses det for at være en ny misligholdelse.

48. For detailengagementer og engagementer med offentlige virksomheder kan de enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder fastsætte det nøjagtige antal af restancedage, som alle kreditinstitutter på deres område skal være underlagt efter den definition af misligholdelse, der er fastsat i punkt 44, for engagementer med modparter, som er etableret på medlemsstatens område. Det konkrete antal skal være på mellem 90 og 180 dage afhængigt af, hvilket produktområde der er tale om. For engagementer med modparter, der er etableret på en anden medlemsstats område, fastsætter de kompetente myndigheder et antal restancedage, som ikke må være højere end det antal, der er fastsat af den kompetente myndighed i denne anden medlemsstat.

2.2. **Generelle krav til estimater**

49. Kreditinstituttets egne estimater af risikoparametrene sandsynlighed for misligholdelse, tab i tilfælde af misligholdelse, omregningsfaktorer og forventet tab skal baseres på alle relevante data, oplysninger og metoder. Estimaterne skal foretages ved brug af såvel den historiske erfaring som empiriske data og ikke bare overlades til kreditinstituttets eget skøn. Estimaterne skal være troværdige og intuitive og baseres på de faktorer, der indvirker mest på de respektive risikoparametre. Jo færre data et kreditinstitut har, jo mere konservativt er det nødt til at være i sin vurdering.

50. Kreditinstituttet skal være i stand til at udskille sin tabserfaring med hensyn til misligholdelsesrate, tab i tilfælde af misligholdelse, omregningsfaktorer eller tab, hvor der anvendes estimater af det forventede tab, i de faktorer, der efter dets opfattelse indvirker på de respektive risikoparametre. Kreditinstituttet skal godtgøre, at dets estimater bygger på lang tids erfaring.

51. Der skal tages hensyn til eventuelle ændringer i udlånspraksis eller i procedurerne for inddrivelse af gæld i de observationsperioder, der er omhandlet i punkt 66, 71, 82, 86, 93 og 95. Kreditinstituttets estimater skal afspejle virkningerne af tekniske fremskridt og nye data og andre oplysninger, efterhånden som de fremkommer. Kreditinstitutterne skal revidere deres estimater i lyset af nye oplysninger, dog mindst én gang om året.

52. Den gruppe af engagementer, der har leveret data til brug for estimater, de kreditstandarder, der blev anvendt ved genereringen af disse data, og andre relevante karakteristika skal være sammenlignelige med de tilsvarende karakteristika for kreditinstituttets engagementer og standarder. Kreditinstituttet skal også godtgøre, at de økonomiske eller markedsmæssige vilkår, der ligger til grund for dataene, er relevante for de aktuelle og fremtidige vilkår. Antallet af engagementer i det pågældende udsnit og den dataperiode, der anvendes ved kvantificeringen, skal være tilstrækkelig til, at kreditinstituttet har tillid til, at dets estimater er nøjagtige og velfunderede.

53. For erhvervede fordringer skal estimaterne afspejle alle relevante oplysninger, som det købende kreditinstitut er i besiddelse af, vedrørende kvaliteten af de underliggende fordringer, heriblandt data om lignende puljer tilvejebragt af sælgeren, af det købende

▼B

kreditinstitut eller af andre foretagender. Det købende kreditinstitut skal vurdere alle data, som sælgeren lægger til grund.

54. Kreditinstituttet skal opstille en forsigtighedsmargen for sine estimater baseret på de estimeringsfejl, der må forventes. Hvis metoder og data er mindre tilfredsstillende, og der må forventes et større antal fejl, fastsættes en større forsigtighedsmargen.

55. Anvender kreditinstitutterne forskellige estimater til beregning af risikovægte og til interne formål, skal disse estimater dokumenteres, og det skal godtgøres over for den kompetente myndighed, at de er hensigtsmæssige.

56. Hvis kreditinstitutterne kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at der er foretaget passende justeringer af de data, der er indsamlet forud for gennemførelsen af dette direktiv, med henblik på at skabe generel overensstemmelse med definitionerne af misligholdelse eller tab, kan de kompetente myndigheder tillade kreditinstitutterne en vis fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af de fastsatte datastandarder.

57. Anvender kreditinstituttet data fra en pulje, der er fælles for flere kreditinstitutter, skal det godtgøre, at:

a) de øvrige kreditinstitutter i puljen anvender ratingsystemer og kriterier, der svarer til dets egne

b) puljen er repræsentativ for den portefølje, de fælles data vedrører, og

c) kreditinstituttet anvender de fælles data konsekvent over tid til sine løbende estimater.

58. Selv om et kreditinstitut anvender data, der er fælles for flere kreditinstitutter, vil det stadig være ansvarlig for sine ratingsystemers integritet. Kreditinstituttet skal godtgøre over for den kompetente myndighed, at det har det fornødne kendskab til sine egne ratingsystemer, herunder at det formår at sikre en effektiv overvågning og revision af ratingprocessen.

2.2.1. Særlige krav vedrørende sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater

Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

59. Kreditinstitutterne skal estimere sandsynligheden for misligholdelse for hver låntagerrisikogruppe baseret på den langsigtede gennemsnitlige misligholdelsesrate i løbet af et år.

60. For erhvervede fordringer på selskaber kan kreditinstitutterne estimere de forventede tab for hver låntagerrisikogruppe ud fra den langsigtede gennemsnitlige misligholdelsesrate i løbet af et år.

61. Hvis et kreditinstitut fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) for erhvervede fordringer på selskaber på grundlag af et estimat af EL samt et passende estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD) eller tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), skal den metode, der anvendes til estimering af de samlede tab, opfylde de generelle standarder for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), der er anført i denne del, og resultatet skal stemme overens med det tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-koncept, der er omhandlet i punkt 73.

62. Kreditinstitutternes teknikker til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) skal understøttes af analyser. Kreditinstitutterne skal erkende vigtigheden af, at de bruger deres egen dømmekraft, når de skal kombinere resultaterne af disse teknikker og korrigere for de begrænsninger, der er forbundet med teknikker og oplysninger.

63. For så vidt som et kreditinstitut anvender data, der er baseret på dets egen erfaring med misligholdelser, til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD), skal det godtgøre i sin analyse, at estimaterne afspejler emissionsstandarder og eventuelle afvigelser mellem det ratingsystem, der har genereret

▼B

dataene, og det nuværende ratingsystem. Hvis emissionsstandarder eller ratingsystemer er blevet ændret, skal kreditinstituttet fastsætte en større forsigtighedsmargen i sit estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD).

64. For så vidt som et kreditinstitut relaterer eller konverterer sine interne ratings til den skala, der anvendes af et ECAI eller en lignende organisation, og derefter anvender den misligholdelsesrate, der er observeret for den eksterne organisations ratings, på kreditinstituttets ratings, skal konverteringen baseres på en sammenligning af interne ratingkriterier med de kriterier, der anvendes af den eksterne organisation, og en sammenligning af interne og eksterne ratings af eventuelle fælles låntagere. Systematiske fejl (bias) eller uoverensstemmelser i konverteringsmetoden eller i de underliggende data bør undgås. De kriterier, som den eksterne organisation har lagt til grund for de data, der anvendes til kvantificeringen, skal kun fokusere på misligholdelsesrisici og ikke afspejle transaktionskarakteristika. Kreditinstituttet skal i forbindelse med sin analyse sammenligne de definitioner af misligholdelse, der er anvendt, med forbehold af kravene i punkt 44-48. Kreditinstituttet skal dokumentere grundlaget for konverteringen.

65. Hvis et kreditinstitut anvender statistiske modeller til forudsigelse af misligholdelser, kan det estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD) som et simpelt gennemsnit af de estimater af sandsynligheden for misligholdelse, der er opstillet for de enkelte låntagere i en bestemt risikogruppe. Kreditinstituttet skal opfylde kravene i punkt 30, når de anvender modeller vedrørende sandsynligheden for misligholdelse til dette formål.

66. Uanset om kreditinstituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD), skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode. Bestemmelserne i dette punkt gælder også for anvendelse af sandsynlighed for misligholdelse (PD)-/tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-metoden i forbindelse med aktier. Medlemsstaterne kan tillade kreditinstitutter, som ikke har tilladelse til at benytte egne estimater for tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) eller omregningsfaktorer, at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

Detailengagementer

67. Kreditinstitutterne skal estimere sandsynligheden for misligholdelse (PD) for hver låntagerrisikogruppe eller pulje baseret på den langsigtede gennemsnitlige misligholdelsesrate i løbet af et år.

68. Uanset bestemmelserne i punkt 67 kan sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater også beregnes ud fra de faktiske tab og passende estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD).

69. Kreditinstitutterne skal betragte de interne data, der anvendes til inddeling af engagementer i risikogrupper eller puljer, som den primære informationskilde i forbindelse med estimering af tabskarakteristika. Kreditinstitutterne kan anvende eksterne data (herunder fælles data) eller statistiske modeller til kvantificeringen, forudsat at det kan godtgøres, at der består en tæt forbindelse mellem:

a) kreditinstituttets metode til inddeling af engagementer i risikogrupper eller puljer og den metode, der benyttes af den eksterne datakilde, og

b) kreditinstituttets interne risikoprofil og sammensætningen af de eksterne data.

Kreditinstitutterne kan gøre brug af både eksterne og interne referencedata vedrørende erhvervede detailfordringer. Kreditinsti-

▼B

tutterne skal foretage sammenligninger mellem alle relevante datakilder.

70. Hvis et kreditinstitut fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) for detailengagementer på grundlag af et estimat af de samlede tab samt et passende estimat af sandsynligheden for misligholdelse (PD) eller tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), skal den metode, der anvendes til estimering af de samlede tab, opfylde de generelle standarder for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), der er anført i denne del, og resultatet skal stemme overens med det tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-koncept, der er omhandlet i punkt 73.

71. Uanset om kreditinstituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af tabskarakteristika, skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode. Kreditinstituttet har ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis det kan overbevise den kompetente myndighed om, at nyere data er bedre til beregning af de fremtidige tabsprocenter. Medlemsstaterne kan tillade kreditinstitutter at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

72. Kreditinstitutterne skal identificere og analysere forventede ændringer af risikoparametre i kreditengagementers levetid (sæsoneffekter).

2.2.2. Særlige krav vedrørende egne tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater

73. Kreditinstitutterne skal foretage estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) for hver facilitetsgruppe eller pulje på grundlag af det gennemsnitlige faktiske tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) for hver facilitetsgruppe eller pulje og inddrage alle konstaterede misligholdelser, der beskrives i datakilderne (gennemsnitlig vægtning af misligholdelsen).

74. Kreditinstitutterne skal anvende de tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater, der er passende for en økonomisk afmatning, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit. Såfremt et ratingsystem sigter mod at tilvejebringe faktiske tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-værdier på et konstant niveau, fordelt på risikogrupper eller puljer over tid, skal kreditinstitutterne justere deres estimater af risikoparametre for risikogrupper eller puljer for at begrænse den virkning, en økonomisk afmatning vil få på kapitalen.

75. Kreditinstituttet skal undersøge, hvilken sammenhæng der er mellem den risiko, der er forbundet med låntageren, og den risiko, der er forbundet med sikkerhedsstillelsen eller sikkerhedsstilleren. De tilfælde, hvor der er en klar sammenhæng, skal behandles konservativt.

76. Manglende valutamatch mellem den underliggende forpligtelse og sikkerhedsstillelsen skal behandles konservativt i forbindelse med kreditinstituttets vurdering af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD).

77. For så vidt som tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater tager hensyn til den stillede sikkerhed, skal disse estimater ikke udelukkende baseres på sikkerhedens anslåede markedsværdi. Tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater skal tage hensyn til, hvilken betydning det har, hvis kreditinstitutter ikke er i stand til hurtigt at overtage kontrollen med den sikkerhed, de har stillet, og realisere den.

78. For så vidt som tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater tager højde for sikkerhedsstillelsen, skal kreditinstitutter fastsætte interne krav for sikkerhedsstillelse, retssikkerhed og risikosty-

▼B

ring, som generelt er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i bilag VIII, del 2.

79. I det omfang et kreditinstitut anerkender sikkerhedsstillelse i forbindelse med engagementers værdi for modpartsrisikoen i overensstemmelse med bilag III, del 5 eller 6, skal de beløb, som denne sikkerhedsstillelse ventes at indbringe, ikke medregnes i tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater.

80. Med hensyn til engagementer, der allerede er nødlidende, skal kreditinstituttet anvende den samlede sum af det forventede tab for hvert engagement set i forhold til de aktuelle økonomiske forhold og engagementets status samt muligheden for yderligere uventede tab i inddrivningsperioden.

81. Såfremt kreditinstituttet har kapitaliseret ubetalte forfaldne gebyrer i sit driftsregnskab, skal disse gebyrer indgå i dets opgørelse af engagementer og tab.

Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

82. Estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) skal baseres på data vedrørende en periode på mindst fem år, som øges med et år hvert år efter gennemførelsen, indtil den mindst strækker sig over syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.

Detailengagementer

83. Uanset punkt 73 kan tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater beregnes ud fra de faktiske tab og passende estimater af PD.

84. Uanset punkt 89 kan kreditinstitutterne tage højde for fremtidige træk på kreditfaciliteter enten i deres omregningsfaktorer eller i deres tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater.

85. I forbindelse med erhvervede fordringer på detailmarkedet kan kreditinstitutter gøre brug af både interne og eksterne referencedata til estimering af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD).

86. Estimater af LGD skal baseres på data for en periode på mindst fem år. Uanset bestemmelserne i punkt 73 har kreditinstituttet ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis det kan overbevise den kompetente myndighed om, at nyere data er bedre til forudsigelse af de fremtidige tabsprocenter. Medlemsstaterne kan tillade kreditinstitutter at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

2.2.3. Særlige krav vedrørende egne estimater af omregningsfaktorer

87. Kreditinstitutterne skal foretage estimater af omregningsfaktorer for hver facilitetsgruppe eller pulje på grundlag af de gennemsnitlige faktiske omregningsfaktorer for hver facilitetsgruppe eller pulje og inddrage alle konstaterede misligholdelser, der beskrives i datakilderne (gennemsnitlig vægtning af misligholdelsen).

88. Kreditinstitutterne skal anvende de estimater af omregningsfaktorer, der er passende for en økonomisk afmatning, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit. Såfremt et ratingsystem sigter mod at tilvejebringe faktiske omregningsfaktorer på et konstant niveau, fordelt på risikogrupper eller puljer over tid, skal kreditinstitutterne justere deres estimater af risikoparametre for risikogrupper eller puljer for at begrænse den virkning, en økonomisk afmatning vil få på kapitalen.

89. Kreditinstitutternes estimater af omregningsfaktorer skal afspejle muligheden for, at låntageren foretager yderligere træk på sit lån, både før og efter at den begivenhed, der udløser en misligholdelse, er indtrådt.

▼B

Estimatet af omregningsfaktoren skal omfatte en større forsigtighedsmargen, hvis der er grund til at forvente en stærkere positiv korrelation mellem misligholdelsesraten og omregningsfaktorens størrelse.

90. Kreditinstitutterne skal ved beregningen af estimater af omregningsfaktorer inddrage de særlige politikker og strategier, der er fastlagt vedrørende kontostyring og betalingsprocedurer. Kreditinstitutterne skal også tage højde for deres evne og vilje til at forhindre yderligere træk under omstændigheder, hvor der ikke er tale om manglende betaling, men om tilsidesættelse af klausuler eller andre tekniske misligholdelsesbegivenheder.

91. Kreditinstitutterne skal indføre passende systemer og procedurer til overvågning af facilitetsbeløb, aktuelle tilgodehavender i forhold til bevilgede lån og ændringer i tilgodehavender hos individuelle låntagere og grupper af låntagere. Kreditinstituttet skal være i stand til at varetage den daglige overvågning af samtlige tilgodehavender.

92. Hvis kreditinstitutterne benytter forskellige estimater af omregningsfaktorer til beregning af risikovægtede værdier af engagementer og til interne formål, skal disse estimater dokumenteres, og det skal godtgøres over for den kompetente myndighed, at de er hensigtsmæssige.

Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

93. Estimater af omregningsfaktorer skal baseres på data vedrørende en periode på mindst fem år, som øges med et år hvert år efter gennemførelsen, indtil den mindst strækker sig over syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.

Detailengagementer

94. Uanset bestemmelserne i punkt 89 kan kreditinstitutterne tage højde for fremtidige træk på kreditfaciliteter enten i deres omregningsfaktorer eller i deres tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater.

95. Estimater af omregningsfaktorer baseres på data for en periode på mindst fem år. Uanset bestemmelserne i punkt 87 har kreditinstituttet ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis det kan overbevise den kompetente myndighed om, at nyere data er bedre til forudsigelse af fremtidige træk på kreditfaciliteter. Medlemsstaterne kan tillade kreditinstitutter at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden. Den periode, der skal dækkes, forlænges hvert år med et år, indtil de relevante data dækker en periode på fem år.

2.2.4. Minimumskrav for vurdering af garantiers og kreditderivaters virkning

Engagementer med virksomheder, institutioner og centralregeringer og centralbanker, der anvender egne tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater, samt detailengagementer

▼M5

96. Kravene i punkt 97-104 finder ikke anvendelse på garantier, der stilles af institutioner, centralregeringer, centralbanker og selskaber, som opfylder kravene i bilag VIII, del 1, punkt 26, litra g), hvis kreditinstituttet har fået tilladelse til at anvende reglerne i artikel 78-83 for engagementer med sådanne foretagender. I så fald anvendes kravene i artikel 90-93.

▼B

97. For garantier på detailmarkedet gælder disse krav også for inddeling af engagementer i risikogrupper eller puljer og for estimering af sandsynligheden for misligholdelse (PD).

Anerkendte garantistillere og garantier

98. Kreditinstitutterne skal fastsætte klare kriterier for, hvilke typer garantistillere de anerkender med henblik på beregning af risikovægtede engagementer.

▼B

99. Anerkendte garantistillere er omfattet af de samme regler som låntagere, jf. punkt 17-29.

100. Garantien skal foreligge på skrift, den må ikke kunne opsiges af garantistilleren, den skal gælde, indtil forpligtelsen er fuldt indfriet (i forhold til garantibeløbet og garantiens ordlyd), og den skal kunne håndhæves retligt over for garantistilleren i et land, hvor det er muligt at gøre udlæg i garantistillerens aktiver og fuldbyrde en dom. Garantier, som er underlagt betingelser om, at garantistilleren kan fritages for sine forpligtelser (betingede garantier), kan anerkendes efter godkendelse fra de kompetente myndigheder. Kreditinstituttet skal godtgøre, at der i ratingkriterierne tages tilstrækkelig højde for eventuelle begrænsninger af den risikoreducerende effekt.

Justeringskriterier

101. Kreditinstituttet skal fastsætte klare kriterier for justering af risikogrupper, puljer eller tab i tilfælde af misligholdelse (LGD)-estimater og — i forbindelse med anerkendte erhvervede detailfordringer — for inddeling af engagementer i risikogrupper eller puljer med henblik på at afspejle garantiers indvirkning på beregningen af risikovægtede engagementer. Disse kriterier skal opfylde minimumskravene i punkt 17-29.

102. Kriterierne skal være troværdige og intuitive. De skal fokusere på, hvorvidt garantistilleren kan og vil opfylde sine forpligtelser i henhold til garantien, hvornår garantistilleren forventes at foretage eventuelle betalinger, i hvilket omfang garantistillerens evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til garantien er korreleret med låntagerens evne til at indfri gælden, og i hvilket omfang der fortsat vil være en restrisiko i forhold til låntageren.

Kreditderivater

103. De minimumskrav for garantier, der er beskrevet i denne del, gælder også for »single-name«-kreditderivater. Hvis der er manglende match mellem den underliggende forpligtelse og referenceforpligtelsen for det pågældende kreditderivat eller den forpligtelse, der afgør, om en kreditbegivenhed er indtrådt, finder kravene i bilag VIII, del 2, punkt 21, anvendelse. Med hensyn til detailengagementer og anerkendte erhvervede fordringer gælder bestemmelserne i dette punkt for inddelingen af engagementer i risikogrupper eller puljer.

104. Kriterierne skal fokusere på kreditderivatets udbetalingsstruktur og bygge på en konservativ vurdering af de konsekvenser, denne struktur har for, hvor mange fordringer der inddrives, og hvornår det sker. Kreditinstituttet skal undersøge, hvilke andre former for restrisici der forekommer.

2.2.5. Minimumskrav for erhvervede fordringer

Retssikkerhed

105. Faciliteten skal struktureres på en sådan måde, at kreditinstituttet under alle tænkelige forhold bevarer den reelle ejendomsret til og kontrol over samtlige midler, der indbetales i tilknytning til fordringerne. Såfremt låntageren betaler direkte til en sælger eller servicevirksomhed, skal kreditinstituttet regelmæssigt kontrollere, at samtlige betalinger foretages, og at de kontraktmæssige vilkår overholdes. Ved servicevirksomhed forstås en enhed, der varetager den daglige styring af en pulje af erhvervede fordringer eller af de underliggende låneengagementer. Kreditinstitutterne skal indføre procedurer, som sikrer, at ejendomsretten til fordringer og modtagne midler er beskyttet mod virkningerne af en konkurs eller en retssag, der kan betyde, at långiveren i længere tid må afholde sig fra at realisere eller disponere over fordringerne eller at overtage kontrollen over de modtagne midler.

Overvågningssystemers effektivitet

106. Kreditinstituttet skal kontrollere både kvaliteten af de erhvervede fordringer og sælgerens og servicevirksomhedens finansielle situation. Det omfatter bl.a. følgende opgaver:

a) Kreditinstituttet skal vurdere korrelationen mellem kvaliteten af de erhvervede fordringer og både sælgerens og service-

▼B

virksomhedens finansielle situation og opstille interne politikker og procedurer, som yder tilstrækkelig beskyttelse i tilfælde af uforudsete hændelser, og herunder fastsætte interne risikoratings for hver enkelt sælger og servicevirksomhed.

b) Kreditinstituttet skal fastsætte klare og effektive politikker og procedurer for vurdering af, hvilke sælgere og servicevirksomheder der kan anerkendes. Kreditinstituttet eller dets befuldmægtigede skal føre regelmæssigt tilsyn med sælgere og servicevirksomheder for at kontrollere, om sælgerens eller servicevirksomhedens indberetninger er nøjagtige, afsløre svig eller operationelle mangler og kontrollere kvaliteten af sælgerens kreditpolitik og servicevirksomhedens indsamlingsstrategier og procedurer. Resultaterne af dette tilsyn skal dokumenteres.

c) Kreditinstituttet skal vurdere karakteristika for puljer af erhvervede fordringer, herunder overtræk; sælgerens tidligere restancer, uerholdelige fordringer og afskrivninger af uerholdelige fordringer; betalingsvilkår og eventuelle modkonti.

d) Kreditinstituttet skal fastsætte effektive politikker og procedurer for overordnet overvågning af koncentrationer på enkelte låntagere både inden for og på tværs af puljer af erhvervede fordringer, og

e) Kreditinstituttet skal sørge for, at servicevirksomheden forsyner det med aktuelle og tilstrækkelig detaljerede oplysninger om aldersfordeling og udvanding af fordringer for at sikre overholdelsen af kreditinstituttets anerkendelseskriterier og udlånspolitik for erhvervede fordringer og tilvejebringe et effektivt middel til overvågning og bekræftelse af sælgerens salgsbetingelser og udvanding.

Gældsomlægningsordningers effektivitet

107. Kreditinstituttet skal iværksætte systemer og procedurer til tidlig afdækning af forringelser af sælgerens finansielle situation og af kvaliteten af erhvervede fordringer og til proaktiv håndtering af nyopståede problemer. Kreditinstituttet skal navnlig fastsætte klare og effektive politikker, procedurer og informationssystemer for at føre tilsyn med overtrædelser af klausuler og klare og effektive politikker og procedurer for anlæggelse af retssager og håndtering af problematiske erhvervede fordringer.

Effektiviteten af systemer til kontrol af sikkerhedsstillelse, kreditmuligheder og likvide midler

108. Kreditinstituttet skal fastsætte klare og effektive politikker og procedurer for kontrollen med erhvervede fordringer, kreditter og likvide midler. Der skal navnlig udarbejdes skriftlige interne politikker med fokus på alle væsentlige elementer af det program, der er fastlagt for køb af fordringer, herunder udlånssatser, anerkendt sikkerhedsstillelse, nødvendig dokumentation, koncentrationsgrænser og håndtering af udbetalte midler. Disse elementer skal fastlægges under passende hensyn til alle relevante og væsentlige faktorer, herunder sælgerens og servicevirksomhedens finansielle situation, risikokoncentrationer og udviklingen i kvaliteten af de erhvervede fordringer og i sælgerens kundegrundlag, og interne systemer skal sikre, at der kun ydes lån, såfremt den krævede sikkerhed og dokumentation foreligger.

Overholdelse af kreditinstituttets interne politikker og procedurer

109. Kreditinstituttet skal indføre en effektiv intern metode til vurdering af, om alle dets interne politikker og procedurer overholdes. Denne metode skal omfatte regelmæssig kontrol af alle kritiske faser i kreditinstituttets købsprogram, kontrol af funktionsadskillelsen mellem for det første vurderingen af sælgeren og servicevirksomheden og vurderingen af låntageren og for det andet vurderingen af sælgeren og servicevirksomheden og den eksterne kontrol af sælgeren og servicevirksomheden samt evaluering af »back office«-transaktioner med særlig fokus på kvalifikationer, erfaringer, personaleantal og tilhørende automatiserede systemer.

▼B

3. VALIDERING AF INTERNE ESTIMATER

110. Kreditinstitutterne skal indføre robuste systemer til validering af nøjagtigheden og konsistensen af ratingsystemer, procedurer og estimater af alle relevante risikoparametre. Kreditinstituttet skal godtgøre over for den kompetente myndighed, at den interne validering gør det muligt for den at foretage en konsekvent og meningsfuld vurdering af resultaterne af interne ratingsystemer og risikoestimeringssystemer.

111. Kreditinstitutterne skal regelmæssigt sammenligne de faktiske misligholdelsesrater med sandsynlighed for misligholdelse (PD)-estimater for hver risikogruppe. Såfremt de faktiske misligholdelsesrater ligger uden for de rammer, der er fastlagt for denne risikogruppe, skal kreditinstitutterne iværksætte en nærmere undersøgelse af årsagerne til afvigelsen. Kreditinstitutter, der benytter deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og/eller omregningsfaktorer, skal foretage en tilsvarende undersøgelse vedrørende disse estimater. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, som går så langt tilbage i tiden som muligt. Kreditinstituttet skal dokumentere de metoder og data, der benyttes til sådanne sammenligninger. Undersøgelsen og dokumentationen skal ajourføres mindst én gang om året.

112. Kreditinstitutterne skal også inddrage andre kvantitative valideringsredskaber og foretage andre sammenligninger med relevante eksterne datakilder. Undersøgelsen skal baseres på data, som er relevante for porteføljen, opdateres regelmæssigt og dækker en passende observationsperiode. Kreditinstitutternes interne vurderinger af deres ratingsystemers funktion skal baseres på den længst mulige periode.

113. De metoder og data, der anvendes i forbindelse med kvantitativ validering, skal være konsekvente over tid. Ændringer af estimerings- og valideringsmetoder og data (såvel datakilder som relevante perioder) skal dokumenteres.

114. Kreditinstitutterne skal fastsætte sunde interne retningslinjer for situationer, hvor de faktiske værdier for sandsynligheden for misligholdelse (PD), tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), omregningsfaktorer og samlede tab, afviger så meget fra de forventede værdier, at det skaber usikkerhed om gyldigheden af disse estimater. Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturforholdene og lignende systematiske udsving i de faktiske misligholdelsesrater. Hvis de faktiske værdier vedvarende er højere end de forventede værdier, skal kreditinstitutterne opjustere estimaterne i lyset af deres misligholdelses- og tabserfaring.

4. BEREGNING AF RISIKOVÆGTEDE VÆRDIER AF AKTIEPOSITIONER VED HJÆLP AF METODEN MED INTERNE MODELLER

4.1. **Kapitalkrav og risikokvantificering**

115. Med henblik på beregning af kapitalkrav skal kreditinstitutter opfylde følgende standarder:

a) estimatet af det potentielle tab skal være robust over for negative markedsændringer, der kan påvirke den langsigtede risikoprofil for kreditinstituttets specifikke aktiebesiddelser. De data, der anvendes for at vise fordelingen af afkast, skal dække den længste analyseperiode, for hvilken der foreligger data, og være egnede til opstilling af risikoprofilen for kreditinstituttets specifikke aktiepositioner. De anvendte data skal være tilstrækkelige til at tilvejebringe konservative, statistisk pålidelige og robuste tabsestimater, der ikke udelukkende er baseret på subjektive eller skønsmæssige hensyn. Kreditinstitutterne skal godtgøre over for de kompetente myndigheder, at det pågældende chok resulterer i et konservativt skøn over potentielle tab i løbet af den relevante langsigtede markeds- eller erhvervscyklus. Kreditinstituttet skal foretage empiriske analyser af de foreliggende data og justeringer baseret på en række forskellige faktorer for at opnå modeloutput, der er tilstrækkelig realistiske og konservative. Kreditinstitutter, der opstiller »Value at Risk«-modeller (VaR-modeller) til vurde-

▼B

ring af potentielle kvartalstab, kan benytte kvartalsdata eller konvertere data, der dækker en kortere tidshorisont, til tilsvarende kvartalsdata ved hjælp af en analytisk hensigtsmæssig metode, der bygger på empirisk dokumentation og på en veludviklet og dokumenteret idéproces og analyse. En sådan fremgangsmåde skal anvendes konservativt og konsekvent over tid. Hvis mængden af relevante data er begrænset, skal kreditinstituttet tillægge passende forsigtighedsmargener

b) de anvendte modeller skal tage tilstrækkeligt hensyn til alle væsentlige risici, der er forbundet med aktieafkast, herunder både de generelle markedsrisici og de specifikke risici, der knytter sig til kreditinstituttets aktieportefølje. De interne modeller skal på passende vis belyse historiske prisudsving, kalkulere med potentielle koncentrationer udtrykt i størrelse og ændringer i deres sammensætning og være robuste over for negative markedsforhold. De kreditrisici, som er repræsenteret i de data, der benyttes ved vurderingen, skal svare nøje til eller i det mindste være sammenlignelige med de risici, der er forbundet med kreditinstituttets aktiepositioner

c) den interne model skal være tilpasset kreditinstituttets aktieporteføljes risikoprofil og kompleksitet. Når et kreditinstitut besidder en større mængde aktier, hvis værdi er særdeles ikke-lineær, skal de interne modeller være udformet, så de tager tilstrækkelig højde for de risici, der er forbundet med sådanne instrumenter

d) de enkelte positioner skal indarbejdes i indikatorer, markedsindekser og risikofaktorer på en troværdig, intuitiv og velfungerende måde

e) kreditinstitutterne skal godtgøre ved hjælp af empiriske analyser, at risikofaktorerne er hensigtsmæssige, og at de dækker såvel generelle som specifikke risici

f) estimater af aktiepositioners afkastvolatilitet skal baseres på relevante og foreliggende data, oplysninger og metoder. Der benyttes uafhængigt kontrollerede interne data eller data fra eksterne kilder (herunder fælles data), og

g) der skal iværksættes et stringent og omfattende stresstestprogram.

4.2. **Risikostyringsprocedure og kontrolmekanismer**

116. Med hensyn til udvikling og anvendelse af interne modeller til fastlæggelse af kapitalkrav skal kreditinstitutterne iværksætte politikker, procedurer og kontrolmekanismer, som sikrer modellens og modelleringsprocessens integritet. I tilknytning til disse politikker, procedurer og kontrolmekanismer skal der træffes følgende foranstaltninger:

a) fuldstændig integrering af den interne model i kreditinstituttets overordnede ledelsesinformationssystemer og i styringen af den aktieportefølje, der ikke indgår i handelsbeholdningen. De interne modeller skal integreres fuldt ud i kreditinstituttets risikostyringsinfrastruktur, hvis de især anvendes til: måling og vurdering af aktieporteføljens resultater (herunder de risikovægtede resultater); overførsel af økonomisk kapital til aktiepositioner og vurdering af den overordnede kapitaldækning og forvaltningen af investeringer

b) fastlagte ledelsessystemer, procedurer og kontrolforanstaltninger til sikring af regelmæssig og uafhængig revision af alle elementer af den interne modelleringsproces, herunder godkendelse af modelrevisioner, analyse af modelinput og revision af modelresultater, f.eks. ved direkte kontrol af risikoopgørelser. Disse revisioner skal sigte mod at vurdere, om modelinput og -resultater er nøjagtige, fuldstændige og hensigtsmæssige, og fokusere på både at afdække og begrænse potentielle fejl, der skyldes kendte svagheder, og at finde frem til ukendte svagheder ved modellen. Revisionerne kan iværksættes af en intern uafhængig enhed eller af en uafhængig ekstern tredjepart

▼B

c) passende systemer og procedurer til overvågning af investeringsgrænser og kreditrisici for aktiepositioner

d) de enheder, der er ansvarlige for modellens udformning og anvendelse, skal være funktionelt uafhængige af de enheder, der er ansvarlige for forvaltningen af de individuelle investeringer, og

e) de parter, der er ansvarlige for bestemte aspekter af modelleringsprocessen, skal have de fornødne kvalifikationer. Ledelsen skal afsætte tilstrækkeligt kvalificerede og kompetente medarbejdere til modelarbejdet.

4.3. **Validering og dokumentation**

117. Kreditinstitutterne skal indføre et robust system til validering af deres interne modellers og modelleringsprocessers nøjagtighed og konsistens. Alle væsentlige elementer af de interne modeller samt modelleringsprocessen og valideringen skal dokumenteres.

118. Kreditinstitutterne skal anvende intern validering med henblik på at foretage en konsekvent og meningsfuld vurdering af resultaterne af deres interne modeller og processer.

119. De metoder og data, der anvendes i forbindelse med kvantitativ validering, skal være konsekvente over tid. Ændringer af estimerings- og valideringsmetoder og data (såvel datakilder som relevante perioder) skal dokumenteres.

120. Kreditinstitutterne skal regelmæssigt sammenligne de faktiske aktieafkast (beregnet ud fra realiserede og ikke-realiserede fortjenester og tab) med de modelberegnede estimater. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, som går så langt tilbage i tiden som muligt. Kreditinstituttet skal dokumentere de metoder og data, der benyttes til sådanne sammenligninger. Undersøgelsen og dokumentationen skal ajourføres mindst én gang om året.

121. Kreditinstitutterne skal inddrage andre kvantitative valideringsredskaber og foretage andre sammenligninger med eksterne datakilder. Undersøgelsen skal baseres på data, som er relevante for porteføljen, opdateres regelmæssigt og dækker en passende observationsperiode. Kreditinstitutternes interne vurderinger af deres modellers resultater skal baseres på den længst mulige periode.

122. Kreditinstitutterne skal fastsætte sunde interne retningslinjer for situationer, hvor sammenligningen af de faktiske aktieafkast med modelestimaterne skaber usikkerhed om gyldigheden af estimaterne eller af modellerne som sådan. Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturforholdene og lignende systematiske udsving i aktieafkast. Alle justeringer af interne modeller, der foretages som følge af modelrevisioner, skal dokumenteres og stemme overens med kreditinstituttets retningslinjer for modelrevision.

123. Den interne model og modelleringsprocessen skal dokumenteres, og der skal oplyses om, hvilke opgaver deltagerne i modelarbejdet varetager, og om modelgodkendelse og modelrevision.

5. LEDELSE OG KONTROL

5.1. **Ledelse**

124. Alle væsentlige aspekter af rating- og estimeringsprocesserne skal godkendes af kreditinstituttets ledelsesorgan som omhandlet i artikel 11 eller et særligt udvalg herunder og af den overordnede ledelse. Disse parter skal have en generel forståelse af kreditinstituttets ratingsystemer og et mere indgående kendskab til de ledelsesrapporter, der knytter sig hertil.

125. Den overordnede ledelse skal underrette det ledelsesorgan, der er omhandlet i artikel 11, eller et særligt udvalg herunder om væsentlige ændringer eller afvigelser fra den fastlagte politik, såfremt disse vil få væsentlig indvirkning på kreditinstituttets ratingsystemers funktion.

▼B

126. Den overordnede ledelse skal have et godt kendskab til ratingsystemernes opbygning og funktion. Den overordnede ledelse skal løbende kontrollere, at ratingsystemerne fungerer korrekt. Kreditrisikokontrolenhederne skal holde den overordnede ledelse orienteret om resultaterne af ratingprocessen, områder, hvor der er behov for forbedringer, og resultatet af bestræbelser på at udbedre tidligere konstaterede mangler.

127. En intern rating-baseret analyse af kreditinstituttets kreditrisikoprofil skal udgøre et centralt element i ledelsesrapporterne til disse parter. Rapporterne skal som et minimum omhandle risikoprofiler for de enkelte risikogrupper, forskydninger mellem grupper, estimering af de relevante parametre for hver risikogruppe og sammenligning af faktiske misligholdelsesrater og i det omfang egne estimater af faktiske tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og faktiske omregningsfaktorer med de forventede værdier samt stresstestresultater anvendes. Rapporteringshyppigheden skal afhænge af, hvilke oplysninger der er tale om, hvor vigtige de er, og hvilken status modtageren har.

5.2. **Kreditrisikokontrol**

128. Kreditrisikokontrolenheden skal arbejde uafhængigt af personalefunktionen og ledelsesfunktionen, som har ansvaret for at initiere eller forny engagementer, og den skal rapportere direkte til den overordnede ledelse. Enheden skal udforme eller udvælge, implementere og føre tilsyn med ratingsystemer og kontrollere deres resultater. Enheden skal regelmæssigt udarbejde og analysere rapporter om ratingsystemers output.

129. Kreditrisikokontrolenhedens/-ernes ansvarsområder er:

a) undersøgelse og overvågning af risikogrupper og puljer

b) udarbejdelse og analyse af kortfattede rapporter om kreditinstituttets ratingsystemer

c) iværksættelse af procedurer med henblik på at kontrollere, at definitioner af risikogrupper og puljer anvendes på samme måde i alle afdelinger og geografiske områder

d) gennemgang af ratingprocessen og dokumentering af eventuelle ændringer heraf, herunder årsagerne til disse ændringer

e) gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om de stadig er egnede til forudsigelse af risici. Ændringer af ratingprocessen, af kriterier eller af individuelle ratingparametre skal dokumenteres og registreres

f) aktiv deltagelse i udformningen eller udvælgelsen, implementeringen og valideringen af de modeller, der anvendes under ratingprocessen

g) kontrol og overvågning af de modeller, der anvendes under ratingprocessen

h) løbende revision og ændring af de modeller, der anvendes under ratingprocessen.

130. Kreditinstitutter, der anvender fælles data i overensstemmelse med punkt 57 og 58, kan uanset punkt 129 outsource følgende opgaver:

a) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende undersøgelse og overvågning af risikogrupper og puljer

b) udarbejdelse af kortfattede rapporter om kreditinstituttets ratingsystemer

c) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om de stadig er egnede til forudsigelse af risici

d) dokumentering af ændringer af ratingprocessen, kriterier eller individuelle ratingparametre

e) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende løbende revision og ændring af de modeller, der anvendes under ratingprocessen.

▼B

Kreditinstitutter, der anvender bestemmelserne i dette punkt, skal sørge for, at de kompetente myndigheder har adgang til alle relevante oplysninger fra tredjemand, som er nødvendige for at undersøge, om minimumskravene er opfyldt, og at de kompetente myndigheder kan foretage de samme undersøgelser på stedet, som der iværksættes inden for kreditinstituttet.

5.3. **Intern revision**

131. Den interne revisionsafdeling eller en tilsvarende uafhængig revisionsinstans skal mindst én gang om året gennemgå kreditinstituttets ratingsystemer og transaktioner, herunder transaktioner i kreditfunktionen samt estimeringen af sandsynligheden for misligholdelse (PD), tab i tilfælde af misligholdelse (LGD), forventede tab og omregningsfaktorer. Revisionen skal bl.a. afdække, om samtlige minimumskrav er opfyldt.

▼B

BILAG VIII

KREDITRISIKOREDUKTION

DEL 1

Anerkendte former for kreditrisikoreduktion

1. I denne del beskrives, hvilke former for kreditrisikoreduktion der anerkendes med henblik på artikel 92.

2. I dette bilag forstås ved:

»sikret udlånstransaktion«: alle transaktioner, som giver anledning til et engagement, for hvilket der stilles sikkerhed, og hvor det ikke bestemmes, at kreditinstituttet har ret til at modtage hyppige margenbetalinger

»kapitalmarkedstransaktion«: alle transaktioner, der giver anledning til et engagement, for hvilket der stilles sikkerhed, og hvor det bestemmes, at kreditinstituttet har ret til at modtage hyppige margenbetalinger.

1. FINANSIERET KREDITBESKYTTELSE

1.1. **Balanceført netting**

3. Balanceført netting af gensidige krav mellem kreditinstituttet og dets modpart kan anerkendes.

4. Uden at dette berører punkt 5, er det kun den gensidige likviditetssaldo mellem kreditinstituttet og modparten, der kan anerkendes. Det er kun muligt at ændre de risikovægtede værdier af engagementer for det långivende kreditinstituts udlån og indlån og i givet fald for de forventede tab som led i en balanceført aftale om netting.

1.2. **Rammeaftaler om netting i forbindelse med genkøbstransaktioner og/eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedstransaktioner**

5. For kreditinstitutter, der vælger at bruge den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i del 3, kan virkningerne af bilaterale nettingaftaler, der dækker genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedstransaktioner med en tredjepart, anerkendes. Uden at dette berører bestemmelserne i bilag II til direktiv 2006/49/EF, skal den sikkerhed, der stilles, og de værdipapirer eller råvarer, der udlånes i forbindelse med sådanne arrangementer, overholde de krav for anerkendelse af sikkerhedsstillelse, der er fastsat i punkt 7 og 11.

1.3. **Sikkerhedsstillelse**

6. Hvis den teknik, der anvendes med henblik på kreditrisikoreduktion, er baseret på kreditinstituttets ret til at likvidere eller beholde aktiver, afhænger anerkendelsen af, om de risikovægtede værdier af de pågældende engagementer og i givet fald de forventede tab beregnes efter bestemmelserne i artikel 78-83 eller bestemmelserne i artikel 84-89. Anerkendelsen afhænger også af, om der gøres brug af den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i del 3. Med hensyn til genkøbstransaktioner og transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer afhænger anerkendelsen også af, om den pågældende transaktion indgår i handelsbeholdningen eller ej.

1.3.1. Anerkendt sikkerhedsstillelse i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder

7. Følgende finansielle poster kan anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder:

a) indlån i kontanter eller kontantlignende instrumenter placeret i det långivende kreditinstitut

▼B

b) obligationer, der er udstedt af centralregeringer eller centralbanker, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI eller et eksportkreditagentur, som er anerkendt med henblik på artikel 78-85, og som den kompetente myndighed har henført til kreditkvalitetstrin 4 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med centralregeringer og centralbanker

c) obligationer, der er udstedt af institutter, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som den kompetente myndighed har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med kreditinstitutter

d) obligationer, der er udstedt af andre foretagender, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som den kompetente myndighed har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med virksomheder

e) obligationer, for hvilke der foreligger en kortsigtet kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som den kompetente myndighed har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af kortfristede engagementer

f) aktier eller konvertible obligationer, der indgår i et hovedindeks, og

g) guld.

I litra b) indbefatter »obligationer, der er udstedt af centralregeringer eller centralbanker«:

i) obligationer, som er udstedt af regionale regeringer eller lokale myndigheder, og som behandles som engagementer med centralregeringen i det pågældende land i henhold til artikel 78-83

ii) værdipapirer, der er udstedt af offentlige virksomheder, og som behandles som engagementer med centralregeringer i overensstemmelse med bilag VI, del 1, punkt 15

iii) obligationer, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 78-83, og

iv) obligationer, som er udstedt af internationale organisationer, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 78-83.

I litra c) indbefatter »obligationer, der er udstedt af kreditinstitutter«:

i) obligationer, som er udstedt af regionale regeringer eller lokale myndigheder, men som ikke behandles som engagementer med centralregeringen i det pågældende land i henhold til artikel 78-83

ii) obligationer, som er udstedt af offentlige virksomheder, og som behandles som engagementer med kreditinstitutter i henhold til artikel 78-83, og

iii) obligationer, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der ikke tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 78-83.

8. Obligationer, der er udstedt af institutioner, og for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, kan anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse, hvis de opfylder følgende kriterier:

a) de er noteret på en anerkendt børs

b) de opfylder betingelserne for ikke-efterstillet gæld

c) alle andre ratede værdipapirer med samme rang, som institutionen har udstedt, har en kreditvurdering udarbejdet af et

▼B

anerkendt ECAI, som de kompetente myndigheder har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med institutioner eller af kortfristede engagementer

d) det långivende kreditinstitut er ikke i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at værdipapirerne bør tildeles en lavere kreditvurdering end den, der er anført i litra c), og

e) kreditinstituttet kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at instrumentets markedslikviditet er tilstrækkelig med henblik herpå.

9. Andele i institutter for kollektiv investering i værdipapirer kan anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) de er genstand for daglige officielle kursnoteringer, og

b) instituttet for kollektiv investering begrænser sig til at investere i de instrumenter, der kan anerkendes i henhold til punkt 7 og 8.

Selv om et institut for kollektiv investering anvender (eller kan anvende) afledte instrumenter til risikoafdækning af tilladte investeringer, bevirker det ikke, at andele i dette institut ikke kan anerkendes.

▼M5

Hvis instituttet for kollektiv investering ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der kan anerkendes i henhold til punkt 7 og 8, kan andele anerkendes med værdien af de anerkendte aktiver som gyldig sikkerhedsstillelse, idet det forudsættes, at instituttet har investeret i ikkeanerkendte aktiver i det størst mulige omfang, der er tilladt i henhold til dets mandat. I tilfælde, hvor ikkeanerkendte aktiver kan have en negativ værdi på grund af forpligtelser eller eventualforpligtelser som følge af ejerskab, beregner kreditinstitutionen den samlede værdi af de ikkeanerkendte aktiver og nedsætter værdien af de anerkendte aktiver med værdien af de ikkeanerkendte aktiver, hvis sidstnævnte samlet set er negativ.

▼B

10. Hvis der i relation til punkt 7, litra b) - e), for en sikkerhedsstillelse foreligger to kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, skal den mindst fordelagtige vurdering lægges til grund. Hvis der for en sikkerhedsstillelse foreligger mere end to kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, skal de to mest fordelagtige vurderinger lægges til grund. Hvis de to mest fordelagtige kreditvurderinger er forskellige, skal den mindst fordelagtige af disse to vurderinger lægges til grund.

1.3.2. Anden anerkendt sikkerhedsstillelse i forbindelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse

11. Ud over den sikkerhedsstillelse, der er beskrevet i punkt 7-10, kan følgende finansielle poster, hvis et kreditinstitut anvender den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i del 3, anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse:

a) aktier eller konvertible obligationer, der ikke indgår i et hovedindeks, men handles på en anerkendt børs, og

b) andele i institutter for kollektiv investering i værdipapirer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

i) de er genstand for daglige officielle kursnoteringer

ii) instituttet for kollektiv investering begrænser sig til at investere i de instrumenter, der kan anerkendes i henhold til punkt 7 og 8, og i de poster, der er nævnt i dette punkts litra a).

Selv om et institut for kollektiv investering anvender (eller kan anvende) afledte instrumenter til risikoafdækning af tilladte investeringer, bevirker det ikke, at andele i dette institut ikke kan anerkendes.

▼M5

Hvis instituttet for kollektiv investering ikke begrænser sig til at investere i de instrumenter, der kan anerkendes i henhold til punkt 7 og 8 og litra a) i dette punkt, kan andele anerkendes med værdien af de anerkendte aktiver som gyldig sikkerhedsstillelse, idet det forudsættes, at instituttet har investeret i ikkeanerkendte aktiver i det størst mulige omfang, der er tilladt i henhold til dets mandat. I tilfælde, hvor ikkeanerkendte aktiver kan have en negativ værdi på grund af forpligtelser eller eventualforpligtelser som følge af ejerskab, beregner kreditinstitutionen den samlede værdi af de ikkeanerkendte aktiver og nedsætter værdien af de anerkendte aktiver med værdien af de ikkeanerkendte aktiver, hvis sidstnævnte samlet set er negativ.

▼B

1.3.3. Anden anerkendt sikkerhedsstillelse med henblik på beregningerne i artikel 84-89

12. Ud over den ovenfor anførte sikkerhedsstillelse finder bestemmelserne i punkt 13-22 anvendelse, hvis et kreditinstitut beregner risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab efter metoden i artikel 84-89:

A. Sikkerhed i fast ejendom

13. Fast ejendom til beboelse, som er eller vil blive benyttet eller udlejet af ejeren eller af den begunstigede ejer i tilfælde af personlige investeringsselskaber, og erhvervsejendomme, dvs. kontor- og andre forretningsejendomme, kan anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse på betingelse af:

a) at den faste ejendoms værdi ikke i væsentlig grad afhænger af låntagers kreditkvalitet. Dette krav vedrører ikke tilfælde, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker såvel ejendommens værdi som låntagerens betalingsevne, og

b) at risikoen ved låntageren ikke i væsentlig grad afhænger af afkastet fra den underliggende ejendom eller det underliggende projekt, men snarere af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis. Indfrielsen af den pågældende facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere.

14. Kreditinstitutterne kan også anerkende andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, som sikkerhed i fast ejendom til beboelse, forudsat at disse betingelser er opfyldt.

15. De kompetente myndigheder kan også tillade kreditinstitutterne at anerkende andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, som sikkerhed i erhvervsejendomme, forudsat at disse betingelser er opfyldt.

16. De kompetente myndigheder kan tillade kreditinstitutterne at fravige betingelsen i punkt 13, litra b), for engagementer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse i den pågældende medlemsstat, hvis de kan påvise, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked med tabsprocenter, der er tilstrækkelig lave til at berettige en sådan behandling. Dette er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat, der ikke benytter sig af muligheden for fravigelse, anerkender fast ejendom til beboelse, som er anerkendt i en anden medlemsstat som følge af denne mulighed. Medlemsstaterne skal fremlægge oplysninger om, hvorvidt de har udnyttet denne mulighed.

17. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan tillade kreditinstitutterne at fravige betingelsen i punkt 13, litra b), for erhvervsejendomme i den pågældende medlemsstat, hvis de kan påvise, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked, og at tabsprocenterne i forbindelse med udlån med sikkerhed i erhvervsejendomme opfylder følgende betingelser:

a) tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i erhvervsejendomme op til 50 % af markedsværdien (eller eventuelt 60 %

▼B

af belåningsværdien, såfremt denne værdi er lavest) må ikke overstige 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendomme inden for et givet år, og

b) det samlede tab på lån med sikkerhed i erhvervsejendomme må ikke overstige 0,5 % af de udestående lån med sikkerhed i erhvervsejendomme inden for et givet år.

18. Hvis en af disse betingelser ikke er opfyldt i et givet år, bortfalder retten til at anvende denne behandling, indtil betingelserne igen er opfyldt i det efterfølgende år.

19. De kompetente myndigheder i en medlemsstat kan som sikkerhedsstillelse anerkende erhvervsejendomme, der er anerkendt som sikkerhedsstillelse i en anden medlemsstat, på grundlag af fravigelsesmuligheden i punkt 17.

B. Fordringer

20. De kompetente myndigheder kan anerkende sikkerhedsstillelse i form af fordringer i tilknytning til en eller flere handelstransaktioner med en oprindelig løbetid på et år eller derunder. Fordringer vedrørende securitisationer, indirekte deltagelse eller kreditderivater eller beløb, der skyldes af tilsluttede parter, anerkendes ikke.

C. Andre former for fysisk sikkerhedsstillelse

21. De kompetente myndigheder kan anerkende fysiske genstande ud over dem, der er anført i punkt 13-19, som sikkerhedsstillelse, hvis de finder det godtgjort:

a) at der findes likvide markeder, hvor det er hurtigt og billigt at afhænde den pågældende sikkerhedsstillelse

b) at der foreligger velfunderede, offentligt tilgængelige markedspriser for sikkerhedsstillelsen. Kreditinstituttet skal kunne godtgøre, at der ikke er grund til at antage, at de nettopriser, det opnår ved realiseringen af sikkerhedsstillelsen, afviger væsentligt fra disse markedspriser.

D. Leasing

22. Med forbehold af bestemmelserne i del 3, punkt 72, skal engagementer i forbindelse med transaktioner, hvor et kreditinstitut leaser et formuegode til tredjemand, forudsat at kravene i del 2, punkt 11, er opfyldt, behandles som lån med sikkerhed i den type formuegode, der leases.

1.4. **Andre former for finansieret kreditrisikoafdækning**

1.4.1. Indlån i kontanter eller kontantlignende instrumenter placeret i et tredjepartskreditinstitut

23. Indlån i kontanter eller kontantlignende instrumenter, som er placeret i et tredjepartskreditinstitut, uden at der foreligger en depotaftale, og som er pantsat til det långivende kreditinstitut, kan anerkendes som gyldig kreditrisikoafdækning.

1.4.2. Livsforsikringspolicer, der er pantsat til det långivende kreditinstitut

24. Livsforsikringspolicer, der er pantsat til det långivende kreditinstitut, kan anerkendes som gyldig kreditrisikoafdækning.

1.4.3. Instrumenter, der købes tilbage på anmodning

25. Instrumenter, som er udstedt af et tredjepartskreditinstitut, og som på anmodning købes tilbage af dette kreditinstitut, kan anerkendes som gyldig kreditrisikoafdækning.

2. UFINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

2.1. **Anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning i forbindelse med alle metoder**

26. Følgende parter kan anerkendes som udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning:

a) centralregeringer og centralbanker

b) regionale regeringer og lokale myndigheder

▼B

c) multilaterale udviklingsbanker

d) internationale organisationer, såfremt engagementer med disse tillægges en risikovægt på 0 % efter artikel 78-83

e) offentlige virksomheder, såfremt de kompetente myndigheder behandler fordringer på disse som fordringer på institutioner eller centralregeringer efter artikel 78-83

f) institutioner, og

g) andre selskaber, herunder kreditinstituttets moderselskab, datterselskaber og tilknyttede selskaber, for hvilke der:

i) foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som de kompetente myndigheder har henført til kreditkvalitetstrin 2 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med virksomheder, og

ii) for så vidt angår kreditinstitutter, der beregner risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab efter bestemmelserne i artikel 84-89, ikke foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, og som ifølge en intern rating skønnes at have en sandsynlighed for misligholdelse svarende til den, der relateres til kreditkvalitetstrin 2 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med virksomheder.

27. Hvis der beregnes risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab efter artikel 84-89, skal der, for at en garantistiller kan anerkendes, foreligge en intern rating udarbejdet af kreditinstituttet i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VII, del 4.

28. Uanset punkt 26 kan medlemsstaterne også anerkende andre finansieringsinstitutter som udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning, forudsat at disse finansieringsinstitutter er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med kreditinstitutter, og at de underlagt de samme tilsynskrav som kreditinstitutter.

2.2. **Anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning i forbindelse med IRB-metoden med ret til at anvende fremgangsmåden i bilag VII, del 1, punkt 4**

29. Institutioner, forsikrings-, genforsikringsselskaber og eksportkreditagenturer, der opfylder følgende betingelser, kan anerkendes som udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning med ret til at anvende fremgangsmåden i bilag VII, del 1, punkt 4:

— udbyderen har tilstrækkelig erfaring med ydelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning

— udbyderen er underlagt regler svarende til dem, der er fastsat i dette direktiv, eller var på tidspunktet for kreditrisikoafdækningen omfattet af en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som de kompetente myndigheder har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med virksomheder

— udbyderen havde en intern rating på tidspunktet for ydelsen af kreditrisikodækningen eller i en periode derefter, hvor sandsynligheden for misligholdelse (PD) højst svarer til den, der er knyttet til det relevante kreditkvalitetstrin 2 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med virksomheder, og

— udbyderen har en intern rating, hvor sandsynligheden for misligholdelse (PD) højst svarer til den, der er knyttet til det relevante kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med virksomheder.

▼B

Kreditrisikodækning, der ydes af eksportkreditagenturer, kan med henblik på dette punkt ikke henvise til en eksplicit modgaranti fra en centralregering.

3. KATEGORIER AF KREDITDERIVATER

30. Kategorier af kreditderivater og instrumenter, der består af følgende kreditderivater eller af instrumenter, der i økonomisk henseende kan sidestilles hermed, kan anerkendes:

a) »credit default swaps«

b) »total return swaps«, og

c) »credit linked notes« med det indbetalte beløb.

31. Hvis et kreditinstitut køber kreditbeskyttelse i form af en »total return swap« og registrerer de modtagne nettobetalinger fra dette instrument som nettoindkomst, men ikke registrerer modgående fald i værdien af det aktiv, der beskyttes (enten gennem fald i dagsværdien eller ved tillæg til reserver), kan kreditbeskyttelsen ikke anerkendes.

3.1. **Intern afdækning**

32. Hvis et kreditinstitut benytter et kreditderivat til intern afdækning — dvs. afdækker kreditrisikoen for et engagement, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen — skal den kreditrisiko, der lægges over på handelsbeholdningen, overføres til en eller flere tredjeparter, for at afdækningen kan anerkendes med henblik på dette bilag. I sådanne tilfælde anvendes reglerne i del 3-6 for beregning af risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab med hensyn til erhvervelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning, forudsat at en sådan overførsel af kreditrisikoen opfylder de krav for anerkendelse af kreditrisikoreduktion, der er fastsat i dette bilag.

DEL 2

Minimumskrav

1. Kreditinstituttet skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at det benytter hensigtsmæssige risikostyringsprocedurer til sikring mod risici, som kreditinstituttet kan blive eksponeret for, gennem anvendelse af metoder til kreditrisikoreduktion.

2. Uanset om der er taget højde for kreditrisikoreduktion ved beregningen af engagementernes risikovægtede værdi og eventuelt forventede tab, skal kreditinstitutterne fortsat foretage en fuldstændig risikovurdering af det underliggende engagement og over for de kompetente myndigheder kunne godtgøre, at de er i stand til at opfylde dette krav. I forbindelse med genkøbstransaktioner og/eller udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer betragtes det underliggende engagement i forbindelse med dette punkt kun som engagementets nettobeløb.

1. FINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

1.1. **Balanceførte nettingaftaler (ud over masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner, udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner)**

3. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at balanceførte nettingaftaler — ud over masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner, udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner — skal kunne anerkendes i henhold til artikel 90-93:

a) de skal være retsgyldige og kunne håndhæves i alle relevante retsområder, herunder i tilfælde af modpartens insolvens eller konkurs

b) kreditinstituttet skal til enhver tid kunne identificere de aktiver og passiver, der er omfattet af den balanceførte nettingaftale

c) kreditinstituttet skal overvåge og begrænse de risici, der er forbundet med kreditrisikoafdækningens ophør, og

▼B

d) kreditinstituttet skal overvåge og begrænse de relevante engagementer på nettobasis.

1.2. **Masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner og/eller indlån eller udlån i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner**

4. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner og/eller indlån eller udlån i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner, kan anerkendes i henhold til 90-93:

a) de skal være retsgyldige og kunne håndhæves i alle relevante retsområder, herunder i tilfælde af modpartens insolvens eller konkurs

b) de skal give den part, der ikke misligholder aftalen, ret til i tide at afslutte og lukke alle transaktioner i henhold til aftalen i tilfælde af misligholdelse, herunder i tilfælde af modpartens konkurs eller insolvens, og

c) de skal give mulighed for netting af gevinster og tab på transaktioner, der afsluttes under en nettingaftale, således at den ene part skylder den anden et enkelt nettobeløb.

5. Desuden skal minimumskravene for anerkendelse af finansiel sikkerhedsstillelse i henhold til den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, som beskrives i punkt 6, være opfyldt.

1.3. **Finansiel sikkerhedsstillelse**

1.3.1. Minimumskrav for anerkendelse af finansiel sikkerhedsstillelse i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder

6. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at finansiel sikkerhedsstillelse og guld kan anerkendes:

a) Lav korrelation

Låntagers kreditkvalitet og værdien af sikkerhedsstillelsen må ikke have nogen betydende positiv korrelation.

Værdipapirer udstedt af låntager eller et tilknyttet selskab i koncernen kan ikke anerkendes. Ikke desto mindre kan de dækkede obligationer, låntager selv har udstedt, og som falder ind under bestemmelserne i bilag VI, del 1, punkt 68-70, anerkendes, når de stilles som sikkerhed i forbindelse med en genkøbstransaktion, forudsat at første afsnit i dette punkt er overholdt.

b) Retssikkerhed

Kreditinstitutterne skal opfylde alle kontraktbestemte og lovgivningsmæssige krav med hensyn til retsgyldigheden af aftalerne om sikkerhedsstillelse i henhold til den lovgivning, der gælder for deres interesse i sikkerhedsstillelsen, og tage alle nødvendige skridt til at sikre denne retsgyldighed.

Kreditinstitutterne skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter retsgyldigheden af aftalerne om sikkerhedsstillelse i alle relevante retsområder. Denne gennemgang skal foretages på ny, når det er nødvendigt for at sikre den fortsatte retsgyldighed.

c) Operationelle krav

Aftaler om sikkerhedsstillelse skal dokumenteres behørigt ved hjælp af en klar og solid procedure for rettidig ophævelse af sikkerhedsstillelsen.

Kreditinstitutterne skal anvende solide procedurer og processer til at begrænse risikoen ved brug af sikkerhedsstillelse — herunder risici som følge af mangelfuld eller reduceret kreditrisikoafdækning, værdiansættelsesricisi, risici i forbindelse med kreditrisikoafdækningens ophør, koncentrationsrisici, der skyldes brugen af sikkerhedsstillelsen, og interaktion med kreditinstituttets samlede risikoprofil.

▼B

Kreditinstituttet skal have en dokumenteret politik og praksis vedrørende de typer og størrelser af sikkerhedsstillelse, der accepteres.

Kreditinstitutterne skal beregne markedsværdien af sikkerhedsstillelsen og foretage en nyværdiansættelse mindst en gang hvert halve år, og hver gang kreditinstituttet har grund til at tro, at dens markedsværdi er faldet betragteligt.

Når sikkerhedsstillelsen opbevares af tredjemand, skal kreditinstitutterne træffe rimelige forholdsregler med henblik på at sikre, at den pågældende tredjemand holder sikkerhedsstillelsen adskilt fra sine egne aktiver.

1.3.2. Supplerende minimumskrav for anerkendelse af finansiel sikkerhedsstillelse i henhold til den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse

7. Ud over kravene i punkt 6 skal kreditrisikoafdækningens restløbetid være mindst lige så lang som engagementets restløbetid for at kunne anerkendes i henhold til den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse.

1.4. **Minimumskrav for anerkendelse af sikkerhed i form af pant i fast ejendom**

8. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at pant i fast ejendom kan anerkendes som sikkerhed:

a) Retssikkerhed

Prioriteten eller pantet skal have retsgyldighed i alle de retsområder, der er relevante på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen, og prioriteten eller lånet skal være registreret korrekt og i tide. Aftalen skal være udtryk for et brugeligt pant (dvs. alle juridiske krav vedrørende pantet skal være opfyldt). Aftalen om kreditrisikoafdækning og den underliggende juridiske procedure skal give kreditinstituttet mulighed for at realisere værdien af kreditrisikoafdækningen inden for en rimelig frist.

b) Overvågning af ejendomsværdi

Ejendommens værdi skal overvåges regelmæssigt og mindst en gang om året, når det drejer sig om erhvervsejendomme, og mindst hvert tredje år, når det drejer sig om beboelsesejendomme. Der skal foretages en hyppigere overvågning, når markedssituationen er præget af betydelige forandringer. Der kan anvendes statistiske metoder til at overvåge ejendommens værdi og til at identificere, hvilke ejendomme der skal overvåges. Ejendomsvurderingen skal revideres af en uafhængig valuar, når der foreligger oplysninger, der godtgør, at ejendommens værdi kan være faldet betydeligt i forhold til markedsprisen. Ved lån, der overstiger 3 mio. EUR eller 5 % af kreditinstituttets egenkapital, skal ejendomsvurderingen revideres af en uafhængig valuar mindst hvert tredje år.

Ved »uafhængig valuar« forstås en person, som har de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaring til at foretage en værdiansættelse, og som er uafhængig af kreditbevillingsprocessen.

c) Dokumentation

Det skal klart dokumenteres, hvilke typer af bolig- og erhvervsejendomme kreditinstituttet accepterer, samt hvad dets udlånspolitik er i den henseende.

d) Forsikring

Kreditinstituttet skal have indført procedurer til overvågning af, at den faste ejendom, der anvendes som sikkerhed, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

▼B

1.5. **Minimumskrav for anerkendelse af fordringer som sikkerhed**

9. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at fordringerne kan anerkendes som sikkerhedsstillelse:

a) Retssikkerhed

i) Den juridiske mekanisme, som danner grundlag for sikkerhedsstillelsen, skal være solid og effektiv og sikre, at långiver har entydig adkomst til indtægterne.

ii) Kreditinstitutterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde lokale krav vedrørende retsgyldigheden af interesserne i sikkerhedsstillelsen. Der skal forefindes rammer, som sikrer, at långiver har et prioriteret krav i genstanden for sikkerhedsstillelsen i henhold til de nationale bestemmelser, således at sådanne krav vil være omfattet af præferencekreditorers krav i henhold til lovgivningsmæssige bestemmelser eller gennemførelsesbestemmelser.

iii) Kreditinstitutterne skal have foretaget tilstrækkelige juridiske undersøgelser til at kunne bekræfte retsgyldigheden af aftalerne om sikkerhedsstillelse i alle relevante retsområder, og

iv) Aftalerne om sikkerhedsstillelse skal være behørigt dokumenterede med en entydig og solid procedure for inddrivelse af sikkerhedsstillelsen. Kreditinstitutternes procedurer skal sikre, at alle juridiske krav vedrørende låntagers misligholdelse af betingelserne samt rettidig inddrivelse af sikkerhedsstillelsen, overholdes. Hvis låntager får økonomiske problemer eller misligholder aftalen, skal kreditinstituttet have juridisk bemyndigelse til at sælge eller overføre fordringerne til tredjemand uden låntagers samtykke.

b) Risikostyring

i) Kreditinstituttet skal have en forsvarlig procedure med hensyn til at fastlægge kreditrisikoen i forbindelse med fordringerne. En sådan procedure skal blandt andet omfatte analyser af låntagers forretning og branche samt de typer af kunder, som låntager foretager transaktioner med. Når kreditinstituttet benytter låntagers vurdering til at fastlægge kreditrisikoen ved kunderne, skal det gennemgå låntagers kreditpraksis for at vurdere, hvorvidt de er forsvarlige og troværdige.

ii) Forskellen mellem engagementets størrelse og fordringens værdi skal afspejle alle relevante faktorer, herunder udgifterne til inddrivelse, koncentrationen inden for den samlede pulje af fordringer, som er pantsat af en enkelt låntager, samt den potentielle koncentrationsrisiko inden for kreditinstituttets samlede engagementer, som falder uden for den del, der styres ved hjælp af kreditinstituttets overordnede metode. Kreditinstituttet skal løbende foretage tilsyn, der er relevante i forhold til fordringerne. Desuden skal der regelmæssigt føres tilsyn med overholdelsen af låneaftaler, miljørestriktioner og andre juridiske krav.

iii) Fordringerne, der pantsættes af en låntager, skal være diversificerede og ikke være uretmæssigt forbundet med låntager. Når der er tale om en konkret, positiv korrelation, skal der tages hensyn til de dermed forbundne risici ved fastsættelsen af margener for den samlede pulje af fordringer under ét.

iv) Fordringer fra enheder, der er tilknyttet låntager (herunder underafdelinger og ansatte), anerkendes ikke som risikoreduktion, og

v) Kreditinstituttet skal have en dokumenteret procedure for inddrivelse af forfaldne fordringer i nødsituationer. De krævede faciliteter til inddrivelsen skal forefindes, selv

▼B

hvor kreditinstituttet normalt vil overdrage inddrivelsen til låntager.

1.6. **Minimumskrav for anerkendelse af andre former for fysisk sikkerhedsstillelse**

10. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at andre former for fysisk sikkerhedsstillelse kan anerkendes:

a) aftalen om sikkerhedsstillelsen skal have retskraft og kunne fuldbyrdes i alle relevante retsområder og give kreditinstituttet mulighed for at realisere formuegodets værdi inden for en rimelig tidsramme

b) med de tilladte foranstående fordringer i henhold til punkt 9, litra a), nr. ii), som eneste undtagelse tillades kun første panteret eller behæftelser på sikkerhedsstillelsen. Dermed skal kreditinstituttet have forrang til indtægterne fra sikkerhedsstillelsen frem for alle andre långivere

c) formuegodets værdi skal overvåges hyppigt og mindst en gang om året. Der kræves hyppigere overvågning, når der forekommer betydelige ændringer i markedsbetingelserne

d) låneaftalen skal indeholde detaljerede beskrivelser af sikkerhedsstillelsen samt detaljerede specifikationer af måden, hvorpå værdiansættelser skal foretages, samt deres hyppighed

e) de typer af fysisk sikkerhedsstillelse, som kreditinstituttet accepterer, samt politikker og praksis vedrørende det relevante beløb for de enkelte typer af sikkerhedsstillelse i forhold til engagementet skal være klart dokumenterede i de interne kreditpolitikker og -procedurer, som er tilgængelige for undersøgelse

f) kreditinstituttets kreditpolitikker med hensyn til transaktionsstrukturen skal omfatte hensigtsmæssige krav til sikkerhedsstillelse vedrørende engagementet, mulighed for hurtigt at realisere sikkerhedsstillelsen, mulighed for objektivt at fastsætte en pris eller en markedsværdi, den hyppighed, hvormed værdien hurtigt kan fastsættes (herunder en professionel vurdering eller værdiansættelse) samt volatiliteten eller en proxy for volatiliteten i værdien af sikkerhedsstillelsen

g) ved såvel den oprindelige værdiansættelse som fornyede værdiansættelser skal der tages hensyn til, at sikkerhedsstillelsen eventuelt kan være blevet forringet eller forældet. Ved værdiansættelsen og fornyede værdiansættelser skal man være særligt opmærksom på de virkninger, som tidens tand kan have på modebetonet eller datoafhængig sikkerhedsstillelse

h) kreditinstituttet skal have ret til at foretage fysisk inspektion af formuegodet. Det skal have politikker og procedurer vedrørende udøvelsen af retten til fysisk inspektion, og

i) kreditinstituttet skal have procedurer til overvågning af, at det formuegode, der anvendes som sikkerhedsstillelse, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

1.7. **Minimumskrav for behandling af leasede aktiver som sikkerhedsstillelse**

11. For at engagementer, der udspringer af leasingtransaktioner, skal kunne behandles som sikkerhedsstillelse i henhold til typen af det leasede formuegode, skal følgende betingelser være opfyldt:

a) betingelserne i punkt 8 eller 10 vedrørende anerkendelsen af typen af leasede formuegoder som sikkerhedsstillelse skal være opfyldt

b) leasinggiver skal udføre en forsvarlig risikostyring med hensyn det leasede formuegodes anvendelse, alder og planlagte forældelse, herunder en passende overvågning af sikkerhedsstillelsens værdi

c) der skal findes forsvarlige retlige rammer som fastlægger leasinggivers ejendomsret til aktivet og dennes mulighed for rettidigt at udøve sine rettigheder som ejer, og

▼B

d) såfremt det ikke allerede er konstateret ved beregningen af LGD, må forskellen mellem værdien af det uindfriede beløb og sikkerhedsstillelsens markedsværdi ikke være så stor, at kreditrisikoreduktionen for de leasede aktiver overdrives.

1.8. **Minimumskrav for anerkendelse af andre former for finansieret kreditrisikoafdækning**

1.8.1. Kontanter eller kontantlignende instrumenter deponeret hos tredjemand

12. For at være omfattet af metoden i henhold til del 3, punkt 79, skal kreditrisikoafdækningen, som omtales i del 1, punkt 23, opfylde følgende betingelser:

a) långivers fordring på tredjemanden pantsættes frit eller overføres til det långivende kreditinstitut, og denne pantsætning eller overførsel er retsgyldig og kan håndhæves i alle relevante retsområder

b) tredjemand underrettes om pantet eller overførslen

c) som et resultat af denne underretning kan tredjemand udelukkende foretage betalinger til det långivende kreditinstitut eller til andre parter med det långivende kreditinstituts tilsagn, og

d) pantet eller overførslen er betingelsesløs og uigenkaldelig.

1.8.2. Livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende kreditinstitut

▼M5

13. Følgende betingelser skal alle være opfyldt, for at livsforsikringspolicer, der er pantsat til långivende kreditinstitut, kan anerkendes:

a) livsforsikringspolicen pantsættes frit eller overføres til det långivende kreditinstitut

b) selskabet, der udsteder livsforsikringen, underrettes om pantsætningen eller overførslen og kan som følge heraf ikke udbetale forfaldne beløb i henhold til kontrakten uden det långivende kreditinstituts samtykke

c) det långivende kreditinstitut har ret til at ophæve policen og modtage tilbagekøbsværdien i tilfælde af misligholdelse fra låntagers side

d) det långivende kreditinstitut underrettes om policeindehaverens eventuelle manglende indbetalinger i henhold til policen

e) kreditrisikoafdækningen er gældende i hele lånets løbetid. Såfremt dette ikke er muligt, fordi forsikringsforholdet ophører, inden kreditengagementet udløber, skal kreditinstituttet sikre, at det fra forsikringsaftalen hidrørende beløb tjener som sikkerhed for kreditinstituttet indtil udløbet af kreditaftalen

f) pantet eller overførslen har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante retsområder på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen

g) virksomheden, der udbyder livsforsikringen, har fastsat tilbagekøbsværdien af forsikringen, som ikke kan nedskrives

h) tilbagekøbsværdien betales efter anmodning og inden for en rimelig frist

i) der kan ikke anmodes om udbetaling af tilbagekøbsværdien uden kreditinstituttets samtykke

j) virksomheden, der udbyder livsforsikringen, er omfattet af direktiv 2002/83/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF ([1]), eller er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Fællesskabet.

([1]) EFT L 110 af 20.4.2001, s. 28.

▼B

2. UFINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING OG »CREDIT LINKED NOTES«

2.1. **Fælles krav for sikkerhedsstillelse og kreditderivater**

14. Med forbehold af stk. 16 skal følgende krav være opfyldt, for at kreditrisikoafdækningen fra en sikkerhedsstillelse eller et kreditderivat kan anerkendes:

a) kreditrisikoafdækningen skal være direkte

b) omfanget af kreditrisikoafdækningen skal være klart defineret og uomtvisteligt

c) kontrakten vedrørende kreditrisikoafdækningen må ikke indeholde bestemmelser, hvis opfyldelse ligger uden for långivers direkte kontrol, og som:

i) vil give udstederen mulighed for ensidigt at ophæve kreditrisikoafdækningen

ii) vil øge de reelle omkostninger ved kreditrisikoafdækningen som følge af forringet kreditkvalitet for det afdækkede engagement

iii) kan forhindre, at udstederen forpligtes til at foretage en udbetaling rettidigt, hvis den oprindelige låntager undlader at betale forfaldne beløb; eller som

iv) kan give udstederen mulighed for at afkorte kreditrisikoafdækningens løbetid, og

d) den skal have retskraft og kunne fuldbyrdes i alle relevante retsområder på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen.

2.1.1. Operationelle krav

15. Kreditinstituttet skal over for den kompetente myndighed godtgøre, at det har indført systemer, der giver mulighed for at forvalte en potentiel koncentration af risici, der skyldes kreditinstituttets brug af sikkerhedsstillelse og kreditderivater. Kreditinstituttet skal kunne påvise, hvordan dets strategi vedrørende brugen af kreditderivater og sikkerhedsstillelser hænger sammen med dets styring af den overordnede risikoprofil.

2.2. **Modgarantier fra staten og andre dele af den offentlige sektor**

▼M5

16. Når et engagement er afdækket af en sikkerhedsstillelse, som har en modgaranti fra en centralregering eller en centralbank, regionalregeringer eller lokale myndigheder eller en offentlig enhed, for hvilke fordringer behandles som fordringer på den centralregering, på hvis område de er etableret i henhold til artikel 78-83, en multilateral udviklingsbank eller en international organisation, for hvilken der tillægges en 0 % risikovægtning i henhold til artikel 78-83, eller en offentlig enhed, for hvilken fordringer behandles som fordringer på kreditinstitutter i henhold til artikel 78-83, kan engagementet behandles som værende afdækket af en sikkerhedsstillelse udstedt af den pågældende institution, når følgende betingelser er opfyldt:

▼B

a) modgarantien dækker alle kreditelementer i fordringen

b) såvel den oprindelige sikkerhedsstillelse som modgarantien opfylder kravene til sikkerhedsstillelse i henhold til punkt 14, 15 og 18, bortset fra at modgarantien ikke behøver at være direkte, og

c) den kompetente myndighed har forvisset sig om, at dækningen er forsvarlig, og at der ikke tidligere har været eksempler på, at modgarantiens dækning ikke reelt har været den samme som for en direkte sikkerhedsstillelse fra den pågældende institution.

17. Behandlingen i punkt 16 finder også anvendelse for engagementer, som har en modgaranti fra en enhed, der ikke er omtalt her, hvis engagementets modgaranti er direkte afdækket

▼B

af et af de her omtalte enheder, og hvis betingelserne i punkt 16 er opfyldt.

2.3. **Supplerende krav til sikkerhedsstillelse**

18. Følgende betingelser skal ligeledes være opfyldt, for at en sikkerhedsstillelse kan anerkendes:

a) hvis modparten misligholder aftalen og/eller undlader at betale, skal det långivende kreditinstitut have ret til i tide at retsforfølge garantistilleren for alle skyldige beløb under fordringen, for hvilken der er stillet sikkerhed. Garantistillerens betaling må ikke være betinget af, at det långivende kreditinstitut først er nødt til at retsforfølge låntager.

I tilfælde af ufinansieret kreditbeskyttelse for realkreditlån, skal kravene i punkt 14, litra c), nr. iii) og første afsnit i nærværende punkt, blot opfyldes indenfor en periode på 24 måneder

b) sikkerhedsstillelsen skal være en udtrykkeligt dokumenteret forpligtelse, som garantistilleren påtager sig, og

c) med forbehold af nedenstående sætning skal sikkerhedsstillelsen dække alle typer af betalinger, som låntager forventes at foretage i forbindelse med fordringen. Når visse typer af betalinger er undtaget fra sikkerhedsstillelsen, tilpasses den anerkendte værdi af sikkerhedsstillelsen, så den afspejler den begrænsede dækning.

19. I forbindelse med sikkerhedsstillelse, som ydes i forbindelse med gensidige garantiordninger, der anerkendes som sådanne af de kompetente myndigheder, eller som udstedes eller modgaranteres af de i punkt 16 omtalte enheder, anses kravene i punkt 18, litra a), for overholdt, når en af nedenstående betingelser er opfyldt:

a) det långivende kreditinstitut har ret til en rettidig foreløbig betaling fra garantistilleren, der beregnes som et rimeligt skøn over det økonomiske tab, herunder tab, der skyldes manglende betaling af renter og andre typer af betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, og som kreditinstituttet forventeligt vil blive påført proportionalt med sikkerhedsstillelsens dækning, eller

b) det långivende kreditinstitut kan påvise, at sikkerhedsstillelsens tabsbeskyttende virkninger, herunder tab som følge af manglende betaling af renter og andre typer af betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, berettiger til en sådan behandling.

2.4. **Supplerende krav til kreditderivater**

20. Følgende betingelser skal ligeledes være opfyldt, for at et kreditderivat kan anerkendes:

a) med forbehold af litra b) skal kreditbegivenhederne, som angives under kreditderivatet, som et minimum omfatte:

i) manglende betaling af skyldige beløb i henhold til betingelserne for den underliggende fordring, som er gældende på tidspunktet for den manglende betaling (med en henstandsperiode, der har præcis samme varighed eller er kortere end henstandsperioden for den underliggende fordring)

ii) låntagers konkurs, insolvens eller manglende evne til at betale sin gæld eller låntager manglende evne til at betale sin gæld, efterhånden som denne forfalder, eller låntagers skriftlige indrømmelse af dette og tilsvarende begivenheder, og

iii) omlægning af den underliggende fordring, herunder eftergivelse eller udsættelse af betalingen af hovedstolen, renter eller gebyrer, som fører til en kreditbegivenhed (f.eks. regulering af værdien eller anden tilsvarende debet på driftsregnskabet)

b) når kreditbegivenhederne, som er angivet under kreditderivatet, ikke omfatter omlægning af den underliggende fordring

▼B

som beskrevet i nr. iii) under litra a), kan kreditrisikoafdækningen alligevel anerkendes på betingelse af, at der foretages en nedskrivning af den anerkendte værdi som angivet i del 3, punkt 83

c) ved kreditderivater med mulighed for kontante indbetalinger skal der forefindes en forsvarlig værdiansættelsesprocedure, således at man kan foretage pålidelige estimater af tabet. Der skal være tale om en klart angivet periode for værdiansættelser af den underliggende fordring efter kreditbegivenheden

d) hvis det er nødvendigt, at køberen af kreditrisikoafdækning har ret til og mulighed for at overføre den underliggende fordring til udstederen, skal det af betingelserne for den underliggende beskyttelse fremgå, at det krævede samtykke til en sådan overførsel ikke må tilbageholdes unødigt, og

e) identiteten af de parter, der har ansvaret for at fastslå, hvorvidt kreditbegivenheden er indtruffet, skal defineres entydigt. Fastlæggelsen af deres identitet må ikke være udbyderens eneansvar. Køberen af kreditrisikoafdækningen skal have ret til/mulighed for at underrette udbyderen af kreditrisikoafdækningen om, at kreditbegivenheden er indtruffet.

21. Der tillades kun manglende match mellem den underliggende fordring og referenceforpligtelsen under kreditderivatet (dvs. forpligtelsen, der anvendes til at fastsætte den kontante afregningsværdi eller den forfaldne forpligtelse) eller mellem den underliggende fordring og forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt kreditbegivenheden er indtruffet, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) referenceforpligtelsen eller forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, rangerer på lige fod med eller er efterstillet i forhold til den underliggende fordring, og

b) den underliggende fordring og referenceforpligtelsen eller forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, har samme låntager (dvs. samme juridiske person), og der forefindes retsgyldige klausuler vedrørende »cross-default« eller »cross-acceleration«.

2.5. **Betingelser for at anvende fremgangsmåden i bilag VII, del 1, punkt 4**

22. Anvendelse af fremgangsmåden i bilag VII, del 1, punkt 4, kræver, at den kreditrisikoafdækning, der ydes af en garanti eller et kreditderivat, opfylder følgende betingelser:

a) Den underliggende forpligtelse skal være:

— et erhvervsengagement som defineret i artikel 86, dog ikke med forsikrings- eller genforsikringsselskaber

— et engagement med en regionalregering, lokal myndighed eller en offentlig enhed, som ikke behandles som et engagement med en centralregering eller en centralbank i henhold til artikel 86 eller

— et engagement med et mindre eller mellemstort foretagende, der er klassificeret som et detailengagement i henhold til artikel 86, stk. 4.

b) De underliggende låntagere må ikke være medlemmer af samme koncern som udbyderen af kreditrisikoafdækningen.

c) Engagementet skal være afdækket af et af følgende instrumenter:

— ufinansierede »single-name«-kreditderivater eller »single-name«-garantier

— »first-to-default« -kurveprodukter — fremgangsmåden anvendes på det aktiv i kurven, der har den laveste risikovægtede engagementsværdi, eller

▼B

— »nth-to-default«-kurveprodukter — den opnåede risikoafdækning falder kun inden for disse rammer, hvis der også er opnået anerkendt risikoafdækning for den (n-1)'te misligholdelse, eller (n-1) af aktiverne i kurven allerede er blevet misligholdt. Hvis det er tilfældet, anvendes fremgangsmåden på det aktiv i kurven, der har den laveste risikovægtede engagementsværdi.

d) Kreditrisikoafdækningen opfylder kravene i punkt 14, 15, 18, 20 og 21.

e) Den risikovægt, som engagementet tillægges, før anvendelsen af fremgangsmåden i bilag VII, del 1, punkt 4, er ikke allerede indregnet i kreditrisikoafdækningen.

f) Kreditinstituttet skal have ret til og kunne forvente, at udbyderen af kreditrisikoafdækningen betaler, uden at det skal anlægge retssag mod modparten for at opnå betaling. Kreditinstituttet skal så vidt muligt sikre sig, at udbyderen af kreditrisikoafdækning er villig til at betale med det samme, hvis en kreditbegivenhed indtræffer.

g) Den erhvervede kreditrisikoafdækning skal dække alle kredittab på det afdækkede engagement, som skyldes indtræden af de kreditbegivenheder, der er specificeret i kontrakten.

h) Hvis udbetalingsstrukturen åbner mulighed for fysisk overdragelse af aktiver, skal der være klare retlige rammer for overdragelsen af lån, obligationer eller eventualforpligtelser. Hvis kreditinstituttet har til hensigt at overdrage en forpligtelse, der ikke er knyttet til det underliggende engagement, skal det sørge for, at den forpligtelse, der skal overdrages, er tilstrækkelig likvid, således at kreditinstituttet har mulighed for at købe den med henblik på at overdrage den i overensstemmelse med kontrakten.

i) Vilkår og betingelser i aftaler om kreditrisikoafdækning skal bekræftes retligt og skriftligt af både udbyderen af kreditrisikoafdækningen og kreditinstituttet.

j) Kreditinstitutter skal have en procedure for at identificere for høj korrelation mellem kreditværdigheden hos en udbyder af kreditrisikoafdækning og låntageren i det underliggende engagement som følge af, at deres resultater er afhængig af fælles faktorer, der ligger ud over den systematiske risikofaktor, og

k) Såfremt der er foretaget afdækning af udvandingsrisici, må sælgeren af de erhvervede fordringer ikke være medlem af den samme koncern som udbyderen af kreditrisikoafdækningen.

DEL 3

Beregning af virkningerne af kreditrisikoreduktion

1. Med forbehold af del 4-6, og når bestemmelserne i del 1 og 2 er opfyldt, kan beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer i artikel 78-83, og beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer og forventede tab i henhold til artikel 84-89 ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne del.

2. Kontantbeløb, værdipapirer eller råvarer, der købes, lånes eller modtages i forbindelse med en genkøbstransaktion eller udlån eller indlån i værdipapirer og råvarer behandles som sikkerhedsstillelse.

1. FINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

1.1. **»Credit linked notes«**

3. Investeringer i »credit linked notes« udstedt af det långivende kreditinstitut kan behandles som kontant sikkerhedsstillelse.

▼B

1.2. **Balanceført netting**

4. Lån og indeståender hos det långivende kreditinstitut, som er omfattet af balanceført netting, skal behandles som kontant sikkerhedsstillelse.

1.3. **Masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner og/eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner**

1.3.1. Beregning af den fuldt regulerede engagementsværdi

A. Ved brug af »tilsynsmetoden« eller metoden med »egne estimater« for volatilitetsjusteringer

5. Med forbehold af punkt 12-21 skal der ved beregningen af den »fuldt regulerede engagementsværdi« (E^*) for engagementer, der er omfattet af en anerkendt masternettingaftale, der dækker genkøbstransaktioner og/eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner, enten anvendes volatilitetsjusteringer beregnet som beskrevet nedenfor med tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater som beskrevet i punkt 30-61 for den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse. Ved brug af metoden med egne estimater gælder de samme betingelser og krav som for den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse.

6. Nettopositionen for de enkelte typer af værdipapirer eller råvarer beregnes ved at trække den samlede værdi af værdipapirer eller råvarer af den pågældende type, der lånes, købes eller stilles til rådighed i henhold til aftalen, fra den samlede værdi af værdipapirer eller råvarer af den pågældende type, der lånes, købes eller stilles til rådighed i henhold til masternettingaftalen.

7. I forbindelse med punkt 6 betegner »type værdipapir« værdipapirer, som udstedes af samme enhed, har samme udstedelsesdato, samme løbetid og er omfattet af de samme betingelser og bestemmelser og er underlagt de samme likvidationsperioder som angivet i punkt 34-59.

8. Nettopositionen for de enkelte valutaer bortset fra afregningsvalutaen for masternettingaftalen beregnes ved at trække den samlede værdi af værdipapirer i den lånte valuta, som lånes, købes eller stilles til rådighed i henhold til aftalen, og som lægges til kontantbeløbet i den pågældende valuta, som lånes eller stilles til rådighed i henhold til aftalen, fra den samlede værdi af værdipapirer i den pågældende valuta, som udlånes, sælges eller stilles til rådighed i henhold til masternettingaftalen, som lægges til kontantbeløbet i den pågældende valuta, som lånes eller modtages i henhold til aftalen.

9. Den korrekte volatilitetsjustering for en given type værdipapirer eller kontantposition anvendes på den absolutte værdi af den positive eller negative nettoposition for værdipapirer af den pågældende type.

10. Volatilitetsjusteringen for valutakursrisici (fx) anvendes på den positive eller negative nettoposition i de enkelte valutaer bortset fra afregningsvalutaen for den pågældende masternettingaftale.

11. E^* beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$E^* = \max\left\{0,\ \left[\left(\sum(E) - \sum(C)\right) + \sum(\text{nettoposition for de enkelte værdipapirer} \times \text{Hsec}) + \left(\sum \text{Efx} \times \text{Hfx}\right)\right]\right\}$$

Når de risikovægtede værdier af engagementerne beregnes i henhold til artikel 78-83, er E engagementets værdi for de enkelte engagementer i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning.

Når de risikovægtede værdier af engagementerne og de forventede tab beregnes i henhold til artikel 84-89, er E engagementets værdi for de enkelte engagementer i henhold til aftalen, som

▼B

ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning.

C er værdien af værdipapirer eller råvarer, som lånes, købes eller modtages, eller kontanter, som lånes eller modtages, i forbindelse med hvert enkelt af sådanne engagementer.

Σ(E) er summen af alle E'er under aftalen.

Σ(C) er summen af alle C'er under aftalen.

E_{fx} er nettopositionen (positiv eller negativ) i en given valuta bortset fra afregningsvalutaen for aftalen som beregnet under punkt 8.

H_{sec} er den korrekte volatilitetsjustering for en bestemt type værdipapir.

H_{fx} er volatilitetsjusteringen for valutakursrisici.

E^* er den fuldt regulerede engagementsværdi.

B. Med metoden med interne modeller

12. Som et alternativ til tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater til beregning af volatilitetsjusteringer i forbindelse med beregning af den fuldt regulerede engagementsværdi (E*), som er resultatet af at benytte en anerkendt masternettingaftale, der omfatter genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner med værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner bortset fra transaktioner i derivater, kan kreditinstitutterne få tilladelse til at benytte en metode med interne modeller, hvor der tages hensyn til korrelationsvirkninger mellem værdipapirpositioner, der er omfattet af den pågældende masternettingaftale samt likviditeten for de pågældende instrumenter. Resultatet fra de interne modeller, der anvendes ved denne metode, skal omfatte estimater af den potentielle ændring af værdien af den ikke-sikrede engagementsværdi (ΣE - ΣC). Med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse kan kreditinstitutter også anvende deres interne modeller i forbindelse med »margin lending«-transaktioner, hvis disse transaktioner er omfattet af en bilateral masternettingaftale, der opfylder kravene i bilag III, del 7.

13. Et kreditinstitut kan vælge at benytte metoden med interne modeller uafhængigt af, om det har valgt artikel 78-83 og artikel 84-89 til beregning af risikovægtede værdier af engagementer. Hvis et kreditinstitut imidlertid ønsker at benytte metoden med interne modeller, skal det gøre det for alle modparter og værdipapirer, undtagen immaterielle porteføljer, hvor det kan benytte enten tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater til volatilitetsjusteringer som beskrevet i punkt 5-11.

14. Metoden med interne modeller kan benyttes af kreditinstitutter, der har fået anerkendt en intern risikostyringsmodel i henhold til bilag V i direktiv 2006/49/EF.

15. Kreditinstitutter, som ikke har fået tilsynsmyndighedernes godkendelse til at benytte en sådan model i henhold til direktiv 2006/49/EF, kan ansøge de kompetente myndigheder om at få anerkendt en model til måling af den interne risiko med henblik på anvendelse af punkt 12-21.

16. Denne godkendelse gives kun, hvis den kompetente myndighed anser det for godtgjort, at kreditinstituttets risikostyringssystem til forvaltning af risici, der opstår i forbindelse med transaktioner omfattet af den pågældende masternettingaftale, er konceptuelt forsvarligt og implementeres med integritet, og navnlig at følgende kvalitative standarder er opfyldt:

a) modellen til måling af den interne risiko, der anvendes til beregning af den potentielle prisvolatilitet for transaktionerne, udgør en integreret del af kreditinstituttets daglige risikostyringsprocedure og udgør grundlaget for rapportering om risikoeksponering til kreditinstituttets øverste ledelse

b) kreditinstituttet har en risikokontrolenhed, der er uafhængig af handelsafdelingerne, og som rapporterer direkte til den

▼B

øverste ledelse. Enheden skal have ansvaret for at udforme og implementere kreditinstituttets risikostyringssystem. Den skal udarbejde og analysere daglige rapporter om resultaterne fra risikomålingsmodellen samt om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende afgrænsning af positioner

c) de daglige rapporter fra risikokontrolenheden gennemgås på et ledelsesniveau med tilstrækkelige beføjelser til at foretage reduktioner af positioner og af den samlede risikoeksponering

d) kreditinstituttet råder over et tilstrækkeligt antal medarbejdere, der har erfaring i brugen af de avancerede modeller i risikokontrolenheden

e) kreditinstituttet har indført procedurer for overvågning og sikring af overholdelsen af et dokumenteret sæt af interne politikker og kontroller vedrørende den overordnede brug af risikomålingssystemet

f) kreditinstituttets modeller har vist sig at være rimeligt nøjagtige til måling af risici, hvilket kan påvises ved kontrol af resultaterne ved hjælp af oplysninger for mindst et år

g) kreditinstituttet gennemfører regelmæssigt et grundigt program med stresstest, og resultaterne af disse test gennemgås af den øverste ledelse og afspejles i de politikker og grænser, som denne fastsætter

h) kreditinstituttet skal som led i sin interne revisionsprocedure foretage en uafhængig gennemgang af sit risikomålingssystem. Denne gennemgang skal både omfatte handelsafdelingernes og den uafhængige risikokontrolenheds aktiviteter

i) kreditinstituttet skal mindst en gang årligt foretage en gennemgang af sit risikostyringssystem, og

j) den interne model skal opfylde de krav, der er anført i bilag III, del 6, punkt 40-42.

17. Beregningen af de potentielle ændringer af værdien skal udføres i henhold til følgende minimumsstandarder:

a) mindst en daglig beregning af den potentielle ændring af værdien

b) et 99-percentil, enhalet pålidelighedsinterval

c) en likvidationsperiode på 5-dages ækvivalent, undtagen ved andre transaktioner end genkøbstransaktioner i værdipapirer eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer, hvor der skal benyttes en likvidationsperiode på 10-dages ækvivalent

d) en effektiv historisk observationsperiode på mindst et år, undtagen når en kortere observationsperiode kan begrundes med en betydelig stigning i prisvolatiliteten

e) opdatering af datasættene hver tredje måned.

18. De kompetente myndigheder skal kræve, at den interne risikomålingsmodel omfatter et tilstrækkeligt antal risikofaktorer med henblik på at registrere alle væsentlige prisrisici.

19. De kompetente myndigheder kan give kreditinstitutterne lov til at benytte empiriske korrelationer inden for risikokategorier og på tværs af risikokategorier, hvis de finder det godtgjort, at kreditinstituttets system til måling af korrelationer er forsvarligt og implementeres med integritet.

20. Den fuldt regulerede engagementsværdi (E^*) for kreditinstitutter, der anvender metoden med interne modeller, beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$E^* = \max\left\{0, \left[(\Sigma E — \Sigma C) + (\text{målingen af den potentielle risikoværdi (»value - at risk«)})\right]\right\}$$

▼B

Når de risikovægtede værdier af engagementerne beregnes i henhold til artikel 78-83, er E engagementets værdi for de enkelte engagementer i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning.

Når de risikovægtede værdier af engagementerne og de forventede tab beregnes i henhold til artikel 84-89, er E engagementets værdi for de enkelte engagementer i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning.

C er den aktuelle værdi af værdipapirer, som lånes, købes eller modtages, eller kontanter, som lånes eller modtages, i forbindelse med hvert enkelt af sådanne engagementer.

Σ(E) er summen af alle E'er under aftalen.

Σ(C) er summen af alle C'er under aftalen.

21. Ved beregning af de risikovægtede engagementers størrelse ved hjælp af interne modeller skal kreditinstitutterne benytte resultatet af modellen fra den foregående arbejdsdag.

1.3.2. Beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer og forventede tab for genkøbstransaktioner og/eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner, der er omfattet af masternettingaftaler

Standardmetoden

22. E* som beregnet i henhold til punkt 5-21 anvendes som den eksponerede værdi af engagementet med modparten, der opstår som følge af transaktioner, der er underlagt den pågældende masternettingaftale i henhold til artikel 80.

IRB-metoden

23. E* som beregnet i henhold til punkt 5-21 anvendes som den eksponerede værdi af engagementet med modparten, der opstår som følge af transaktioner, der er underlagt den pågældende masternettingaftale i henhold til bilag VII.

1.4. **Finansiel sikkerhedsstillelse**

1.4.1. Den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse

▼M5

24. Den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse kan kun anvendes, når størrelsen af det risikovægtede engagement beregnes i henhold til artikel 78-83. Et kreditinstitut kan ikke både anvende den enkle og den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, medmindre det sker i henhold til artikel 85, stk. 1, og artikel 89, stk. 1. Kreditinstitutioner skal over for de kompetente myndigheder påvise, at denne exceptionelle anvendelse af begge metoder ikke sker selektivt med henblik på at opnå reducerede minimumskapitalkrav, og at den ikke medfører regelarbitrage.

▼B

Værdiansættelse

25. I henhold til denne metode tildeles den finansielle sikkerhedsstillelse en værdi svarende til markedsværdien som fastlagt i henhold til del 2, punkt 6.

Beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer

▼M5

26. Den risikovægtning, der ville blive tillagt i henhold til artikel 78-83, hvis långiver var direkte eksponeret for instrumentet, der anvendes som sikkerhedsstillelse, tillægges de dele af værdien af engagementet, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse. I denne forbindelse ansættes værdien af engagementet for en ikkebalanceført post opført i bilag II til 100 % af dens værdi og ikke til den procentsats, der fremgår af artikel 78, stk. 1. Risikovægten af den del, der er omfattet af sikkerhedsstillelse, skal være på mindst 20 %, bortset fra de i punkt 27-29 omtalte tilfælde. Den resterende del af værdien af engagementet er omfattet af

▼M5

en risikovægt svarende til den, der ville skulle tillægges for et ikkesikret engagement med modparten i henhold til artikel 78-83.

▼B

Genkøbstransaktioner og indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer

27. Der tillægges en risikovægt på 0 % på den sikrede del af engagementet, der vedrører transaktioner, som opfylder kriterierne i punkt 58 og 59. Hvis modparten i transaktionen ikke er en central markedsaktør, tillægges en risikovægt på 10 %.

Transaktioner i OTC-derivater, for hvilke der foretages daglig værdiansættelse til markedsværdi

28. Der tillægges en risikovægt på 0 % for den sikrede dels vedkommende på værdien af eksponeringen som fastlagt i henhold til bilag III for de i bilag IV omtalte derivatinstrumenter, for hvilke der foretages daglig værdiansættelse til markedsværdi, og som er sikret med kontanter eller kontantlignende instrumenter, når der ikke er tale om manglende valutamatch. Der tillægges en risikovægt på 10 % på den sikrede del af engagementet ved transaktioner, der er sikret med gældsbeviser udstedt af centralregeringer eller centralbanker, som er tillagt en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 78-83.

I forbindelse med dette punkt omfatter betegnelsen »gældsbeviser udstedt af centralregeringer eller centralbanker« følgende:

a) gældsbeviser udstedt af regionalregeringer eller lokale myndigheder, med hvem engagementer behandles som engagementer med den centralregering, på hvis retsområde de er beliggende, i henhold til artikel 78-83

b) gældsbeviser udstedt af multilaterale udviklingsbanker, som tillægges en risikovægt på 0 %, i henhold til artikel 78-83, og

c) gældsbeviser udstedt af internationale organisationer, som tillægges en risikovægt på 0 %, i henhold til artikel 78-83.

Øvrige transaktioner

29. Der kan tillægges en risikovægt på 0 %, når engagementet og sikkerhedsstillelsen er denomineret i samme valuta, og en af følgende faktorer gør sig gældende:

a) sikkerhedsstillelsen er deponerede kontanter eller et kontantlignende instrument, eller

b) sikkerhedsstillelsen sker i form af gældsbeviser udstedt af centralregeringer eller centralbanker, der er tillagt en risikovægt på 0 %, i henhold til artikel 78-83, og hvor markedsværdien nedsættes med 20 %.

I forbindelse med dette punkt omfatter betegnelsen »gældsbeviser udstedt af centralregeringer eller centralbanker« de gældsbeviser, der omtales i punkt 28.

1.4.2. Den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse

30. Ved vurderingen af finansiel sikkerhedsstillelse i forbindelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse anvendes der »volatilitetsjusteringer« på sikkerhedsstillelsens markedsværdi i henhold til punkt 34-59 nedenfor med henblik på at tage hensyn til prisvolatiliteten.

31. Med forbehold af behandlingen af manglende valutamatch ved transaktioner i OTC-derivater som angivet i punkt 32 skal der, hvis sikkerhedsstillelsen er denomineret i en anden valuta end det underliggende engagement, anvendes en supplerende justering, der afspejler kursvolatiliteten, ud over den relevante volatilitetsjustering for sikkerhedsstillelsen i henhold til punkt 34-59.

32. Ved transaktioner i OTC-derivater, der er omfattet af nettingaftaler, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i henhold til bilag III, skal der foretages en volatilitetsjustering, der afspejler valutavolatiliteten, når der foreligger manglende match mellem valutaen, som sikkerhedsstillelsen er denomineret i, og

▼B

afregningsvalutaen. Selv i de tilfælde, hvor der anvendes flere valutaer til de transaktioner, der er omfattet af nettingaftalen, anvendes der kun en enkelt volatilitetsjustering.

A. Beregning af de regulerede værdier

33. Den relevante volatilitetsjusterede værdi af sikkerhedsstillelsen beregnes som angivet nedenfor for alle transaktioner undtagen transaktioner, der er underlagt anerkendte masternettingaftaler, for hvilke bestemmelserne i punkt 5-23 finder anvendelse:

$C_{VA} = C \times (1-H_C-H_{FX})$

Den volatilitetsjusterede værdi af det relevante engagement beregnes som følger:

$E_{VA} = E \times (1+H_E)$, og for transaktioner i OTC-derivater $E_{VA} = E$.

Den fuldt regulerede værdi af engagementet under hensyntagen til såvel volatiliteten som de risikobegrænsende virkninger af sikkerhedsstillelsen beregnes som følger:

$E^* = \max \{0, [E_{VA} - C_{VAM}]\}$

hvor:

▼M5

E er engagementets værdi i henhold til henholdsvis artikel 78-83 eller artikel 84-89, hvis engagementet ikke var sikret. Med henblik herpå fastsættes for kreditinstitutter, der beregner de risikovægtede engagementers størrelse i henhold til artikel 78-83, engagementsværdien af ikkebalanceførte poster, opført i bilag II, til 100 % af værdien og ikke den procentsats, der fremgår af artikel 78, stk. 1, og for kreditinstitutter, der beregner de risikovægtede engagementers størrelse i henhold til artikel 84-89, beregnes engagementsværdien af de poster, der er opført i bilag VII, del 3, punkt 9-11, ved at anvende en omregningsfaktor på 100 % og ikke de omregningsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende punkter.

▼B

E_{VA} er den volatilitetsjusterede værdi af engagementet.

C_{VA} er den volatilitetsjusterede værdi af sikkerhedsstillelsen.

C_{VAM} er C_{VA} med yderligere regulering for manglende løbetidsmatch i henhold til bestemmelserne i del 4.

H_E er den relevante volatilitetsjustering for engagementet (E) som beregnet i henhold til punkt 34-59.

H_C er den relevante volatilitetsjustering for sikkerhedsstillelsen som beregnet i henhold til punkt 34-59.

H_{FX} er den relevante volatilitetsjustering på grund manglende valutamatch som beregnet i henhold til punkt 34-59.

E* er den fuldt regulerede værdi af engagementet under hensyntagen til volatiliteten og den risikobegrænsende virkning af sikkerhedsstillelsen.

B. Den relevante beregning af volatilitetsjusteringer

34. Volatilitetsjusteringer kan beregnes på to måder: tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer og metoden for volatilitetsjusteringer baseret på egne estimater (metoden med egne estimater).

35. Et kreditinstitut kan vælge at benytte tilsynsmetoden til beregning af volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater, uanset om det har valgt artikel 78-83 eller artikel 84-89 til beregning af de risikovægtede værdier af engagementerne. Men hvis kreditinstitutterne ønsker at anvende metoden med egne estimater, skal de gøre det for hele rækken af instrumenttyper, undtagen immaterielle porteføljer, hvor de kan benytte tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer.

Når sikkerhedsstillelsen består af en række anerkendte elementer, er volatilitetsjusteringen $H = \Sigma_i \alpha_i H_i$, hvor a_i er et elements forhold til sikkerhedsstillelsen som helhed, og H_i er den gældende volatilitetsjustering for det pågældende element.

▼B

i) Tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer

36. De volatilitetsjusteringer, der skal anvendes under tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer (under forudsætning af daglige værdiansættelser), angives i tabel 1-4.

VOLATILITETSJUSTERINGER

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin, som kreditvurderingen af gældsbeviset er henført til	Rest-løbetid	Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, punkt 7, litra b), beskrevne enheder			Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, punkt 7, litra c) og d), beskrevne enheder		
		10 dages likvidations periode (%)	10 dages likvidations periode (%)	5 dages likvidations periode (%)	20 dages likvidations periode (%)	10 dages likvidations periode (%)	5 dages likvidations periode (%)
1	≤ 1 år	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
	>1 ≤ 5 år	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 5 år	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
2-3	≤ 1 år	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	>1 ≤ 5 år	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243
	> 5 år	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
4	≤ 1 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR
	>1 ≤ 5 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR
	> 5 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR

Tabel 2

Kreditkvalitetstrin, som kreditvurderingen af et gældsbevis med kort løbetid er henført til	Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, punkt 7, litra b), beskrevne enheder med kreditvurderinger med kort løbetid			Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, punkt 7, litra c) og d), beskrevne enheder med kreditvurderinger med kort løbetid		
	20 dages likvidations periode (%)	10 dages likvidations periode (%)	5 dages likvidations periode (%)	20 dages likvidations periode (%)	10 dages likvidations periode (%)	5 dages likvidations periode (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tabel 3

Andre typer sikkerhedsstillelse eller engagementer			
	20 dages likvidations periode (%)	10 dages likvidations periode (%)	5 dages likvidations periode (%)
Aktier mv. i hovedindekser, konvertible obligationer i hovedindekser	21,213	15	10,607

▼B

Andre typer sikkerhedsstillelse eller engagementer			
	20 dages likvidations periode (%)	10 dages likvidations periode (%)	5 dages likvidations periode (%)
Andre aktier mv. eller konvertible obligationer noteret på en anerkendt børs	35,355	25	17,678
Kontanter	0	0	0
Guld	21,213	15	10,607

Tabel 4

Volatilitetsjustering for manglende valutamatch		
20 dages likvidationsperiode (%)	10 dages likvidationsperiode (%)	5 dages likvidationsperiode (%)
11,314	8	5,657

37. Ved sikrede udlånstransaktioner er likvidationsperioden 20 hverdage. For genkøbstransaktioner (undtagen transaktioner, der omfatter overførsel af råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende adkomst til råvarer) samt indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer er likvidationsperioden 5 hverdage. For andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner er likvidationsperioden 10 hverdage.

38. I tabel 1-4 og i punkt 39-41 er det kreditkvalitetstrin, som en kreditvurdering af gældsbeviset er henført til, det kreditkvalitetstrin, som anvendes af de relevante kompetente myndigheder, som i henhold til artikel 78-83 henføres til kreditvurderingen. Med henblik på nærværende punkt finder del 1, punkt 10, ligeledes anvendelse.

39. For ikke-anerkendte værdipapirer eller råvarer, der udlånes eller sælges i forbindelse med genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, er volatilitetsjusteringen den samme som for værdipapirer uden for hovedindekserne, der er noteret på en anerkendt børs.

40. For anerkendte enheder i kollektive investeringsforetagender er volatilitetsjusteringen det vægtede gennemsnit af de volatilitetsjusteringer, der under hensyntagen til likvidationsperioden for transaktionen i henhold til punkt 37 ville være gældende for de aktiver, fonden har investeret i. Hvis de aktiver, fonden har investeret i, ikke er kreditinstituttet bekendt, er volatilitetsjusteringen den højeste volatilitetsjustering, der ville være gældende for ethvert aktiv, som fonden har ret til at investere i.

41. For ikke-ratede gældsbeviser udstedt af institutioner, som opfylder godkendelseskriterierne i del 1, punkt 8, er volatilitetsjusteringerne de samme som for værdipapirer udstedt af institutioner eller virksomheder med en ekstern kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 2 eller 3.

ii) Egne estimater af volatilitetsjusteringer

42. De kompetente myndigheder tillader, at kreditinstitutter, der opfylder kravene i punkt 47-56, benytter deres egne estimater af volatiliteten til at beregne de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes på sikkerhedsstillelse og engagementer.

43. Når gældsbeviser har en kreditvurdering fra et anerkendt kreditvurderingsinstitut (ECAI) svarende til »investment grade« eller bedre, kan de kompetente myndigheder give kreditinstitutterne tilladelse til at beregne et volatilitetsestimat for hver enkelt kategori af værdipapirer.

▼B

44. Ved fastlæggelsen af de relevante kategorier skal kreditinstitutterne tage hensyn til typen af udsteder af værdipapirerne, den eksterne kreditvurdering af værdipapirerne, restløbetiden og deres modificerede varighed. Volatilitetsestimaterne skal være repræsentative for de værdipapirer, som kreditinstituttet har medtaget inden for den pågældende kategori.

45. For gældsbeviser, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til under »investment grade« samt for andre anerkendte sikkerhedsstillelser, skal volatilitetsjusteringer beregnes for de enkelte papirer.

46. Kreditinstitutter, der benytter metoden med egne estimater, skal vurdere volatiliteten for sikkerhedsstillelsen eller som følge af manglende valutamatch uden hensyntagen til eventuelle sammenhænge mellem det usikrede engagement, sikkerhedsstillelsen og/eller valutakurser.

Kvantitative kriterier

47. Ved beregningen af volatilitetsjusteringer anvendes et 99-percentil, enhalet pålidelighedsinterval.

48. Likvidationsperioden skal være 20 hverdage for sikrede udlånstransaktioner; 5 hverdage for genkøbstransaktioner, undtagen når sådanne transaktioner omfatter overførsel af råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende adkomsten til sådanne råvarer, og udlåns- og indlånstransaktioner i værdipapirer; og 10 hverdage for andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner.

49. Kreditinstitutter kan bruge tal for volatilitetsjusteringen, der beregnes i henhold til kortere eller længere likvidationsperioder, og som skaleres op eller ned til den likvidationsperiode, der angives i punkt 48 for den pågældende transaktionstype, ved hjælp af kvadratroden på tiden:

$$H_M = H_N \sqrt{T_M / T_N}$$

hvor T_M er den relevante likvidationsperiode

H_M er volatilitetsjusteringen i løbet af T_M

H_N er volatilitetsjusteringen baseret på likvidationsperioden T_N, og

50. Kreditinstitutterne skal tage højde for manglende likviditet for aktiver af lavere kvalitet. Likvidationsperioden reguleres i opadgående retning, når der er tvivl om sikkerhedsstillelsens likviditet. De skal også identificere tilfælde, hvor historiske data kan føre til en undervurdering af den potentielle volatilitet, f.eks. en valuta, der er knyttet til en anden valuta. Sådanne tilfælde skal håndteres ved hjælp af et stressscenario.

51. Den historiske observationsperiode (stikprøvemetoden) til beregning af volatilitetsjusteringer skal som et minimum være på et år. For kreditinstitutter, der bruger en vægtningsmetode eller andre metoder på den historiske observationsperiode, skal den effektive observationsperiode være på mindst et år (dvs. at den vægtede, gennemsnitlige tidsforskydning for de enkelte observationer ikke må være mindre end seks måneder). De kompetente myndigheder kan også kræve, at et kreditinstitut beregner sine volatilitetsjusteringer på baggrund af en kortere observationsperiode, hvis de kompetente myndigheder skønner, at dette kan begrundes med en kraftig stigning i prisvolatiliteten.

52. Kreditinstitutterne skal ajourføre deres data mindst en gang hver tredje måned og skal også foretage en fornyet vurdering, når der forekommer betydelige ændringer i markedspriserne. Dette indebærer, at volatilitetsjusteringer skal beregnes mindst hver tredje måned.

Kvalitative kriterier

53. Volatilitetsestimaterne skal bruges i kreditinstituttets daglige risikostyring, herunder i forhold til dets interne grænse for engagementer.

54. Hvis likvidationsperioden, som kreditinstituttet bruger i sin daglige risikostyring, er længere end angivet i denne del for den pågældende transaktionstype, skal kreditinstituttets volatili-

▼B

tetsjusteringer skaleres op ved hjælp af formlen med kvadratroden på tiden som beskrevet i punkt 49.

55. Kreditinstituttet skal have etablerede procedurer for overvågning og sikring af overholdelsen af et dokumenteret sæt af politikker og kontroller til brug i dets system til estimater af volatilitetsjusteringer samt for integration af sådanne estimater i dets risikostyringsproces.

56. Der skal regelmæssigt foretages en uafhængig gennemgang af kreditinstituttets system for estimater af volatilitetsjusteringer i forbindelse med kreditinstituttets egen interne revisionsprocedure. Der skal foretages en revision af det samlede system for estimater af volatilitetsjusteringer og integration af disse justeringer i kreditinstituttets risikostyringsproces mindst en gang om året, og denne skal som et minimum omfatte:

a) integration af de estimerede volatilitetsjusteringer i den daglige risikostyring

b) validering af eventuelle væsentlige ændringer i proceduren for estimater af volatilitetsjusteringer

c) kontrol af relevansen, rettidigheden og troværdigheden af datakilder, der benyttes inden for systemet til estimering af volatilitetsjusteringer, herunder sådanne datakilders uafhængighed, og

d) nøjagtigheden og relevansen af de antagelser, der ligger til grund for volatiliteten.

iii) Opskalering af volatilitetsjusteringer

57. De volatilitetsjusteringer, der beskrives i punkt 36-41, er de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes, når der anvendes daglige fornyede værdiansættelser. Når et kreditinstitut anvender sine egne estimater af volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med punkt 42-56, skal disse i første omgang beregnes på grundlag af den daglige værdiansættelse. Hvis værdiansættelsen sker mindre hyppigt end dagligt, skal der anvendes større volatilitetsjusteringer. Disse beregnes ved at opskalere den daglige værdiansættelse af volatilitetsjusteringerne ved hjælp af følgende formel for »kvadratroden af tiden«:

$$H = H_M \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

hvor:

H er den volatilitetsjustering, der skal anvendes

H_M er volatilitetsjusteringen, når der anvendes daglig værdiansættelse

N_R er det faktiske antal hverdage mellem værdiansættelserne

T_M er likvidationsperioden for den pågældende transaktionstype.

iv) Betingelser for anvendelse af en 0 % volatilitetsjustering

58. Når et kreditinstitut i forbindelse med genkøbstransaktioner og indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer anvender tilsynsmetoden til beregning af volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater, og hvor betingelserne i litra a) - h) er opfyldt, kan kreditinstitutter i stedet for at benytte de volatilitetsjusteringer, der er beregnet i henhold til punkt 34-57, anvende en volatilitetsjustering på 0 %. Denne mulighed gælder ikke for kreditinstitutter, der anvender metoden med interne modeller, som beskrives i punkt 12-21.

a) Såvel engagementet som sikkerhedsstillelsen er kontanter eller gældsbeviser, udstedt af centralregeringer eller centralbanker, i den i del 1, punkt 7, litra b), anvendte betydning, og som er anerkendt til en risikovægtning på 0 % i henhold til artikel 78-83.

b) Engagementet og sikkerhedsstillelsen er i samme valuta.

▼B

c) Enten er transaktionens løbetid højst en dag, eller både engagementet og sikkerhedsstillelsen er genstand for daglig værdiansættelse til markedsværdi eller daglig fastsættelse af margen.

d) Tidsrummet mellem den seneste værdiansættelse til markedsværdi før modpartens manglende fastsættelse af margen og likvidationen af sikkerhedsstillelsen må højst være fire hverdage.

e) Transaktionen afregnes ved hjælp af et anerkendt afregningssystem for den pågældende transaktionstype.

f) Dokumentationen for aftalen er en standardmarkedsdokumentation for genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer for de pågældende værdipapirer.

g) Transaktionen er omfattet af dokumentation, hvori det angives, at hvis modparten undlader at opfylde en forpligtelse til at aflevere kontanter eller værdipapirer eller til at fastsætte margenen eller på anden måde misligholder aftalen, kan transaktionen afsluttes med øjeblikkelig virkning, og

h) Modparten betragtes som en »central markedsaktør« af de kompetente myndigheder. Centrale markedsaktører omfatter følgende enheder:

— de i del 1, punkt 7, litra b), nævnte enheder, med hvilke engagementer tillægges en risikovægtning på 0 % i henhold til artikel 78-83

— institutioner

— andre finansielle virksomheder (herunder forsikringsselskaber), med hvilke engagementer tillægges en risikovægtning på 20 % i henhold til artikel 78-83, eller som, når der er tale om kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer og forventede tab i henhold til artikel 83-89, ikke har en kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI, og som internt betragtes som havende en sandsynlighed for misligholdelse svarende til den, der er knyttet til kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, som de kompetente myndigheder betragter som havende en kreditkvalitet på trin 2 eller derover i henhold til bestemmelserne om risikovægtning af engagementer med selskaber i henhold til artikel 78-83

— regulerede kollektive investeringsforetagender, der er underlagt kapitalkrav eller krav vedrørende gæld i forhold til egenkapitalen

— regulerede pensionsfonde og

— anerkendte clearingorganisationer.

59. Når en kompetent myndighed giver tilladelse til, at behandlingen i henhold til punkt 58 kan anvendes på genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer, der udstedes af dens hjemlige regering, kan andre kompetente myndigheder vælge at give kreditinstitutter, der er etableret på deres retsområde, tilladelse til at anvende samme metode på de samme transaktioner.

C. Beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer og forventede tab

Standardmetoden

60. E* som beregnet i henhold til punkt 33 anvendes som engagementets værdi i forbindelse med artikel 80. I forbindelse med ikke-balanceførte poster opført i bilag II anvendes E* som den værdi, de i artikel 78, stk. 1, anførte procentsatser anvendes på, for at nå frem til engagementets værdi.

IRB-metoden

61. LGD* (det faktiske tab i tilfælde af misligholdelse — »Loss Given Default«) beregnet som beskrevet i dette punkt anvendes som LGD med henblik på bilag VII.

▼B

LGD* = LGD x [(E*/E]

hvor

LGD er tabet i tilfælde af misligholdelse, der ville finde anvendelse på engagementer i henhold til artikel 84-89, hvis engagementet ikke var sikret

E er engagementets værdi som skrevet i henhold til punkt 33

E* er som beregnet i henhold til punkt 33.

1.5. **Andre anerkendte sikkerhedsstillelser under artikel 84-89**

1.5.1. Værdiansættelse

A. Sikkerhedsstillelse i form af fast ejendom

62. Ejendommen skal være vurderet til markedsværdien eller derunder af en uafhængig valuar. I medlemsstater, der har fastsat stramme kriterier for vurderingen af belåningsværdien i lovgivningsmæssige eller administrative bestemmelser, kan ejendommen i stedet være vurderet til belåningsværdien eller derunder af en uafhængig valuar.

63. Ved »markedsværdien« forstås det skønnede beløb, som ejendommen kan handles til på værdiansættelsesdatoen ved en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger efter korrekt markedsføring, hvor parterne hver især har handlet på et velinformeret grundlag, med forsigtighed og uden tvang. Markedsværdien skal dokumenteres på en gennemsigtig og klar måde.

64. Ved »belåningsværdi« forstås ejendommens værdi som fastsat gennem en forsigtig vurdering af de fremtidige muligheder for at sælge under hensyn til bl.a. ejendommens holdbarhed på lang sigt, de almindelige og de lokale markedsforhold, den nuværende brug og alternative anvendelsesmuligheder for ejendommen. Ved vurderingen af belåningsværdien må der ikke tages hensyn til spekulative elementer. Belåningsværdien skal dokumenteres på en gennemsigtig og klar måde.

65. Værdien af sikkerhedsstillelsen er markedsværdien eller belåningsværdien, for hvilken der er foretaget en nedskrivning, der afspejler resultaterne af det tilsyn, der kræves i henhold til del 2, punkt 8, samt for at tage hensyn til eventuelle foranstående krav på ejendommen.

B. Fordringer

66. Værdien af fordringer er værdien af det udestående beløb.

C. Anden fysisk sikkerhedsstillelse

67. Formuegodet vurderes til markedsværdien — dvs. det skønnede beløb, som formuegodet kan handles til på værdiansættelsesdatoen i en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger.

1.5.2. Beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer og forventede tab

A. Generel behandling

68. Som LGD* (tab i tilfælde af misligholdelse — »Loss Given Default«) beregnet som beskrevet i punkt 69-72 anvendes LGD som angivet i bilag VII.

69. Når forholdet mellem sikkerhedsstillelsens værdi (C) og engagementets værdi (E) ligger under et tærskelniveau på C* (det krævede minimumsniveau for sikkerhedsstillelsen for engagementet) som angivet i tabel 5, er LGD* lig med LGD som fastsat i bilag VII for usikrede engagementer med modparten. ►**M5** I denne forbindelse beregnes engagementsværdien af de poster, der er opført i bilag VII, del 3, punkt 9, 10 og 11, ved at anvende en omregningsfaktor eller en procentsats på 100 % og ikke de omregningsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende punkter. ◄

▼B

70. Når forholdet mellem sikkerhedsstillelsens værdi og engagementets værdi overstiger et andet og højere tærskelniveau på C** (dvs. det krævede niveau for sikkerhedsstillelse for at kunne opnå fuld anerkendelse af LGD) som angivet i tabel 5, er LGD* det i tabel 5 fastsatte.

71. Når det krævede niveau for sikkerhedsstillelse C** ikke er nået for engagementet som helhed, skal engagementet i denne forbindelse opfattes som to engagementer — en del, for hvilken det krævede niveau for sikkerhedsstillelse C** er nået, samt resten.

72. I tabel 5 angives det relevante LGD* samt de krævede sikkerhedsstillelsesniveauer for den sikrede del af engagementerne:

Tabel 5

Minimums-LGD for de sikrede dele af engagementerne

	LGD* for privilegerede fordringer eller eventualfordringer	LGD* for efterstillede fordringer eller eventualfordringer	Krævet minimalt sikkerhedsstillelsesniveau for engagementet (C*)	Krævet minimalt sikkerhedsstillelsesniveau for engagementet (C**)
Fordringer	35 %	65 %	0 %	125 %
Boliger/ erhvervsejendomme	35 %	65 %	30 %	140 %
Anden sikkerhedsstillelse	40 %	70 %	30 %	140 %

Indtil den 31. december 2012 kan de kompetente myndigheder undtagelsesvis og med forbehold af de i tabel 5 anførte niveauer for sikkerhedsstillelse:

a) lade kreditinstitutterne anvende et LGD på 30 % på privilegerede fordringer i form af leasing af erhvervsejendomme; og

b) lade kreditinstitutterne anvende et LGD på 35 % på privilegerede fordringer i form af leasing af udstyr

c) anvende et LGD på 30 % på privilegerede fordringer, der er sikret ved bolig- eller erhvervsejendomme.

Ved slutningen af denne periode tages denne undtagelsesbestemmelse op til revision.

B. Alternativ behandling af sikkerhedsstillelse i form af fast ejendom

73. I henhold til kravene i dette punkt og punkt 74 og som et alternativ til behandlingen i henhold til punkt 68-72 kan en medlemsstats kompetente myndigheder give kreditinstitutter tilladelse til at anvende en risikovægtning på 50 % på den del af engagementet, der er sikret fuldt ud med pant i boligejendomme eller erhvervsejendomme, der er beliggende på medlemsstatens område, hvis det er godtgjort, at de relevante markeder er veludviklede og veletablerede med tabsprocenter på udlån med sikkerhed i henholdsvis boligejendomme og erhvervsejendomme, der ikke overstiger følgende niveauer:

a) tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i boligejendomme eller erhvervsejendomme på op til 50 % af markedsværdien (eller 60 % af belåningsværdien, hvor det er relevant, og hvis denne er lavere) et niveau på 0,3 % af de udestående lån med sikkerhed i denne type ejendomme i et givet år, og

b) de samlede tab på udlån med sikkerhed i henholdsvis bolig- eller erhvervsejendomme et niveau på højst 0,5 % af de udestående realkreditlån med sikkerhed i den pågældende form for fast ejendom i et givet år.

74. Hvis en af betingelserne i punkt 73 ikke er opfyldt i et givet år, ophæves muligheden for at anvende denne behandling, indtil betingelserne er opfyldt i et efterfølgende år.

▼M5

75. Giver en medlemsstats kompetente myndigheder tilladelse til behandlingen i henhold til punkt 73, kan de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat give deres kreditinstitutter tilladelse til at tillægge risikovægte, der er tilladt i medfør af behandlingen i henhold til punkt 73, for engagementer med sikkerhed i bolig- eller erhvervsejendomme, der er placeret på førstnævnte medlemsstats område i henhold til de samme betingelser, som er gældende i denne medlemsstat.

▼B

1.6. **Beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer og forventede tab ved blandede puljer af sikkerhedsstillelse**

76. Når størrelsen af de risikovægtede engagementer og størrelsen af de forventede tab beregnes i henhold til artikel 84-89, og engagementet sikres med både finansiel sikkerhedsstillelse og andre anerkendte former for sikkerhedsstillelse, beregnes LGD* (de faktiske tab i tilfælde af misligholdelse), som skal anvendes som LGD i forbindelse med bilag VII, som følger.

77. Det kræves, at kreditinstituttet opdeler engagementets volatilitetsjusterede værdi (dvs. værdien efter anvendelse af volatilitetsjustering som angivet i punkt 33) i dele, der hver især dækkes af kun én type sikkerhedsstillelse. Det vil sige, at kreditinstituttet skal opdele engagementet i en del, der dækkes af en anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse, en del, der dækkes af fordringer, dele, der dækkes af sikkerhed i form af erhvervsejendomme og/eller boligejendomme, en del, der er dækket af andre typer af anerkendt sikkerhedsstillelse, samt den usikrede del.

78. LGD* for hver del af engagementet beregnes separat i henhold til de relevante bestemmelser i dette bilag.

1.7. **Andre typer af finansieret kreditrisikoafdækning**

1.7.1. Depoter hos tredjepartsinstitutter

79. Når betingelserne i del 2, punkt 12, er opfyldt, kan kreditrisikoafdækning, der er omfattet af bestemmelserne i del 1, punkt 23, behandles som en garanti stillet af tredjepartsinstituttet.

1.7.2. Livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende kreditinstitut

▼M5

80. Når betingelserne i del 2, punkt 13, er opfyldt, skal den del af engagementet, der er sikret ved den aktuelle tilbagekøbsværdi af kreditrisikoafdækningen, der er omfattet af bestemmelserne i del 1, punkt 24, opfylde én af følgende betingelser:

a) den skal være risikovægtet i henhold til punkt 80a, hvis engagementet er underlagt bestemmelserne i artikel 78-83

b) der skal for delen være fastsat en LGD på 40 %, hvis engagementet er underlagt bestemmelserne i artikel 84-89, men ikke underlagt kreditinstituttets eget skøn over LGD.

I tilfælde af en valutamismatch, nedsættes den aktuelle tilbagekøbsværdi i henhold til punkt 84, så værdien af kreditrisikoafdækningen er den aktuelle tilbagekøbsværdi af livsforsikringspolicen.

80a. I forbindelse med punkt 80, litra a), tillægges følgende risikovægtninger på grundlag af den risikovægt, der tillægges privilegerede usikrede engagementer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen:

a) en risikovægtning på 20 %, hvis de privilegerede usikrede engagementer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 20 %

b) en risikovægtning på 35 %, hvis de privilegerede usikrede engagementer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 50 %

c) en risikovægtning på 70 %, hvis de privilegerede usikrede engagementer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 100 %

▼M5

d) en risikovægtning på 150 %, hvis de privilegerede usikrede engagementer med den virksomhed, der udbyder livsforsikringen, er tillagt en risikovægtning på 150 %.

▼B

1.7.3. Institutionelle instrumenter, der genkøbes på anmodning

81. Instrumenter, der er anerkendt i henhold til del 1, punkt 25, kan behandles som en garanti stillet af det udstedende institut.

82. Værdien fastsættes af den anerkendte kreditrisikoafdækning som følger:

a) når instrumentet vil blive genkøbt til pålydende værdi, er værdien af sikkerhedsstillelsen dette beløb

b) når instrumentet vil blive genkøbt til markedsprisen, er værdien af sikkerhedsstillelsen instrumentets værdi vurderet på samme måde som de gældsbeviser, der angives i del 1, punkt 8.

2. UFINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

2.1. **Værdiansættelse**

83. Værdien af ufinansieret kreditrisikoafdækning (G) er det beløb, som udstederen har garanteret at ville udbetale, hvis låntager misligholder aftalen eller ikke betaler, eller hvis andre, nærmere bestemte kreditbegivenheder indtræffer. Ved kreditderivater, der ikke som kreditbegivenhed har medtaget en omlægning af den underliggende fordring, herunder eftergivelse eller udskydelse af tilbagebetaling af hovedstol, renter eller gebyrer, der fører til en kreditbegivenhed (f.eks. værdiregulering, foretagelse af værdiregulering eller anden tilsvarende debet på driftsregnskabet):

a) skal værdien af kreditrisikoafdækningen som beregnet i henhold til første punktum under dette punkt reduceres med 40 %, hvis det beløb, udstederen har garanteret at ville udbetale, ikke er højere end engagementets værdi, eller

b) hvis det beløb, udstederen har garanteret at ville udbetale, er højere end engagementets værdi, skal værdien af kreditrisikoafdækningen ikke være højere end 60 % af engagementets værdi.

84. Når den ufinansierede kreditrisikoafdækning er denomineret i en anden valuta end den valuta, hvori engagementet er denomineret (manglende valutamatch), reduceres værdien af kreditrisikoafdækningen gennem anvendelse af en volatilitetsjustering H_{FX} defineret som følger:

$G^* = G \times (1-H_{FX})$

hvor:

G er den pålydende værdi af kreditrisikoafdækningen

G* er G reguleret for en eventuel kursrisiko, og

H_{fx} er volatilitetsjusteringen, når der foreligger manglende valutamatch mellem kreditrisikoafdækningen og den underliggende fordring.

Når der ikke foreligger manglende valutamatch, er

$G^* = G$

85. De volatilitetsjusteringer, der skal anvendes i tilfælde af manglende valutamatch, kan beregnes efter tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater som beskrevet i punkt 34-57.

2.2. **Beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer og størrelsen af de forventede tab**

2.2.1. Delvis risikoafdækning — tranching

86. Når kreditinstituttet overfører en del af risikoen ved et lån i en eller flere trancher, finder bestemmelserne i artikel 94-101 anvendelse. Tærskelværdier for betalinger, under hvilke der

▼B

ikke foretages nogen udbetaling i tilfælde af tab, anses for at svare til de ikke-afhændede »first loss«-positioner og indebærer en trancheinddelt risikooverførsel.

2.2.2. Standardmetoden

A. Fuld risikoafdækning

▼M5

87. I forbindelse med artikel 80 er g den risikovægt, der skal anvendes for et engagement, hvis værdi (E) er fuldt afdækket af ufinansieret risikoafdækning (G_A), hvor:

E er engagementets værdi i henhold til artikel 78; i denne forbindelse ansættes værdien af engagementet for en ikkebalanceført post opført i bilag II til 100 % af dens værdi frem for den værdi af engagementet, der fremgår af artikel 78, stk. 1

g er risikovægten for engagementer med udstederen som angivet i henhold til artikel 78-83, og

G_A er værdien af G* som beregnet i henhold til punkt 84 og videre justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i del 4.

▼B

B. Delvis risikoafdækning — samme prioritet

88. Når det afdækkede beløb er lavere end engagementets værdi, og de afdækkede og ikke-afdækkede dele har samme prioritet — dvs. kreditinstituttet og udstederen af risikoafdækningen deles prorata om tab, tillades der en forholdsmæssig, lovgivningsbestemt kapitalfritagelse. I forbindelse med artikel 80 beregnes de enkelte engagementers risikovægtede værdi efter følgende formel:

$(E-G_A) \times r + G_A \times g$

hvor:

▼M5

E er engagementets værdi i henhold til artikel 78. I denne forbindelse ansættes værdien af engagementet for en ikkebalanceført post opført i bilag II til 100 % af dens værdi frem for den værdi af engagementet, der fremgår af artikel 78, stk. 1

▼B

G_A er værdien af G* som beregnet i henhold til punkt 84 og videre justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i del 4

r er risikovægten for engagementer over for låntager som angivet i henhold til artikel 78-83

g er risikovægten for engagementer med udstederen som angivet i henhold til artikel 78-83.

C. Statslige garantier

89. De kompetente myndigheder kan udvide behandlingen i henhold til bilag VI, del 1, punkt 4 og 5, til at omfatte engagementer eller dele af engagementer, der garanteres af centralregeringen eller centralbanken, når sikkerheden er denomineret i låntagerens nationale valuta, og engagementet finansieres i samme valuta.

2.2.3. IRB-metoden

Fuld risikoafdækning/delvis risikoafdækning — samme prioritet

▼M5

90. For den afdækkede del af engagementets værdi (E) (baseret på den justerede værdi af kreditrisikoafdækningen G_A) kan PD i forbindelse med bilag VII, del 2, være PD for udstederen af kreditrisikoafdækningen eller en PD, der ligger mellem låntagerens og garantistillerens, hvis det ikke skønnes nødvendigt med fuld substitution. Ved efterstillede tilgodehavender og ikkeefterstillet, ufinansieret risikoafdækning kan det LGD, der anvendes i forbindelse med bilag VII, del 2, være det samme som det, der benyttes for privilegerede fordringer.

▼M5

91. For eventuelle ikkeafdækkede dele af engagementets værdi (E) skal PD være låntagers PD, mens LGD er LGD for det underliggende engagement.

92. G_A er værdien af G* som beregnet i henhold til punkt 84 og yderligere justeret for eventuel manglende løbetidsmatch som angivet i del 4. E er engagementets værdi i henhold til bilag VII, del 3. I denne forbindelse beregnes engagementsværdien af de poster, der er opført i bilag VII, del 3, punkt 9-11, ved at anvende en omregningsfaktor eller en procentsats på 100 % og ikke de omregningsfaktorer eller procentsatser, der er anført i de pågældende punkter.

▼B

DEL 4

Manglende løbetidsmatch

1. Ved beregning af risikovægtede engagementer forekommer manglende løbetidsmatch, når restløbetiden for kreditrisikoafdækningen er kortere end restløbetiden for det afdækkede engagement. Risikoafdækning med mindre en tre måneders restløbetid, hvor løbetiden er kortere end løbetiden for det underliggende engagement, anerkendes ikke.

2. Når der forekommer manglende løbetidsmatch, anerkendes kreditrisikoafdækningen ikke, når

a) den oprindelige løbetid for risikoafdækningen er under 1 år; eller

b) engagementet er et kortfristet engagement, som ifølge de kompetente myndigheder er omfattet af en bundværdi på en dag snarere end på et år med hensyn til løbetiden (M) i henhold til bilag VII, del 2, punkt 14.

1. DEFINITION AF LØBETID

3. Inden for en maksimal periode på 5 år er den effektive løbetid for det underliggende engagement den længst mulige resterende tid, før låntager efter planen skal opfylde sine forpligtelser. Med forbehold af punkt 4 er kreditrisikoafdækningens løbetid tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor risikoafdækningen kan afsluttes.

4. Når sælgeren af risikoafdækningen har mulighed for at vælge at afslutte risikoafdækningen, er risikoafdækningens løbetid tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor denne mulighed kan benyttes. Når køberen af risikoafdækningen har mulighed for at afslutte risikoafdækningen, og betingelserne i den aftale, der ligger til grund for risikoafdækningen, indeholder et positivt incitament til, at kreditinstituttet kan afslutte transaktionen før den kontraktbestemte forfaldsdato, er risikoafdækningens løbetid den tidligste dato, hvor denne mulighed kan anvendes; ellers anses en sådan mulighed ikke for at påvirke risikoafdækningens løbetid.

5. Når der ikke er noget til hinder for, at et kreditderivat forfalder forud for en eventuel henstandsperiode i tilfælde af misligholdelse af den underliggende fordring, der træder i kraft ved manglende betaling, reduceres risikoafdækningens løbetid med samme tidsrum som henstandsperioden.

2. VÆRDIANSÆTTELSE AF RISIKOAFDÆKNINGEN

2.1. **Transaktioner omfattet af finansieret kreditrisikoafdækning — den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse**

6. Når der er manglende match mellem engagementets løbetid og beskyttelsens løbetid, anerkendes sikkerhedsstillelsen ikke.

2.2. **Transaktioner omfattet af finansieret kreditrisikoafdækning — den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse**

7. Kreditrisikoafdækningens og engagementets løbetid skal afspejles i den justerede værdi af sikkerhedsstillelsen i henhold til følgende formel:

▼B

$C_{VAM} = C_{VA}$ x (t-t*)/(T-t*)

hvor

C_{VA} er den volatilitetskorrigerede værdi af sikkerhedsstillelsen som angivet i del 3, punkt 33, eller engagementets størrelse, idet den laveste af disse to anvendes

t er det resterende antal år frem til kreditrisikoafdækningens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med punkt 3-5 eller værdien af T, idet den laveste af disse to anvendes

T er det resterende antal år frem til engagementets forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med punkt 3-5 eller 5 år, idet den laveste af de to anvendes, og

t* er 0,25.

C_{VAM} er C_{VA} med yderligere justering for manglende løbetidsmatch, som medtages i formlen til beregning af den fuldt justerede værdi af engagementet (E*) som angivet i del 3, punkt 33.

2.3. **Transaktioner omfattet af ufinansieret kreditrisikoafdækning**

8. Kreditrisikoafdækningens og engagementets løbetid skal afspejles i den justerede værdi af sikkerhedsstillelsen i henhold til følgende formel:

$G_A = G^*$ x (t-t*)/(T-t*)

hvor:

G* er risikoafdækningens størrelse justeret for eventuelt manglende valutamatch

G_A er G* justeret for eventuelt manglende løbetidsmatch

t er det resterende antal år frem til kreditrisikoafdækningens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med punkt 3-5 eller værdien af T, idet den laveste af de to anvendes

T er det resterende antal år frem til engagementets forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med punkt 3- 5 eller 5 år, idet den laveste af de to vælges, og

t* er 0,25.

G_A er herefter værdien af risikoafdækningen i henhold til del 3, punkt 83-92.

DEL 5

Kombineret kreditrisikoreduktion i forbindelse med standardmetoden

1. Når et kreditinstitut beregner størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83, og der er tale om mere end én type kreditrisikoreduktion for et enkelt engagement (f.eks. et kreditinstitut har både sikkerhedsstillelse og en garanti som delvis afdækning af et engagement), skal kreditinstituttet opdele engagementet i dele, der dækkes af de forskellige typer af værktøjer til kreditrisikoreduktion (f.eks. en del, der dækkes af sikkerhedsstillelse, og en del, der dækkes af en garanti) og størrelsen af risikovægtede engagementer for hver af delene skal beregnes separat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 78-83 og dette bilag.

2. Når kreditrisikoafdækningen fra samme udsteder har forskellige løbetider, anvendes en metode svarende til den, der beskrives i punkt 1.

DEL 6

Kurve af CRM-teknikker

1. »FIRST-TO-DEFAULT«-KREDITDERIVATER

1. Når et kreditinstitut opnår kreditrisikoafdækning for en række engagementer på de vilkår, at den første misligholdelse blandt engagementerne udløser forfald, og at denne kreditbegivenhed medfører kontraktens ophør, kan kreditinstituttet ændre beregningen af størrelsen af de risikovægtede engagementer og even-

▼B

tuelt det forventede tab på engagementet, som ved manglende kreditrisikoafdækning ville medføre det laveste risikovægtede engagement i henhold til enten artikel 78-83 eller artikel 84-89 i overensstemmelse med dette bilag, men kun hvis engagementets værdi er mindre end eller lig med værdien af kreditrisikoafdækningen.

2. »NTH-TO-DEFAULT«- KREDITDERIVATER

2. Når den n'te misligholdelse af engagementerne udløser udbetaling under kreditrisikoafdækningen, må det kreditinstitut, der erhverver risikoafdækningen, kun anerkende risikoafdækningen til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer og eventuelt størrelsen af de forventede tab, hvis der også har været risikoafdækning af misligholdelse 1 til n-1, eller når der allerede er forekommet n-1 misligholdelser. I sådanne tilfælde skal metoden svare til den, der angives i punkt 1 under »first-to-default«-derivater med de nødvendige ændringer for »nth-to-default«-produkter.

▼B

BILAG IX

SECURITISATION

DEL 1

Definitioner med henblik på bilag IX

1. I dette bilag forstås ved:

— »overskydende spread«: opkrævede finansieringsudgifter og andre gebyrindtægter, der modtages i forbindelse med de securitiserede engagementer før omkostninger og udgifter

— »clean-up call option«: en kontraktbestemt option, som giver det engagementsleverende kreditinstitut mulighed for at genkøbe eller annullere securitisationspositionerne, før alle de underliggende engagementer er tilbagebetalt, når størrelsen af de udestående engagementer når under et bestemt niveau

— »likviditetsfacilitet«: securitisationsposition, der udspringer af en kontraktmæssig aftale om at stille finansiering til rådighed for at sikre rettidige udbetalinger til investorer

— »kirb«: 8 % af størrelsen af risikovægtede engagementer som beregnet i henhold til artikel 84-89 for de securitiserede engagementer, hvis de ikke var securitiserede, plus størrelsen af forventede tab i forbindelse med de pågældende engagementer beregnet i henhold til disse artikler

— »ratingmetoden«: metode til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer for securitisationspositioner i henhold til del 4, punkt 46-51

— »tilsynsmetoden«: metode til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer for securitisationspositioner i henhold til del 4, punkt 52-54

— »ikke-rated position«: en securitisationsposition, som ikke har en gyldig kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI som defineret i artikel 97

— »rated position«: en securitisationsposition, som har en gyldig kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI som defineret i artikel 97, og

— »program for gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver« (»ABCP«-program): securitisationsprogram, hvor værdipapirerne hovedsagelig er gældsbreve med en løbetid på et år eller derunder.

DEL 2

Minimumskrav for anerkendelse af overførsel af væsentlige kreditrisici og beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer og forventede tab i forbindelse med securitiserede engagementer

1. MINIMUMSKRAV FOR ANERKENDELSE AF OVERFØRSEL AF VÆSENTLIGE KREDITRISICI I EN TRADITIONEL SECURITISERINGSTRANSAKTION

▼M5

1. Det engagementsleverende kreditinstitut ved en traditionel securitisation kan udelukke securitiserede engagementer fra beregningen af størrelsen af de risikovægtede engagementer og størrelsen af de forventede tab, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) en væsentlig del af kreditrisikoen i forbindelse med de securitiserede engagementer anses for at være overført til tredjeparter

b) det engagementsleverende kreditinstitut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitisationspositioner i den pågældende securitisation eller fratrækker disse securitisationspositioner i egne midler, jf. artikel 57, litra r).

▼M5

1a. Medmindre den kompetente myndighed i et specifikt tilfælde beslutter, at den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af engagementet, som det engagementsleverende kreditinstitut ville kunne opnå ved securitisationen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, anses en væsentlig kreditrisiko at være overført i følgende tilfælde:

a) de risikovægtede engagementsværdier af de mezzaninsecuritisationspositioner, som det engagementsleverende kreditinstitut besidder i securitisationen, overskrider ikke 50 % af de risikovægtede engagementsværdier af alle mezzaninsecuritisationspositioner i securitisationen

b) hvis der ingen mezzaninsecuritisationspositioner er i en given securitisation, og det engagementsleverende kreditinstitut kan påvise, at engagementsværdien af de securitisationspositioner, som ville medføre et fradrag i egne midler eller have en risikovægtning på 1 250 %, overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de securitiserede engagementer væsentligt, besidder det engagementsleverende kreditinstitut ikke mere end 20 % af engagementsværdien af de securitisationspositioner, som ville medføre et fradrag i egne midler eller have en risikovægtning på 1 250 %.

1b. I forbindelse med punkt 1a er mezzaninsecuritisationspositioner securitisationspositioner, som tillægges en risikovægtning, der er mindre end 1 250 %, som er efterstillet de højest privilegerede positioner i securitisationen, og som er efterstillet enhver anden securitisationsposition i securitisationen, der:

a) i tilfælde af en securitisationsposition, som er underlagt punkt 6-36 i del 4, er henført til kreditkvalitetstrin 1, eller

b) i tilfælde af en securitisationsposition, som er underlagt punkt 37-76 i del 4, er henført til kreditkvalitetstrin 1 eller 2 i henhold til del 3.

1c. Som alternativ til punkt 1a og 1b kan en væsentlig kreditrisiko anses for at være overført, hvis det godtgøres over for den kompetente myndighed, at et kreditinstitut har politikker og metoder, som sikrer, at en eventuel reduktion af kapitalkrav, som det engagementsleverende institut opnår ved securitisationen, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter. De kompetente myndigheder anser kun dette for godtgjort, hvis det engagementsleverende kreditinstitut kan påvise, at kreditrisikooverførslen til tredjeparter også er anerkendt i forbindelse med kreditinstituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.

1d. Ud over betingelserne i punkt 1 til 1c skal følgende betingelser være opfyldt:

▼B

a) dokumentationen vedrørende securitisationen afspejler transaktionens økonomiske substans

b) de securitiserede engagementer bringes uden for det engagementsleverende kreditinstituts og dettes kreditorers rækkevidde, herunder i tilfælde af konkurs og likvidation. Dette skal underbygges med en udtalelse fra en autoriseret advokat

c) de udstedte værdipapirer må ikke udgøre betalingsforpligtelser, der påhviler det engagementsleverende kreditinstitut

d) modtageren er en enhed, der er oprettet særligt med henblik på securitisationen (SSPE)

e) det engagementsleverende kreditinstitut bevarer ikke en reel eller indirekte kontrol over de overførte engagementer. Et engagementsleverende kreditinstitut anses for at have bevaret reel kontrol over de overførte engagementer, hvis det har ret til at genkøbe de tidligere overførte engagementer fra modtageren med henblik på at realisere gevinsterne af disse, eller hvis det er forpligtet til igen at påtage sig den overførte risiko. Hvis det engagementsleverende kreditinstitut bevarer sine rettigheder eller forpligtelser vedrørende engage-

▼B

menterne, udgør dette ikke i sig selv nogen indirekte kontrol over engagementerne

f) når der er tale om en »clean-up call option«, skal følgende betingelser være opfyldt:

i) den pågældende »clean-up call option« kan udøves, når det engagementsleverende kreditinstitut ønsker det

ii) den pågældende »clean-up call option« kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de securitiserede engagementers værdi ikke er afskrevet, og

iii) den pågældende »clean-up call option« ikke er struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på positioner til forbedring af kreditværdigheden eller andre positioner, som indehaves af investorer, og ikke i øvrigt er struktureret med henblik på at forbedre kreditværdigheden, og

g) dokumentationen for securitisationen indeholder ikke bestemmelser, som:

i) undtagen hvis der foreligger førtidsindfrielsesbestemmelser, stiller krav om, at positioner i securitisationen skal forbedres af det engagementsleverende kreditinstitut, herunder, men ikke begrænset til ændringer af de underliggende kreditengagementer eller forøgelse af udbytte, som skal udbetales til investorer i tilfælde af en forringelse af de securitiserede engagementers kreditkvalitet, eller

ii) øger udbyttet, der skal udbetales til indehavere af positioner inden for securitisationen på grund af en forringelse af puljen af underliggende aktivers kreditkvalitet.

2. MINIMUMSKRAV FOR ANERKENDELSE AF OVERFØRSEL AF VÆSENTLIGE KREDITRISICI I EN SYNTETISK SECURITISATION

▼M5

2. Et engagementsleverende kreditinstitut til en syntetisk securitisation kan beregne størrelsen af risikovægtede engagementer og i givet fald størrelsen af de forventede tab for de securitiserede engagementer i overensstemmelse med punkt 3 og 4 nedenfor, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) en væsentlig kreditrisiko anses for at være overført til tredjeparter, enten ved hjælp af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning

b) det engagementsleverende kreditinstitut anvender en risikovægtning på 1 250 % for alle sine securitisationspositioner i securitisationen eller fratrækker disse securitisationspositioner i egne midler, jf. artikel 57, litra r).

2a. Medmindre den kompetente myndighed fra sag til sag beslutter, at den mulige reduktion i den risikovægtede værdi af engagementet, som det engagementsleverende kreditinstitut ville kunne opnå ved securitisationen, ikke er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter, anses en væsentlig kreditrisiko at være overført, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) de risikovægtede engagementsværdier af de mezzaninsecuritisationspositioner, som det engagementsleverende kreditinstitut besidder i securitisationen, overskrider ikke 50 % af de risikovægtede engagementsværdier af alle mezzaninsecuritisationspositioner i securitisationen

b) hvis der ingen mezzaninsecuritisationspositioner er i en given securitisation, og det engagementsleverende kreditinstitut kan påvise, at engagementsværdien af de securitisationspositioner, som ville medføre et fradrag i egne midler eller have en risikovægtning på 1 250 %, overstiger et velfunderet skøn over det forventede tab på de securitiserede engagementer væsentligt, besidder det engagementsleverende kreditinstitut ikke mere end 20 % af engagementsværdien af de securitisationspositioner, som ville medføre et fradrag i egne midler eller have en risikovægtning på 1 250 %.

▼M5

2b. I forbindelse med punkt 2a er mezzaninsecuritisationspositioner securitisationspositioner, som tillægges en risikovægtning, der er mindre end 1 250 %, som er efterstillet de højest privilegerede positioner i securitisationen, og som er efterstillet enhver anden securitisationsposition i securitisationen, der:

a) i tilfælde af en securitisationsposition, som er underlagt punkt 6-36 i del 4, er henført til kreditkvalitetstrin 1, eller

b) i tilfælde af en securitisationsposition, som er underlagt punkt 37-76 i del 4, er henført til kreditkvalitetstrin 1 eller 2 i henhold til del 3.

2c. Som alternativ til punkt 2a og 2b kan en væsentlig kreditrisiko anses for at være overført, hvis det godtgøres over for den kompetente myndighed; at et kreditinstitut har politikker og metoder, som sikrer, at en eventuel reduktion af kapitalkrav, som det engagementsleverende institut opnår ved securitisationen, er underbygget af en tilsvarende kreditrisikooverførsel til tredjeparter. De kompetente myndigheder anser kun dette for godtgjort, hvis det engagementsleverende kreditinstitut kan påvise, at kreditrisikooverførslen til tredjeparter også er anerkendt i forbindelse med kreditinstituttets interne risikostyring og dets allokering af den interne kapital.

2d. Herudover skal følgende betingelser være opfyldt:

▼B

a) dokumentationen vedrørende securitisationen afspejler transaktionens økonomiske substans

b) kreditrisikoafdækningen, hvorved kreditrisikoen er overført, opfylder godkendelseskravene og andre krav i henhold til artikel 90-93 vedrørende anerkendelse af en sådan kreditrisikoafdækning. Med henblik på nærværende punkt anerkendes enheder med særlige formål ikke som udstedere af ufinansieret risikoafdækning

c) instrumenterne, der anvendes til overførsel af kreditrisikoen, indeholder ikke betingelser eller bestemmelser, som:

i) pålægger væsentlige tærskelværdier, under hvilke kreditrisikoafdækningen ikke udløses, hvis en kreditbegivenhed indtræffer

ii) giver mulighed for at ophæve risikoafdækningen som følge af en forringelse af de underliggende engagementers kreditkvalitet

iii) kræver, at positionerne inden for securitisationen forbedres af det engagementsleverende kreditinstitut, undtagen hvis der foreligger førtidsindfrielsesbestemmelser

iv) øger kreditinstituttets omkostninger til kreditrisikoafdækning eller udbytte, der skal udbetales til indehavere af positionen inden for securitisationen som følge af en forringelse af de underliggende aktivers kreditkvalitet, og

d) der indhentes en udtalelse fra en autoriseret advokat, hvori det bekræftes, at kreditrisikoafdækningen kan håndhæves i alle relevante retsområder.

3. DET ENGAGEMENTSLEVERENDE KREDITINSTITUTS BEREGNING AF STØRRELSEN AF RISIKOVÆGTEDE ENGAGEMENTER FOR ENGAGEMENTER, DER ER SECURITISERET I EN SYNTETISK SECURITISATION

3. Ved beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer for de securitiserede engagementer skal det engagementsleverende kreditinstitut for en syntetisk securitisation, når betingelserne i punkt 2 er opfyldt og med forbehold af punkt 5-7, anvende de relevante beregningsmetoder, som beskrives i del 4 og ikke de i artikel 78-89 beskrevne. For kreditinstitutter, der beregner størrelsen af risikovægtede engagementer og størrelsen af de forventede tab i henhold til artikel 84-89, skal det forventede tab på sådanne engagementer være nul.

▼B

4. For klarhedens skyld henviser punkt 3 til hele puljen af engagementer, der omfattes af securitisationen. Med forbehold af punkt 5-7 kræves det, at det engagementsleverende kreditinstitut beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer for alle trancher i securitisationen i overensstemmelse med bestemmelserne i del 4, herunder de bestemmelser, der vedrører anerkendelse af kreditrisikoreduktion. Når en tranche f.eks. overføres til tredjemand gennem ufinansieret kreditrisikoafdækning, skal risikovægten for den pågældende tredjemand anvendes på tranchen ved beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer for det engagementsleverende kreditinstitut.

3.1. **Behandling af manglende løbetidsmatch inden for syntetiske securitisationer**

5. I forbindelse med beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer i overensstemmelse med punkt 3 skal der tages hensyn til eventuelt manglende løbetidsmatch mellem kreditrisikoafdækningen, med hvilken trancheopdelingen foretages, og de securitiserede engagementer i overensstemmelse med punkt 6 og 7.

6. Som løbetid for de securitiserede engagementer anvendes den længste løbetid for disse engagementer, dog højst fem år. Løbetiden for kreditrisikoafdækningen fastsættes i overensstemmelse med bilag VIII.

7. Et engagementsleverende kreditinstitut skal ved beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer for trancher, der som led i del 4 tillægges en risikovægt på 1 250 %, ikke tage hensyn til manglende løbetidsmatch. For alle andre trancher anvendes den behandling af manglende løbetidsmatch, som er angivet i bilag VIII, i overensstemmelse med følgende formel:

$$RW^* = [RW(SP) \times (t - t^*) / (T - t^*)] + [RW(Ass) \times (T - t) / (T - t^*)]$$

hvor:

RW^* er størrelsen af det risikovægtede engagement i henhold til artikel 75, litra a)

RW(Ass) er størrelsen af det risikovægtede engagement for engagementer, hvis de ikke var securitiseret, beregnet prorata

RW(SP) er størrelsen af det risikovægtede engagement beregnet i henhold til punkt 3, hvis der ikke var tale om manglende løbetidsmatch

T er løbetiden for de underliggende engagementer udtrykt i år

t er løbetiden for kreditrisikoafdækningen udtrykt i år, og

t^* er 0,25.

DEL 3

Eksterne kreditvurderinger

1. KRAV, SOM SKAL OPFYLDES VED KREDITVURDERINGER FORETAGET AF ECAI'ER

1. Hvis den anvendes til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til del 4, skal en kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI opfylde følgende betingelser:

a) der må ikke være forskel mellem de typer af betalinger, der afspejles i kreditvurderingen, og de typer af betalinger, som kreditinstituttet er berettiget til i henhold til den kontrakt, der ligger til grund for den pågældende securitisationsposition, og

b) kreditvurderingerne skal være offentligt tilgængelig på markedet. Kreditvurderinger anses kun for offentligt tilgængelige, hvis de er offentliggjort i et offentligt tilgængeligt forum og er medtaget i den pågældende ECAI's transitionsmatrice. Kreditvurderinger, der kun stilles til rådighed for et

▼B

begrænset antal enheder, anses ikke for at være offentligt tilgængelige.

2. BRUG AF KREDITVURDERINGER

2. Et kreditinstitut kan udpege et eller flere anerkendte ECAI'er, hvis kreditvurderinger skal anvendes ved beregning af størrelsen af dets risikovægtede engagementer i henhold til artikel 94-101 (et »udpeget ECAI«).

3. Med forbehold af punkt 5-7 nedenfor skal et kreditinstitut benytte kreditvurderinger fra udpegede ECAI'er konsekvent i forbindelse med dets securitisationspositioner.

4. Med forbehold af punkt 5 og 6 kan et kreditinstitut ikke benytte et ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i nogle trancher og et andet ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i andre trancher inden for samme struktur, uanset om den er blevet rated af det førstenævnte ECAI eller ej.

5. Hvor en position har to kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, skal kreditinstituttet benytte den mindst fordelagtige kreditvurdering.

6. Hvor en position har mere end to kreditvurderinger foretaget af udpegede ECAI'er, skal kreditinstituttet benytte de to mest fordelagtige kreditvurderinger. Hvis de to mest fordelagtige vurderinger er forskellige, skal den mindst fordelagtige af de to benyttes.

7. Når den anerkendte kreditrisikoafdækning i henhold til artikel 90-93 ydes direkte til SSPE, og denne risikoafdækning kommer til udtryk i kreditvurderingen af en position foretaget af et udpeget ECAI, kan risikovægten i forbindelse med den pågældende kreditvurdering benyttes. Hvis risikoafdækningen ikke er anerkendt i henhold til artikel 90-93, godkendes kreditvurderingen ikke. I de tilfælde, hvor kreditrisikoafdækningen ikke gælder SSPE'en, men snarere direkte vedrører en securitisationsposition, anerkendes kreditvurderingen ikke.

▼M7

7a. De kompetente myndigheder træffer desuden de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ECAI'et, for så vidt angår kreditvurderinger i forbindelse med strukturerede finansieringsinstrumenter, er forpligtet til at offentliggøre en redegørelse for, hvordan ydeevnen af puljeaktiver indvirker på dets kreditvurderinger.

▼B

3. KONVERTERING

8. De kompetente myndigheder skal afgøre, hvilket kreditkvalitetstrin i tabellerne i del 4 de enkelte kreditvurderinger foretaget af et anerkendt ECAI skal henføres til. I den forbindelse skal de kompetente myndigheder sondre mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk ved de enkelte vurderinger. De skal overveje kvantitative faktorer såsom misligholdelses- og/eller tabsprocenter samt kvalitative faktorer såsom rækken af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, og kreditvurderingens betydning.

9. De kompetente myndigheder skal forsøge at sikre, at securitisationspositioner, for hvilke den samme risikovægtning anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af anerkendte ECAI'er, er placeret på samme kreditkvalitetstrin. Dette indebærer, at de skal ændre deres fastsættelse af kreditkvalitetstrin, som en bestemt kreditvurdering henføres til som den rette.

DEL 4

Beregning

1. BEREGNING AF STØRRELSEN AF RISIKOVÆGTEDE ENGAGEMENTER

1. I forbindelse med artikel 96 skal størrelsen af risikovægtede engagementer i en securitisationsposition beregnes ved at

▼B

anvende den relevante risikovægtning som angivet i denne del på engagementets værdi inden for positionen.

2. Med forbehold af punkt 3:

a) skal engagementets værdi for en balanceført securitisationsposition være dets regnskabsmæssige værdi, når et kreditinstitut beregner størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til punkt 6-36

b) skal engagementets værdi for en balanceført securitisationsposition opgøres før værdireguleringer, når et kreditinstitut beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til punkt 37-76

c) skal engagementets værdi for en ikke-balanceført securitisationsposition være dets nominelle værdi ganget med en konverteringsfaktor som foreskrevet i dette bilag. Denne konverteringsfaktor skal være 100 %, medmindre andet angives.

3. Engagementets værdi for en securitisationsposition, der hidrører fra et af de derivatinstrumenter, som angives i bilag IV, skal fastlægges i overensstemmelse med bilag III.

4. Når en securitisationsposition er omfattet af finansieret risikoafdækning, kan engagementets værdi i den pågældende position ændres i overensstemmelse med og med forbehold af kravene i bilag VIII som specificeret yderligere i dette bilag.

5. Når et kreditinstitut har to eller flere overlappende positioner inden for en securitisation, skal det for så vidt angår de overlappende positioner ved beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer kun medtage den position eller dele af en position, der giver den højeste risikovægtede værdi af engagementet. Med henblik på dette punkt betegner »overlappende«, at positionerne, helt eller delvis, repræsenterer en eksponering for samme risiko, således at der i den overlappende del er tale om en og samme eksponering.

2. BEREGNING AF STØRRELSEN AF RISIKOVÆGTEDE ENGAGEMENTER EFTER STANDARDMETODEN

6. Med forbehold af punkt 8 beregnes størrelsen af risikovægtede engagementer for en rated securitisationsposition ved at gange engagementets værdi med den risikovægt, der er henført til det kreditkvalitetstrin, som de kompetente myndigheder har bestemt, at kreditvurderingen er henført til i overensstemmelse med artikel 98 som anført i nedenstående tabel 1 og 2.

Tabel 1

Andre positioner end positioner med kortfristede kreditvurderinger

Kredit-vurde-ring	1	2	3	4	5 og derunder
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %

Tabel 2

Positioner med kortfristede kreditvurderinger

Kreditvurdering	1	2	3	Alle andre kreditvurderinger
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	1 250 %

7. Med forbehold af punkt 10-15 skal størrelsen af risikovægtede engagementer for en ikke-rated securitisationsposition beregnes ved at anvende en risikovægt på 1 250 %.

▼B

2.1. **Engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter**

8. For et engagementsleverende eller et organiserende kreditinstitut kan størrelsen af risikovægtede engagementer beregnet i henhold til positionerne inden for en securitisation begrænses til størrelsen af de risikovægtede engagementer, som ville skulle beregnes for de securitiserede engagementer, hvis de ikke var securitiserede, under hensyn til den forudsatte anvendelse af risikovægten på 150 % for alle poster i restance og poster tilhørende »lovmæssigt fastsatte højrisikokategorier« blandt de securitiserede engagementer.

2.2. **Behandling af ikke-ratede positioner**

9. Kreditinstitutter, der har en ikke-rated securitisationsposition, kan anvende metoden i punkt 10 til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer for den pågældende position på den betingelse, at sammensætningen af den pulje af engagementer, der er securitiseret, til enhver tid er kendt.

10. Et kreditinstitut kan anvende den vægtede, gennemsnitlige risikovægt, som ville skulle anvendes på de securitiserede engagementer i henhold til artikel 78-83 af et kreditinstitut, der ligger inde med engagementerne, ganget med en koncentrationsfaktor. Denne koncentrationsfaktor er lig med summen af de nominelle værdier af alle trancher divideret med summen af de nominelle værdier af trancherne, som er efterstillet eller sidestillet med tranchen, i hvilken positionen indehaves, inklusive den pågældende tranche. Den resulterende risikovægt må ikke være højere end 1 250 % eller lavere end en anden risikovægt, der finder anvendelse på en mere privilegeret tranche med rating. Når kreditinstituttet ikke er i stand til at bestemme de risikovægte, der skal anvendes på de securitiserede engagementer i henhold til artikel 78-83, skal det anvende en risikovægt på 1 250 % for den pågældende position.

2.3. **Behandling af securitisationspositioner i en second loss-tranche eller bedre inden for et ABCP-program**

11. Med forbehold for muligheden for en mere fordelagtig behandling i henhold til bestemmelserne om likviditetsfaciliteter i punkt 13-15 kan et kreditinstitut ved securitisationspositioner, der opfylder betingelserne i punkt 12, anvende den højeste værdi af henholdsvis 100 % eller den højeste risikovægt, der ville skulle anvendes på et af de securitiserede engagementer i henhold til artikel 78-83 af et kreditinstitut med de pågældende engagementer.

12. Hvis behandlingen i punkt 11 skal finde anvendelse, skal securitisationspositionen være:

a) i en tranche, der økonomisk er placeret i en »second loss«-position eller bedre inden for securitisationen, og first loss-tranchen skal udgøre en relevant forbedring af kreditkvaliteten i forhold til »second loss« tranchen

b) af en kreditkvalitet svarende til »investment grade« eller bedre, og

c) ejet af et kreditinstitut, der ikke ligger inde med en position i first loss-tranchen.

2.4. **Behandling af ikke-ratede likviditetsfaciliteter**

2.4.1. Anerkendte likviditetsfaciliteter

13. ►M5 Når følgende betingelser er opfyldt, bestemmes engagementets værdi ved at anvende en konverteringsfaktor på 50 % på en likviditetsfacilitets nominelle beløb: ◄

a) Dokumentationen for likviditetsfaciliteten skal entydigt identificere og afgrænse de omstændigheder, hvorunder faciliteten kan udnyttes.

b) Det må ikke være muligt at trække på faciliteten for at yde kreditstøtte ved at dække tab, der allerede er opstået på det tidspunkt, hvor faciliteten udnyttes — f.eks. ved at stille likviditet til rådighed i forbindelse med misligholdte engage-

▼B

menter på tidspunktet for udnyttelsen af faciliteten eller ved at erhverve aktiver til mere end deres rimelige værdi.

c) Faciliteten må ikke anvendes til at stille permanent eller regelmæssig finansiering til rådighed for securitisationen.

d) Tilbagebetaling af trækninger på faciliteten må ikke være efterstillet fordringer fra investorer bortset fra fordringer, der opstår i forbindelse med derivatkontrakter vedrørende renter eller valuta, gebyrer eller andre tilsvarende betalinger, og ej heller være genstand for undtagelser eller udsættelse.

e) Det må ikke være muligt at trække på faciliteten, efter at alle muligheder for forbedring af kreditkvaliteten, som likviditetsfaciliteten kan være omfattet af, er udtømt, og

f) Faciliteten skal omfatte en bestemmelse, der medfører en automatisk reduktion af det beløb, der kan udnyttes, svarende til størrelsen af misligholdte engagementer, idet misligholdelse har den betydning, der følger af artikel 84-89, eller hvor puljen af de securitiserede engagementer består af ratede instrumenter, hvorved faciliteten ophæves, hvis den gennemsnitlige kvalitet af puljen falder til under »investment grade«.

Den anvendte risikovægt skal være den højeste risikovægt, der ville blive anvendt på et hvilket som helst af de securitiserede engagementer i henhold til artikel 78-83 af et kreditinstitut, som ligger inde med engagementerne.

▼M5

_____

▼B

2.4.3. Faciliteter med kontante forskud

15. Med henblik på at bestemme engagementets værdi kan der anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på den pålydende værdi af en likviditetsfacilitet, som kan ophæves betingelsesløst, under forudsætning af at betingelserne i punkt 13 er opfyldt, og at tilbagebetaling af træk på faciliteten har forrang frem for andre fordringer på cash flows fra de securitiserede engagementer.

2.5 **Yderligere kapitalkrav for securitisation af revolverende engagementer med førtidsindfrielsesbestemmelser**

16. Ud over værdien af risikovægtede engagementer som beregnet for securitisationspositionerne skal et engagementsleverende kreditinstitut beregne den risikovægtede værdi af engagementet efter metoden i punkt 17-33, når det sælger revolverende engagementer til en securitisation, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse.

17. Kreditinstituttet skal beregne engagementets risikovægtede størrelse i henhold til summen af det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser og investors interesser.

18. Ved securitisationsstrukturer, hvor de securitiserede engagementer omfatter revolverende og ikke-revolverende engagementer, skal et engagementsleverende kreditinstitut anvende den behandling, der beskrives i punkt 19-31, på den del af den underliggende pulje af engagementer, der omfatter revolverende engagementer.

19. Med henblik på punkt 16-31 betegner »det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser« engagementsværdien af den teoretiske del af en pulje af udnyttede beløb, der sælges til en securitisation, hvor forholdet mellem denne og størrelsen af den samlede pulje, der sælges til strukturen, bestemmer den andel af cash flow'et, der genereres af hovedstol og renter samt øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til enheder, der har securitisationspositioner i securitisationen.

For at blive anerkendt som sådan må det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser ikke være efterstillet investors kapitalinteresser.

»Investors kapitalinteresser« betegner engagementsværdien af den resterende teoretiske del af de samlede udnyttede beløb.

▼B

20. Det engagementsleverende kreditinstituts engagement i forbindelse med dets rettigheder i henhold til ordregivers kapitalinteresser betragtes ikke som en securitisationsposition, men som et prorata-engagement i de securitiserede engagementer, som om disse ikke var securitiserede.

2.5.1. Undtagelser fra behandling som førtidsindfrielse

21. Engagementsleverende institutter, der leverer engagementer til følgende typer af securitisation er fritaget for kapitalkravet i punkt 16:

a) securitisationer af revolverende engagementer, hvor investorerne er fuldt eksponeret for alle fremtidige trækninger foretaget af låntagere, således at risikoen på de underliggende faciliteter ikke vender tilbage til det engagementsleverende kreditinstitut, heller ikke efter førtidsindfrielse, og

b) securitisationer, hvor en eventuel førtidsindfrielsesbestemmelse udelukkende udløses af begivenheder, der ikke har nogen sammenhæng med, hvordan de securitiserede aktiver eller det engagementsleverende kreditinstitut klarer sig, såsom drastiske ændringer i skattelovgivning eller -regler.

2.5.2. Krav til maksimumskapital

22. For et engagementsleverende kreditinstitut, der er underlagt kapitalkravet i punkt 16, må den samlede risikovægtede værdi af engagementet for så vidt angår dets positioner i investors kapitalinteresser og størrelsen af de risikovægtede engagementer beregnet i henhold til punkt 16 ikke være større end den højeste af følgende værdier:

a) størrelsen af risikovægtede engagementer beregnet i henhold til dets positioner i investorernes kapitalinteresser

b) størrelsen af risikovægtede engagementer, som ville blive beregnet af et kreditinstitut, der lå inde med engagementerne, for så vidt angår de securitiserede engagementer, som om disse ikke var securitiserede med et beløb svarende til investorernes kapitalinteresser.

23. Fratrækning af eventuelle nettogevinster, der skyldes kapitalisering af fremtidige indtægter som krævet i artikel 57, skal behandles uden for det maksimumsbeløb, der angives i punkt 22.

2.5.3. Beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer

24. Størrelsen af risikovægtede engagementer, som skal beregnes i overensstemmelse med punkt 16, bestemmes ved at gange størrelsen af investorernes kapitalinteresser med produktet af den relevante konverteringsfaktor, som er angivet i punkt 26-33, og den vægtede gennemsnitlige risikovægtning, der ville finde anvendelse på de securitiserede engagementer, hvis disse ikke var securitiserede.

25. En førtidsindfrielsesbestemmelse betragtes som værende »kontrolleret«, når følgende betingelser er opfyldt:

a) det engagementsleverende kreditinstitut har udarbejdet en hensigtsmæssig kapital-/likviditetsplan for at sikre, at det råder over tilstrækkelig kapital og likviditet i tilfælde af førtidsindfrielse

b) i hele transaktionens varighed forekommer der prorata-deling mellem det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser og investorernes kapitalinteresser hvad angår betaling af renter og hovedstol, udgifter, tab og inddrivelser baseret på balancen på et eller flere referencetidspunkter i hver måned for udestående fordringer

c) tilbagebetalingsperioden anses for tilstrækkelig for 90 % af den samlede udestående gæld (det engagementsleverende kreditinstituts og investorers kapitalinteresser) ved begyndelsen af perioden for førtidsindfrielse, der skal tilbagebetales eller anerkendes som værende misligholdt, og

▼B

d) tempoet for tilbagebetalingen er ikke højere end for en lineær tilbagebetaling i løbet af den periode, der fastsættes i betingelsen i litra c).

26. Ved securitisationer, der er omfattet af en førtidsindfrielsesbestemmelse for detailengagementer, der er uforpligtede og kan annulleres betingelsesløst uden forudgående varsel, skal kreditinstitutterne, når førtidsindfrielsen udløses af, at det uforholdsmæssigt store spread falder til et nærmere angivet niveau, sammenligne det uforholdsmæssigt store spread for en periode på tre måneder med det niveau for uforholdsmæssigt store spreads, hvor det kræves, at det uforholdsmæssigt store spread registreres.

27. Hvor securitisationen ikke kræver, at det uforholdsmæssigt store spread registreres, anses registreringspunktet for at ligge 4,5 procentpoint højere end niveauet for et overskydende spread, hvor der udløses en førtidsindfrielse.

28. Den anvendte konverteringsfaktor bestemmes af niveauet på et tre-måneders gennemsnit af det faktiske uforholdsmæssigt store spread i overensstemmelse med tabel 3.

Tabel 3

	Securitisationer omfattet af en kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse	Securitisationer omfattet af en ikke-kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse
3 måneders gennemsnitligt overskydende spread	Konverteringsfaktor	Konverteringsfaktor
Over niveau A	0 %	0 %
Niveau A	1 %	5 %
Niveau B	2 %	15 %
Niveau C	10 %	50 %
Niveau D	20 %	100 %
Niveau E	40 %	100 %

29. I tabel 3 betegner »Niveau A« niveauer for et overskydende spread, der er lavere end 133,33 % af »trapping level« for et overskydende spread, men ikke under 100 % af dette »trapping level«; »Niveau B« betegner niveauer for et overskydende spread på under 100 % af »trapping level« for et overskydende spread, men ikke under 75 % af dette »trapping level«; »Niveau C« betegner niveauer for et overskydende spread på under 75 % af »trapping level« for et overskydende spread, men ikke under 50 % af dette »trapping level«; »Niveau D« betegner niveauer for et overskydende spread på under 50 % af »trapping level« for et overskydende spread, men ikke under 25 % af dette »trapping level«; og »Niveau E« betegner niveauer for et overskydende spread på under 25 % af »trapping level« for et overskydende spread.

30. Når der er tale om securitisationer, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse i detailengagementer, som er uforpligtede og betingelsesløst opsigelige uden varsel, og hvor førtidsindfrielsen udløses af en kvantitativ værdi for noget andet end det 3-måneders gennemsnitlige overskydende spread, kan de kompetente myndigheder benytte en behandling, der ligger tæt op ad den, der er fastsat i punkt 26-29, til bestemmelse af det indikerede omregningstal.

31. Agter en kompetent myndighed at anvende en behandling i overensstemmelse med punkt 30 i forhold til en særlig securitisation, skal den forinden informere de relevante kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater. Inden anvendelsen af denne behandling bliver en del af den kompetente myndigheds generelle fremgangsmåde i forhold til securitisationer, der indeholder førtidsindfrielsesbestemmelser af den pågældende type, skal den kompetente myndighed høre de relevante kompetente myndig-

▼B

heder i alle andre medlemsstater og tage hensyn til de fremsatte synspunkter. De synspunkter, der kommer til udtryk i en sådan høring, og den anvendte behandling skal offentliggøres af den pågældende kompetente myndighed.

32. Alle øvrige securitisationer, der er omfattet af en kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse under revolverende engagementer, er omfattet af en konverteringsfaktor på 90 %.

33. Alle øvrige securitisationer, der er omfattet af en ikke-kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse under revolverende engagementer, er omfattet af en konverteringsfaktor på 100 %.

2.6. **Anerkendelse af kreditrisikoreduktion på securitisationspositioner**

34. Når der opnås kreditrisikoafdækning på en securitisationsposition, kan beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer ændres i overensstemmelse med bilag VIII.

2.7. **Reduktion af størrelsen af risikovægtede engagementer**

35. I henhold til artikel 66, stk. 2, kan kreditinstitutter i forbindelse med en securitisationsposition, hvor hvilken der tillægges en risikovægt på 1 250 %, som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer fratrække engagementets værdi i positionen fra deres egenkapital. I denne forbindelse kan beregningen af engagementets værdi afspejle en anerkendt finansieret kreditrisikoafdækning på en måde, der er forenelig med punkt 34.

36. Når et kreditinstitut benytter sig af alternativet i punkt 35, skal der i forbindelse med punkt 8 fratrækkes 12,5 gange det beløb, der fratrækkes i henhold til nævnte punkt, fra det beløb, der er specificeret i punkt 8 som den maksimale risikovægtede værdi af engagementer, som skal beregnes af de deri angivne kreditinstitutter.

3. BEREGNING AF STØRRELSEN AF RISIKOVÆGTEDE ENGAGEMENTER EFTER METODEN MED INTERNE RATINGS

3.1. **Hierarki af metoder**

37. I forbindelse med artikel 96 beregnes den risikovægtede værdi af engagementet for en securitisationsposition i overensstemmelse med punkt 38-76.

38. For en rated position eller en position, for hvilken der kan anvendes en afledt rating, skal den ratingbaserede metode, som beskrives i punkt 46-51, anvendes til at beregne den risikovægtede værdi af engagementet.

39. For en ikke-rated position skal tilsynsmetoden som beskrevet i punkt 52-54 anvendes, undtagen når det er tilladt at benytte metoden med intern vurdering som beskrevet i punkt 43 og 44.

40. Andre kreditinstitutter end et engagementsleverende kreditinstitut eller et organiserende kreditinstitut kan kun benytte tilsynsmetoden med de kompetente myndigheders godkendelse.

41. Når der er tale om et engagementsleverende eller et organiserende kreditinstitut, som ikke er i stand til at beregne Kirb, og som ikke har fået tilladelse til at benytte metoden med intern vurdering for positioner inden for ABCP-programmer, og andre kreditinstitutter, der ikke har fået tilladelse til at anvende tilsynsmetoden eller, for positioner i ABCP-programmer, den interne vurderingsmetode, skal der tillægges en risikovægt på 1 250 % på ikke-ratede securitisationspositioner, for hvilke der ikke kan anvendes en afledt rating.

3.1.1. Brug af afledte ratings

42. Når følgende operationelle minimumskrav er opfyldt, skal en institution ved en ikke-rated position anvende en afledt kreditvurdering, der svarer til kreditvurderingen for de ratede positioner (»referencepositionerne«), som er de højest privilegerede positioner, der i alle henseender er efterstillet den pågældende ikke-ratede securitisationsposition.

a) Referencepositionerne skal i alle henseender være efterstillet den ikke-ratede securitisationsposition.

▼B

b) Referencepositionernes løbetid skal være lig med eller længere end for den pågældende ikke-ratede position, og

c) Alle afledte ratings skal ajourføres regelmæssigt for at afspejle eventuelle ændringer i kreditvurderingen for de securitisationspositioner, der benyttes som reference.

3.1.2. Den »interne vurderingsmetode« for positioner i ABCP-programmer

43. Med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse kan et kreditinstitut, når følgende betingelser er opfyldt, anvende en afledt rating i henhold til punkt 44 på en ikke-rated position i et ABCP-program.

a) Positioner i gældsbrevet, der udstedes under ABCP-programmet, skal være ratede positioner.

b) Kreditinstituttet skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at dets interne vurdering af positionens kreditkvalitet afspejler den offentligt tilgængelige vurderingsmetode, der anvendes af en eller flere anerkendte ECAI'er i forbindelse med rating af værdipapirer med sikkerhed i engagementer af den type, der securitiseres.

c) De ECAI'er, hvis metode skal afspejles som krævet i litra b), skal omfatte de ECAI'er, som har udarbejdet en ekstern rating for det gældsbrev, der er udstedt i forbindelse med ABCP-programmet. De kvantitative faktorer — såsom stressfaktorer — som anvendes ved vurderingen af positionen for en bestemt kreditkvalitet, skal være mindst lige så konservative som dem, der anvendes inden for den relevante vurderingsmetode for de pågældende ECAI'er.

d) Ved udviklingen af sin interne vurderingsmetode skal kreditinstituttet tage hensyn til anerkendte ECAI'ers relevante offentliggjorte ratingmetoder, som vurderer ABCP-programmets kommercielle dokument. Kreditinstituttet skal dokumentere denne hensyntagen, og den skal ajourføres regelmæssigt som beskrevet i litra g).

e) Kreditinstituttets interne vurderingsmetode skal omfatte risikogrupper. Der skal være sammenhæng mellem sådanne risikogrupper og de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger. Denne korrespondance skal dokumenteres udtrykkeligt.

f) Den interne vurderingsmetode skal anvendes i kreditinstituttets interne risikostyringsprocedurer, herunder procedurer for beslutningstagning, information af ledelsen samt kapitalfordeling.

g) Interne eller eksterne revisorer, et ECAI eller kreditinstituttets interne afdeling for kreditrevision eller risikostyring skal regelmæssigt gennemgå den interne vurderingsprocedure og kvaliteten af de interne vurderinger af kreditinstituttets engagementer i et ABCP-program. Hvis kreditinstituttets afdelinger for intern revision, kreditrevision eller risikostyring foretager gennemgangen, skal disse afdelinger være uafhængige af forretningsområdet for ABCP-programmet samt af kunderelationer.

h) Kreditinstituttet skal registrere resultaterne af sine interne ratings over tid for at evaluere resultaterne af sin interne vurderingsmetode og skal foretage eventuelle tilpasninger af denne metode, når resultaterne inden for engagementerne rutinemæssigt adskiller sig fra de beregnede i henhold til de interne ratings.

i) ABCP-programmet skal omfatte emissionsstandarder i form af kredit- og investeringsretningslinjer. Når der skal træffes beslutning om anskaffelse af et aktiv, skal ABCP-programadministratoren overveje, hvilken type aktiv der skal anskaffes, engagementernes type og økonomiske værdi, der følger af adgangen til likviditetsfaciliteter og forbedringen af kreditkvalitet, fordelingen af tab samt den juridiske og økonomiske isolation af de overførte aktiver fra den enhed, der sælger aktiverne. Der skal foretages en kreditanalyse af risikoprofilen for sælgeren af aktivet, og denne skal omfatte

▼B

analyser af hidtidige og forventede økonomiske resultater, den nuværende markedsposition, forventet fremtidig konkurrenceevne, forhold mellem gæld og egenkapital, cash flow, rentedækning og risikorating. Desuden skal der foretages en gennemgang af sælgers emissionsstandarder, muligheder for gældsafvikling samt inddrivelsesprocedurer.

j) ABCP-programmets emissionsstandarder skal omfatte minimumskriterier for godkendelse af aktiver, som navnlig:

i) udelukker anskaffelse af aktiver, der er betydeligt over forfald eller misligholdt

ii) begrænser den uforholdsmæssige koncentration på enkelte kreditorer eller geografiske områder, og

iii) begrænser indholdet af de aktiver, der kan anskaffes.

k) ABCP-programmet skal omfatte inddrivelsespolitikker og -procedurer, der tager hensyn til låntagers operationelle muligheder og kreditkvalitet. ABCP-programmet skal begrænse risikoen for sælger/låntager med forskellige metoder såsom udløsende værdier baseret på den aktuelle kreditkvalitet, som skal udelukke sammenblanding af midler.

l) Ved det aggregerede estimat af tab på en pulje af aktiver, som ABCP-programmet overvejer at erhverve, skal der tages hensyn til alle potentielle risikokilder, såsom kreditrisikoen og udvandingsrisikoen. Hvis omfanget af den forbedring af kreditkvaliteten, som sælger står for, udelukkende er baseret på kreditrelaterede tab, skal der oprettes en separat reserve til udvandingsrisikoen, hvis udvandingsrisikoen har central betydning for den pågældende pulje af engagementer. Ved udmålingen af det krævede niveau for forbedring af kreditkvaliteten skal programmet desuden gennemgå adskillige års historiske oplysninger, forfaldne beløb, udvandinger samt omsætningstakten for fordringerne, og

m) ABCP-programmet skal omfatte strukturelle elementer — f. eks. udløsende værdier for nedtrapning — ved anskaffelse af engagementer med henblik på at begrænse den potentielle forringelse af kreditkvaliteten af den underliggende portefølje.

Kravet om, at ECAI'ets vurderingsmetode skal være offentligt tilgængelig, kan fraviges af de kompetente myndigheder, når disse finder det godtgjort, at der som følge af de specifikke træk ved securitisationen — f.eks. at der er tale om en enestående struktur — endnu ikke foreligger nogen offentlig tilgængelig ECAI-vurderingsmetode.

44. Kreditinstituttet skal placere den ikke-ratede position i en af de risikogrupper, der beskrives i punkt 43. Positionen skal tildeles en afledt rating, der er den samme som de kreditvurderinger, der svarer til det ratingniveau, der fastlægges i punkt 43. Når denne afledte rating ved udformningen af securitisationen er på »investment grade« eller bedre, anses den for at svare til en gyldig kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI i forbindelse med beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer.

3.2. **Den maksimale risikovægtede værdi af engagementet**

45. For et engagementsleverende kreditinstitut, et organiserende kreditinstitut eller andre kreditinstitutter, som kan beregne KIRB, kan størrelsen af risikovægtede engagementer beregnet i henhold til dets positioner i en securitisation begrænses til den værdi, der vil medføre et kapitalkrav i henhold til artikel 75, litra a), svarende til et beløb på 8 % af størrelsen af den risikovægtede værdi af engagementet, som ville blive resultatet, hvis de securitiserede aktiver ikke var securitiserede og var placeret på kreditinstituttets balance plus de forventede tab på de pågældende engagementer.

▼B

3.3. **Den ratingbaserede metode**

46. I henhold til den ratingbaserede metode beregnes den risikovægtede værdi af engagementet for en rated securitisationsposition ved at gange engagementets værdi med den risikovægtning, der er henført til det kreditkvalitetstrin, som de kompetente myndigheder har fastsat, at kreditvurderingen er henført til i overensstemmelse med artikel 98 som anført i tabel 4 og 5, multipliceret med 1,06.

Tabel 4

Andre positioner end positioner med kortfristede kreditvurderinger

Kreditkvalitetstrin (CQS)	Risikovægt		
	A	B	C
CQS 1	7 %	12 %	20 %
CQS 2	8 %	15 %	25 %
CQS 3	10 %	18 %	35 % 3
CQS 4	12 %	20 %	35 %
CQS 5	20 %	35 %	35 %
CQS 6	35 %	50 %	50 %
CQS 7	60 %	75 %	75 %
CQS 8	100 %	100 %	100 %
CQS 9	250 %	250 %	250 %
CQS 10	425 %	425 %	425 %
CQS 11	650 %	650 %	650 %
Under CQS 11	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Tabel 5

Positioner med kortfristede kreditvurderinger

Kreditkvalitetstrin (CQS)	Risikovægt		
	A	B	C
CQS 1	7 %	12 %	20 %
CQS 2	12 %	20 %	35 %
CQS 3	60 %	75 %	75 %
Alle andre kreditvurderinger	1 250 %	1 250 %	1 250 %

47. Med forbehold af punkt 48 og 49 finder risikovægten i kolonne A i de to tabeller anvendelse, når positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af en securitisation. For at afgøre, hvorvidt en tranche er den mest privilegerede, er det ikke nødvendigt at tage hensyn til forfaldne beløb under kontrakter vedrørende rente- eller valutaderivater, forfaldne gebyrer eller tilsvarende betalinger.

▼M5

———————

▼B

49. Risikovægtene i kolonne C i tabellerne anvendes, når positionen befinder sig i en securitisation, hvor det faktiske antal securitiserede engagementer er lavere end seks. Ved beregning af det faktiske antal securitiserede engagementer skal flere engage-

▼B

menter med samme debitor behandles som et enkelt engagement. Det faktiske antal engagementer beregnes som:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_{i^2}}$$

hvor EAD_i udgør summen af engagementerne værdi for alle engagementer med den i^{ende} låntager. I tilfælde af gensecuritisation (securitisation af securitisationsengagementer) skal kreditinstituttet tage hensyn til antallet af securitisationsengagementer i puljen og ikke antallet af underliggende engagementer i den originale pulje, hvorfra de underliggende securitisationsengagementer stammer. Hvis den del af porteføljen, der er tilknyttet det største engagement, C_1, er tilgængeligt, kan kreditinstituttet beregne N som $1/C_1$.

50. Risikovægtene i kolonne B skal anvendes på alle andre positioner.

51. Kreditrisikoreduktion for securitisationspositioner kan anerkendes i overensstemmelse med punkt 60-62.

3.4. **Tilsynsmetoden**

52. Med forbehold af punkt 58 og 59 skal risikovægten for en securitisationsposition beregnet efter tilsynsmetoden være den største værdi af 7 % eller den risikovægt, der anvendes i henhold til punkt 53.

53. Med forbehold af punkt 58 og 59 skal følgende risikovægt anvendes på engagementet:

$$12,5 \text{ x } (S[L + T] — S[L])/T$$

hvor

$$S[x] = \begin{cases} x & when \quad x \leq Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr/\omega)\left(1 - e^{\omega(Kirbr - x)/Kirbr}\right) & when\ Kirbr < x \end{cases}$$

hvor

$$h = (1 - Kirbr / ELGD)^N$$

$$c = Kirbr / (1 - h)$$

$$v = \frac{(ELGD - Kirbr)Kirbr + 0.25(1 - ELGD)Kirbr}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + Kirbr^2}{1 - h} - c^2\right) + \frac{(1 - Kiribr)Kirbr - v}{(1 - h)\,\tau}$$

$$g = \frac{(1 - c)c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta[Kirbr;\ a,\ b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - Beta[x;\ a,\ b])x + Beta[x;\ a + 1, b]c)$$

▼B

$\tau = 1\,000$,

og $\omega = 20$.

I disse formler henviser Beta [x; a, b] til den kumulative betafordeling med parametrene a og b sat til x.

T (tykkelsen af den tranche, hvor positionen ligger) måles som forholdet mellem a) tranchens pålydende beløb og b) summen af engagementernes værdi for de securitiserede engagementer. I forbindelse med beregning af T skal engagementets værdi ved et i bilag IV opført derivatinstrument være det potentielle, fremtidige kreditengagement beregnet i overensstemmelse med bilag III, når den aktuelle genanskaffelsesværdi ikke er positiv.

Kirb er forholdet mellem (a) Kirb og (b) summen af engagementernes værdi for de engagementer, der er securitiseret. Kirbr udtrykkes som et decimaltal (f.eks. vil Kirb lig med 15 % af puljen blive udtrykt som en Kirbr på 0,15).

L (forbedringen af kreditkvaliteten) måles som forholdet mellem det pålydende beløb for alle trancher, der er underordnet den tranche, hvor positionen ligger, og summen af engagementernes værdi for de securitiserede engagementer. Kapitaliserede fremtidige indtægter medtages ikke i det målte L. Skyldige beløb fra modparter i forbindelse med de i bilag IV nævnte derivatinstrumenter, der udgør trancher, som er efterstillet den pågældende tranche, kan måles med deres aktuelle genanskaffelsesudgift (uden de potentielle fremtidige kreditengagementer) ved beregning af forbedringen af kreditkvaliteten.

N er det faktiske antal engagementer, som beregnes i henhold til punkt 49.

ELGD, det engagementsvægtede, gennemsnitlige tab i tilfælde af misligholdelse, beregnes som følger:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

hvor LGD_i repræsenterer den gennemsnitlige LGD vedrørende alle engagementer med den i^{ende} låntager, idet LGD fastsættes i overensstemmelse med artikel 84-89. I forbindelse med gensecuritisation anvendes en LGD på 100 % på de securitiserede positioner. Når risikoen for misligholdelse og udvanding for erhvervede fordringer behandles samlet inden for en securitisation (hvor man f.eks. kan benytte en enkelt reserve eller oversikkerhedsstillelse til at dække tabene fra begge kilder), udformes LGD_i-inputtet som et vægtet gennemsnit af LGD for kreditrisikoen og 75 % LGD for udvandingsrisikoen. Vægtene skal være de separate kapitalomkostninger ved henholdsvis kreditrisikoen og udvandingsrisikoen.

Forenklede inputs

Hvis engagementets værdi for det største securitiserede engagement, C_1, ikke er større end 3 % af engagementernes samlede værdi inden for de securitiserede engagementer, kan kreditinstituttet i forbindelse med tilsynsmetoden sætte LGD= 50 % og N lig med enten

$$N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1}\right)\max\{1 - mC_1,\ 0\}\right)^{-1}$$

eller

$N=1/C_1$.

C_m er forholdet mellem summen af engagementernes værdi for de største 'm' engagementer og summen af engagementernes værdi for de securitiserede engagementer. Niveauet for 'm' kan fastsættes af kreditinstituttet.

For securitisationer, der omfatter detailengagementer, kan de kompetente myndigheder give tilladelse til at benytte tilsynsmetoden med følgende forenklinger: h = 0 og v = 0.

▼B

54. Kreditrisikoreduktion for securitisationspositioner kan anerkendes i overensstemmelse med punkt 60, 61 og 63-67.

3.5. **Likviditetsfaciliteter**

55. Bestemmelserne i punkt 56-59 finder anvendelse ved fastsættelse af engagementets værdi for en ikke-rated securitisationsposition i form af visse typer af likviditetsfaciliteter.

▼M5

_____

▼B

3.5.2. Faciliteter med kontante forskud

57. Der kan anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på pålydende værdi af en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i punkt 15.

3.5.3. Undtagelsesbestemmelser, når K_{irb} ikke kan beregnes.

58. Når det ikke er praktisk muligt for kreditinstituttet at beregne den risikovægtede værdi af engagementet for de securitiserede engagementer, som om de ikke var securitiserede, kan et kreditinstitut undtagelsesvis og med de kompetente myndigheders godkendelse midlertidigt få tilladelse til at anvende metoden i punkt 59 til beregning af den risikovægtede værdi af engagementet for en ikke-rated securitisationsposition i form af en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne for en »anerkendt likviditetsfacilitet« i punkt 13 eller er omfattet af punkt 56.

59. Den højeste risikovægt, der i henhold til artikel 78-83 ville kunne anvendes på et hvilket som helst af de securitiserede engagementer, hvis ikke de var securitiserede, kan anvendes på den securitisationsposition, som likviditetsfaciliteten repræsenterer. For at bestemme engagementets værdi inden for positionen kan en konverteringsfaktor på 50 % anvendes på likviditetsfacilitetens pålydende værdi, hvis faciliteten har en oprindelig løbetid på et år eller derunder. Hvis likviditetsfaciliteten opfylder betingelserne i punkt 56, kan der anvendes en konverteringsfaktor på 20 %. I andre tilfælde anvendes en konverteringsfaktor på 100 %.

3.6. **Anerkendelse af kreditrisikoreduktion vedrørende securitisationspositioner**

3.6.1. Finansieret kreditrisikoafdækning

60. Den anerkendte finansierede risikoafdækning er begrænset til det, der anerkendes til beregning af den risikovægtede værdi af engagementet i henhold til artikel 78-83 som angivet i artikel 90-93, og anerkendelsen er betinget af, at minimumskravene i disse artikler overholdes.

3.6.2. Ufinansieret kreditrisikoafdækning

61. Anerkendt ufinansieret kreditrisikoafdækning og anerkendte udstedere af ufinansieret risikoafdækning er begrænset til dem, der er anerkendt i henhold til artikel 90-93, og anerkendelsen er betinget af, at de relevante minimumskrav i disse artikler overholdes.

3.6.3. Beregning af kapitalkrav for securitisationspositioner med kreditrisikoreduktion

Den ratingbaserede metode

62. Når størrelsen af risikovægtede engagementer beregnes ved hjælp af den ratingbaserede metode, kan engagementets værdi og/eller den risikovægtede værdi af engagementet for en securitisationsposition, som danner grundlag for kreditrisikoafdækningen, ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VIII, idet de finder anvendelse på beregningen af størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83.

Tilsynsmetoden — fuld kreditrisikoafdækning

63. Når størrelsen af de risikovægtede engagementer beregnes ved hjælp af tilsynsmetoden, skal kreditinstituttet bestemme den

▼B

»faktiske risikovægt« for positionen. Dette sker ved at dividere størrelsen af de risikovægtede engagementer i positionen med engagementets værdi i positionen og gange resultatet med 100.

64. Ved finansieret kreditrisikoafdækning beregnes størrelsen af de risikovægtede engagementer i securitisationspositionen ved at gange værdien af det finansierede, risikoafdækningsjusterede engagement i positionen (E* som beregnet i henhold til artikel 90-93 for beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83, idet beløbet på securitisationspositionen sættes til E) med den effektive risikovægtning.

65. Ved ufinansieret kreditrisikoafdækning beregnes størrelsen af de risikovægtede engagementer vedrørende securitisationspositionen ved at gange G_A (størrelsen af risikoafdækningen justeret for eventuelt manglende valutamatch og løbetidsmatch i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VIII) med risikovægten for udstederen; hertil lægges det beløb, der opnås ved at gange beløbet på securitisationspositionen minus G_A med den effektive risikovægt.

Tilsynsmetoden — delvis risikoafdækning

66. Hvis kreditrisikoreduktionen omfatter ‘first loss‘ eller forholdsmæssigt fordelte tab på securitisationspositionen, kan kreditinstituttet anvende punkt 63-65.

67. I øvrige tilfælde skal kreditinstituttet behandle securitisationspositionen som to eller flere positioner, idet den ikke-dækkede del betragtes som positionen med den laveste kreditkvalitet. Ved beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer for denne position finder bestemmelserne i punkt 52-54 anvendelse med forbehold af følgende ændringer: »T« reguleres til e*, når der er tale om finansieret kreditrisikoafdækning, og til T-g, når der er tale om ufinansieret risikoafdækning, hvor e* betegner forholdet mellem E* og det samlede pålydende beløb i den underliggende pulje, hvor E* er den regulerede størrelse af engagementet i securitisationspositionen beregnet i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VIII, idet disse finder anvendelse ved beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83, idet størrelsen af securitisationspositionen sættes til E; og g er forholdet mellem det pålydende beløb af kreditrisikoafdækningen (justeret for manglende valutamatch eller løbetidsmatch i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VIII) og summen af engagementernes størrelse i de securitiserede engagementer. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, anvendes udstederens risikovægtning på den del af positionen, der ikke falder inden for den regulerede værdi for »T«.

3.7. **Yderligere kapitalkrav for securitisation af revolverende engagementer med førtidsindfrielsesbestemmelser**

68. Ud over størrelsen af de risikovægtede engagementer som beregnet for securitisationspositionerne skal det engagementsleverende kreditinstitut beregne størrelsen af det risikovægtede engagement i henhold til metoden i punkt 16-33, når det sælger revolverende engagementer i en securitisation, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse.

69. Med henblik på punkt 68 træder punkt 70 og 71 i stedet for punkt 19 og 20.

70. I forbindelse med disse bestemmelser er »det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser« summen af

a) engagementsværdien af den teoretiske del af en pulje af trukne beløb, der sælges til en securitisation, hvor forholdet mellem denne og beløbet af den samlede pulje af engagementer, der sælges til strukturen, bestemmer den andel af cash flows, der genereres af hovedstol og renter samt øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til enheder, der har securitisationspositioner i securitisationen; plus

▼B

b) engagementsværdien af den uudnyttede del af puljen af kreditlinjer, for hvilke de udnyttede beløb er solgt til securitisationen, hvis andel i forhold til den samlede værdi af sådanne uudnyttede beløb er den samme som forholdet mellem engagementsværdien, som beskrives i litra a), og engagementsværdien af puljen af udnyttede beløb, der er solgt til securitisationen.

For at blive anerkendt som sådan må det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser ikke være efterstillet investors interesser.

»Investorers kapitalinteresser« betegner engagementsværdien af den teoretiske del af puljen af udnyttede beløb, der ikke falder ind under litra a), plus engagementsværdien af den del af puljen af uudnyttede beløb fra kreditlinjerne, hvorfra de udnyttede beløb er solgt til securitisationen, som ikke falder ind under litra b).

71. Det engagementsleverende kreditinstituts engagement sammenholdt med dets rettigheder i henhold til den del af ordregivers kapitalinteresser som beskrevet i punkt 70, litra a), betragtes ikke som en securitisationsposition, men som et prorata-engagement i de securitiserede engagementer, som om de ikke var securitiserede med et beløb svarende til det i punkt 70, litra a), beskrevne. Det engagementsleverende kreditinstitut anses også for at have et prorata-engagement i de uudnyttede beløb af kreditlinjerne, for hvilke de udnyttede beløb er solgt til securitisationen, på et beløb svarende til det i punkt 70, litra b), beskrevne.

3.8. **Reduktion af størrelsen af risikovægtede engagementer**

72. Størrelsen af de risikovægtede engagementer for en securitisationsposition, for hvilken der tillægges en risikovægtning på 1 250 %, kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle værdireguleringer, som kreditinstituttet har foretaget med hensyn til de securitiserede engagementer. I den udstrækning der tages højde for værdireguleringerne i denne forbindelse, skal der ikke tages hensyn til disse i forbindelse med beregningen, som angives i bilag VII, del 1, punkt 36.

73. Størrelsen af de risikovægtede engagementer for en securitisationsposition kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle værdireguleringer, som kreditinstituttet har foretaget med hensyn til positionen.

74. I henhold til artikel 66, stk. 2, kan kreditinstitutter ved en securitisationsposition, for hvilken der gælder en risikovægt på 1 250 %, som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer fratrække engagementets værdi i positionen fra deres egenkapital.

75. Med hensyn til punkt 74:

a) kan engagementets værdi vedrørende positionen afledes af størrelsen af de risikovægtede engagementer under hensyntagen til eventuelle reduktioner, som er foretaget i overensstemmelse med punkt 72 og 73

b) kan beregningen af engagementets værdi afspejle en anerkendt finansieret risikoafdækning på en måde, der er forenelig med metoden som beskrevet i punkt 60-67, og

c) når tilsynsmetoden benyttes til at beregne størrelsen af de risikovægtede engagementer samt $L < K_{IRBR}$ og $[L+T] > K_{IRBR}$, kan positionen behandles som to positioner, hvor L er lig med K_{IRBR} for den mest privilegerede af positionerne.

76. Når et kreditinstitut benytter sig af alternativet i punkt 74, skal der i forbindelse med punkt 45 fratrækkes 12,5 gange det beløb, der fratrækkes i henhold til nævnte punkt, fra det beløb, der er specificeret i punkt 45 som den maksimale risikovægtede værdi af engagementer, som skal beregnes af de deri angivne kreditinstitutter.

▼B

BILAG X

OPERATIONELLE RISICI

DEL 1

Basisindikatormetoden

1. KAPITALKRAV

1. I henhold til basisindikatormetoden svarer kapitalkravet for operationelle risici til 15 % af den relevante indikator, som defineres i punkt 2-9.

2. DEN RELEVANTE INDIKATOR

2. Den relevante indikator er et treårigt gennemsnit af summen af nettorenteindtægter og ikke-renterelaterede nettoindtægter.

3. Det treårige gennemsnit beregnes på grundlag af de seneste tre observationer for tolv måneder ved udgangen af finansåret. Når der ikke foreligger reviderede tal, kan selskabets egne estimater anvendes.

4. Hvis summen af nettorenteindtægter og ikke renterelaterede nettoindtægter for en given observation er negativ eller lig med nul, medtages dette tal ikke i beregningen af det treårige gennemsnit. Den relevante indikator beregnes som summen af positive tal divideret med antallet af positive tal.

2.1. **Kreditinstitutter omfattet af direktiv 86/635/EØF**

5. På grundlag af de regnskabsmæssige kategorier på kreditinstitutternes resultatopgørelse i henhold til artikel 27 i direktiv 86/635/EØF skal den relevante indikator udtrykkes som summen af elementerne i tabel 1. De enkelte elementer skal medtages i summen med positivt eller negativt fortegn.

6. Det kan være nødvendigt at regulere disse elementer for at afspejle forbeholdene i punkt 7 og 8.

Tabel 1

1. Renteindtægter og lignende indtægter
2. Renteudgifter og lignende udgifter
3. Indtægter af kapitalandele og andre værdipapirer med fast/variabelt afkast
4. Gebyrer og provisionsindtægter
5. Gebyrer og provisionsudgifter
6. Resultat af finansielle transaktioner
7. Andre driftsindtægter

2.1.1. Forbehold

7. Indikatoren skal beregnes inden fratrækning af nedskrivninger og driftsudgifter. Driftsudgifter omfatter gebyrer for outsourcing af tjenester, der ydes af tredjeparter, som ikke er kreditinstituttets moder- eller datterselskab eller et datterselskab af et moderselskab, som også er kreditinstituttets moderselskab. Udgifter til outsourcing af tjenester, der leveres af tredjeparter, kan føre til en nedsættelse af den relevante indikator, såfremt disse udgifter opkræves af en virksomhed, der er underlagt tilsyn i henhold til eller svarende til i dette direktiv.

8. Følgende elementer skal ikke benyttes ved beregning af den relevante indikator:

a) realiserede fortjeneste/tab ved salg af poster, der ikke indgår i handelsbeholdningen

b) indtægter fra ekstraordinære eller uregelmæssige poster

▼B

c) indtægter fra forsikring.

Når en fornyet værdiansættelse af poster i handelsbeholdningen er en del af resultatopgørelsen, kan denne fornyede værdiansættelse medtages. Når artikel 36, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF anvendes, skal den fornyede værdiansættelse, der bogføres på resultatopgørelsen, medtages.

2.2. **Kreditinstitutter, der er underlagt andre regnskabssystemer**

9. Når kreditinstitutter er underlagt andre regnskabssystemer end det, der indføres ved direktiv 86/635/EØF, skal de beregne den relevante indikator på grundlag af data, der mest hensigtsmæssigt afspejler definitionen i punkt 2-8.

DEL 2

Standardmetoden

1. KAPITALKRAV

▼M5

1. Kapitalkravet for operationelle risici beregnes som det treårige gennemsnit af de årlige adderede kapitalkrav for de forskellige forretningsområder, der er omhandlet i tabel 2. I et hvilket som helst år kan negative kapitalkrav (som følge af negativ bruttoindkomst) inden for ethvert forretningsområde ubegrænset modregnes i positive kapitalkrav inden for andre forretningsområder. Såfremt det samlede kapitalkrav for alle forretningsområder i et givet år er negativt, sættes bidraget til tælleren for det pågældende år dog til nul.

▼B

2. Det treårige gennemsnit beregnes på grundlag af de seneste tre observationer for tolv måneder ved udgangen af finansåret. Når der ikke foreligger reviderede tal, kan selskabets egne estimater anvendes.

Tabel 2

Forretningsområde	Aktiviteter	Procentdel
Selskabsfinansiering	Emission af finansielle instrumenter og/eller anbringelse af finansielle instrumenter i et forpligtende engagement Tjenesteydelser i forbindelse med emissioner Investeringsrådgivning Rådgivning af virksomheder om kapitalstruktur, branchestrategi og relaterede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende virksomhedsfusioner og -opkøb Investeringsforskning og finansanalyse samt andre former for generelle anbefalinger vedrørende transaktioner i finansielle instrumenter	18 %
Handel og salg	Transaktioner for egen regning Mæglervirksomhed vedrørende penge Modtagelse og overførsel af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter Udførelse af ordrer på kunders vegne Placering af finansielle instrumenter uden forpligtende engagement Drift af multilaterale handelsfaciliteter	18 %
Børsmæglervirksomhed på detailmarkedet (Aktiviteter med enkeltpersoner eller med små og mellemstore virksomheder, der opfylder kriterierne i artikel 79 vedrørende detailengagementer)	Modtagelse og overførsel af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter Udførelse af ordrer på kunders vegne Placering af finansielle instrumenter uden forpligtende engagement	12 %

▼B

Forretningsområde	Aktiviteter	Procentdel
Forretningsbankydelser	Modtagelse af indlån og andre midler på anfordring Udlån Finansiel leasing Garantier og forpligtelser	15 %
Detailbankydelser (Aktiviteter med enkeltpersoner eller med små og mellemstore virksomheder, der opfylder kriterierne i artikel 79 vedrørende detailengagementer)	Modtagelse af indlån og andre midler på anfordring Udlån Finansiel leasing Garantier og forpligtelser	12 %
Betaling og afvikling	Tjenesteydelser vedrørende pengeoverførsler Emission og administration af betalingsmidler	18 %
Tjenesteydelser i afdelinger	Opbevaring og administration af finansielle instrumenter på kundernes vegne, herunder formueforvaltning og tilhørende tjenester såsom forvaltning af kontanter/sikkerhedsstillelse	15 %
Porteføljeadministration	Porteføljeadministration Forvaltning af investeringsinstitutter (UCITS) Andre former for porteføljeadministration	12 %

3. De kompetente myndigheder kan give et kreditinstitut tilladelse til at beregne sit kapitalkrav for operationelle risici ved hjælp af en alternativ standardmetode i henhold til beskrivelsen i punkt 5-11.

2. PRINCIPPER FOR KONVERTERING AF FORRETNINGSOMRÅDER

4. Kreditinstitutter skal udforme og dokumentere specifikke politikker og kriterier for konvertering af den relevante indikator for aktuelle forretningsområder og aktiviteter til standardrammerne. Kriterierne skal revideres og justeres, når det er påkrævet i forbindelse med nye eller ændrede forretningsaktiviteter og risici. Principperne for konvertering af forretningsområder er som følger:

a) alle aktiviteter skal konverteres til forretningsområderne, således at de ikke overlapper hinanden og tilsammen dækker hele området

b) alle aktiviteter, som ikke umiddelbart kan konverteres til rammerne for forretningsområderne, men som udgør en støttefunktion for en aktivitet inden for disse rammer, skal anbringes under det forretningsområde, hvor de fungerer som støttefunktion. Hvis støttefunktionen vedrører mere end et forretningsområde, skal der anvendes objektive kriterier for konverteringen

c) hvis en aktivitet ikke kan konverteres til et bestemt forretningsområde, skal forretningsområdet med det højeste procentmæssige afkast anvendes. Det samme forretningsområde gælder ligeledes for eventuelle tilknyttede støttefunktioner

d) kreditinstitutter kan benytte interne prissætningsmetoder til at fordele den relevante indikator mellem forretningsområder. Omkostninger, der genereres inden for ét forretningsområde, og som skal opføres under et andet forretningsområde, kan omplaceres til det forretningsområde, de vedrører, f.eks. ved at benytte en metode baseret på de interne overførselsomkostninger mellem de to forretningsområder

e) konvertering af aktiviteter til forretningsområder med henblik på operationel risikokapital skal ske i overensstemmelse med de kategorier, der benyttes til kredit- og markedsrisici

▼B

f) den øverste ledelse har ansvaret for konverteringspolitikken under tilsyn af kreditinstituttets styrende organer, og

g) konverteringen til forretningsområder skal underkastes uafhængig kontrol.

3. ALTERNATIVE INDIKATORER FOR BESTEMTE FORRETNINGSOMRÅDER

3.1. **Nærmere bestemmelser**

5. De kompetente myndigheder kan give kreditinstituttet tilladelse til at benytte en alternativ relevant indikator for forretningsområderne: detailbankydelser og forretningsbankydelser.

6. For disse forretningsområder skal den relevante indikator være en standardiseret indtægtsindikator svarende til det treårige gennemsnit af den samlede pålydende værdi af lån og forskud ganget med 0,035.

7. Hvad angår forretningsområdet detail- og/eller forretningsbankydelser, udgør lån og forskud de samlede udnyttede beløb inden for tilsvarende kreditporteføljer. Hvad angår forretningsbankydelser medtages værdipapirer, der ikke indgår i handelsbeholdningen.

3.2. **Betingelser**

8. Tilladelsen til at anvende alternative relevante indikatorer er underlagt betingelserne i punkt 9-11.

3.2.1. Generel betingelse

9. Kreditinstituttet skal opfylde anerkendelseskriterierne i punkt 12.

3.2.2. Specifikke betingelser for detailbankydelser og forretningsbankydelser

10. Kreditinstituttet er hovedsagelig aktivt inden for bankaktiviteter på detailmarkedet og/eller inden for forretningsbankaktiviteter, og disse skal udgøre mindst 90 % af dets indtægter.

11. Kreditinstituttet kan over for de kompetente myndigheder godtgøre, at en betydelig del af dets aktiviteter på detailmarkedet og/eller inden for forretningsbankdrift består af lån, der er forbundet med en høj sandsynlighed for misligholdelse, og at den alternative standardmetode giver et bedre grundlag for at vurdere de operationelle risici.

4. ANERKENDELSESKRITERIER

12. Kreditinstitutter skal opfylde nedenstående anerkendelseskriterier ud over de overordnede standarder for risikostyring som angivet i artikel 22 og bilag V. Afgørelsen om, hvorvidt disse kriterier er opfyldt, træffes under hensyn til størrelsen og omfanget af kreditinstituttets aktiviteter og til proportionalitetsprincippet.

a) Kreditinstituttet skal have et veldokumenteret vurderings- og forvaltningssystem vedrørende operationelle risici, og dette system skal være henført til entydige ansvarsområder. Det skal identificere sin eksponering for operationelle risici og registrere relevante oplysninger vedrørende operationelle risici, herunder oplysninger om betydelige tab. Dette system skal regelmæssigt revideres af en uafhængig instans.

b) Vurderingssystemet for operationelle risici skal være tæt integreret med kreditinstituttets risikostyringsprocedurer. Resultaterne skal udgøre en integreret del af proceduren for overvågning og styring af kreditinstituttets profil med hensyn til operationelle risici.

c) Kreditinstituttet skal indføre et system for rapportering til ledelsen, der sikrer rapportering vedrørende operationelle risici til de relevante funktioner inden for kreditinstituttet. Kreditinstituttet skal have procedurer, der giver mulighed for hensigtsmæssig indgriben på grundlag af oplysningerne i rapporterne til ledelsen.

▼B

DEL 3

Metoderne med avanceret måling

1. ANERKENDELSESKRITERIER

1. For at kunne anvende en metode med avanceret måling skal kreditinstitutterne godtgøre over for de kompetente myndigheder, at de opfylder nedenstående anerkendelseskriterier ud over de generelle risikostyringsstandarder i artikel 22 og bilag V.

1.1. **Kvalitative data**

2. Kreditinstituttets interne målingssystem for operationelle risici skal være tæt integreret med dets daglige risikostyring.

3. Kreditinstituttet skal have en uafhængig risikostyringsfunktion for operationelle risici.

4. Der skal ske en regelmæssig rapportering om erfaringer med eksponering og tab i forbindelse med operationelle risici. Kreditinstituttet skal have procedurer, der giver mulighed for at foretage hensigtsmæssige korrigerende foranstaltninger.

5. Kreditinstituttets risikostyringssystem skal være veldokumenteret. Kreditinstituttet skal have rutiner til sikring af overholdelsen af bestemmelserne og politikker vedrørende håndtering af manglende overholdelse.

6. Styringsprocedurer og målingssystemer for operationelle risici skal underkastes regelmæssig revision, der udføres af interne og/eller eksterne revisorer.

7. De kompetente myndigheders validering af målingssystemet for operationelle risici skal omfatte følgende aspekter:

a) kontrol af, at de interne valideringsprocedurer fungerer tilfredsstillende

b) sikring af, at datastrømme og processer vedrørende risikomålingssystemet er gennemsigtige og tilgængelige.

1.2. **Kvantitative standarder**

1.2.1. Procedure

8. Kreditinstitutter skal beregne deres kapitalkrav ved at medtage både forventede og uventede tab, medmindre de kan påvise, at forventede tab opfanges i deres interne forretningsgange på tilfredsstillende vis. Målingen af operationelle risici skal registrere begivenheder med potentielt alvorlige konsekvenser med henblik på at opnå en pålidelighedsstandard, der er sammenlignelig med et 99,9 % pålidelighedsinterval over en etårig periode.

9. Et kreditinstituts målingssystem for operationelle risici skal omfatte visse nøgleelementer for at opfylde de i punkt 8 nævnte pålidelighedsstandarder. Disse elementer skal omfatte brugen af interne data, eksterne data, scenarioanalyser og faktorer, der afspejler erhvervsmiljøet, samt interne kontrolsystemer som beskrevet i punkt 13-24. Et kreditinstitut skal have en veldokumenteret metode til vægtning af disse fire elementer i sit overordnede system til måling af operationelle risici.

10. Risikomålingssystemet skal registrere de væsentligste drivkræfter bag risikoen, der påvirker formen af halen med tabsestimaterne.

11. Korrelationer mellem tab som følge af operationelle risici på tværs af individuelle estimater af operationelle risici kan kun anerkendes, hvis kreditinstitutterne over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at deres systemer til måling af korrelationer er forsvarlige, implementeres med integritet og tager hensyn til den usikkerhed, der omgiver alle sådanne korrelationsestimater, navnlig i stresssituationer. Kreditinstituttet skal validere sine korrelationsestimater ved hjælp af hensigtsmæssige kvantitative og kvalitative teknikker.

12. Risikomålingssystemet skal være konsekvent internt, og det skal undgås, at kvalitative vurderinger eller risikoreduktionsteknikker, der anerkendes på andre område af rammerne vedrørende kapitalkrav, tælles flere gange.

▼B

1.2.2. Interne data

13. Målinger af operationelle risici, som genereres internt, skal være baseret på en historisk observationsperiode på mindst fem år. Når et kreditinstitut første gang går over til at anvende en avanceret målemetode, kan en treårig historisk observationsperiode accepteres.

▼M5

14. Kreditinstitutter skal kunne transformere deres historiske data for interne tab til de forretningsområder, der defineres i del 2, og de typer af begivenheder, der defineres i del 5, og kunne fremlægge disse data på de kompetente myndigheders anmodning. Tabsgivende begivenheder, som påvirker hele instituttet, kan henføres til et yderligere forretningsområde med titlen »virksomhedsposter« som følge af exceptionelle omstændigheder. Der skal forefindes dokumenterede, objektive kriterier for fordelingen af tab på de angivne forretningsområder og typer af begivenheder. Tab på operationelle risici, som er knyttet til kreditrisikoen, og som historisk har været medtaget i de interne kreditrisikodatabaser, skal registreres i databaserne over operationelle risici og identificeres særskilt. Sådanne tab er ikke en del af omkostningerne ved operationelle risici, så længe de fortsat behandles som kreditrisici i forbindelse med beregning af minimumskapitalkravene. Tab på operationelle risici, der vedrører markedsrisici, medtages i kapitalkravet vedrørende operationelle risici.

▼B

15. Kreditinstituttets data vedrørende interne tab skal være omfattende, idet alle væsentlige aktiviteter og engagementer fra alle relevante delsystemer og geografiske placeringer skal registreres. Kreditinstitutterne skal kunne godtgøre, at eventuelle udelukkede aktiviteter eller engagementer, både enkeltvis og samlet, ikke ville have nogen betydelig indvirkning på de overordnede risikoestimater. Der skal defineres hensigtsmæssige minimumstærskler for indsamling af data vedrørende interne tab.

16. Ud over oplysninger om størrelsen af bruttotab skal kreditinstitutter indsamle oplysninger om datoen for begivenheden, eventuel inddrivelse af bruttotab samt beskrivelser af drivkræfterne bag eller årsagerne til tabet.

17. Der skal foreligge specifikke kriterier for fordeling af tabsdata, der skyldes en begivenhed i en centraliseret funktion eller en aktivitet, der strækker sig over mere end et forretningsområde, samt fra relaterede begivenheder i en periode.

18. Kreditinstitutter skal have dokumenterede procedurer for vurdering af den løbende relevans af historiske tabsdata, herunder situationer, hvor man kan tilsidesætte vurderinger, anvende skalering eller andre reguleringer, i hvilken udstrækning disse kan anvendes, og hvem der har bemyndigelse til at træffe sådanne beslutninger.

1.2.3. Eksterne data

19. Kreditinstituttets målesystem vedrørende operationelle risici skal benytte relevante eksterne data, navnlig når der foreligger en begrundet formodning om, at kreditinstituttet er eksponeret for sjældne, men dog potentielt alvorlige tab. Et kreditinstitut skal have en systematisk procedure til identificering af situationer, hvor der skal anvendes eksterne data, og til at afgøre, hvilke metoder der skal anvendes til at indsætte oplysningerne i målesystemet. Betingelser og praksis vedrørende brugen af eksterne data skal revideres regelmæssigt, dokumenteres og underkastes periodisk, uafhængig revision.

1.2.4. Scenarioanalyse

20. Kreditinstituttet skal benytte scenarioanalyser i form af ekspertudtalelser kombineret med eksterne data til at vurdere sin eksponering for meget alvorlige begivenheder. Over tid skal sådanne vurderinger valideres og revurderes gennem sammenligning med de faktiske tab for at sikre, at de er rimelige.

▼B

1.2.5. Erhvervsmiljø og interne kontrolfaktorer

21. Kreditinstituttets risikovurderingsmetode, der gælder for hele firmaet, skal registrere centrale faktorer i erhvervsmiljøet og faktorer vedrørende intern kontrol, der kan ændre dets profil med hensyn til operationelle risici.

22. Valget af de enkelte faktorer skal begrundes som en betydende drivkraft bag risikoen baseret på erfaring og en ekspertbedømmelse af de berørte forretningsområder.

23. Risikoestimaternes følsomhed over for ændringer i faktorerne og den relative vægtning af de forskellige faktorer skal være velbegrundet. Ud over at registrere ændringer i risiciene på grund af forbedringer i risikostyringen skal systemet også registrere potentielle stigninger i risikoniveauet som følge af aktiviteternes øgede kompleksitet eller øget omsætning.

24. Disse rammer skal dokumenteres og underkastes uafhængig revision, både internt i kreditinstituttet og fra de kompetente myndigheders side. Over tid skal processen og resultaterne valideres og revurderes gennem sammenligning med de faktiske interne tab samt relevante eksterne data.

2. BETYDNINGEN AF FORSIKRING OG ANDRE RISIKOOVERFØRSELSMEKANISMER

25. Kreditinstitutter skal kunne anerkende betydningen af forsikring i henhold til bestemmelserne i punkt 26-29 og andre risikooverførselsmekanismer, hvis kreditinstituttet på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde kan påvise, at der er opnået en mærkbar risikonedsættende virkning.

26. Udbyderen har tilladelse til at udbyde forsikring eller genforsikring og har en minimumsrating fra en anerkendt ECAI for sin evne til erstatningsbetaling, der af de kompetente myndigheder er anerkendt som værende henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover efter bestemmelserne i artikel 78 — 83 om risikovægtning af kreditinstitutters engagementer.

27. Forsikringen og kreditinstituttets forsikringsramme skal opfylde følgende betingelser:

a) Forsikringspolicen skal have en oprindelig løbetid på mindst et år. For policer med en restløbetid på mindre end et år skal kreditinstituttet foretage hensigtsmæssige »haircuts«, der afspejler policens faldende restløbetid, op til et »haircut« på 100 % for policer med en restløbetid på 90 dage eller derunder.

b) Opsigelsesfristen for forsikringspolicen er på mindst 90 dage.

c) Forsikringspolicen indeholder ingen undtagelser eller begrænsninger, der udløses af handlinger foretaget af en tilsynsmyndighed eller i tilfælde af misligholdelse fra et kreditinstituts side, der forhindrer kreditinstituttet, kurator eller likvidator i at få erstatning for tab eller udgifter, som er påført kreditinstituttet, undtagen i forbindelse med begivenheder, der opstår efter indsættelsen af kurator eller iværksættelsen af likvidationsproceduren over for kreditinstituttet, under forudsætning af at forsikringspolicen ikke omfatter bøder, sanktioner eller straferstatninger på grund af foranstaltninger indført af de kompetente myndigheder.

d) Risikoreduktionsberegningerne skal afspejle forsikringsdækningen på en måde, der er gennemsigtig for så vidt angår forholdet til og er relevant for den faktiske sandsynlighed for tab og virkningen af sådanne tab, som anvendes ved den overordnede fastsættelse af den operationelle risikokapital.

e) Forsikringen leveres af tredjemand. Når der er tale om forsikring gennem kontrollerede og tilknyttede selskaber, skal eksponeringen overføres til en uafhængig tredjemand, f.eks. gennem genforsikring, der opfylder anerkendelseskriterierne, og

f) Rammerne for anerkendelse af forsikring er velbegrundede og dokumenterede.

▼B

28. Metoden for anerkendelse af forsikring skal omfatte følgende elementer gennem reduktioner eller »haircuts« vedrørende det anerkendte forsikringsbeløb:

a) forsikringspolicens restløbetid, når denne er under et år som angivet ovenfor

b) opsigelsesbetingelserne for en police, når opsigelsesfristen er under et år, og

c) betalingsusikkerhed samt misforhold med hensyn til forsikringspolicers dækning.

▼M5

29. Kapitalbegrænsningen som følge af anerkendelsen af forsikringer og andre risikooverførselsmekanismer må ikke overstige 20 % af kapitalkravet vedrørende operationelle risici før anerkendelse af risikoreduktionsteknikker.

▼B

3. ANSØGNING OM TILLADELSE TIL AT ANVENDE EN AVANCERET MÅLEMETODE FOR HELE KONCERNEN

30. Når man har til hensigt at benytte en avanceret målemetode i et moderkreditinstitut, der er hjemmehørende i EU, og dettes datterselskaber eller i datterselskaber af et finansielt moderholdingselskab, der er hjemmehørende i EU, skal ansøgningen omfatte en beskrivelse af metoden, der anvendes ved fordelingen af den operationelle risikokapital mellem koncernens forskellige selskaber.

31. I ansøgningen skal det angives, hvorvidt og hvordan virkningerne af diversificering vil blive indregnet som faktor i risikomålingssystemet.

DEL 4

Kombineret anvendelse af forskellige metoder

1. BRUG AF EN AVANCERET MÅLEMETODE KOMBINERET MED ANDRE METODER

1. Et kreditinstitut kan benytte en avanceret målemetode kombineret med basisindikatormetoden eller standardmetoden på følgende betingelser:

a) alle operationelle risici for kreditinstituttet registreres. Den kompetente myndighed skal anerkende den metode, der anvendes til at dække forskellige aktiviteter, geografiske placeringer, juridiske strukturer eller andre relevante opdelinger, der fastlægges internt, og

b) godkendelseskriterierne i del 2 og 3 er opfyldt for den del af aktiviteterne, der dækkes af henholdsvis standardmetoden og af avancerede målemetoder.

2. I enkelttilfælde kan den kompetente myndighed indføre følgende supplerende betingelser:

a) på datoen for implementeringen af en avanceret målemetode skal en betydelig del af kreditinstituttets operationelle risici registreres med den avancerede målemetode, og

b) kreditinstituttet forpligter sig til at anvende den avancerede målemetode på en betydelig del af dets operationer i henhold til en tidsplan, som aftales med de kompetente myndigheder.

2. KOMBINERET BRUG AF BASISINDIKATORMETODEN OG STANDARDMETODEN

3. Et kreditinstitut kan kun anvende en kombination af basisindikatormetoden og standardmetoden i ekstraordinære situationer, såsom nylige indkøb af nye forretningsaktiviteter, der kan nødvendiggøre en overgangsperiode vedrørende implementeringen af standardmetoden.

4. Den kombinerede brug af basisindikatormetoden og standardmetoden er betinget af, at kreditinstituttet implementerer stan-

▼B

dardmetoden i henhold til en tidsplan, der aftales med de kompetente myndigheder.

DEL 5

Klassifikation af typer af tabsgivende begivenheder

Tabel 3

Kategori af begivenhedstype	Definition
Intern svig	Tab, der skyldes handlinger, der har til formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå bestemmelser, lovgivningen eller virksomhedens politik, undtagen begivenheder vedrørende forskellighed/forskelsbehandling, der involverer mindst en intern part.
Ekstern svig	Tab, der skyldes handlinger med det formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå lovgivningen, begået af tredjemand.
Ansættelsesvilkår og sikkerhed på arbejdspladsen	Tab, der skyldes handlinger, der strider mod arbejdsmarkeds-, sundheds- eller sikkerhedslovgivning — eller aftaler, udbetaling af erstatninger som følge af personskade eller begivenheder vedrørende forskellighed/forskelsbehandling.
Kunder, produkter og forretningspraksis	Tab, der opstår som følge af utilsigtede handlinger eller forsømmelighed, der medfører manglende opfyldelse af en professionel forpligtelse over for bestemte kunder (herunder tillids- og egnethedskrav), eller som følge af produktets art eller udformning.
Skader på fysiske aktiver	Tab, der skyldes tab af eller skader på fysiske aktiver som følge af naturkatastrofer eller andre begivenheder.
Forretningsforstyrrelser og systemfejl	Tab som følge af forretningsforstyrrelser eller systemfejl.
Ordreafvikling, levering og procesforvaltning	Tab som følge af mangelfuld transaktionsforvaltning eller procesforvaltning vedrørende transaktioner med handelspartnere og forhandlere.

▼B

BILAG XI

DE KOMPETENTE MYNDIGHEDERS TEKNISKE KRITERIER FOR REVISION OG EVALUERING

1. Ud over kreditrisiko, markedsrisiko og operationelle risici skal det tilsyn og den vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 124, omfatte følgende:

a) resultaterne af stresstesten, som kreditinstitutterne foretager i henhold til en IRB-metode

b) kreditinstitutternes eksponering for og forvaltning af koncentrationsrisiko, herunder overholdelsen af kravene i artikel 108-118

c) soliditeten, egnetheden og gennemførelsen af de politikker og procedurer, som kreditinstitutterne har indført til forvaltning af restrisikoen, der er forbundet med brugen af anerkendte kreditrisikoreduktionsteknikker

d) hvorvidt kreditinstituttets egenkapital er tilstrækkelig i forhold til de aktiver, som det har securitiseret, set i forhold til transaktionens økonomiske substans, herunder graden af risikooverførsel

▼M7

e) kreditinstitutternes eksponering for, måling og forvaltning af koncentrationsrisiko, herunder udvikling af analyser af alternative scenarier, forvaltning af risikoafbødningsinstrumenter (navnlig likviditetsbuffernes niveau, sammensætning og kvalitet) og effektive beredskabsplaner

▼B

f) virkningerne af risikospredning og den måde, hvorpå disse virkninger indgår i risikovurderingssystemet, og

g) resultaterne af stresstest foretaget af institutter, som anvender en intern model til beregning af kapitalkrav i relation til markedsrisici i henhold til bilag V til direktiv 2006/49/EF.

▼M7

1a. Med henblik på punkt 1, litra e), skal de kompetente myndigheder regelmæssigt foretage en omfattende vurdering af kreditinstitutternes overordnede forvaltning af likviditetsrisikoen og fremme udviklingen af sunde interne metoder. I forbindelse med gennemførelsen af disse analyser skal de kompetente myndigheder tage hensyn til den rolle, som kreditinstitutterne spiller på finansmarkederne. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager også behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater.

▼B

2. De kompetente myndigheder skal føre tilsyn med, hvorvidt et kreditinstitut har ydet implicit støtte til en securitisation. Hvis det viser sig, at et kreditinstitut har ydet implicit støtte i mere end et tilfælde, skal den kompetente myndighed træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, der afspejler en øget forventning om, at kreditinstituttet fremover vil yde støtte til dets securitisationer og derved ikke opnå en betydelig risikooverførsel.

3. De kompetente myndigheder skal med henblik på afgørelsen i henhold til artikel 124, stk. 3, undersøge, om de værdireguleringer og henlæggelser, der er foretaget vedrørende positioner/porteføljer i handelsbeholdningen som omhandlet i bilag VII, del B, til direktiv 2006/.../EF*, under normale markedsforhold gør det muligt for kreditinstituttet at sælge eller afdække sine positioner inden for kort tid uden at lide større tab.

▼B

BILAG XII

TEKNISKE KRITERIER FOR OPLYSNINGSPLIGT

DEL 1

Generelle kriterier

1. Oplysninger betragtes som væsentlige i forbindelse med oplysningspligten, hvis udeladelse eller fejlcitering af disse oplysninger kan ændre eller påvirke vurderingen eller beslutningen hos en bruger, der baserer sig på de pågældende oplysninger med henblik på at træffe økonomiske beslutninger.

2. Oplysninger skal betragtes som et kreditinstituts ejendom, hvis offentliggørelse af oplysningerne vil undergrave dets konkurrenceposition. De kan omfatte oplysninger om produkter eller systemer, som ville gøre kreditinstituttets investeringer i disse produkter eller systemer mindre værdifulde, hvis konkurrenter fik adgang til oplysningerne.

3. Oplysningerne betragtes som fortrolige, hvis der foreligger betingelser vedrørende forholdet til kunder eller andre modparter, der indebærer en fortrolighedsforpligtelse for kreditinstituttet.

4. De kompetente myndigheder skal kræve, at kreditinstituttet vurderer behovet for at offentliggøre alle oplysninger eller en del af disse hyppigere end en gang årligt i lyset af de relevante kendetegn ved dets aktiviteter, såsom transaktionernes omfang, bredden i aktiviteterne, tilstedeværelse i forskellige lande, involvering i forskellige finanssektorer samt deltagelse på internationale finansmarkeder samt i betalings-, afregnings- og clearingsystemer. Ved denne vurdering skal der lægges særlig vægt på det mulige behov for en hyppigere offentliggørelse af oplysninger i henhold til del 2, punkt 3, litra b) og e), samt punkt 4, litra b) — e), samt oplysninger om risikoeksponering og andre faktorer, der hurtigt kan ændre sig.

5. Oplysningspligten i del 2, punkt 3 og 4, gælder i henhold til artikel 72, stk. 1 og 2.

DEL 2

Generelle krav

1. Målsætningerne og politikkerne for kreditinstituttets risikostyring skal offentliggøres for de enkelte risikokategorier, herunder de risici, der omtales i punkt 1-14. Offentliggørelsen skal omfatte:

   a) strategier og procedurer til styring af de pågældende risici

   b) strukturen i og tilrettelæggelsen af den relevante risikostyringsfunktion eller andre relevante funktioner

   c) omfanget og arten af systemer til risikorapportering og -måling, og

   d) politikker til risikoafdækning og -reduktion samt strategier og procedurer til overvågning af afdæknings- og reduktionsmekanismernes effektivitet.

2. Følgende oplysninger skal afgives vedrørende anvendelsesområdet for kravene i nærværende direktiv:

   a) navnet på kreditinstituttet, for hvilket direktivets krav finder anvendelse

   b) en oversigt over forskellene i konsolideringsgrundlaget i regnskabsmæssig henseende og med tilsynsmæssige formål med en kortfattet beskrivelse af poster, der er:

      i) fuldt konsoliderede

      ii) proportionalt konsoliderede

      iii) fratrukket egenkapitalen

      iv) hverken konsoliderede eller fratrukket

   c) alle nuværende eller forudsete konkrete, praktiske eller juridiske hindringer for en hurtig overførsel af egenkapital eller tilbagebetaling af fordringer mellem moderselskabet og dets datterselskaber

▼B

d) det samlede beløb, som den faktiske egenkapital er mindre end det krævede minimum i alle datterselskaber, der ikke er omfattet af konsolideringen, samt navnet eller navnene på sådanne datterselskaber, og

e) i givet fald omstændighederne, der ligger til grund for anvendelsen af bestemmelserne i artikel 69 og 70.

3. Kreditinstitutterne skal offentliggøre følgende oplysninger vedrørende deres egenkapital:

▼M7

a) en oversigt over bestemmelser og betingelser vedrørende de væsentligste karakteristika for alle poster i egenkapitalen og de underliggende komponenter, herunder de instrumenter, der er nævnt i artikel 57, litra ca), hvis bestemmelser indebærer et incitament for kreditinstituttet til at indløse dem, og instrumenter omfattet af artikel 154, stk. 8 og 9

b) størrelsen af kerneegenkapitalen med separate oplysninger om alle positive poster og fradrag; det overordnede beløb for de instrumenter, der er nævnt i artikel 57, litra ca), og instrumenter, hvis bestemmelser indebærer et incitament for kreditinstituttet til at indløse dem, offentliggøres også separat; ved hver af disse offentliggørelser skal der gøres rede for instrumenter, der er omfattet af artikel 154, stk. 8 og 9

▼B

c) den samlede størrelse af tilført egenkapital og egenkapital som defineret i kapitel IV i direktiv 2006/49/EF

d) fradrag fra kerneegenkapital og supplerende egenkapital i henhold til artikel 66, stk. 2, med separate oplysninger om de poster, der omtales i artikel 57, litra q), og

e) den samlede anerkendte egenkapital minus fradrag og begrænsninger i henhold til artikel 66.

4. Følgende oplysninger skal afgives for så vidt angår kreditinstituttets overholdelse af kravene i artikel 75 og 123:

a) en oversigt over kreditinstituttets metode for vurdering af, hvorvidt dets interne kapital er tilstrækkelig til at understøtte nuværende og kommende aktiviteter

b) for kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83, 8 % af størrelsen af de risikovægtede engagementer for hver af de engagementsklasser, der angives i artikel 79

c) for kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 84-89, 8 % af størrelsen af de risikovægtede engagementer for hver af de engagementsklasser, der angives i artikel 86. For så vidt angår detailengagementer finder dette krav anvendelse på alle de kategorier af engagementer, som de forskellige korrelationer i bilag VII, del 1, punkt 10-13, svarer til. For aktiepositionsklassen finder kravet anvendelse på:

i) hver af de metoder, som er angivet i bilag VII, del 1, punkt 17-26

ii) positioner i børsnoterede aktier, private aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre engagementer

iii) engagementer, der er omfattet af en overgangsordning for så vidt angår tilsynet med kapitalkrav, og

iv) engagementer, der er omfattet af overordnede bestemmelser vedrørende kapitalkrav

d) minimumskapitalkrav beregnet i henhold til artikel 75, litra b) og c), og

e) minimumskapitalkrav, som beregnes i henhold til artikel 103-105, og som offentliggøres separat.

▼B

5. Følgende oplysninger skal afgives vedrørende kreditinstituttets eksponering for modpartskreditrisici som defineret i bilag III, del 1:

a) redegørelse for den metodologi, der har dannet grundlag for fastsættelse af intern kapital og kreditgrænser i forbindelse med modpartskreditengagementer

b) redegørelse for de politikker, der skal sikre, at der stilles sikkerhed og oprettes kreditreserver

c) redegørelse for de politikker, der gælder for »wrong-way«-risikoengagementer

d) redegørelse for virkningen af den sikkerhedsstillelse, kreditinstituttet skal tilvejebringe, såfremt en kreditrating nedjusteres

e) den positive bruttodagsværdi af kontrakter, nettingfortjenester, nettet aktuelt kreditengagement og sikkerhedsstillelse. Et nettokreditengagement er et kreditengagement vedrørende transaktioner i derivater inklusive den fortjeneste, der hidrører fra nettingaftaler, der retligt kan håndhæves og aftaler om sikkerhedsstillelse.

f) målingerne for engagementsværdi efter den relevante metode i del 3-6 i bilag III

g) den nominelle værdi af risikoafdækning ved hjælp af kreditderivater og det aktuelle kreditengagement fordelt på forskellige typer af kreditengagementer

h) transaktioner i kreditderivater (nominel værdi) opdelt efter anvendelse i kreditinstituttets egen kreditportefølje og i dets formidlingsvirksomhed, herunder fordeling af de anvendte kreditderivatprodukter, yderligere fordelt på købt og solgt risikoafdækning inden for de enkelte produktgrupper, og

i) estimering af alpha, såfremt kreditinstituttet har fået tilladelse af de kompetente myndigheder til at estimere alpha.

6. Følgende oplysninger skal offentliggøres vedrørende kreditinstituttets eksponering for kreditrisiko og udvandingsrisikoen:

a) de regnskabsmæssige definitioner af »forfaldne« og »nødlidende« fordringer

b) en beskrivelse af de anvendte fremgangsmåder og metoder til fastsættelse af værdireguleringer og hensættelser

c) de samlede engagementer efter bogføringsmæssige forskydninger og uden hensyntagen til virkningerne af kreditrisikoreduktion og engagementernes gennemsnitlige størrelse i løbet af perioden opdelt på de forskellige typer af engagementsklasser

d) den geografiske fordeling af engagementerne opdelt i betydende områder i henhold til væsentlige engagementsklasser, eventuelt mere detaljeret

e) engagementernes fordeling på brancher eller typer af modparter opdelt på engagementsklasser, eventuelt mere detaljeret

f) opdeling af alle engagementer i henhold til restløbetid, opdelt i henhold til engagementsklasser, eventuelt mere detaljeret

g) i henhold til betydende branche eller type af modpart størrelsen af:

i) nødlidende fordringer og forfaldne fordringer, angivet separat

ii) værdireguleringer og hensættelser, og

iii) omkostninger ved værdireguleringer og hensættelser i løbet af perioden

h) størrelsen af nødlidende fordringer og forfaldne fordringer angivet separat og opdelt på betydende geografiske områder, herunder størrelsen af værdireguleringer og hensættelser for de enkelte geografiske områder, hvis det er praktisk gennemførligt

i) afstemning af ændringer i værdireguleringer og hensættelser til nødlidende fordringer opført separat. Oplysningerne skal omfatte:

i) en beskrivelse af typen af værdireguleringer og hensættelser

▼B

ii) åbningsbalancerne

iii) beløbene i forhold til hensættelserne i løbet af perioden

iv) beløb, der hensættes eller tilbageføres til estimerede sandsynlige tab på engagementer i løbet af perioden, eventuelle andre reguleringer, herunder reguleringer som følge af manglende valutamatch, forretningskombinationer, opkøb og frasalg af dattersel-skaber samt overførsler mellem hensættelser, og

v) lukkesaldi.

Værdireguleringer og inddrevne beløb, der registreres direkte på driftsregnskabet, skal oplyses særskilt.

7. For kreditinstitutter, der beregner størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83, skal følgende oplysninger offentliggøres for hver af de engagementsklasser, der angives i artikel 79:

a) navnene på de udpegede ECAI'er og eksportkreditagenturer (ECA'er) samt årsagerne til eventuelle ændringer

b) engagementsklasserne, som de enkelte ECAI'er eller ECA'er anvendes til

c) en beskrivelse af proceduren for overførsel af kreditvurderinger og tildeling af kreditvurderinger for poster, som ikke indgår i handelsbeholdningen

d) sammenhængen mellem den eksterne rating for hvert af de udpegede ECAI'er eller ECA'er og kreditkvalitetstrinnene i bilag VI under hensyntagen til, at disse oplysninger ikke skal offentliggøres, hvis kreditinstituttet overholder den standardhenførsel, som den kompetente myndighed har offentliggjort, og

e) engagementernes værdi og engagementernes værdi efter kreditrisikoreduktion i forbindelse med de forskellige kreditkvalitetstrin, som beskrives i bilag VI, samt engagementer, der fratrækkes egenkapitalen.

8. Kreditinstitutter, der beregner størrelsen af risikovægtede engagementer i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 6 eller 19-21, skal oplyse, hvilke engagementer der er henført til de enkelte kategorier af tabel 1 i punkt 6 i bilag VII, del 1 eller til de enkelte risikovægte, som nævnes i bilag VII, del 1, punkt 19-21.

9. Kreditinstitutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til artikel 75, litra b) og c), skal offentliggøre disse krav særskilt for de enkelte risici, der henvises til i disse bestemmelser.

10. Følgende oplysninger skal angives af alle kreditinstitutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til bilag V i direktiv 2006/49/EF:

a) for hver af de omfattede delporteføljer:

i) kendetegn for de anvendte modeller

ii) en beskrivelse af den stresstest, der er anvendt på delporteføljen

iii) en beskrivelse af den anvendte metode til kontrol og validering af nøjagtigheden og konsekvensen af de interne modeller og modelleringsprocesser

b) omfanget af den kompetente myndigheds godkendelse

c) redegørelse for omfang og metoder for overholdelse af kravene i bilag VII, del B, til direktiv 2006/49/EF

▼M5

d) den højeste værdi, den laveste værdi og gennemsnittet af de daglige vurderinger af »value-at-risk« i den periode, der udsendes en beretning for, og værdien af »value-at-risk«-vurderingen ved periodens udgang

e) en sammenligning mellem porteføljens daglige »value-at-risk«-slutværdi og ændringerne i porteføljens slutværdi efter den næstfølgende hverdag sammen med en analyse af eventuelle vigtige overskridelser i den periode, der aflægges beretning for.

▼B

11. Kreditinstitutterne skal offentliggøre følgende oplysninger om operationelle risici:

a) metoder til vurdering af egenkapitalkrav vedrørende operationelle risici, som finder anvendelse for kreditinstituttet, og

b) en beskrivelse af metoden, som angives i artikel 105, hvis denne anvendes af kreditinstituttet, herunder en diskussion af relevante interne og eksterne faktorer, som indgår i kreditinstituttets målemetode. Hvis der anvendes elementer fra forskellige metoder, beskrives disses udstrækning og dækningsområde.

12. Følgende oplysninger skal offentliggøres vedrørende engagementer i aktier mv., der ikke indgår i handelsbeholdningen:

a) sondringen mellem engagementer baseret på formål, herunder kapitalvinding og strategiske årsager, og en oversigt over anvendte bogføringsteknikker og værdiansættelsesmetoder, herunder centrale forudsætninger og praksis, der påvirker værdiansættelsen, samt eventuelle betydelige ændringer i denne praksis

b) den regnskabsmæssige værdi, den teoretiske værdi og for børshandlede papirer en sammenligning med markedsprisen, når denne i væsentlig udstrækning adskiller sig fra den teoretiske værdi

c) typer og art af samt størrelsen på positioner i børsnoterede aktier, unoterede aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre engagementer

d) de samlede realiserede gevinster eller tab som følge af salg og likvidation i løbet af perioden, og

e) de samlede ikke-realiserede gevinster eller tab, de samlede latente gevinster og tab i henhold til værdiansættelsen samt disse beløbs eventuelle medtagelse i kerneegenkapitalen eller den supplerende egenkapital.

13. Kreditinstitutterne skal offentliggøre følgende oplysninger om deres eksponering for renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen:

a) arten af renterisikoen og de centrale forudsætninger (herunder forudsætninger vedrørende tilbagebetaling af lån samt udviklingen i indeståender med ubestemt løbetid) samt hyppigheden af måling af renterisikoen, og

b) variation i indtægter, økonomisk værdi eller andre relevante målinger, som ledelsen anvender til måling af renterisikoen ved opadgående eller nedadgående rentechok i henhold til ledelsens metode, opdelt i henhold til valuta.

14. Kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 94-101, skal angive følgende oplysninger:

a) en beskrivelse af kreditinstituttets målsætninger vedrørende securitisationsaktiviteter

b) kreditinstituttets roller i securitisationsprocessen

c) en angivelse af graden af kreditinstituttets involvering i hver af disse

d) metoderne til beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer, som kreditinstituttet anvender i forbindelse med sine securitisationsaktiviteter

e) en oversigt over kreditinstituttets bogføringspolitikker vedrørende securitisationsaktiviteter, herunder:

i) hvorvidt transaktionerne behandles som salg eller finansiering

ii) registrering af gevinster ved salg

iii) de centrale forudsætninger for værdiansættelse af ikke-afhændede kapitalinteresser, og

iv) behandlingen af syntetiske securitisationer, hvis dette ikke er omfattet af andre regnskabspolitikker

f) navne på de ECAI'er, der anvendes i forbindelse med securitisationer, og de typer af engagementer, som de enkelte institutter benyttes til

▼B

g) de samlede udestående engagementer, som er securitiseret af kreditinstituttet, og som er omfattet af rammerne for securitisationen (opdelt i traditionel og syntetisk), i henhold til engagementstype

h) for engagementer, der er securitiseret af kreditinstituttet, og som er omfattet af rammerne for securitisationen, en opdeling i henhold til engagementstype af beløbet for nødlidende og forfaldne securitiserede fordringer samt kreditinstituttets registrerede tab i løbet af perioden

i) det samlede beløb for ikke-afhændede eller erhvervede securitisationspositioner, opdelt efter engagementstype

j) det samlede beløb for ikke-afhændede eller erhvervede securitisationspositioner, opdelt i et meningsfyldt antal risikovægtningsgrupper; positioner, der har fået tildelt en risikovægt på 1 250 %, eller som er fratrukket, skal angives særskilt

k) det samlede udestående beløb på securitiserede revolverende engagementer opdelt i henhold til det engagementsleverende kreditinstituts interesser og investorers interesser, og

l) en oversigt over securitisationsaktiviteterne i perioden, herunder størrelsen af securitiserede engagementer (i henhold til engagementstype) og registrerede gevinster eller tab ved salg fordelt på engagementstype.

DEL 3

Anerkendelseskrav for anvendelse af særlige instrumenter eller metoder

1. Kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 84-89, skal offentliggøre følgende oplysninger:

a) den kompetente myndigheds accept af metoden eller anerkendte overgangsbestemmelser

b) en forklaring på og en gennemgang af:

i) strukturen i systemet med interne ratings og forholdet mellem interne og eksterne ratings

ii) brugen af interne estimater til andre funktioner end beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til artikel 84-89

iii) proceduren for forvaltning og anerkendelse af kreditrisikoreduktion, og

iv) kontrolmekanismerne for ratingsystemer, herunder en beskrivelse af uafhængighed, ansvarlighed og revision af ratingsystemet

c) en beskrivelse af den interne ratingproces, angivet separat for følgende engagementsklasser:

i) centralregeringer og centralbanker

ii) institutioner

iii) selskaber, herunder SMV'er, specialiserede udlån og erhvervede fordringer på virksomheder

iv) detailmarkedet for hver af de engagementskategorier, som de forskellige korrelationer i bilag VII, del 1, punkt 10-13 svarer til, og

v) aktier mv.

d) engagementernes værdi for hver af engagementsklasserne i artikel 86. Engagementer med centralregeringer og centralbanker, institutter og selskaber, hvor kreditinstitutterne anvender egne LGD-estimater eller konverteringsfaktorer til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer, skal offentliggøres særskilt fra engagementer, for hvilke kreditinstitutterne ikke udarbejder sådanne estimater

e) for hver af engagementsklasserne centralregeringer og centralbanker, institutioner, selskaber og aktiekapital, og på tværs af et tilstrækkeligt antal risikogrupper for låntagere (herunder misligholdt) for at kunne foretage en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen skal kreditinstitutterne angive:

i) de samlede engagementer (for engagementsklasserne centralregeringer og centralbanker, institutioner og selskaber: summen af

▼B

udestående lån og størrelsen af engagementer for uudnyttede forpligtelser; for aktiekapital: det udestående beløb)

ii) for kreditinstitutter, der anvender egne LGD-estimater til beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer, det engagementsvægtede gennemsnitlige LGD i procent

iii) den engagementsvægtede gennemsnitlige risikovægt, og

iv) for kreditinstitutter, der anvender egne estimater af konverteringsfaktorer til beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer, størrelsen af uudnyttede forpligtelser og de engagementsvægtede gennemsnitlige størrelser af engagementer for de enkelte engagementsklasser

f) for engagementsklassen detailengagementer og for hver af kategorierne defineret under litra c), nr. iv): enten de offentliggjorte oplysninger under litra e) ovenfor (eventuelt i puljeform), eller en analyse af engagementerne (udestående lån og engagementernes værdi ved uudnyttede forpligtelser) i forhold til et tilstrækkeligt antal EL-grades for at muliggøre en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen (eventuelt i puljeform)

g) de faktiske værdireguleringer i den foregående periode for de enkelte engagementsklasser (for detailengagementer, for hver af kategorierne som defineret under litra c), nr. iv), og hvordan dette adskiller sig fra tidligere erfaringer

h) en beskrivelse af faktorer, der har haft indflydelse på tabene i den foregående periode (har kreditinstituttet f.eks. oplevet misligholdelsesprocenter, der er højere end gennemsnittet eller LGD'er og konverteringsfaktorer, der er højere end gennemsnittet), og

i) kreditinstituttets estimater i forhold til de faktiske resultater over en længere periode. Disse skal som minimum omfatte oplysninger om estimerede tab i forhold til faktiske tab inden for de enkelte engagementsklasser (for detailengagementer for hver af kategorierne, som defineres under litra c), nr. iv) over en periode, der er tilstrækkelig lang til at muliggøre en meningsfyldt vurdering af procedurerne for intern rating for de enkelte engagementsklasser (for detailengagementer for hver af kategorierne, som defineres under litra c), nr. iv). Når det er relevant, skal kreditinstitutterne opdele dette yderligere for at kunne foretage en PD-analyse, og for kreditinstitutter, der anvender egne LGD-estimater og/eller konverteringsfaktorer, resultater for LGD og konverteringsfaktorer i forhold til de estimater, der angives i oplysningerne om kvantitative risikovurderinger ovenfor.

Med henblik på litra c) skal beskrivelsen omfatte de typer af engagementer, der er medtaget i engagementsklassen, definitioner, metoder og data til estimering og validering af PD og i givet fald LGD og konverteringsfaktorer, herunder de forudsætninger, der er anvendt ved afledningen af disse variabler, samt beskrivelser af betydelige afvigelser fra definitionen af misligholdelse som beskrevet i bilag VII, del 4, punkt 44-48, herunder de overordnede segmenter, der påvirkes af sådanne afvigelser.

2. Kreditinstitutter, der anvender kreditrisikoreduktionsteknikker, skal opgive følgende oplysninger:

a) politikker og procedurer for samt en angivelse af, i hvilken udstrækning enheden benytter sig af balanceført netting og netting under stregen

b) politikker og procedurer for værdiansættelse og forvaltning af sikkerhedsstillelse

c) en beskrivelse af hovedkategorierne af sikkerhedsstillelse, som kreditinstituttet modtager

d) hovedtyperne af modparter i form af garantistiller og kreditderivater samt disses kreditværdighed

e) oplysninger om markeds- eller kreditrisikokoncentrationer inden for den foretagne kreditrisikoreduktion

f) kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i overensstemmelse med artikel 78-83 eller 84-89, men som

▼B

ikke foretager egne estimater af LGD'er eller konverteringsfaktorer i forbindelse med engagementsklassen, skal særskilt for hver engagementsklasse opgive den samlede værdi af engagementerne (efter eventuel balanceført netting eller netting under stregen), som er dækket — efter anvendelse af volatilitetsjusteringer — af anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse og anden anerkendt sikkerhedsstillelse, og

g) kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i overensstemmelse med artikel 78-83 eller 84-89, skal særskilt for hver engagementsklasse opgive de samlede engagementer (efter eventuel balanceført netting eller netting under stregen), der er dækket af garantier eller kreditderivater. For aktiepositionsklassen finder dette krav anvendelse på hver af de metoder, der er angivet i bilag VII, del 1, punkt 17-26.

▼M5

3. Kreditinstitutter, der anvender metoden i artikel 105 til beregning af deres egenkapitalkrav vedrørende operationelle risici, skal fremlægge en beskrivelse af deres brug af forsikringer og andre risikooverførselsmekanismer med henblik på at reducere risikoen.

▼B

BILAG XIII

DEL A

Ophævede direktiver med deres successive ændringer (jf. artikel 158)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000 om ændring af direktiv 2000/12/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF

Kun artikel 29, stk. 1, litra a) og b), artikel 29, stk. 2, artikel 29, stk. 4, litra a) og b), artikel 29, stk. 5, artikel 29, stk. 6, artikel 29, stk. 7, artikel 29, stk. 8, artikel 29, stk. 9, artikel 29, stk. 10, og artikel 29, stk. 11

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF

Kun artikel 68

Kommissionens direktiv 2004/69/EF af 27. april 2004 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF med hensyn til definitionen af »multilaterale udviklingsbanker« (EØS-relevant tekst)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF og 93/6/EØF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 94/19/EF, 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser

Kun artikel 3

IKKE OPHÆVEDE ÆNDRINGER

Tiltrædelsesakten af 2003

DEL B

Gennemførelsesfrister (Jf. artikel 158)

Direktiv		Gennemførelsesfrist
Direktiv 2000/12/EF		- - - - -
Direktiv 2000/28/EF		27.4.2002
Direktiv 2002/87/EF,		11.8.2004
Direktiv 2004/39/EF		Foreligger endnu ikke
Direktiv 2004/69/EF		30.6.2004
Direktiv 2005/1/EF		13.5.2005

▼B

BILAG XIV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Dette direktiv	Direktiv 2000/12/EF	Direktiv 2000/28/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2005/1/EF
Artikel 1	Artikel 2, stk. 1 og 2				
Artikel 2	Artikel 2, stk. 3 Tiltrædelses-akten				
Artikel 2	Artikel 2, stk. 4				
Artikel 3	Artikel 2, stk. 5 og 6				
Artikel 3, stk. 1, tredje afsnit					Artikel 3, stk. 2
Artikel 4, stk. 1	Artikel 1, stk. 1				
Artikel 4, stk. 2-5		Artikel 1, stk. 2-5			
Artikel 4, stk. 7-9		Artikel 1, stk. 6-8			
Artikel 4, stk. 10			Artikel 29, stk. 1, litra a)		
Artikel 4, stk. 11-14	Artikel 1, stk. 10, 12 og 13				
Artikel 4, stk. 21 og 22			Artikel 29, stk. 1, litra b)		
Artikel 4, stk. 23	Artikel 1, stk. 23				
Artikel 4, stk. 45-47	Artikel 1, stk. 25-27				
Artikel 5					
Artikel 6	Artikel 4				
Artikel 7	Artikel 8				
Artikel 8	Artikel 3				
Artikel 9, stk. 1	Artikel 5, stk. 1 og 11				
Artikel 9, stk. 2	Artikel 5, stk. 2				

▼B

Dette direktiv	Direktiv 2000/12/EF	Direktiv 2000/28/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2005/1/EF
Artikel 10	Artikel 5, stk. 3-7				
Artikel 11	Artikel 6				
Artikel 12	Artikel 7				
Artikel 13	Artikel 10				
Artikel 14	Artikel 11				
Artikel 15, stk. 1	Artikel 12				
Artikel 15, stk. 2 og 3			Artikel 29, stk. 2		
Artikel 16	Artikel 13				
Artikel 17	Artikel 14				
Artikel 18	Artikel 15				
Artikel 19, stk. 1	Artikel 16, stk. 1				
Artikel 19, stk. 2			Artikel 29, stk. 3		
Artikel 20	Artikel 16, stk. 3				
Artikel 21	Artikel 16, stk. 4 til 6				
Artikel 22	Artikel 17				
Artikel 23	Artikel 18				
Artikel 24, stk. 1	Artikel 19, stk. 1-3				
Artikel 24, stk. 2	Artikel 19, stk. 6				
Artikel 24, stk. 3	Artikel 19, stk. 4				
Artikel 25, stk. 1 3	Artikel 20, stk. 1 3, første og andet afsnit				
Artikel 25, stk. 3	Artikel 19, stk. 5				
Artikel 25, stk. 4	Artikel 20, stk. 3, tredje afsnit				

▼B

Dette direktiv	Direktiv 2000/12/EF	Direktiv 2000/28/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2005/1/EF
Artikel 26	Artikel 20, stk. 4-7				
Artikel 27	Artikel 1, stk. 3, sidste afsnit				
Artikel 28	Artikel 21				
Artikel 29	Artikel 22				
Artikel 30	Artikel 22, stk. 2-4				
Artikel 31	Artikel 22, stk. 5				
Artikel 32	Artikel 22, stk. 6				
Artikel 33	Artikel 22, stk. 7				
Artikel 34	Artikel 22, stk. 8				
Artikel 35	Artikel 22, stk. 9				
Artikel 36	Artikel 22, stk. 10				
Artikel 37	Artikel 22, stk. 11				
Artikel 38	Artikel 24				
Artikel 39, stk. 1 og 2	Artikel 25				
Artikel 39, stk. 3					Artikel 3,stk. 8
Artikel 40	Artikel 26				
Artikel 41	Artikel 27				
Artikel 42	Artikel 28				
Artikel 43	Artikel 29				
Artikel 44	Artikel 30, stk. 1-3				
Artikel 45	Artikel 30, stk. 4				
Artikel 46	Artikel 30, stk. 3				
Artikel 47	Artikel 30, stk. 5				

▼B

Dette direktiv	Direktiv 2000/12/EF	Direktiv 2000/28/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2005/1/EF
Artikel 48	Artikel 30, stk. 6 og 7				
Artikel 49	Artikel 30, stk. 8				
Artikel 50	Artikel 30, stk. 9, første og andet afsnit				
Artikel 51	Artikel 30, stk. 9, tredje afsnit				
Artikel 52	Artikel 30, stk. 10				
Artikel 53	Artikel 31				
Artikel 54	Artikel 32				
Artikel 55	Artikel 33				
Artikel 56	Artikel 34, stk. 1				
Artikel 57	Artikel 34, stk. 2, første afsnit Artikel 34, stk. 2, sidste afsnit		Artikel 29,4, litra a)		
Artikel 58			Artikel 29, stk. 4, litra b)		
Artikel 59			Artikel 29, stk. 4, litra b)		
Artikel 60			Artikel 29, stk. 4, litra b)		
Artikel 61	Artikel 34, stk. 3 og 4				
Artikel 63	Artikel 35				
Artikel 64	Artikel 36				
Artikel 65	Artikel 37				
Artikel 66, stk. 1 og 2	Artikel 38, stk. 1 og 2				
Artikel 67	Artikel 39				
Artikel 73	Artikel 52, stk. 3				

▼B

Dette direktiv	Direktiv 2000/12/EF	Direktiv 2000/28/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2005/1/EF
Artikel 106	Artikel 1, stk. 24				
Artikel 107	Artikel 1, stk. 1, tredje afsnit				
Artikel 108	Artikel 48, stk. 1				
Artikel 109	Artikel 48, stk. 1, første afsnit.				
Artikel 110	Artikel 48, stk. 2-4, andet afsnit				
Artikel 111	Artikel 49, stk. 1 5				
Artikel 113	Artikel 49, stk. 4-6 og 7				
Artikel 115	Artikel 49, stk. 8 og 9				
Artikel 116	Artikel 49, stk. 10				
Artikel 117	Artikel 49, stk. 11				
Artikel 118	Artikel 50				
Artikel 120	Artikel 51, stk. 1, 2 og 5				
Artikel 121	Artikel 51, stk. 4				
Artikel 122, stk. 1 og 2	Artikel 51, stk. 6		Artikel 29, stk. 5		
Artikel 125	Artikel 53, stk. 1 og 2				
Artikel 126	Artikel 53, stk. 3				
Artikel 128	Artikel 53, stk. 5				
Artikel 133, stk. 1	Artikel 54, stk. 1		Artikel 29, stk. 7, litra a		
Artikel 133, stk. 2 og 3	Artikel 54, stk. 2 og 3				

▼B

Dette direktiv	Direktiv 2000/12/EF	Direktiv 2000/28/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2005/1/EF
Artikel 134, stk. 1	Artikel 54, stk. 4, første afsnit				
Artikel 134, stk. 2	Artikel 54, stk. 4, andet afsnit				
Artikel 135			Artikel 29, stk. 8		
Artikel 137	Artikel 55				
Artikel 138			Artikel 29, stk. 9		
Artikel 139	Artikel 56, stk. 1-3				
Artikel 140	Artikel 56, stk. 4-6				
Artikel 141	Artikel 56, stk. 7		Artikel 29, stk. 10		
Artikel 142	Artikel 56, stk. 8				
Artikel 143			Artikel 29, stk. 11		Artikel 3, stk. 10
Artikel 150	Artikel 60, stk. 1				
Artikel 151	Artikel 60, stk. 2				Artikel 3, stk. 10
Artikel 158	Art. 67				
Artikel 159	Art. 68				
Artikel 160	Artikel 69				
Bilag I	Bilag I				
Bilag I, punkt 1-14, med undtagelse af sidste afsnit				Artikel 68	
Bilag II	Bilag II				
Bilag III	Bilag III				
Bilag IV	Bilag IV				